
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Soler Prats, Júlia; Alonso Casabella, Fernando, dir. Comparativa d'organitzacions criminals en el tràfic d'éssers humans amb fins d'explotació sexual a Catalunya : organització criminal de Nigèria, de Romania i de la Xina. 2021. 269 pag. (805 Grau en Criminologia)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/248422>

under the terms of the license

**Universitat Autònoma
de Barcelona**

**COMPARATIVA D'ORGANITZACIONS CRIMINALS
EN EL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS AMB FINS
D'EXPLOTACIÓ SEXUAL A CATALUNYA**

Organització criminal de Nigèria, de Romania i de la Xina

Júlia Soler Prats (1467506)

Treball de Fi de Grau

Facultat de Dret, Universitat Autònoma de Barcelona

Grau en Criminologia (2500257) – Tipus OB. Curs 4. Semestre A

Temàtica del Treball: Delinqüència Organitzada

Tutor del treball: Fernando Alonso Casabella

Número total de paraules: 8.993

18 de maig 2021

BASE DEONTOLÒGICA

Els continguts i materials didàctics d'aquesta assignatura, tenen un caràcter estrictament acadèmic i docent de la matèria impartida.

L'objectiu de conèixer aquests continguts té com a finalitat descriure unes tècniques de contingut criminològic necessàries per a la recerca, prevenció o neutralització professional del delictes.

Aquests materials didàctics, en tractar-se de continguts sensibles o reservats, mereixen ser tractats amb criteris deontològics i no ser difosos.

Fernando Alonso Casabella, docent de Delinqüència Organitzada i Investigació Criminal.

A totes aquelles dones víctimes del tràfic d'èssers humans que lluiten per sobreviure dia a dia i a totes les persones que lluiten per erradicar el fenomen.

Agraïments

Aquest Treball de Fi de Grau és un esforç en el qual, directament o indirectament, han participat diferents persones opinant, corregint, aconsellant, sent pacients i donant-me ànims en els moments més difícils i en els moments de felicitat. Aquest treball m'ha aportat competències i coneixement de molts i moltes professionals de diferents àmbits donant-me l'oportunitat de créixer com a persona.

Vull expressar el més profund agraïment al meu tutor, Fernando Alonso Casabella, que va llegir i suggerir amb paciència i gran dedicació cada pàgina. Gràcies per escoltar-me i tranquil·litzar-me en els moments més difícils i per animar-me a seguir endavant.

A tota la meva família, que ha estat un recolzament essencial. A la meva mare, al meu pare, a la meva germana i a la meva àvia, que mai no han deixat de creure en mi i en les meves capacitats.

He de donar les gràcies especialment a l'Andrea Martín, a l'Albert Porteros, a la Montse Villar i a l'Alba Nuez, pel seu entusiasme en la temàtica, per donar-me idees i sobretot, per la paciència i els ànims. Gràcies també a la Berta Soler, que ha revisat el text pàgina per pàgina, per anar un pas més enllà i ajudar-me amb tots els dubtes que li he anat presentant.

M'agradaria agrair al Luciano Antón i a la Lola Vallès per escoltar els meus objectius i saber dirigir-me als professionals de l'àmbit, concretament de la Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra respectivament.

El meu etern agraïment a tots els entrevistats i entrevistades per donar-me el seu temps. Professionals que m'han traslladat amb paciència part del seu coneixement en la temàtica durant les entrevistes i que han fet possible que arribés a la meta.

Resum

La problemàtica del Tràfic d'Éssers Humans és una de les realitats més cruels d'avui en dia que afecta arreu del món. És una forma contemporània d'esclavatge que suposa una greu violació dels drets humans, la dignitat humana i les llibertats fonamentals. Des del punt de vista del crim organitzat, el Tràfic d'Éssers Humans constitueix un dels mercats emergents més importants. Aquest Treball de Fi de Grau compara els diferents *modus operandi* de les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina. Organitzacions criminals que cometen el delictes de Tràfic d'Éssers Humans amb fins d'explotació sexual a Catalunya. L'objectiu principal del treball és analitzar si les estratègies policials actuals, que es duen a terme per fer front a aquest il·lícit, són susceptibles de millora. Per dur-ho a terme, s'ha fet una anàlisi qualitativa del fenomen basada en nou entrevistes semiestructurades a professionals de l'àmbit que compten amb una gran trajectòria, un bagatge professional i una experiència en l'àmbit molt elevada.

Paraules clau: tràfic d'ésser humans, explotació sexual, organització criminal de Nigèria, Organització criminal de Romania, organització criminal de la Xina, delinqüència organitzada, estratègies policials.

Abstract

Trafficking in Human Beings is one of the cruellest realities in the world today. It is a contemporary form of slavery that violates human rights, human dignity and fundamental freedom. From the point of view of organized crime, Trafficking in Human Beings is one of the most important emerging markets. This dissertation compares the different *modus operandi* of criminal organizations in Nigeria, Romania and China that commit the crime of Trafficking in Human Beings for the purpose of sexual exploitation in Catalonia. The main objective of this work is to analyse whether the current police strategies, used to tackle this crime, are susceptible to improvement. To carry it out, a qualitative analysis of the phenomenon has been made based on nine semi-structured interviews with professionals in the field who have a long career, professional background and a very high level of experience in the field.

Keywords: trafficking in human beings, sexual exploitation, criminal organization of Nigeria, criminal organization of Romania, criminal organization of China, organised crime, police strategies.

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ.....	9
2. APROXIMACIÓ CONCEPTUAL A LA TEMÀTICA.....	11
2.1. EL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS	11
2.2. EL CONTRABAN DE PERSONES	11
2.3. FACTORS DIFERENCIADORS.....	12
3. ENFOCAMENT TEÒRIC	13
3.1. DESCRIPCIÓ DEL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS	13
3.2. DESCRIPCIÓ DEL CONCEPTE D'ORGANITZACIÓ CRIMINAL.....	14
3.3. MODALITATS GEOGRÀFIQUES DEL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS	14
3.4. TIPOLOGIES DE TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS	15
3.5. ENFOCAMENT TEÒRIC ADOPTAT	16
4. MARC JURÍDIC I LEGAL.....	18
4.1. MARC INTERNACIONAL	18
4.2. MARC EUROPEU	18
4.3. MARC NACIONAL.....	18
4.4. MARC AUTONÒMIC DE CATALUNYA.....	19
5. OBJECTIUS DEL TREBALL	20
5.1. OBJECTIUS GENERALS I ESPECÍFICS	20
5.2. OBJECTIU FINAL.....	20
6. METODOLOGIA.....	21
6.1. OBJECTE D'ESTUDI.....	21
6.2. PROCEDIMENT I MATERIALS	21
6.3. LA MOSTRA.....	22
7. ANÀLISI DELS RESULTATS OBTINGUTS	24
7.1. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE NIGÈRIA	24
7.1.1. L'Estructura de l'Organització.....	24
7.1.2. El Perfil de la Víctima	24
7.1.3. El Procés de Captació.....	24
7.1.4. El Procés de Transport	25
7.1.5. El Procés de Recepció i Acollida.....	27
7.1.6. La Modalitat d'Explotació	27
7.1.7. Els Mètodes de Submissió i Control.....	28
7.1.8. El Deute.....	28

7.2. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE ROMANIA	29
7.2.1. L'Estructura de l'Organització.....	29
7.2.2. El Perfil de la Víctima	29
7.2.3. El Procés de Captació.....	29
7.2.4. El Procés de Transport	29
7.2.5. El Procés de Recepció i Acollida.....	30
7.2.6. La Modalitat d'Explotació	30
7.2.7. Els Mètodes de Submissió i Control.....	31
7.2.8. El Deute.....	31
7.3. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE LA XINA.....	32
7.3.1. L'Estructura de l'Organització.....	32
7.3.2. El Perfil de la Víctima	32
7.3.3. El Procés de Captació.....	32
7.3.4. El Procés de Transport	33
7.3.5. El Procés de Recepció i Acollida.....	33
7.3.6. La Modalitat d'Explotació	34
7.3.7. Els Mètodes de Submissió i Control.....	34
7.3.8. El Deute.....	35
7.4. ESTRATÈGIES POLICIALS	36
7.4.1. Estratègies de Prevenció i Detecció.....	36
7.4.2. Estratègies d'Identificació.....	37
7.4.3. Estratègies de Col·laboració	37
7.4.4. Estratègies d'Atenció i Recuperació	38
7.5. ASPECTES DETECTATS DE MILLORA POLICIAL	39
7.5.1. La Formació.....	39
7.5.2. La Col·laboració.....	40
7.5.3. La Prevenció.....	40
8. CONCLUSIONS.....	41
9. LIMITACIONS I NOVES LÍNIES D'INVESTIGACIÓ	43
9.1. LIMITACIONS	43
9.2. NOVES LÍNIES D'INVESTIGACIÓ	43
10. BIBLIOGRAFIA	44
11. ANNEXOS.....	47
ANNEX 1. AMPLIACIÓ MARC JURÍDIC I LEGAL.....	47
ANNEX 2. GUIÓ PER A COSSOS POLICIALS.....	51

ANNEX 3. GUIÓ PER A ENTITATS, FUNDACIONS I UNITATS	54
ANNEX 4. ENTREVISTA PROFESSIONAL EN L'ÀMBIT (PA1).....	58
ANNEX 5. ENTREVISTA GUÀRDIA CIVIL (GC).....	76
ANNEX 6. ENTREVISTA POLICIA NACIONAL (PN).....	103
ANNEX 7. ENTREVISTA SOTSINSPECTOR MOSSOS D'ESQUADRA (SME)	124
ANNEX 8. ENTREVISTA CAPORAL MOSSOS D'ESQUADRA (CME)	157
ANNEX 9. ENTREVISTA GUÀRDIA URBANA DE BARCELONA (GUB).....	193
ANNEX 10. ENTREVISTA FUNDACIÓ APIP-ACAM (AA).....	213
ANNEX 11. ENTREVISTA ENTITAT ADORATRIUS (A)	222
ANNEX 12. ENTREVISTA UNITAT MUNICIPAL CONTRA EL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS (UTEH).....	242
ANNEX 13. TAULA COMPARATIVA DEL <i>MODUS OPERANDE</i> LES ORGANITZACIONS CRIMINALS DE NIGÈRIA, ROMANIA I LA XINA.	264

1. INTRODUCCIÓ

La problemàtica del Tràfic d'Éssers Humans (en endavant TEH) és una de les realitats més complexes i cruels que es dona a la nostra societat i afecta arreu del món, sovint davant nostre sense que en siguem conscients o ho vegem.

Actualment, el TEH es considera, segons la Convenció de les Nacions Unides (citat per l'Ajuntament de Barcelona, 2019b), una forma contemporània d'esclavatge, ja que suposa un greu atemptat contra els drets humans que afecta aquelles persones més vulnerables arrelades a la pobresa, la injustícia i la desigualtat social. Segons criteris establerts pel Conveni del Consell d'Europa (citat per Sellart, 2013), el TEH és la principal violació dels drets humans, un atribut força contundent que ha d'ajudar a comprendre la dimensió del fenomen. Seguint en aquesta línia, el Tribunal Europeu de Drets Humans (STC 25965/04) va establir que el TEH suposa un perill per a la dignitat humana i les llibertats fonamentals.

És per això que el present treball s'acull a l'enfocament teòric des d'una perspectiva victimocèntrica del delictes, és a dir, el TEH com una greu violació als drets humans i a la dignitat de les víctimes.

La degradació humana, l'amenaça, la coacció, la violència física i la violència sexual esdevenen els punts principals utilitzats per obtenir el consentiment de la persona. En aquest sentit, com diu Giménez (citat per l'ajuntament de Barcelona, 2019b) el TEH “és la cosificació de persones, que passen de ser subjectes a objectes”.

Des del punt de vista del crim organitzat, aquest delictes constitueix un dels mercats emergents més importants. Com diu Sellart (2013), “el tràfic i l'explotació de persones és una de les activitats més genuïnes i més lucratives”, després del tràfic d'armes i el tràfic de drogues.

Cal afegir que, depenent dels interessos del grup criminal, es capten diferents perfils de víctimes amb distinció de gènere, edat o procedència. En aquest treball es pretén indagar la problemàtica del TEH amb fins únicament d'explotació sexual, des del punt de vista de les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina. Es plantegen els següents objectius: (1) comparar els diferents *modus operandi* de les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina, i (2) conèixer quines són les estratègies policials

per fer front a l'il·lícit a Catalunya. Amb la finalitat d'analitzar si les estratègies policials actuals a Catalunya contra aquest il·lícit són susceptibles de millora.

Per tal d'aconseguir els objectius presentats s'ha realitzat (1) una aproximació conceptual de la temàtica; (2) una descripció del concepte de TEH i una distinció entre les diferents modalitats i tipologies del fenomen; (3) una delimitació del concepte d'organització criminal, i (4) una anàlisi jurídica i legal del fenomen en l'àmbit internacional, europeu, nacional i autonòmic.

El mètode utilitzat consta d'una anàlisi qualitativa basada en el disseny i la realització de nou entrevistes semiestructurades a professionals de l'àmbit, cossos policials i entitats no governamentals, que compten amb una trajectòria molt important per fer front a aquest delicte, adquirint així un bagatge professional i una experiència en l'àmbit molt alta.

2. APROXIMACIÓ CONCEPTUAL A LA TEMÀTICA

El següent apartat pretén clarificar el terme de TEH a través de la seva comparació amb el fenomen de contraban de persones.

2.1. EL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS

Actualment a Espanya, aquest delictes es troba tipificat en l'article 177 bis del CP espanyol com un delictes de "trata de seres humanos" (Ley Orgánica 1/2015)¹.

A continuació s'exposa la traducció del fenomen, per clarificar els conceptes:

TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS = TRATA DE SERES HUMANOS = TRAFFICKING IN HUMAN BEINGS

2.2. EL CONTRABAN DE PERSONES

El delictes de contraban de persones es troba regulat a l'article 318 bis. 1. del CP espanyol, dins el capítol "delitos contra los derechos de los ciudadanos extranjeros" fent referència al "tráfico irregular de personas" (Ley Orgánica 5/2010)².

A continuació s'exposa la traducció del fenomen, per clarificar els conceptes:

CONTRABAN DE PERSONES = TRÁFICO DE PERSONAS = PEOPLE SMUGGLING

¹ *Será castigado con la pena de cinco a ocho años de prisión como reo de trata de seres humanos el que, sea en territorio español, sea desde España, en tránsito o con destino a ella, empleando violencia, intimidación o engaño, o abusando de una situación de superioridad o de necesidad o de vulnerabilidad de la víctima nacional o extranjera, o mediante la entrega o recepción de pagos o beneficios para lograr el consentimiento de la persona que poseyera el control sobre la víctima, la captare, transportare, trasladare, acogiere, o recibiere, incluido el intercambio o transferencia de control sobre esas personas, con cualquiera de las finalidades siguientes:*

- a) La imposición de trabajo o de servicios forzados, la esclavitud o prácticas similares a la esclavitud, a la servidumbre o a la mendicidad.*
- b) La explotación sexual, incluyendo la pornografía.*
- c) La explotación para realizar actividades delictivas.*
- d) La extracción de sus órganos corporales.*
- e) La celebración de matrimonios forzados.*

Existe una situación de necesidad o vulnerabilidad cuando la persona en cuestión no tiene otra alternativa, real o aceptable, que someterse al abuso.

² *El que intencionadamente ayude a una persona que no sea nacional de un Estado miembro de la Unión Europea a entrar en territorio español o a transitar a través del mismo de un modo que vulnere la legislación sobre entrada o tránsito de extranjeros, será castigado con una pena de multa de tres a doce meses o prisión de tres meses a un año.*

2.3. FACTORS DIFERENCIADORS

Taula 1.

Factors que ens permeten diferenciar el tràfic d'èssers humans i el contraban de persones.

	TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS	CONTRABAN DE PERSONES
CONSENTIMENT	No hi ha consentiment. I si n'hi ha es produeix per mitjà de coacció, engany o abús	Implica el consentiment per posar-se en mans de la xarxa de traficants.
EXPLOTACIÓ	Posterior explotació de la víctima per tal d'obtenir més beneficis econòmics.	Acaba amb l'arribada de la víctima al país destí.
DURADA DE LA RELACIÓ	Entre víctima i organització la relació es manté després de l'arribada al país de destí.	Entre migrant i traficant o organització la relació acaba quan s'arriba al lloc de destinació.
TRANSNACIONALITAT	No té per què ser transnacional, ja que es pot produir dins d'un mateix país.	Sempre serà transnacional, ja que l'activitat delictiva necessita complementar-se traspasant fronteres

Nota: elaboració pròpia a partir de l'informe de El Defensor del Pueblo (2012) i l'article de López-Sala (2014).

3. ENFOCAMENT TEÒRIC

3.1. DESCRIPCIÓ DEL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS

El concepte del TEH ha evolucionat al llarg del temps, però el Protocol per prevenir, reprimir i sancionar el tràfic de persones, especialment dones i nens, de les Nacions Unides, subscrit a Palerm el 2000, constitueix un abans i un després en la descripció del fenomen, ja que en ell es defineix per primera vegada, de manera reconeguda internacionalment, el concepte de tràfic d'éssers humans com:

N c " e c r v c e k » . " g n " v t c p u r q t v . " g n " v t c u n n c v . " t g e q t t g p v " c " n ø c o g a t r e s f o r m e s d e c o a c c i ó , d l f a p t e , " n c " h q t ± c " c n " h t c w . " c " n ø g p i c p { . " c " n ø c d À u " f g " r q f g t " q la concessió o recepció de pagaments o beneficis per obtenir el e q p u g p v k o g p v " f ø w p c " r g t u q p c " s w g " v k p i w k " c finalitats f ø g z r n q v c e k » 0 " C s w g u v c " g z r n q v c e k » " k p e f g " n c " r t q u v k v w e k » " c n k g p c " q " c n v t g u " h q t o g t u g t x g k u " h q t ± c v u . " n ø g u e n c x c v i g " q " n g u " r t « u g t x k v w f " q " n ø (article 3.a). e e k » " f ø ¼ t i c p u 0

S'entén, per tant, que hi ha tres elements fonamentals:

1. **L'acte:** captació, transport, trasllat, traspàs, allotjament, acolliment o recepció de persones, sigui TEH intern o domèstic, internacional o interregional.
2. **Els mitjans:** amenaça, ús de la força o altres formes de coacció, rapte, frau, engany, abús de poder o situació de vulnerabilitat o la concessió o recepció de pagaments o beneficis per obtenir el consentiment d'una persona, sent el consentiment de la víctima irrellevant sota qualsevol d'aquestes circumstàncies.
3. **La finalitat:** l'explotació sexual, els treballs o serveis forçats, l'esclavatge o les pràctiques anàlogues a l'esclavatge, la servitud o l'extracció d'òrgans. Existeixen diverses maneres d'explotació per tal d'obtenir-ne un benefici econòmic.

3.2. DESCRIPCIÓ DEL CONCEPTE D'ORGANITZACIÓ CRIMINAL

Actualment, el concepte d'organització criminal es troba tipificat en l'article 570 bis del Codi Penal Espanyol com: “L'agrupació formada per més de dues persones amb caràcter estable o per temps indefinit que, de manera concertada i coordinada, es reparteixen diverses tasques o funcions amb la finalitat de cometre delictes” (Ley Orgánica 5/2010).

Les organitzacions criminals són complexes i sofisticades, ja que funcionen com una empresa jerarquitzada, d'enormes dimensions, amb un alt grau de professionalització en aquests il·lícits. Per això, cal entendre el fenomen del TEH com un procés i no només com un acte delictiu aïllat.

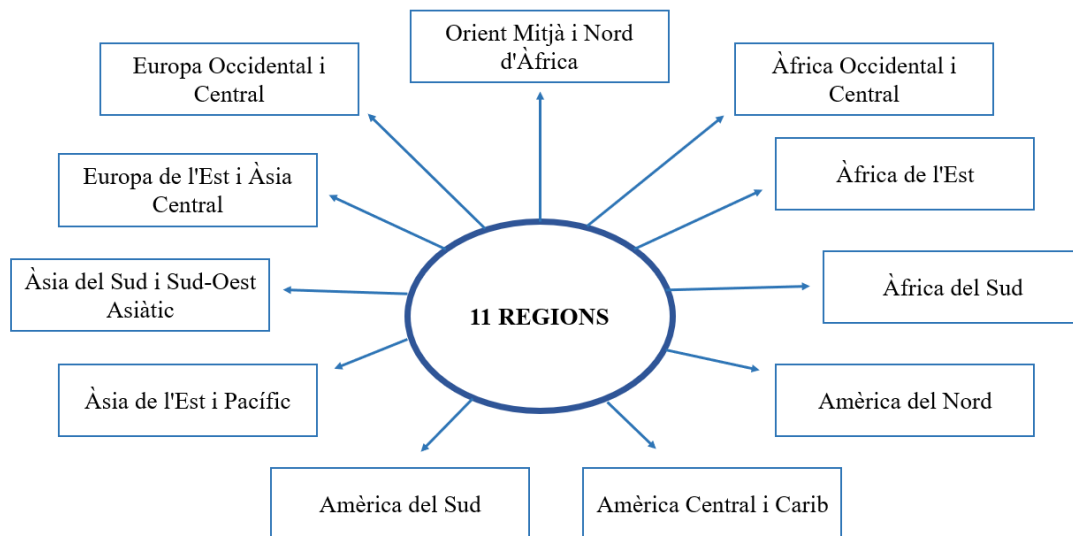
3.3. MODALITATS GEOGRÀFIQUES DEL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS

El TEH comprèn tres modalitats geogràfiques diferents.

- **Tràfic intern:** modalitat que no suposa travessar cap frontera en cap moment de l'activitat. És a dir, la captació, el trasllat i l'explotació es produeix dins les fronteres d'un mateix país.
- **Tràfic intrarregional:** el procés de captació es produeix en el país d'origen de la víctima, però l'explotació es porta a terme en un altre país, realitzant un creuament de fronteres entre països propers, geogràficament parlant.
- **Tràfic interregional:** les víctimes són traslladades d'una regió a una altra. Compren trasllats entre continents i entre països d'una mateixa regió que no siguin propers, geogràficament parlant.

Figura 1.

Diferents regions del món segons l'informe de les Nacions Unides.

Nota: elaboració pròpia a partir de l'informe *Global Report on Trafficking in Persons* de les Nacions Unides (2018).

3.4. TIPOLOGIES DE TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS

El TEH comprèn una àmplia varietat de tipologies segons la finalitat utilitzada per aconseguir el benefici econòmic. Segons Mattar (2006), és necessari diferenciar, dins el TEH amb fins d'explotació sexual, les modalitats amb fins comercials, com:

- ¿ La prostitució: inclou totes aquelles pràctiques sexuals a canvi de diners.
- ¿ Les actuacions orientades sexualment: despullaments o massatges amb finals especials, entre d'altres.
- ¿ La pornografia: inclou aquell material que representa actes sexuals o eròtics amb la finalitat de provocar l'excitació sexual del receptor.
- ¿ El turisme sexual: és la pràctica de viatjar a diferents països o continents amb la intenció de participar en activitats o relacions sexuals a canvi de diners.

La modalitat sense fins comercials, en canvi, inclou totes aquelles actuacions relacionades amb el matrimoni forçat.

3.5. ENFOCAMENT TEÒRIC ADOPTAT

Internacionalment, des de les Nacions Unides i l'Organització Internacional del Treball, se centren en la protecció dels drets humans de les víctimes (Peñas, 2019). L'exposició de motius de la LO 1/2004 de mesures de protecció integral contra la Violència de Gènere declara que “la violència contra les dones és un obstacle per aconseguir els objectius d'igualtat, desenvolupament i pau i viola i menyscaba el gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals” (citada per Ibáñez i Carmona Abril, 2017).

El TEH és, per tant, una greu violació dels drets humans i de la dignitat de les víctimes. En conseqüència, el present treball s'acull a l'enfocament teòric des d'una perspectiva victimocèntrica del delictes.

Els drets humans vulnerats, recollits en la declaració dels Drets Humans de les Nacions Unides, 1948 (citada Parlament de Catalunya, s.f.), són els següents:

Taula 2.

Drets humans vulnerats pel tràfic d'éssers humans en les víctimes.

DRET VULNERAT	ARTICLE
Dret a la dignitat	Article 1. “Tots els sers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets”. Aquest delictes és completament incompatible amb el respecte de la dignitat, ja que posa en perill el benestar de la persona i la família.
Dret a no ser objecte de violència de gènere	Article 2. No es pot privar de drets per motius de sexe, religió, opinió política, raça, entre altres.
Dret a la vida	Article 3. Tot individu té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la seva persona.
Dret a no ser sotmès a esclavitud i servatge	Article 4. L'esclavitud i el tràfic d'esclaus estan prohibits en totes les seves formes.

Dret a no ser sotmès a tortura	Article 5. Dret a no ser torturat ni a tractes o penes cruels, inhumans o degradants.
Dret a la llibertat de circulació	Article 13. Dret a la lliure circulació i a escollir el seu lloc de residència a l'interior d'un estat.
Dret a condicions de treball justes i favorables i no d'exploració laboral.	Article 23. Dret a la lliure elecció de treball, sense discriminació, a remuneració equitativa i satisfactòria que assegurí la dignitat humana.
Dret al descans i al lleure	Article 24. Limitació raonable de la jornada de treball i dret a vacances periòdiques pagades.

Nota: elaboració pròpia a partir de la Guia proporcionada per la Red Española Contra la Trata de Personas (2008).

4. MARC JURÍDIC I LEGAL

En els últims anys, s'han realitzat tota una sèrie de modificacions i progressos en la legislació per tal d'abordar el fenomen del TEH. Per obtenir més informació sobre l'evolució jurídica i legal, consulteu l'Annex 1.

4.1. MARC INTERNACIONAL

El document més important en l'àmbit internacional és el Protocol per Prevenir, Reprimir i Sancionar el Tràfic de persones, especialment dones i nens, inclòs en el **Protocol de Palerm**, creat l'any 2000 per la Convenció de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional. Té com a finalitat prevenir i combatre el TEH, protegir i ajudar a les víctimes i promoure la cooperació dels Estats en aquesta matèria.

4.2. MARC EUROPEU

Amb la **Directiva de 2011/36/UE** i la **Directiva 2012/29/UE** del Parlament Europeu i del Consell, s'aconsegueix un enfocament victimocèntric de prevenció i lluita contra el TEH, tenint en compte una perspectiva de gènere i deixant enrere l'enfocament merament criminal.

L'any 2013 surt l'informe "*The EU rights of victims of trafficking in human beings*" de la Unió Europea amb la finalitat d'informar els estats membres sobre els drets de les víctimes de TEH.

4.3. MARC NACIONAL

L'estat Espanyol va **ratificar el Protocol de Palerm** l'any 2003, obligant per primera vegada a introduir el delictes de TEH en la legislació espanyola. Finalment, s'incorpora el delictes de TEH com un delictes greu als drets humans en l'article 177 bis del CP espanyol (**Ley Orgánica 1/2015**).

Com a pla d'acció es troba el **Protocol Marc de Protecció de les Víctimes de Tràfic d'Éssers Humans** (Generalitat de Catalunya, 2013), el qual estableix pautes per la detecció, identificació i protecció de les víctimes, la coordinació entre les administracions responsables i la cooperació amb entitats que atenen les víctimes.

4.4. MARC AUTONÒMIC DE CATALUNYA

L'any 2013 es va publicar el **Protocol de protecció a les Víctimes de Tràfic d'Éssers Humans a Catalunya**, adaptat del Protocol Marc Estatal, per millorar la identificació i l'avaluació de riscos. (Generalitat de Catalunya, 2013).

Finalment, hi ha el **Pla de Protecció Internacional de Catalunya** (2014), el qual inclou les víctimes de TEH en els col·lectius amb dret a protecció internacional (Generalitat de Catalunya, 2014).

5. OBJECTIUS DEL TREBALL

5.1. OBJECTIUS GENERALS I ESPECÍFICS

1. Comparar el *modus operandi* de l'organització criminal de Nigèria, Romania i la Xina.

1.1. L'estructura de l'organització

1.2. El perfil de la víctima

1.3. El procés de captació

1.4. El procés de transport

1.5. El procés de recepció i acollida

1.6. La modalitat d'exploració

1.7. Els mètodes de submissió i control

1.8. El deute

2. Conèixer les estratègies policials actuals per fer front a l'il·lícit de TEH a Catalunya.

2.1. Estratègies de prevenció i detecció

2.2. Estratègies d'identificació

2.3. Estratègies de col·laboració

2.4. Estratègies d'atenció i recuperació

5.2. OBJECTIU FINAL

Analitzar si les estratègies policials actuals, que es duen a terme per fer front al TEH amb fins d'exploració sexual a Catalunya, són susceptibles de millora tenint en compte els diferents *modus operandi* analitzats.

6. METODOLOGIA

6.1. OBJECTE D'ESTUDI

Segons el Protocol de coordinació de l'ajuntament de Barcelona (2019a), “les principals xarxes de tràfic amb fins d'explotació sexual presents a Barcelona exploten persones migrades provinents de l'Àfrica subsahariana (Nigèria), els països de l'Est (Romania, Albània, Bulgària, etc.) o l'Àsia (Índia, Pakistan, Xina i Vietnam, entre d'altres)”. Seguint aquesta línia, les principals organitzacions criminals a Catalunya exploten persones migrades provinents de la Xina, Romania, Albània, Bulgària i Nigèria.

En conseqüència, el present treball pretén analitzar les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina per la seva presència al territori català en el fenomen del TEH. Per altra banda, s'han escollit aquestes organitzacions per garantir la diversitat en l'anàlisi geogràfica del delicte i el *modus operandi*.

6.2. PROCEDIMENT I MATERIALS

Aquest treball utilitza una metodologia qualitativa basada en entrevistes semiestructurades realitzades a diferents professionals de l'àmbit que compten amb una gran trajectòria per fer front al delicte, un bagatge professional i una experiència en l'àmbit molt elevada.

Per realitzar correctament les entrevistes, s'han confeccionat dos guions: el primer, dirigit als cossos policials i al doctor en psicologia³; el segon, dirigit a entitats, fundacions i unitats⁴. Tots dos guions han estat redactats en català, però hi ha entrevistes que s'han dut a terme i s'han transcrit al castellà perquè així ho requeria el context.

L'estructura de l'entrevista a cossos policials ha estat organitzada en tres blocs de preguntes. El primer, dirigit a obtenir respostes sobre el *modus operandi* de les organitzacions criminals. El segon bloc, centrat en les estratègies policials i les diferents col·laboracions per fer front al delicte. Finalment, un tercer bloc per analitzar les principals barreres en què es troben les víctimes de TEH per sortir de l'organització criminal.

³ Consultar el Guió a l'Annex 2.

⁴ Consultar el Guió a l'Annex 3.

Per altra banda, l'estructura de l'entrevista a entitats, fundacions i unitats ha estat organitzada en quatre blocs de preguntes. En primer lloc, una breu introducció de l'entitat, fundació o unitat. Els tres blocs restants són els mateixos utilitzats per a les entrevistes dels cossos policials amb petites modificacions en la formulació de les preguntes.

Amb la pandèmia de la COVID-19, quatre entrevistes s'han realitzat de manera virtual, mitjançant l'aplicació de Zoom. Les altres cinc entrevistes, fetes a unitats policials, s'han dut a terme de manera presencial perquè així es va preferir.

Totes les entrevistes, de durada aproximada d'hora i mitja, es van gravar (amb previ consentiment de l'entrevistat) i, posteriorment, es van transcriure per ser analitzades mitjançant el programa informàtic Atlas.ti.

6.3. LA MOSTRA

Per poder fer aquest treball, s'han realitzat un total de nou entrevistes. En concret, s'ha entrevistat:

- Francisco Javier Moreno⁵. Doctor en Psicologia i Màster en Psicopatologia Infantojuvenil. Format en criminologia i docent de la Universitat Autònoma de Barcelona, entre d'altres.
- Félix Durán⁶. Tinent i cap de la secció del tràfic d'éssers humans de la Unitat Central Operativa de la Guàrdia Civil d'Espanya.
- Roberto Molina⁷. Inspector. Cap del Grup 3^r d'Investigació de la UCRIF⁸, 2005-actualitat. Interlocutor Social Territorial contra la Trata de Seres Humanos.
- Xavier Cortés⁹. Subinspector. Cap de la Unitat Central de Tràfic d'Éssers Humans dels Mossos d'Esquadra 2007-2018.
- Anònim. Caporal¹⁰. Membre de la Unitat Central de Tràfic d'Éssers Humans dels Mossos d'Esquadra.
- José Forca¹¹. Sergent responsable del Grup de Tràfic i Explotació de Persones de la Unitat d'Investigació de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

⁵ Consulteu l'entrevista a l'Annex 4.

⁶ Consulteu l'entrevista a l'Annex 5.

⁷ Consulteu l'entrevista a l'Annex 6.

⁸ Unitat Central de Xarxes d'immigració il·legal i Falsedat documental.

⁹ Consulteu l'entrevista a l'Annex 7.

¹⁰ Consulteu l'entrevista a l'Annex 8.

¹¹ Consulteu l'entrevista a l'Annex 9.

- Natalia Massé¹². Coordinadora de la fundació Apip-Acam.
- Sandra Camacho¹³. Membre de l'entitat Adoratrius (SICAR cat).
- Anònim¹⁴. Coordinadora de la Unitat Municipal contra el Tràfic d'Éssers Humans.

¹² Consulteu l'entrevista a l'Annex 10.

¹³ Consulteu l'entrevista a l'Annex 11.

¹⁴ Consulteu l'entrevista a l'Annex 12.

7. ANÀLISI DELS RESULTATS OBTINGUTS

A continuació es desglossen, per organització criminal, els diferents *modus operandi*. A l'Annex 13 hi ha una taula comparativa i resumida, dividida en els processos del *modus operandi*.

7.1. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE NIGÈRIA

7.1.1. N E u v t w e v O r g a n i t z a f i ó g " n ø

En l'àmbit local es troben cèl·lules independents que es dediquen directament a l'explotació de víctimes a Catalunya i que, a través de vincles relacionals, "interactuen amb altres organitzacions criminals internacionals" (SME, 113) per realitzar la captació i el transport. Aquestes cèl·lules o estructures locals estan sotmeses a supraestructures criminals d'àmbit mundial.

Com a organització criminal mundial de Nigèria trobem la Supreme Eiye Confraternity. Aquesta macro-organització està formada per una estructura piramidal jeràrquica paramilitar. Són grups operatius, molt organitzats, que treballen per mitjà de grupuscles interrelacionats.

7.1.2. El Perfil de la Víctima

La majoria de les víctimes nigerianes són dones d'entre 17 i 30 anys, de baix nivell cultural, amb escassos recursos, que se solen trobar en situacions de violència extrema¹⁵, sense ingressos i provinents de zones rurals. En conclusió, les víctimes provenen d'un estat de necessitat.

7.1.3. El Procés de Captació

El fenomen segueix la modalitat interregional del TEH, ja que la captació es fa al país d'origen i l'explotació, en un altre continent.

En aquesta fase s'enganya la víctima prometent-li una nova feina a Europa, de perruquera o assistenta social, per millorar la seva qualitat de vida i la de la seva família. Aquesta captació es produeix, la majoria de vegades, a través d'una persona coneguda o

¹⁵ Actualment, amb Boko Haram i els alts nivells de contaminació "hi ha hagut una degradació molt important [...] i una migració molt forta cap a les ciutats grans d'Edo i els voltants, i això ha provocat que la gent estigui vivint en situacions de pobresa, de persecució o situacions molt greus" (UTEH, 6).

d'un familiar per generar confiança. El procés també el pot fer la *mami* o la *madam*, antiga víctima de TEH que actualment està integrada en l'organització criminal.

La *mami*, amb vincle directe amb l'organització, o la persona familiar o coneguda, amb vincle indirecte, convenç la dona perquè parli amb el *priest*¹⁶ per iniciar la cerimònia del vudú.

7.1.3.1. El Vudú.

La cerimònia del vudú o *jú-jú*, com l'anomenen a Nigèria, és un ritual arrelat a la cultura nigeriana. El vudú s'inicia en una habitació fosca amb alcohol, fums o pocions tòxiques "d'al·lucinògens, com l'ayahuasca" (PA1, 26). Amb el ritu, es presenta la noia davant els déus. Per això, és necessari "hacer ciertas ofrendas de animales a sus dioses, [...] sacrifican un cabrito, una gallina, [...] luego mezclan la sangre de ese animal con la sangre de la niña" (GC, 8), també els treuen pèl púbic i ungles dels peus. A continuació, amb tots els elements fan uns sobres anomenats *body*.

L'objectiu del ritu és (1) protegir a la dona duran el viatge i, (2) prometre pagar tot el deute i romandre callades. Si no ho fan, els caurà una maledicció a elles o a la seva família. El ritu es du a terme abans d'iniciar el trajecte (PN, 32), tot i que un cop arriben a Europa se'ls hi pot tornar a fer, "amb la intenció de segellar aquest pacte" (UTEH, 20).

7.1.4. El Procés de Transport

En finalitzar la cerimònia s'inicia el trajecte cap a Europa, passant per diferents països de trànsit. El viatge normalment es fa via terrestre, amb cotxe, motocicleta, camió o caminant, i dura "2 o 3 anys perfectament" (A, 44).

En aquests trajectes la víctima és pura mercaderia, en molts casos "se l'obliga a mantenir relacions sexuals tant amb les persones que s'estan encarregant d'elles durant el viatge com amb molts altres actors que són determinants per poder travessar les fronteres, com per exemple policia, agents aduaners" (A, 40). També poden patir segrestos per part de Boko Haram o altres organitzacions.

Durant el trajecte van acompanyades pel *coyote*, persona encarregada de la seva vigilància, que pot pertànyer a la mateixa organització criminal de TEH o a una altra

¹⁶ El *priest* és la persona encarregada de realitzar la cerimònia vudú. La traducció literal seria sacerdot.

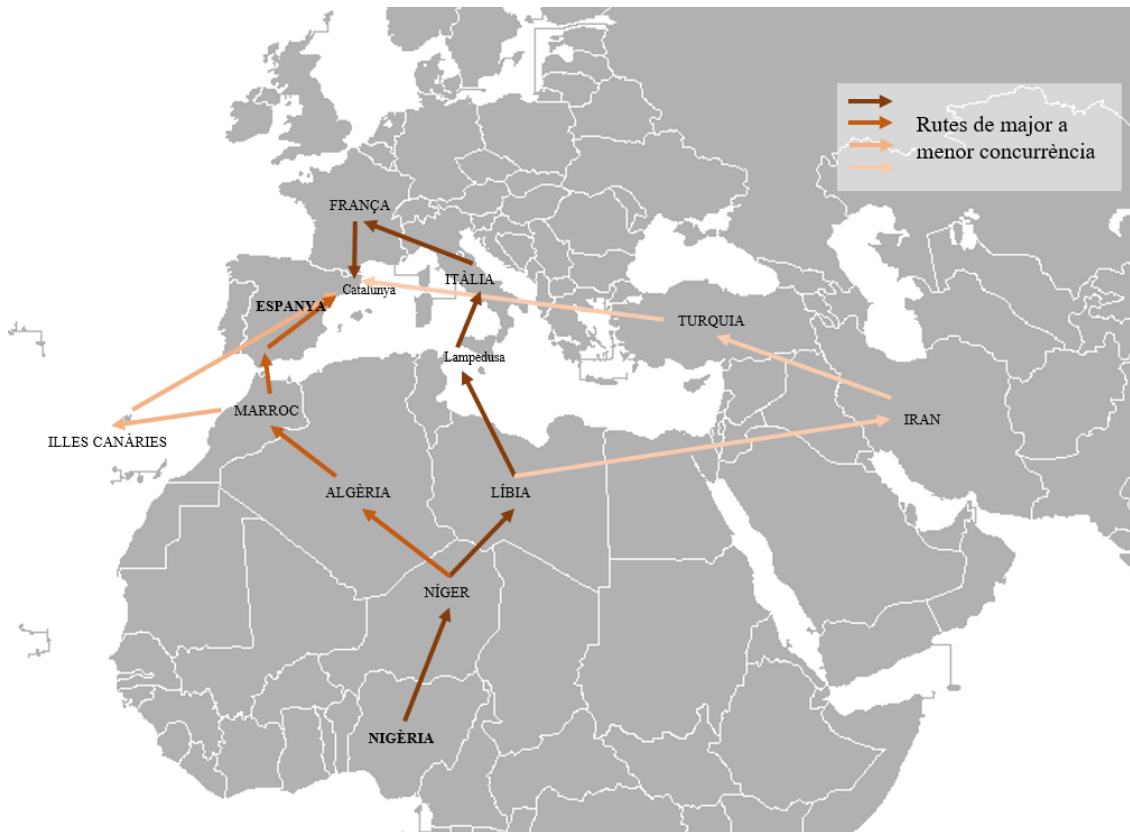
organització de contraban de persones. Sol portar un grup mix, d'unes 20 persones aproximadament, format per dones en situació de TEH o homes i dones en situació d'immigració irregular.

El *coyote* arriba fins al Marroc o Líbia. “A partir d'allà les deixen a càrrec d'una altra persona que té un contacte més directe amb la víctima i exerceix un major control sobre ella” (A, 72).

Hi ha diferents rutes, depenent del preu del trajecte, el lloc on estigui assentada l'organització criminal, els períodes de tancament de fronteres i el control policial.

Figura 4.

Rutes de Transport de Nigèria a Catalunya.

Nota: elaboració pròpia.

Per arribar a Espanya o a Itàlia, s'utilitzen pasteres i col·loquen les víctimes de TEH “al centro” (GC, 28), ja que se les considera mercaderia valuosa. Un cop arriben, són assistides i acollides als centres de refugiats. Per arribar fins a Catalunya, segueixen les

instruccions de l'organització i s'escapen, o algun membre de l'organització les acompanya fins al pis a Catalunya.

Cal destacar que últimament s'està optant pel viatge en avió per assegurar que la víctima arribi correctament.

7.1.5. El Procés de Recepció i Acollida

Un cop arriben a Catalunya, les víctimes nigerianes acostumen a viure en pisos llogats de les organitzacions criminals de nivell local. En aquests pisos són acollides i controlades per la *madam* o la *mami*, la responsable de les víctimes perquè “els explicarà quina és la situació, el que han de fer, les introduirà, els hi ensenyaran tot i els hi reclamaran el deute” (A, 76).

7.1.6. La Modalitat d'Explotació

Es podria dir que “no estem parlant d'una explotació típicament sexual, sinó una explotació econòmica” (SME, 121). Les organitzacions nigerianes s'interessen únicament en el deute, és per això que ens trobem davant d'una poliexplotació. És a dir, a més d'exercir la prostitució, “les exploten per fer criminalitat forçada [...] o la mendicitat” (A, 140).

Les dones nigerianes es concentren als carrers de Barcelona, a la zona de les Rambles, al Port Olímpic, a Montjuïc, al camp nou i a la zona universitària. També a punts de la carretera del Maresme, a la N-II i, aïlladament, al Baix Ebre i a la Jonquera. Per arribar a aquests llocs, “la *mami* és la qui les porta, van en metro a tot arreu” (CME, 177).

Ara bé, el volum de la prostitució al carrer ha disminuït amb la pandèmia. S'ha vist un desplaçament cap a la zona d'Osona per l'explotació laboral als escorxadors, a més de l'explotació sexual. En cas d'obligar-les a quedar-se a la ciutat, les porten “al interior de pisos, les hacen grabar vídeos, para la explotación de pornografía” (GUB, 72).

7.1.7. Els Mètodes de Submissió i Control

En primer lloc, les víctimes estan coaccionades indirectament per al vudú, i així es contempla en les sentències (SAP B 11117/2014¹⁷, SAP B 2609/2016¹⁸, STS 1889/2017¹⁹). En segon lloc, les organitzacions criminals exerceixen amenaces contra la família d'origen perquè és on elles “no tenen control, ni poder de decisió” (A, 106).

Cal afegir que en un primer moment tenen les víctimes més controlades i, a mesura que van pagant el deute, el control descendeix i passa a ser més indirecte. Durant l'explotació estan “sota la supervisió de les *mami* i, si no, d'alguna altra dona víctima que porta més temps allà” (A, 88).

7.1.8. El Deute

El deute sol oscil·lar entre els 30.000 € i els 60.000 €, tenint en compte l'edat de la víctima, el transport utilitzat pel trajecte, si han hagut de pagar algun rescat durant el trajecte, el pis en el que viuen, les despeses i el lloc en el qual exerceixen la prostitució.

El deute inicial no sol créixer. Ara bé, a vegades la víctima ha de pagar un doble deute. És a dir, hi ha víctimes que per una banda, paguen el deute inicial de l'organització criminal local i, per altra, part dels beneficis obtinguts de les seves activitats van dirigits a la Supreme Eiyé Confraternity. Això passa quan la Supreme ha fet un pacte amb l'organització local, el qual estableix que la dona passa a ser d'ells.

En una primera fase, el deute és diari fins que guanyen confiança i passa a ser setmanal o mensual. Finalment, si les víctimes paguen el deute establert, poden quedar lliures si així ho estableix l'organització. Malgrat això no està tan clara aquesta desvinculació, ja que la comunitat nigeriana és molt tancada i moltes vegades “les dones s'acaben relacionant a nivell parella amb homes que poden estar vinculats a les xarxes d'explotació” (UTEH, 24).

¹⁷ Audiència Provincial de Barcelona. Secció 9. Rec 14/2013. Jose Maria Torras Coll; 15 de setembre de 2014.

¹⁸ Audiència Provincial de Barcelona. Secció 2. SAP B 2609/2016. Jesús Maria Ibarra Iraguen; 15 de febrer de 2016.

¹⁹ Tribunal Suprem. Sala de lo Penal, Secció 1. STS 312/2017. Carlos Granados Perez; 03 de maig de 2017.

7.2. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE ROMANIA

7.2.1. *La Estructura de la Organització*

L'estructura romanesa es basa en clans familiars o pseudo-familiars, no excessivament grans, que poden tenir independència els uns dels altres. Ara bé, a vegades s'interrelacionen formant una organització criminal més voluminosa.

És important destacar la figura del *loverboy*, el qual normalment forma part d'algun clan familiar. El *loverboy* és un home que enamora una dona creant, a llarg termini, una relació sentimental.

7.2.2. *El Perfil de la Víctima*

Acostumen a ser dones d'entre 17 i 30 anys, amb baix nivell cultural i recursos econòmics insuficients. La dona a Romania està en una posició social inferior que l'home i, en moltes ocasions, les dones busquen “continuamente un hombre que les dé estabilidad y seguridad” (GC, 60).

7.2.3. *El Procés de Captació*

En aquest cas, el TEH és intrarregional, ja que hi ha un creuament de fronteres entre països propers, geogràficament parlant.

En el cas dels clans familiars, aquest procés es realitza a través d'un entorn conegut o familiar. En aquesta situació se li promet a la noia una millor qualitat de vida i un lloc de treball a Espanya.

A través de la figura del *loverboy*, s'utilitza el mètode de l'enamorament. Després d'una primera fase d'enamorament, l'home l'enganya manifestant un problema familiar que requereix diners per la cura. Una altra possibilitat és enganyar-la amb una nova vida d'enamorats a Espanya.

7.2.4. *El Procés de Transport*

El viatge s'acostuma a fer via terrestre, a través d'un transport ordinari com un cotxe particular o un autobús. Fins i tot, poden accedir via aèria perquè, com que són comunitaris, “no requereixen de grans infraestructures logístiques” (CME, 31).

Normalment, viatgen acompanyades del *loverboy*, el familiar o la persona coneguda que les ha captat. Cal afegir que “durant el viatge no pateixen cap mena d’exploació” (A, 124).

Figura 5.

Rutes de Transport de Romania a Catalunya.

Nota: elaboració pròpia.

7.2.5. El Procés de Recepció i Acollida

Les víctimes s’allotgen en pisos de propietat del clan familiar o del *loverboy*. Hi solen viure acompanyades de tots els membres implicats en el fenomen o el *loverboy*.

7.2.6. La Modalitat f ø G z r n q v c e k »

Tot i que tenen implementació per tot el territori català, es destaquen com a punts calents Barcelona i la Jonquera.

Abans de la COVID-19, la majoria de les víctimes es trobaven, en primer lloc, en clubs o locals. A la Jonquera “tenim un punt calent, perquè tenim macroprostíbuls [...], com el Paradise, el Madam’s”. (CME, 5). En segon lloc, es trobaven en punts de carretera, com la Carretera C-59 entre Castelldefels i Mollet, i la Carretera N-II entre Figueres i la Jonquera. En tercer lloc, es trobaven pels carrers de Barcelona, sobretot a la zona de Ciutat Vella i Les Corts.

L’exploració d’aquestes dones es prolonga al llarg del temps per la necessitat econòmica i el vincle emocional. A més, en aquest àmbit hi ha una normalització i una tolerància a la violència. Fins i tot, s’ha donat el cas que algunes dones portin a les seves familiars “perquè continuïn amb aquest circuit” (UTEH, 38).

7.2.7. Els Mètodes de Submissió i Control

Les persones que han captat i traslladat la dona són les mateixes que realitzen el control. Aquest és directe, explícit, evident i diari. Si, per algun cas, el *loverboy* ha de marxar a Romania, qui exerceix el control és la família d’ell, tant homes com dones.

En un primer moment el control es fa a través del vincle emocional o sentimental. Quan es trenca aquest vincle, s'utilitzen amenaces a tercers, com la família d'origen o el mateix fill. En determinats casos s'arriba a agressions físiques. Per tant, podríem dir que “el nivell de coacció cada cop és més potent” (UTEH, 34).

Quan les dones estan exercint la prostitució, les controlen passant amb els cotxes o bé “a través del telèfon per simples trucades” (GC, 70). Si no, es realitza “a través de les xarxes socials, el WhatsApp, el Facebook, l'Instagram, el que jo conec tots els teus moviments” (UTEH, 98).

7.2.8. El Deute

En aquests casos no es genera un deute, sinó que “acostumen a fer una entrega del 100% de tots els ingressos” (UTEH, 36) perquè la família o el *loverboy* puguin subsistir. Si el *loverboy* pertany a una organització més voluminosa, part dels beneficis que li dona la víctima els entrega a l'organització.

7.3. ORGANITZACIÓ CRIMINAL DE LA XINA

7.3.1. *N Ēu v t w e v Organitzaçióg " n ø*

L'organització criminal xinesa té una “estructura de tipus jeràrquica i cooperativa” (SME, 35) basada en el sistema de triades, que està format per tres aparells: el de producció, el de gestió i l'extern.

L'aparell de producció és on es desenvolupa directament l'activitat d'explotació, és a dir, en els locals i els pisos. L'aparell de gestió realitza el control i la supervisió del desenvolupament de l'activitat d'explotació i està conformat per “gestories o bufets d'advocats” (SME, 85). Finalment, l'aparell extern són els associats, són estructures que faciliten el moviment de persones, compost per una o diverses organitzacions. En el TEH hi ha els anomenats *Snakehead*, o caps de serp, que s'encarreguen de dirigir i traslladar les víctimes.

La connexió entre els tres aparells “és unipersonal en la majoria dels casos” (SME, 131) i això els permet un anonimats absolut, creant una estructura molt blindada.

7.3.2. *El Perfil de la Víctima*

Les víctimes en aquest entorn, solen tenir entre 20 i 45 anys.

Segons en Xavier Cortés, el perfil segueix el que va anomenar com “la triple carència”. En primer lloc, són víctimes que provenen d'un estat de necessitat, majorment de zones rurals de la Xina, amb un nivell cultural i educatiu molt baix. En segon lloc, se'ls genera un deute que reforça el caràcter dependent de la víctima al llarg del temps. En tercer lloc, “el fet d'arribar al país de manera il·legal és determinant també per la manera d'explotar a la persona” (SME, 43). A més, hi ha una diferència cultural molt elevada, la qual facilita també el procés d'explotació. En conclusió, la triple la carència està formada per l'estat de necessitat, l'existència d'un deute i la condició d'il·legal.

7.3.3. *El Procés de Captació*

La captació, si és en origen, és interregional, ja que el trasllat es du a terme entre continents. Es produeix per persones properes a la víctima i l'enganyen oferint-li “una oportunitat per desenvolupar-se dins la societat d'acollida” (SME, 67). En altres

situacions, les dones saben que vindran a Catalunya a exercir la prostitució. Ara bé, l'engany és en les condicions oferides, ja que són totalment diferents. És a dir, hi ha un consentiment viciat.

Ara bé, actualment, la captació no és exclusiva al país d'origen, sinó que també ocorre la captació interna, a Catalunya, a través de publicar en catàlegs, pàgines i blogs propis anuncis de treball que són un engany.

7.3.4. El Procés de Transport

El viatge s'acostuma a fer via aèria fins arribar a “qualsevol país de l'estat Schengen [...] on ells trobin millors facilitats per accedir” (CME, 251), és a dir, països que tinguin normes més laxes d'entrada, per tant, no solen entrar per Espanya.

Cal destacar que, durant el trajecte, les dones no són explotades sexualment.

Figura 5.

Rutes de Transport de la Xina a Catalunya.

Nota: elaboració pròpia.

7.3.5. El Procés de Recepció i Acollida

Un cop arriben a Catalunya, són acollides per la figura del *papasan* i la *mamasan* en pisos no constituïts formalment i dirigits per compatriotes xinesos de l'organització criminal.

7.3.6. *N c " O q f c n k v c v " f ø G z r n q v c e k »*

El col·lectiu xinès es va expandir arreu del territori amb pisos prostíbul fent publicitat a través d'anuncis per internet o targetes de visita, “un producte exòtic i novedós a un preu molt baix” (SME, 33), fins a aconseguir el monopoli del mercat.

L'explotació es realitza a la mateixa habitació on hi viuen, normalment en “habitacions molt decadents” (PA1, 98) on les dones “tienen que estar las 24 horas del día dispuestas para los clientes” (PN, 78). Per altra banda, l'explotació també es pot realitzar en Karaoke o *Kateuves*, com l'anomenen a la Xina. També es troben en centres de massatge o perruqueries.

Actualment, el punt més calent es troba a Barcelona, més concretament a l'Eixample. Amb menys intensitat, hi ha punts a la zona de Gràcia per St. Martí i al barri de Santa Coloma a la zona d'El Fondo, tot i que també hi ha molts pisos, karaokes i centres de massatge o perruqueries a Tarragona i a Girona.

Cal destacar que les víctimes de TEH entenen “la explotación sexual como una oportunidad o el medio necesario para pagar la deuda” (AA, 30 i 26) i és difícil per a elles concebre que tenen drets i que no cal ser explotada. En conseqüència, les víctimes no denuncien aquest fenomen i és per això que la majoria d'elles en surten de manera reactiva, és a dir, per l'existència d'un operatiu policial.

7.3.7. *Els Mètodes de Submissió i Control*

En primer lloc, les organitzacions criminals aprofiten el desarrelament de la víctima amb la seva família d'origen i ho fan servir com eina d'amenaça. Ara bé, tenint en compte que en la cultura xinesa les dones són molt submisses, moltes vegades les organitzacions les agredeixen físicament.

Dins dels locals on són explotades, siguin pisos, karaokes, centres de massatge o perruqueries, el control és estricte, directe i diari. Les dones estan sota videovigilància i són controlades pel *papasan* i la *mamasan*.

Finalment, destacar que moltes vegades “se les entrega metanfetamina, que ellos le llaman *vings*, [...] y se les hace consumir e incluso en ocasiones se lo dan para que lo consuman los clientes” (GC, 92) per desinhibir-se.

7.3.8. El Deute

En aquesta organització, el deute és el motor de l'activitat criminal i, per això, no és únic, sinó que “tenen un triple deute” (UTEH, 54). El primer deute és el que es contrau amb motiu del viatge, generat per agències de viatges que formen part de les organitzacions criminals. Sol oscil·lar entre els 6.000 € i els 8.000 €, depenent del vol i els documents.

El segon deute és l'anomenat “blanqueig de persones” (SME, 53). L'organització ofereix a la víctima aconseguir un NIE, per això és necessari un certificat de convivència, l'empadronament, una oferta de treball i l'alta a la seguretat social. Quan s'aconsegueix, la víctima s'identifica amb el NIE amb un nom fals i podrà obrar personal, legal, jurídic i administrativament.

El tercer deute va lligat a l'ascens social. És a dir l'organització criminal, a través d'un préstec econòmic, li dona a la víctima l'oportunitat de crear el seu propi negoci; en aquest cas, un pis. Alhora, li donen l'oportunitat de “portar un altre compatriota, perquè entri en la mateixa roda, [és a dir], la mateixa persona explotada s'acaba convertint en explotador d'altres compatriotes” (UTEH, 62).

7.4. ESTRATÈGIES POLICIALES

A continuació, s'expliquen les diferents estratègies policials adoptades per fer front al fenomen del TEH a Catalunya.

7.4.1. *Estratègies de Prevenció i Detecció*

Els diferents cossos policials disposen d'unitats administratives especialitzades per fer inspeccions a locals, clubs, carreteres i carrers per detectar qualsevol infracció o víctimes de TEH. En aquestes inspeccions també solen anar intèrprets i entitats, com Adoratrius i la Unitat contra el TEH de l'ajuntament de Barcelona, per donar informació a la víctima dels serveis actuals que hi ha.

En segon lloc, es destaca que les patrulles de la Guàrdia Urbana de Barcelona disposen d'unes actes²⁰ per poder detectar una víctima durant el patrullatge. Posteriorment, aquestes actes es recullen per la unitat especialitzada de la GTEP²¹ per analitzar-les i, si és necessari, derivar-les a les unitats policials especialitzades per identificar una víctima.

En tercer lloc, entitats com Apip-Acam²² també poden realitzar aquesta detecció i, en conseqüència, derivar-les a les unitats policials competents.

Finalment, si s'estima que una dona pot ser víctima de TEH, els òrgans administratius ho han d'informar a l'autoritat competent perquè es realitzi una entrevista per tal d'identificar la dona com a víctima de TEH. Ara bé, entre ambdues entrevistes es concedeix a la dona un període de restabliment i reflexió. Aquest període té una durada mínima de 90 dies i el seu objectiu és que "la víctima decideixi si desitja cooperar amb les autoritats en la investigació del delictes i, si s'escau, en el procediment penal. Durant aquest període se li autoritza a la dona l'estada temporal i les administracions competents han de vetllar per la seva subsistència" (Ley Orgánica 4/2000).

²⁰ Compostes d'un formulari amb 31 indicadors i 122 elements de mesura per avaluar el risc de la persona de ser víctima de TEH, així com identificar si també existeix risc per a la seva integritat física i mental.

²¹ Grup de Tràfic i Explotació de Persones.

²² Fundació proactiva en entorns de prostitució.

7.4.20 " Gu v t Identificació u " f ø

Un cop ha transcorregut el període de restabliment i reflexió, l'administració pública competent, és a dir, les unitats especialitzades de la Guàrdia Civil (UCO²³), la Policia Nacional (UCRIF²⁴) i els Mossos d'Esquadra (UCTEH²⁵), s'avaluarà la situació personal a través d'una entrevista individualitzada, analitzant indicis suficients per identificar la dona com a víctima de TEH. En aquestes entrevistes sol haver-hi un equip compost per dues persones i, si és necessari, un intèrpret. La víctima va acompanyada d'una advocada, membre d'alguna ONG.

En cas que la dona decideixi cooperar²⁶ amb les autoritats, se li tramitarà un NIE per poder residir un any a Espanya, prorrogable a 5 anys, pels cossos policials competents. Actualment, en Roberto Molina (CNP) és l'encarregat de tramitar aquesta documentació a través de la Subdelegació del Govern.

En cas que la dona no vulgui cooperar, la documentació serà tramitada per l'autoritat no governamental per situació personal i seran les professionals les qui sol·licitaran a la Subdelegació del Govern l'exempció de responsabilitat.

7.4.3. Estratègies de Col·laboració

En aquest fenomen és molt important la col·laboració policial amb les administracions no governamentals. Ara bé, els diferents cossos policials només col·laboren si hi ha un creuament d'informació a la base de dades de CITCO²⁷.

L'any 2016 es va crear la figura de l'interlocutor social territorial²⁸, que té per objectiu la millora de la comunicació policial i les administracions no governamentals.

El mateix any es va crear a Barcelona la Taula Interinstitucional contra el Tràfic d'Éssers Humans, que té per objectiu millorar el coneixement dels professionals de diferents àmbits per millorar la detecció de possibles víctimes de TEH.

²³ Unidad Central Operativa.

²⁴ Unidad Central de Redes de Inmigración Ilegal y Falsedades Documentales.

²⁵ Unitat especialitzada en Tràfic d'Éssers Humans.

²⁶ S'entén per cooperar "donar informació a la policia perquè es realitzin les investigacions adients", és a dir, cooperar no significa denunciar.

²⁷ Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat.

²⁸ Actualment, en Roberto Molina (CNP) n'ocupa el càrrec.

Finalment, tenint en compte que el TEH és un delictes transversal, és necessària la col·laboració internacional entre cossos policials, per així poder documentar-ne tot el procés. Actualment, l'Europol disposa d'un grup de treball especialitzat en aquesta matèria, anomenat PHONENIX, per coordinar les diferents accions policials dels estats membres.

9 0 6 0 6 0 " G Atencié i Récupéraciú " f ø

Aquest procés no és competència dels cossos policials, sinó de les institucions no governamentals o no policials enfocades en aquest fenomen. Per això es considera molt important la col·laboració entre els diferents professionals que participen en l'abordatge del TEH.

7.5. ASPECTES DETECTATS DE MILLORA POLICIAL

Actualment, el sistema judicial es basa en la declaració de la víctima, generant així un doble o triple procés revictimitzador. Per això, es proposa realitzar una única entrevista com a prova constituïda a l'inici del procés. Per poder fer de contrafort a la declaració de la víctima, es necessiten recursos i mitjans policials per augmentar la qualitat de la prova.

Cal destacar que el CNP disposa d'unitats més grans i extenses al territori. El cos de Mossos d'Esquadra, però, només disposa de 18 efectius, concentrats a la central de Sabadell. Per poder tenir una major extensió al territori català i aconseguir proximitat amb la víctima, se n'haurien d'augmentar els efectius.

És necessari, per tant, evolucionar cap a aquesta línia. Però per aconseguir-ho és necessari:

- Crear una Llei Integral del fenomen: sota l'enfocament victimocèntric, entenent l'explotació i la prostitució com una violació dels drets fonamentals i la dignitat.
- Ampliar el període de restabliment i reflexió. Cada dona necessita el seu temps per adaptar-se i sentir-se preparada emocionalment per denunciar.
- Reformar la llei de testimoni protegit per garantir la protecció de la víctima.

Fins que no s'efectuï un canvi en el paradigma i cultura judicial, la millor línia a seguir policialment és treballar entorn el tractament adequat de la víctima, mantenint una col·laboració activa amb les ONG, perquè les dones se sentin acompanyades i acollides durant el procés i, així aconseguir un augment en la participació judicial.

7.5.1. La Formació

En primer lloc, és important fer formacions adequades per l'abordatge del fenomen, perquè el TEH requereix una elevada especialitat, tenint en compte que el fenomen es compon per elements subtils, i molts d'ells en l'àmbit de la intimitat. També és necessària la formació per realitzar les entrevistes individualitzades: (1) és important tenir una bona comunicació per detectar adequadament els indicis, i (2) s'ha de valorar tot el rerefons de

la dona i entendre que l'estrès posttraumàtic pot causar contradiccions en les declaracions, sigui per oblit intencional o motivat²⁹.

Idiomàticament parlant, les dones nigerianes solen parlar anglès, i les dones de Romania, castellà. Ara bé, amb les dones xineses és molt complicada la comunicació, no només per la barrera idiomàtica, sinó també la cultural. Per això, es considera que no és suficient la figura de l'interpret, sinó que és necessària la mediadora cultural, especialitzada i formada en la matèria, per fer encabir els diferents paràmetres culturals.

Finalment, seguint les actes que utilitza la GUB, establertes per la Directiva de l'Ajuntament de Barcelona, es proposa que les patrulles de Mossos d'Esquadra també en disposin, per poder detectar més víctimes de TEH sense tenir una formació específica en l'àmbit.

7.5.2. La Col·laboració

El TEH és un delictes transnacional en què les organitzacions utilitzen, com a moneda de canvi, les famílies de les víctimes ubicades al país d'origen. Per això la col·laboració entre els diferents països és essencial. Actualment, es disposa de la figura del conseller d'interior i els agregats que fomenten la col·laboració i agiliten l'intercanvi d'informació. Tot i això, hi ha països amb cooperació nul·la, com per exemple, Nigèria.

En l'àmbit autonòmic, són necessàries taules interinstitucionals arreu del territori català, com a mínim a les ciutats de Girona, Tarragona i Lleida, seguint el model establert a Barcelona.

7.5.3. La Prevenció

S'ha de visibilitzar a la societat que la indústria del sexe és un element facilitador del delictes i, el consum de la prostitució una indústria basada en l'explotació sexual de les dones. A més a més, una prevenció efectiva del fenomen es podria fer a través d'un procés d'evolució a països provisors de víctimes perquè tinguin un desenvolupament econòmic estable, evitant així els estats de necessitats.

²⁹ S'entén per oblit intencional o motivat aquell tipus d'oblit que sorgeix a conseqüència de l'existència de determinades circumstàncies que s'inicien amb l'objectiu de protegir la persona. És un mecanisme adaptatiu necessari per mantenir l'equilibri i el sentit per la persona.

8. CONCLUSIONS

A través de les nou entrevistes semiestructurades a professionals de l'àmbit, s'han pogut respondre els objectius plantejats en el treball.

Amb relació al primer objectiu, el qual tenia per propòsit comparar els diferents *modus operandi* de les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina, cal destacar que es troben similituds i diferències.

Pel que fa a les similituds, totes les víctimes provenen d'un estat de necessitat al país d'origen del qual les organitzacions criminals s'aprofiten i, a través de l'àmbit proper i familiar, les enganyen per obtenir una millor qualitat de vida. Ara bé, quan són a Catalunya, les sotmeten i les controlen -indirectament, com el cas de Nigèria, o directament, com el cas de Romania i la Xina- perquè no denunciïn i segueixin sota la situació d'explotació per pagar el deute establert. Per fer efectiva la recepció, l'acollida i el control de les víctimes, a les tres organitzacions hi ha una figura essencial, en el cas de Nigèria és la *madam* o *mami*; a Romania, el *loverboy* o els clans familiars; i a la xina hi ha el *papasan* i la *mamasan*.

Quant a les diferències, en primer lloc, l'organització de Nigèria segueix una modalitat geogràfica interregional del TEH igual que la Xina. Ara bé, actualment, trobem captació interna en el col·lectiu xinès aquí a Catalunya, i l'organització criminal de Romania segueix una modalitat geogràfica intrarregional del fenomen. En segon lloc, les dones nigerianes solen ser explotades al carrer, les dones romaneses en locals o punts de carretera, i les dones xineses en pisos.

En relació amb el segon objectiu, el qual tenia per propòsit conèixer les estratègies policials, es comprova que la prevenció del fenomen es realitza a través de la detecció de possibles víctimes. Aquesta detecció la du a terme les unitats administratives especialitzades, la Guàrdia Urbana de Barcelona, la UTEH i les diferents administracions no governamentals, com Apip-Acam i Adoratrius. Si es detecta una víctima de TEH, es deriva a instàncies policials competents per realitzar una entrevista individualitzada i comprovar si hi ha indicis suficients per identificar la dona com a víctima. Durant el període de restabliment i reflexió, la víctima podrà decidir si cooperar amb els cossos policials i obtenir els documents i beneficis a través d'aquests o pel contrari, acollir-se a una situació de personalitat i tramitar els documents necessaris per a les ONG.

Tenint en compte que el TEH és un delictes transversal és necessària la col·laboració policial internacional per poder documentar tot el procés. Alhora és important la col·laboració amb les administracions no governamentals, ja que aquestes seran responsables de l'atenció i la recuperació de la víctima, entre d'altres.

En referència a l'objectiu final, el qual tenia per propòsit analitzar si les estratègies policials actuals són susceptibles de millores, es conclou que és necessari realitzar un canvi de paradigma i cultura judicial, ja que actualment el procés acusatori es basa en la declaració de la víctima. Ara bé, fins que no es faci efectiu, l'estratègia policial ha d'anar enfocada a la perspectiva victimocèntrica del delictes, treballant entorn el tractament adequat de la víctima i col·laborant activament amb les diferents administracions. Per això, és necessària la implementació de taules interinstitucionals a Girona, Tarragona i Lleida, seguint el model de Barcelona. En conseqüència, es necessiten recursos i mitjans per fer front al delictes arreu del territori català.

En segon lloc, tenint en compte que el TEH és un fenomen molt complex que es compon per elements subtils, es considera necessària la formació dels cossos policials en la seva detecció i la identificació. Seguint aquesta línia, es considera necessària la figura de la mediadora cultural dins dels cossos policials per encabir-hi els diferents paràmetres culturals.

Finalment, s'ha de conscienciar la societat fent visible la relació que hi ha entre la indústria del sexe i el consum de la prostitució amb el fenomen del TEH i l'explotació sexual.

9. LIMITACIONS I NOVES LÍNIES D'INVESTIGACIÓ

9.1. LIMITACIONS

Una de les principals limitacions d'aquest treball ha estat la restricció de paraules concebudes, ja que s'ha intentat explicar un fenomen complex i profund en una extensió màxima de 9.000 paraules. És per això que es recomana al lector interessat a llegir les diferents entrevistes als professionals, annexades al final del treball, per obtenir informació més detallada del fenomen.

En segon lloc, no ha estat possible obtenir dades quantitatives del fenomen acurades, ja que en les diferents bases no s'especifica si el delicte ha estat comès individualment o per una organització criminal.

9.2. NOVES LÍNIES D'INVESTIGACIÓ

Tenint en compte que la problemàtica del TEH és una de les realitats més complexes i cruels que es dona a la nostra societat, es creu necessària una reforma del sistema judicial envers aquesta matèria. És per això que la primera proposta a formular és la revisió d'una nova llei integral que abordi el fenomen del TEH en la seva amplitud. Per portar-ho a terme, es creu convenient estudiar la “Ley Integral No. 263 contra la trata y el tráfico de personas” de Bolívia i veure com es podria adaptar al sistema judicial espanyol, perquè aquesta llei té per objectiu combatre el fenomen, garantir els drets fonamentals de les víctimes a través de la consolidació de les mesures i els mecanismes de prevenció, protecció, atenció persecució i sanció penal (art. 1 Ley 263).

En segon lloc, es creu convenient fer una anàlisi posterior a la pandèmia, ja que actualment, les tendències estan evolucionant. Això pot suposar un canvi de paradigma en les organitzacions criminals i, en conseqüència, en el seu *modus operandi*.

Finalment, tenint en compte que el TEH és un delicte transnacional, es considera oportú analitzar en profunditat la col·laboració entre els cossos policials en l'àmbit internacional, per així poder proposar millores i mecanismes per a la prevenció i la lluita contra el fenomen.

10. BIBLIOGRAFIA

Ajuntament de Barcelona. (2019a). Protocol de coordinació entre els diferents serveis municipals davant de situacions de tràfic d'éssers humans.

Ajuntament de Barcelona. (2019b). Tràfic d'éssers humans: L'esclavatge contemporani. *Barcelona Ciutat Refugi*. <https://ciutatrefugi.barcelona/>

Directiva 2011/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 5 d'abril de 2011, sobre prevenció i lluita contra el tràfic de persones i protecció de les seves víctimes i per la qual se substitueix la Decisió marc 2002/629 / JAI de Consell.

Directiva 2012/29/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 25 de octubre de 2012, por la que se establecen normas mínimas sobre los derechos, el apoyo y la protección de las víctimas de delitos, y por la que se sustituye la Decisión marco 2001/220/JAI del Consejo.

El Defensor del Pueblo. (2012). La trata de seres humanos en España: *víctimas invisibles*. [Arxiu PDF]. <https://www.defensordelpueblo.es>

European Commission. (2013). The EU Rights of Victims of Trafficking in Human Beings. *Publications Office of the European Union*. [Arxiu PDF]. <https://ec.europa.eu/>

Generalitat de Catalunya. (2013). Protocol de protecció de les víctimes de tràfic d'éssers humans a Catalunya. [Arxiu PDF]. <https://dones.gencat.cat/web/>

Generalitat de Catalunya. (2014). Pla de Protecció Internacional a Catalunya. <https://treballiaferssocials.gencat.cat/web/>

Ibáñez, R. A., i Carmona Abril, M. A. (2017). La trata de seres humanos con fines de explotación sexual: una forma de violencia de género. *Dilemata*, (24), 247-266.

Instrumento de Ratificación del Protocolo para prevenir, reprimir y sancionar la trata de personas, especialmente mujeres y niños, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la delincuencia organizada transnacional, hecho en Nueva York el 15 de noviembre de 2000. *BOE núm, 296*.

- Ley 263 (31 julio, 2012) Ley Integral contra la trata y tráfico de personas. Estado Plurinacional de Bolivia.
- Ley Orgánica 4/2000. Sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. 11 de gener de 2000. *Boletín Oficial del Estado*, 10(12).
- Ley Orgánica 5/2010. Por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal. 22 de junio, 2010. *Boletín Oficial del Estado*, 152(23), 54811-54883.
- Ley Orgánica 1/2015. Por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal. 30 de marzo, 2015. *Boletín Oficial del Estado*, 77(31), 27061-27176.
- López-Sala, A. M. (2014). Consideracions conceptuals sobre el tràfic i l'explotació de persones. *Revista catalana de seguretat pública*, (27), 29-42.
- Mattar, M. Y. (2006). Comprehensive legal approaches to combating trafficking in persons: an international and comparative perspective. *Washington, DC, Protection Project, Paul H. Nitze School of Advanced International Studies, Johns Hopkins University*.
- Nacions Unides (2000). Protocolo para prevenir, reprimir y sancionar la trata de personas, especialmente mujeres y niños, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional.
- Nacions Unides (2018). Global Report on Trafficking in Persons 2018.
- Parlament de Catalunya (s. f.). *Declaració dels drets humans*. Parlament de Catalunya. <https://www.parlament.cat/web/serveis-educatius/drets-humans/index.html>
- Peñas, M. R. (2019). Análisis del fenómeno de la trata de personas desde la perspectiva de los derechos humanos. *icade. Revista de la Facultad de Derecho*, (107).
- Red Española contra la Trata de Personas (2008) Guía Básica para la identificación, derivación y protección de las personas víctimas de trata con fines de explotación.
- Sellart i Solsona, X. (2013). La situació del tràfic d'éssers humans a Catalunya.

Sentencia del Tribunal Europeu dels Drets Humans 25965/04, de 7 de gener de 2010.

11. ANNEXOS

ANNEX 1. AMPLIACIÓ MARC JURÍDIC I LEGAL.

MARC INTERNACIONAL

L'any 1981 s'adopta la Convenció sobre l'Eliminació de totes les Formes de Discriminació Contra la Dona (**CEDAW**). En la Recomanació General Núm. 19 es descriu el TEH com una forma de Violència de Gènere “incompatible amb l'igual gaudi dels drets de les dones i amb el respecte dels seus drets i de la seva dignitat” (citada per l'Ajuntament de Barcelona, 2019a).

Ara bé, el document més important que hi ha en l'àmbit internacional és el Protocol per Prevenir, Reprimir i Sancionar el Tràfic de persones, especialment dones i nens, protocol intern del **Protocol de Palerm**, creat l'any 2000 per la Convenció de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional. Aquest té com a finalitat prevenir i combatre el TEH, protegir i ajudar a les víctimes i promoure la cooperació dels Estats en aquesta matèria.

MARC EUROPEU

L'any 2004 s'aprova la **Directiva 2004/81/CE**³⁰ del Consell del 29 d'abril de 2004, relativa a l'expedició del permís de residència a nacionals de tercers països quan siguin víctimes de TEH.

L'any 2005 s'aprova el **Conveni de Varsòvia**³¹ contra el TEH. Aquest conveni comparteix la finalitat del Protocol de Palerm del 2000 i té per a objectiu millorar les pràctiques, les normes i els procediments per la lluita i la prevenció contra el TEH. Adquirint en conseqüència, l'abordatge en la prevenció, investigació i cooperació internacional d'aquest il·lícit. Aquest Conveni va entrar en vigor a Espanya l'1 d'agost de 2009.

³⁰ Directiva 2004/81/CE del Consejo, de 29 de abril de 2004, relativa a la expedición de un permiso de residencia a nacionales de terceros países que sean víctimas de la trata de seres humanos o hayan sido objeto de una acción de ayuda a la inmigración ilegal, que cooperen con las autoridades competentes

³¹ Consell d'Europa. (2005). Conveni del consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans. Varsòvia, 16. V. 2005.

L'any 2011 s'aprova el **Conveni d'Istanbul**³² sobre la prevenció i lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica, en vigor a Espanya des de l'1 d'agost de 2014.

Aquell mateix any, s'aprova la **Directiva de 2011/36/UE** del Parlament Europeu i del Consell del 5 d'abril de 2011, relativa a la prevenció i a la lluita contra el TEH i a la protecció de les víctimes. Aquesta directiva estableix normes mínimes relatives per a la definició de les infraccions penals i disposicions legals, reglamentaries i administratives en l'àmbit del TEH.

L'any 2012, s'aprova la **Directiva 2012/29/UE** del Parlament Europeu i del Consell, del 25 d'octubre del 2012, en la que s'estableixen les normes mínimes sobre els drets, el suport i la protecció de les víctimes del delict de TEH, abans després i durant el procés penal. Gràcies a aquestes dues directives s'aconsegueix un enfocament de prevenció i lluita contra el TEH, tenint en compte una perspectiva de gènere, deixant enrere l'enfocament merament criminal.

L'any 2013 surt l'informe "*The EU rights of victims of trafficking in human beings*" de la Unió Europea amb la finalitat d'informar els estats membres sobre els drets de les víctimes de TEH segons la legislació de la UE. Aquest informe situa la víctima i els seus drets humans al centre i destaca la necessitat d'una acció coordinada i multidisciplinària.

MARC NACIONAL

Reforma de l'article 59 i 59 bis de la Llei Orgànica 4/2000³³, de l'11 de gener, sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. En la que s'estableix que els òrgans administratius competents informaran l'autoritat competent si creuen que una persona estrangera en situació irregular ha estat víctima de TEH. Aquest tràmit inclou la identificació, el període de restabliment i reflexió de les víctimes, el permís de residència i el retorn voluntari al país d'origen de la possible víctima.

³² Consejo de Europa. (2011). Convenio del consejo de Europa sobre prevención y lucha contra la violencia contra la mujer y la violencia doméstica. *Convenio de Estambul*.

³³ Llei Orgànica 4/2000. Sobre els drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. 11 de gener de 2000. *Boletín Oficial del Estado*, 10(12).

L'estat Espanyol va **ratificar el Protocol de Palerm** l'any 2003, obligant per primera vegada a introduir el delict de TEH en la legislació espanyola.

En l'informe criminològic de la Guàrdia Civil sobre el TEH amb fins d'explotació sexual es nomena la **Directiva de Servei denominada 3/2000**³⁴. Aquesta té com a objectiu investigar el TEH realitzant inspeccions freqüents en els clubs de cites, amb l'objectiu d'identificar possibles casos delictius i entrar en contacte amb les possibles víctimes.

L'any 2005 entra en vigor el **Protocol marc sobre determinades actuacions amb relació a menors estrangers no acompanyats**. Aquest protocol reconeix que els cossos policials tenen la obligació d'avisar al Ministeri Fiscal, en aquells casos que trobin un possible menor estranger no acompanyat, amb l'objectiu de registrar-lo, afiliar-lo i determinar la seva edat per tal d'activar mecanismes eficients per a la seva protecció.

L'article 177 bis del CP espanyol, introdueix per primera vegada el delict de tràfic d'éssers humans com un delict greu als drets humans (Llei Orgànica 1/2015)³⁵.

Centrant-nos en un pla d'acció per a la lluita contra el TEH, es troba el **Protocol Marc de Protecció de les Víctimes de Tràfic d'Éssers Humans**³⁶, el qual estableix pautes per la detecció, identificació i protecció de les víctimes, la coordinació entre les administracions responsables i la cooperació amb entitats que atenen a les víctimes. I, també el **Pla Integral de Lluita Contra el Tràfic de Dones i Nenes amb Fins d'explotació Sexual**³⁷.

³⁴ González Álvarez, J. L., Peinado, J. I., i Civil, G., (2003). La trata de seres humanos. Cuadernos de la Guardia Civil: *Revista de seguridad pública*, (28), 53-64

³⁵ En casos de delictes de lesa humanitat s'estableix l'article 607 bis 1.9º del Codi Penal espanyol el que imposa una pena a aquelles persones que de manera sistemàtica i o generalitzada traslladin a altres persones d'un lloc a un altre, amb el propòsit d'explotar-les sexualment a través de violència, intimidació, engany, entre altres formes de manipulació.

³⁶ Generalitat de Catalunya. (2013). Protocol de protecció de les víctimes de tràfic d'éssers humans a Catalunya.

³⁷ Ministeri de Sanitat Serveis Socials i Igualtat. (2015). Plan Integral de Lucha Contra la Trata de Mujeres y Niñas con Fines de Explotación Sexual. 2015-2018.

Finalment, trobem la Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'**Estatut de la víctima del delict**³⁸, la qual reconeix aquelles víctimes del delict del tràfic d'èssers humans.

MARC AUTONÒMIC DE CATALUNYA

La **lle 5/2008**³⁹, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista defineix el tràfic d'èssers humans, l'explotació sexual i el matrimoni forçat de dones i nens com una forma de violència masclista en l'àmbit social o comunitari.

L'any 2013 es va publicar el **Protocol de protecció a les Víctimes de Tràfic d'Éssers Humans a Catalunya**. Aquest Protocol adapta el Protocol Marc estatal a l'àmbit de Catalunya, “per tal de conjuminar esforços per identificar les víctimes i avaluar els riscos a què s'exposen, detectar-ne les necessitats” (Generalitat de Catalunya, 2013⁴⁰).

Finalment, trobem el **Pla de Protecció Internacional de Catalunya** (2014), el qual inclou les víctimes de TEH en els col·lectius amb dret a protecció internacional (Generalitat de Catalunya, 2014⁴¹).

³⁸ Llei 4/2015. Del Estatut de la víctima del delict. 27 d'abril de 2015. *Boletín Oficial del Estado*, 101(28).

³⁹ Llei 5/2008. Sobre el dret de les dones a erradicar la violència masclista. 24 d'abril de 2008. Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions.

⁴⁰ Generalitat de Catalunya. (2013). Protocol de protecció de les víctimes de tràfic d'èssers humans a Catalunya.

⁴¹ Generalitat de Catalunya. (2014). Pla de Protecció Internacional a Catalunya. https://treballiaferssocials.gencat.cat/web/.content/03ambits_tematic/05immigracio_refugi/proteccio_internacional/catala.pdf

ANNEX 2. GUIÓ PER A COSSOS POLICIALS

BLOC 1. MODUS OPERANDI DE LES ORGANITZACIONS CRIMINALS

1. Quina és l'estructura de les organitzacions criminals de Nigèria, Romania i la Xina?
2. Quin és el tracte que ofereixen les organitzacions criminals a les víctimes de TEH?

PROCÉS DE CAPTACIÓ

3. Quins mètodes utilitzen les organitzacions criminals per captar les víctimes en el seu país d'origen?
 - a. Alguna de les víctimes ha estat captada per la figura del *loverboy*?
4. La persona que capta a les víctimes sol ser un home o una dona?
5. Les persones "captadores" eren conegudes de les víctimes o pel contrari no els coneixien?
6. Les víctimes eren conscients de l'explotació que haurien de realitzar en el país destí?
 - a. Si eren conscients de l'explotació que les motiva (o obliga) a seguir endavant?

PROCÉS DE TRANSPORT

7. Quin recorregut han realitzat fins arribar a Espanya les víctimes de les organitzacions Nigeriana, Romanesa i la Xinesa?
8. Com han passat els controls de les fronteres?
9. Quin mètode o mètodes de transport s'ha utilitzat per arribar fins a Catalunya?
10. On han estat vivint durant el recorregut?
11. En aquest procés anaven acompanyades per algun professional de la organització criminal?

- a. Anaven acompanyades d'altres víctimes de TEH?

12. Quines són les vies d'accés dins d'Espanya?

- a. I dins de Catalunya?

PROCÉS DE RECEPCIÓ I ACOLLIDA

13. Qui sol ser la persona que recull a les víctimes aquí a Catalunya?

14. On viuen quan són a Catalunya?

MODALITAT D'EXPLOTACIÓ

15. On realitzen l'explotació sexual aquestes víctimes de TEH?

16. Quines condicions tenen quan són sexualment explotades les víctimes de les diferents organitzacions criminals (Nigeriana, Xinesa, Romanesa)?

MÈTODES DE SUBMISSIÓ I CONTROL

17. Quins mètodes de submissió o control estableix l'organització criminal a la víctima?

- a. S'utilitzen mètodes de restricció virtual (com GPS) per dur a terme el control?
- b. S'utilitzen mètodes de submissió com els rituals (vudús)?

18. Em sabria explicar com funciona/en els rituals?

DEUTE ESTABLERT

19. Entre quants diners sol oscil·lar el deute a pagar?

20. Quins conceptes fa servir l'organització criminal (Nigeriana, Romanesa i Xinesa) per reclamar un deute a la víctima?

BLOC 2. ESTRATÈGIES POLICIALS I COL·LABORACIONS PER FER FRONT AL DELICTE

21. Com s'inicia el procés?
- S'inicia per part vostra o es derivat d'algun altre cos policial?
22. Quines estratègies té aquest cos policial?
- Estratègies de prevenció
 - Estratègies de detecció
 - Estratègies d'identificació
 - Estratègies d'atenció i recuperació de les víctimes
 - Estratègia d'acció o arrest
23. Com és la col·laboració amb els altres cossos policials?
- De l'estat (Espanya) i comunitat autonòmica (Catalunya)?
 - I amb els cossos policials internacionals?
24. Quin creu que són els punts destacables de les estratègies dutes a terme per aquest cos?
25. Quin creu que són els punts febles de les estratègies dutes a terme per aquest cos?
- Com milloraria aquests punts febles?

BLOC 3. PRINCIPALS BARRERES DE LES VÍCTIMES PER SORTIR DE L'ORGANITZACIÓ CRIMINAL

26. Quines són les principals barreres en les que es troben les víctimes per sortir de l'organització criminal (Nigeriana, Xinesa i Romanesa)?
27. Què les motiva o ajuda a realitzar el pas de sortir de les organitzacions criminals?
28. Aquestes barreres les teniu en compte en l'estratègia de atenció i recuperació?

ANNEX 3. GUIÓ PER A ENTITATS, FUNDACIONS I UNITATS

BLOC 1. INTRODUCCIÓ

1. Miri si em vol començar explicant una mica què és aquesta unitat, entitat o fundació, quines funcions té i quins objectius vol aconseguir?
2. Em sabria dir d'on provenen les principals víctimes de TEH a Catalunya?
 - a. I quines son les principals organitzacions criminals?
3. En aquesta unitat, entitat o fundació heu iniciat processos amb víctimes de Nigèria, Romania o la Xina?
4. Quina edat tenen les víctimes de TEH traficades per l'organització criminal de Nigèria, Romania o la Xina?
5. Quant temps solen estar dins de l'organització criminal?

BLOC 2. *MODUS OPERANDI*

6. Quina és l'estructura de les organitzacions criminals (de Nigèria, romania i la Xina) en les que han estat les víctimes de TEH?
7. Quin és el tracte que ofereixen les organitzacions criminals a les víctimes de TEH?
 - a. Han rebut proves d'infeccions o malalties de transmissió sexual?
 - b. Reben medicaments en cas d'estar malaltes?
 - c. Existeix algun tipus de prevenció d'embaràs

PROCÉS DE CAPTACIÓ

8. Quins mètodes utilitzen les organitzacions criminals per captar les víctimes en el país d'origen?
9. La persona que capta a les víctimes sol ser un home o una dona?
10. Les persones "captadores" solen ser conegudes per les víctimes o pel contrari no els coneixen?

11. Les víctimes eren conscients de l'exploració que haurien de realitzar en el país destí?
 - a. Si eren conscients de l'exploració que les motiva (o obliga) a seguir endavant?

PROCÉS DE TRANSPORT

12. Quin recorregut s'han realitzat fins a arribar a Espanya les víctimes de les organitzacions Nigeriana, Romanesa i la Xina?
13. Quin mètode o mètodes de transport s'ha utilitzat per arribar fins a Catalunya?
14. Com han passat els controls de les fronteres?
15. Durant el recorregut han estat explotades sexualment?
16. En aquest procés anaven acompanyades per algun professional de l'organització criminal?
 - a. Anaven acompanyades d'altres víctimes de TEH?
17. Quines són les vies d'accés dins d'Espanya
 - a. I dins de Catalunya?

PROCÉS DE RECEPCIÓ I ACOLLIDA

18. Quina sol ser la persona que recull a les víctimes aquí a Catalunya?
19. On solen viure les víctimes quan són a Catalunya?
 - a. I amb qui viuen les víctimes?
20. Amb quines persones poden tenir contacte?
 - a. Amb algú de l'organització criminal?
 - b. Madam
 - c. Família d'origen

- d. Altres víctimes de TEH
- e. Persones que exerceixen la prostitució sense ser víctimes del TEH

MODALITAT D'EXPLOTACIÓ

- 21. On realitzen l'explotació sexual de les víctimes les diferents organitzacions criminals?
- 22. Quines condicions tenen al realitzar la prostitució les víctimes de les diferents organitzacions criminals (Nigeriana, Xinesa, Romanesa)?

MÈTODES DE SUBMISSIÓ I CONTROL

- 23. Quins mètodes de submissió o control s'estableix l'organització criminal a la víctima?
 - a. S'utilitzen mètodes de restricció virtual (com GPS) per dur a terme el control?
- 24. La persona/es que realitzaven el control a la víctima eren homes o dones?

DEUTE ESTABLERT

- 25. Entre quants diners sol oscil·lar el deute a pagar?
- 26. Quins conceptes utilitza l'organització criminal (Nigeriana, Romanesa i la Xina) per reclamar un deute a la víctima?
- 27. Quin percentatge de diners es queda la víctima del seu treball (sexual) forçat?
 - a. En cas d'aconseguir certs "beneficis" econòmics, en què o on destinen els diners?

BLOC 3. PRINCIPALS BARRERES DE LES VÍCTIMES PER SORTIR DE L'ORGANITZACIÓ CRIMINAL

- 28. Quines són les principals barreres en què es troben les víctimes per sortir de l'organització criminal (Nigeriana, Xina i Romanesa)?

29. Què les motiva o ajuda a fer el pas de sortir de les organitzacions criminals?

30. Aquestes barreres les teniu en compte en l'estratègia d'atenció i recuperació?

**BLOC 4. ESTRATÈGIES I COL·LABORACIONS PER FER FRONT A EL
DELICTE**

31. Com arriben fins a vosaltres les víctimes de les diferents organitzacions?

32. Col·laboreu amb altres entitats o institucions per fer front a aquest delicte?

a. Quin és el procediment de col·laboració amb la policia?

b. Quines estratègies feu com a Unitat, entitat o fundació?

33. Com ajudeu a les víctimes per sortir de l'organització criminal?

34. Un cop han sortit de l'organització criminal, les víctimes prefereixen quedar-se a Catalunya o pel contrari, prefereixen tornar al seu país d'origen?

35. Quin aspecte milloraries per poder fer front aquest il·lícit?

ANNEX 4. ENTREVISTA PROFESSIONAL EN L'ÀMBIT (PA1)

¹ Entrevistadora (E): vale, doncs ja podem començar. Quina és l'estructura de l'organització criminal de Nigèria? Com està estructurada?

² Professional en l'àmbit (PA1): mira, la màfia Nigeriana està estructurada molt similar a la resta de màfies. La màfia és piramidal, totes les màfies son piramidals, i aleshores hi ha una cúpula que és on estan les persones que comanden la màfia i després hi ha abstractes. Tu t'has de imaginar un triangle, i aquest el tallem en parts. A la punta de dalt estaria el nucli de les persones que son els jefes, els responsables d'aquestes màfies i, després a mesura que vas baixant, vas trobant, diguéssim ... subjefes, t'ho dic així perquè ens entenguem eh, com comandaments entremitjos i després a la base de tot a baix doncs tens els soldats, ... perquè els hi diuen així. Perquè moltes màfies parlen de soldados eh, seria la gent que treballa per la màfia que son simplement, pues Bueno que no te cap mena de decisió. Mira, a la cúpula tens els que comanden, després com a comandaments entremitjos solen tenir sempre homes de confiança i alguns que porten la part fiscal, la part econòmica. Tindries, per que ho entenguis, els comptables i després gen que son com els consellers, els assessors. Es que s'assembla molt al que tindries en una empresa.

³ E: si, m'ho estic imaginant com si fos una empresa.

⁴ PA1: igual, igual, es que a més ara les màfies, pensa cada vegada més estan agafat més ... una cosa són les màfies antigues quan aquelles màfies d'Al Capone, però les màfies actuals tenen una estructura molt molt d'empresa. Perquè pensa que mouen molts diners i que tenen una estructura molt empresarial i cada vegada més legal.

⁵ E: ja, vale

⁶ PA1: o sigui, la màfia en si és legal. El que no es legal és l'il·lícit amb el que treballen. Que ja intenten buscar ... pensa que pels diners que mouen tenen assessors jurídics, assessors financers, tenen testaferos per tot el tema del blanqueig de capital, és a dir, tenen una estructura molt molt molt ben organitzada i amb comandaments entremitjos i després tenen els peons que són els que fan la feina.

⁷ E: vale, i per exemple, algú que fa l'acollida aquí, estaria a baix de la piràmide o ha de ser algú de confiança?

⁸ PA1: Com, com em demanes algú que?

⁹ E: alguna persona de dins l'organització que recull a les víctimes

¹⁰ PA1: no, espera, espera això arribarem eh

¹¹ E: vale, vale.

¹² PA1: això si que es veritat que cada màfia o fa duna manera diferent.

¹³ E: vale si vol, això ho parlem a dins de cada un dels processos.

¹⁴ PA1: vale, doncs pensa que les tres màfies tenen una estructura d'organització igual. Són estructures piramidals tenen a dalt uns responsables i després van baixat i llavors dintre d'aquests responsables tenen uns assessors i ... fins i tot aquestes màfies treballen amb bufets importants d'advocats i de financers d'assessors diguéssim, econòmics i tal. La cosa és molt simple a veure, quan tu mous molts milions, pots permetre el luxe de pagar i si tu pagues els hi és igual a aquets bufets jurídics, ells entren. Llavors el que fan és buscar totes les estratègies perquè sigui lo menys il·legal possible i lo que sigui il·legal sigui il·lícit i encara i tot amb això tenen els seus trucs. I una altre cosa que has de tenir en compte, és que avui en dia les màfies treballen en xarxa. És a dir, no van les màfies soles, si jo t'ajudo amb aquesta, tu m'ajudes a mi amb això, jo faig aquesta part, tu fas ... es reparteixen

¹⁵ E: col·laboren entre elles?

¹⁶ PA1: si, moltes màfies col·laboren entre elles [informació addicional sobre un article que va publicar].

¹⁷ E: quin és el tracte que ofereixen les organitzacions criminals a les víctimes. Suposo que aquí és diferent en cada organització.

¹⁸ PA1: espera, anem per parts. Perquè t'hagis fet la idea de lo que és la màfia. Aleshores els països d'origen, quan es tracta de tracta sexual, el que fan és captació, d'acord? Llavors, com capten aquestes persones? Doncs a veure, la Nigeriana, que és la primera que m'has dit. La nigeriana el que fa es que es mou per encara persones que son molt tribals, persones que son molt ... de poblats, pensa que a Nigèria no és com Catalunya que hi ha pobles estructurats, sinó que allò continua sent Àfrica. Aleshores en aquest llocs el

que fan d'alguna manera, primer les capten i els hi prometen que si venen aquí tindran una feina, tindran millor qualitat de vida, que podran enviar diners a casa seva, però aleshores en el cas de les nigerianes el que fa, per poder-les portar, els hi fan vudú. Aleshores els bruixots d'allà els hi fan [informació addicional] tot un ritual vudú que tot això fan el que li diuen el *body*.

¹⁹ E: com funciona? Perquè ho he llegit bastant, però tu em sabries explicar tot el procés del vudú?

²⁰ PA1: el vudú no és el que tu t'imagines, no és el nino que punxen.

²¹ E: Si vaig veure un documental que sortia un trosset llavors, si m'ho podries explicar

²² PA1: aquest vudú del nino que punxen és un vudú mes cubà, porto-riqueny, és més de la zona de llatinoamericà. No, aquí fan el *body*, que en diuen, és un paquet, un ambulatori de lo mes ... es un paper de lo mes cutre hi li demanen a la dona sang menstrual, cabell del pubis, i després també del cap i ungles, un tros d'ungleta. Llavors ho posen allà i fan tot un ritual típic d'allà, que ho fan amb animals, sacrifiquen una gallina, posen certes substancies que encenen, que fa un fum i que aquest fum ... fan tot un ritual que ja t'ho pots imaginar, amb oracions i tal. Llavors tot això vol dir que li han agafat l'anima a la persona, llavors ells diuen que han agafat l'anima de la noia. Llavors la noia agafa por, perquè en l moment que ells tenen l'anima poden fer amb ella el que vulguin, la poden fer morir, malaltir ... També una altre cosa que solen fer és que a través de l'anima també poden fer mal i perjudicar a la família.

²³ E: vale

²⁴ PA1: vale, una vegada han fet això, és quan ja organitzen el transport. Llavors la manera de transportar-los aquí hi ha moltes.

²⁵ E. vale, un moment, si em permet, et faig una pregunta mes del procés de captació. Les persones que capten aquestes víctimes són persones que son conegudes per elles o són persones de fora que no tenen relació amb aquestes persones?

²⁶ PA1: depèn, mira una tàctica bastant habitual és que siguin persones conegudes o persones conegudes que col·laboren amb la màfia, per exemple, un tiet, algun familiar, li donen diners perquè ells faci com d'intermediaris i, llavors fa que la noia tingui més

confiança. Perquè clar ells també busquen, en el cas de les nigerianes, busquen un perfil, i busquen un perfil de dona jova, atractiva. Bàsicament un perfil de dona que saben que aquí tindrà èxit a nivell de prostitució i tal. Aleshores una vegada han buscat aquest perfil, aquestes persones, perquè és com tu ... segur que a la població on vius coneixes gent que coneix d'algú, a mira aquell coneix, em podries presentar, busquen canals així de vincle i aleshores paguen. Moltes vegades aquestes noies confien. A més pensa que estem davant d'un col·lectiu que té un nivell cultural molt baix on hi ha moltes superstició, on son gent amb situacions econòmiques molt baixes. O sigui es donen tota una quantitat de variables que no quadraria si tu penses: home si a mi em fessin això. Doncs no, perquè tu no pots posar-te en el paper d'aquestes dones. A més normalment son molt joves, inclús menors. Llavors aquestes noies li fan aquest ritual vudú, que com et dic consisteix en un conjunt de parafarnalia, que si fums que si a vagades els fan prendre alguna posima i aquesta pot portar alguns tòxics, sobretot al·lucinògens, de plantes que hi ha allà i, aleshores aquestes noies queden en una situació de trance i es tot un embolic d'aquest tipus.

²⁷ E: O sigui les poden arribar a drogar, diríem, no?

²⁸ PA1: sí, si, amb els mateixos fums els fan inhalar certs alcaloides, o els hi donen certes substancies, com *n o c { c j* que els deixa en una certa situació de confusió mental. Llavors estan molt més suggestionables, estan molt més febles. I una vegada els hi han fet aquets ritual, clar és molt diferent veure aquest ritual des de fora que veure'l sota l'efecte d'una droga. Llavors clar, sota l'efecte d'una droga pots arribar a veure al·lucinacions, veure coses que no hi son, i coses d'aquestes. Llavors agafen molta molta por i llavors, ja les tenen coaccionades per aquí. Un cop les tenen ja coaccionades, ve el procés de transport.

²⁹ E: exacte

³⁰ PA1: doncs, bé, una vegada ja les ha captat, fan el trasllat, com ho fan? Bé hi ha molt mètodes, des de Nigèria hi ha dones que les porten amb un camió o amb una furgoneta fins a les costes marroquins, la gran majoria, i allà fan lo del nen ancla.

³¹ E: si, ho he llegit

³² PA1: aleshores el que fan és que els hi donen un bebè de mesos, i els hi diuen que facin veure que son els seus fills. Normalment, van per la via barata, les fan arribar fins allà a dalt i les fiquen en peteres i les porten a territori espanyol.

³³ E: llavors suposo que entraran per l'estret i com pugen fins a Catalunya?

³⁴ PA1: Bueno, depèn, no a vagades per l'estret a vagades per canàries, depèn. Això va una mica en funció dels operatius policials, els canals es com tot, quan tràfic per exemple amb drogues ells tenen la seves vies, però si aquella via se'ls hi entorpeix busquen d'altres. Aleshores, per l'estret es una manera, bastant habitual, sinó van cap a italià, sinó van cap a Canàries.

³⁵ E: i si van a canàries després com a arriben a Catalunya? Amb un vol?

³⁶ PA1: si, si.

³⁷ E: o no utilitzen normalment els avions?

³⁸ PA1: si, si. Normalment, si. Tot i que canàries no és el lloc més habitual. Llavors anem per parts, si entren i no enganxen la pastera, doncs ja està, tornen el bebè i, les organitzacions se es emporten i fan el que seria la recepció. Si els agafen la policia llavors elles alegen que aquell nano és el fill seu i llavors el centre d'internament d'estrangeria, les tracten diferent per ser mare i la qüestió es que les deixen lliure ràpid i a mes no les retornen perquè tenen al nano, que és una altre avantatge, que si hi hagués possibilitat d'extradició no es donaria. Llavors, la màfia agafa el nen per una altre dona i aquesta dona la tenen i ja esta. Una vegada l'han captada aquí també tenen bruixots d'aquest.

³⁹ E: ah a Catalunya?

⁴⁰ PA1: si, si, clar, clar. Llavors aquests tornen a fer-li un ritual vudú i li diuen que seran els que la controlaran i no se que i no se quantos. I el body aquest el porten i llavors els hi ensenyen i aquest és com si fossin un element de control psicològic d'aquesta dona perquè el bruixot aquets cada vegada fa que aquesta dona no qüestioni res. Vale, i un cop aquí els hi posen una *mami*. Una *mami* és una nigeriana que seria com la mestressa, la jefa.

⁴¹ E: *mami*?

⁴² PA1: si, *mami, mami*. Llavors a partir d'aquí, ja comença tot el procés de prostitució que pot ser de dos maneres, al carrer (polígons, carreteres) o a prostíbuls. Normalment, les nigerianes solen funcionar així, és raro que les nigerianes estiguin a pisos. Així com Xinesos si que son pisos on les prostitueixen i, no les trobaràs a prostíbuls. Les nigerianes sí les trobaràs a prostíbuls o al carrer.

⁴³ E: i quan arriben aquí a Catalunya on viuen? Perquè si es prostitueixen al carrer o a prostíbuls ...

⁴⁴ PA1: ah no si, hi ha un pisos, que els hi diuen pisos pastera o de cama caliente. En aquests hi ha un futiment de dones amb la *mami*, que la *mami* és la que controla aquests pis i aquestes dones. Llavors son pisos pastera, un munt de gent, matalassos pel terra.

⁴⁵ E: gent que està en la mateixa situació, suposo, no?

⁴⁶ PA1: si, si, nigerianes totes i que estan en la mateixa situació.

⁴⁷ E: i llavors, la *mami* també viu en aquest pis o en un altre pis?

⁴⁸ PA1: no, no la *mami* està en el pis i controla. Elles per exemple, les trobaràs amb el matalàs pel terra, però la *mami* te la seva habitació, no home clar, si, si.

⁴⁹ E: Vale en el moment de captació, de transport, de recollida, normalment son homes o dones que fan aquets procés.

⁵⁰ PA1: normalment son homes, si.

⁵¹ E: Llavors aquí hi ha la *mami* que és una dona.

⁵² PA1: exacte, la *mami* és una dona que les controla, la que les cobra. Pensa que una vegada han entrat aquets procés de prostitució han d'aportar una quantitat de diners pactada. Es a dir, si et diuen per exemple, normalment solen estar entre els 2.000 i 3.000 euros diaris, depenent de les zones.

⁵³ E: diaris? I com aconsegueixen tots aquests diners, només prostituint-se?

⁵⁴ PA1: Si, si, es que es treuen molt diners amb la prostitució, però clar tot depèn de la zona, si fan carrer o son prostíbuls. Clar, aquestes noies que fan? Doncs espavilar-se és a dir, inclús fins un punt, anem a suposar, si el servei que fan aquetes dones està a 50 o 60 euros per servei, però pensa que cada mitja hora és un, però a vegades, sinó arriben els diners, es poden oferir per 10 o 5 euros, per tal de guanyar. Inclús en el món de la prostitució els famosos puteros això ja ho saben llavors aprofiten les ultimes hores perquè saben que troben la prostitució molt més econòmica perquè hi ha dones que ... pensa que això és una situació al carrer amb fred, a polígons. Aleshores quan arriben a casa han de pagar-li a la *mami* els diners acordats, però que poden ser 500€, el que tinguin acordat. Aleshores, una vegada això, si no porten aquests diners els hi posen una multa. Una multa vol dir que si tu al arribar a casa, es que clar tot això si ho has viscut és curiós, però tenen unes llaunes i la gent quan arriba allà posen els diners en les llaunes aquestes. Bé, doncs si tu havies de portar 500€ i només has portat 400€, són 100€ de multa. Llavors hauràs de portar el dia següent els 500€ mes els 100€ que faltaven més els 100€ de multa. I si no ho fas, llavors t'amenacen o t'agredeixen. Perquè a part de la *mami* continua havent la màfia per allà que es dediquen a la "seguretat" d'aquestes dones i la competència. Pensa que això ho tenen dividit, és a dir, el territori tu no pots dir mira: vaig a exercir prostitució; no, perquè t'hi presentes allà hi dures dos minuts, perquè tu no pots entrar si la organització no et deixa. Cadascú té els seus espais i aquests espais es paguen i la persona que exerceix la prostitució ha de pagar per l'espai perquè pensa que hi ha espais més bons i més dolents. Aleshores si son zones més bones perquè estan en determinades carreteres o zones amb més moviment, doncs no et demanaran 500, et demanaran 700 per estar allà, per exemple. Però clar, a vegades els hi surt més a compte perquè els hi és més fàcil tenir clients que si estan a una zona més amagada.

⁵⁵ E: i la *mami* quan els hi demana el deute que han de pagar cada dia, és aquest deute si o si i ja està, o et diuen coses com per exemple, si perquè hem de pagar aquest pis, ...

⁵⁶ PA1: no, no, no, deixa't estar. Pensa que estan sota una coacció pura, la coacció és molt simple, tu has arribat aquí, l'única justificació que et diuen és haver-te portat aquí és trenta o quaranta mil euros i tu els has de pagar, i has de pagar el lloc, i has de pagar el dormi, i has de pagar el menjar, i has de pagar. I, es que estàs amenaçada, estàs sota coacció, t'estan dient que si tu no fas això nosaltres farem que mori el teu pare, la teva mare, la teva germana, tu agafaràs una malaltia greu, llavors sota aquesta situació, no necessiten dir massa mes.

⁵⁷ E: vale

⁵⁸ PA1: fins que acabes sent, i això val per totes, el que anomenen una puta quemada. Quan ets una puta quemada es que ja estes molt deteriorada, agafen malalties, inclús, pesa que a aquestes dones els hi donen medicació perquè no tinguin la regla, perquè clar, si tenen la regla, perden producció. Perquè també moltes vegades aquestes dones que estan als prostíbuls, veiem un prostíbul bo d'aquests gran i ja els hi va bé si es una dona espectacular però si aquesta dona es va deteriorat les venen a un altre prostíbul de carretera, més tirat. Perquè clar, els prostíbuls han d'anar canviant de dones, perquè al final els clients sempre són els mateixos i llavors necessiten dones noves. Però aquest és un altre negoci a banda, aquí la dona no rep re, l'únic que li diuen que s'ha acabat i que a partir de demà haurà d'anar allà. Llavors el que té el prostíbul amb la màfia pues li ven la noia aquesta per mil euros o dos mil, però aquets prostíbul ja més cutre, amagat de camioners, aquesta dona arriba un put que està tan deteriorada fan dues coses. Les porten en aquestes zones on hi ha temporeros, on recullen la fruita, temporeros del camp. Llavors allà monten una cabanya feta amb quatre plàstics i, per cinc euros els temporeros fan cua, les tenen allà, entra un, entra un altre, surt un entra l'altre. Aquella dona esta allà que no sap, inclús estan inconscients, i estan allà. Aquestes dones ho moren o quan estan molt malament els hi donen un pico d'heroïna i les troben en un descampat amb la xeringa. Però això es molt complicat d'investigar. I en la prostitució, hi ha un gran problema, que si la dona diu que no hi ha ningú que l'obliga, no hi ha res a fer, perquè tu ets lliure. Així com a França, la prostitució està prohibida com un delictes, aquí no. I clar, com les tenen amenaçades, no hi ha cap dona que li digui a la policia res, quan es fan redades, no, res.

⁵⁹ E: en el cas de que estiguin prostituint-se en el carrer, com les controlen? Pel GPS?

⁶⁰ PA1: no, no allà tenen, no home pues aquests que et dic que fan aquesta teòrica protecció i no només protecció sinó que també les controlen que no parlin amb gent, que no perdin temps. Perquè clar si tu et dediques a ji ji ja ja, no produeixes, llavors hi ha aquestes espècie de matoncillos que estan allà amb cotxes donant voltes per la zona i llavors inclús, a vagades no esperen a que acabin els serveis sinó que ja les agafen, perquè com van controlant mes o menys quants clients van tenint, doncs ja has tingut tant dona'm els diners i perquè no tinguin elles els diners doncs ja els hi agafen.

⁶¹ E: llavors entenc que elles no es queden mai ningun percentatge de diners ho donen tot?

⁶² PA1: home ... s'han donat casos en que s'han intentat quedar-se amb una quantitat i tal i com ho descobreixin la pallissa es monumental

⁶³ E: vale, vale

⁶⁴ PA1: si, això és molt perillós, si ho fan i no els enganxen perfecte però pensa que aquestes dones no tenen intimitat, els hi registren tot.

⁶⁵ E: en el cas per exemple dels 500€ que havíem posat al dia i tu fas 700€, amb els 200€ que sobren que fan?

⁶⁶ PA1: per ells

⁶⁷ E: per la dona o per la organització?

⁶⁸ PA1: per la organització, si si. Hi ha un mínim que tu has d'aportar però si fas mes doncs més.

⁶⁹ E: vale, doncs anem ja amb la organització de Romania.

⁷⁰ PA1: Bueno, la romana funciona, la romana ... hi ha lo del bratislover, la romana hi ha dos maneres, perquè els romanes és molt fàcil de portar perquè com que esta a Europa i les posen en furgonetes i les porten a baix. Aquí tindriem dues variables, normalment solen ser menors, que les busquen per casar-les amb altres persones, gent per exemple, persones que estan en situació d'una edat i que viuen a no se on i paguen i tenen dos coses, una dona que els hi fan la casa i una dona per anar al llit i ho fan de forma legal. Aquí a espanya a partir dels 16 anys et pots casar amb autorització paterna aleshores el que fan es que les màfies aconseguixen, van a la família els hi donen diners, perquè moltes vagades hi ha famílies d'aquestes que tenen set o vuit fills i la veritat es que el fet de treure diners per un fill els hi soluciona moltes paperetes, aleshores no els hi ve de u. Aleshores, els hi donen diners a la família o les extorsionen, la família signa la autorització, es que seria com una mena de prostitució encoberta, no? Llavors signa la autorització perquè es puguin casar i després en aquí les casen legalment amb el senyor, el senyor ha de pagar bastants diners 20000 o 30000 euros a la organització i la

organització a la dona. I llavors les cases legalment, i a més la dona sap que en cap moment pot tirar en rere, no pot divorciar-se, perquè sinó la organització ... Però aquestes a vegades et diuen que es lo millor que els hi ha pogut passar perquè entre estar a la carretera que estar amb un senyor que [bufa] que no fa massa.

⁷¹ E: ja t'entenc.

⁷² PA1: si, a vegades son persones que tenen algun negoci i aleshores, negocis sobre tot de gran escala i les tenen allà de dependents, servint, li fan la casa i com son noies molt joves pues imaginat. Però estem parlant d'homes ja gran, d'una edat.

⁷³ E: i les solen captar d'aquesta manera

⁷⁴ PA1: si aquesta es una modalitat, altre es la del bratislover, la conquisten i una vegada les tenen aquí ja ... si te he visto no me acuerdo i ja entrenen en el procés. El tema de les romanes, així com per exemple les xineses i les nigerianes les màfies podríem dir que les cuiden, en el sentit que tenen una vivenda, tenen menjar, Bueno hi ha aquestes *mamis* o responsables, malgrat com acabin com té explicat, cuiden el material com diuen ells, la matèria prima. Romans, no. Romans no cuiden res. Els romans diuen per exemple, 500 e diaris i te buscas la vida, jo vindre cada dia aquí a buscar-te em dones els 500 i son tots aquests romans que te'ls trobaràs dormint a la zona del passeig marítim. Allà pots fer treball de camp, saps on hi ha el Mcdonalds on hi ha una benzinera, hi ha una entrada i una sortida de la ronda, hi ha una benzinera i un Mcdonalds, que hi ha una mena de jardins i edificis rars, ponts, i la ronda passa per sota. Doncs aquella es una zona on hi ha bastants romans dormint. Es a dir, els deixen abandonadíssims a su suerte, i aquests son extremadament violents. La gent de l'est funciona d'una altra manera, i els hi peguen unes pallisses si no tenen els diners, si tens un problema es el teu problema. Es a dir no les cuiden gens, no es que els altres cuidin molt però si comparéssim l'altre té un sostre on dormir, menjar calent. Però els romans, no.

⁷⁵ E: tu has de buscar tot tu, no?

⁷⁶ PA1: si ho busques tu i arreando, i moltes vegades tenen molts problemes per aconseguir diners i menjar, perquè t'ho agafen tot. I abandonats però abandonats i després molt violents. Aquí no hi ha coacció com el tema del vudú sinó és coacció agressiva. Moltes dones el que fan és mendicitat pel mati, amb les mateixes màfies. Pel mati

demanant i per la nit prostituint-se. I les romanés normalment no estan a prostíbuls ni pisos, estan a carrer.

⁷⁷ E: vale, la nigeriana hem dit que podia estar a prostíbuls i carrer i la romanesa només carrer, no?

⁷⁸ PA1: si, si. Només carrer i amb les condicions que te dit.

⁷⁹ E: si, horribles.

⁸⁰ PA1: si en vols veure d'aquestes, ves a la carretera que va de Figueres a la Jonquera.

⁸¹ E: si les vaig veure

⁸² PA1: doncs totes aquestes són Romanes. Bueno hi ha alguna més però la majoria son noies molt joves i de procedència de l'est.

⁸³ E: i llavors elles com són d'Europa, la manera de baixar és amb furgoneta com m'has dit, no?

⁸⁴ PA1: sí, la manera de baixar, que jo ho he vist això i és increïble. T'imagines una furgoneta, una furgoneta d'aquestes grans, doncs allà dintre en posen 15 o 20, taquen i para abajo. Pensa que de Romania aquí amb un dia o dia i mig arriben.

⁸⁵ E: hi passen per alguns països determinats?

⁸⁶ PA1: no, no. Autopista directe.

⁸⁷ E: vale i un cop arriben aquí?

⁸⁸ PA1: no se si vas veure un vídeo viral d'una d'aquestes furgonetes, que va tenir un accident i de cop i volta s'obra la furgoneta i van sortir

⁸⁹ E: si, si el vaig veure. Vale, tot això ja m'ho has respost, i aquí el mètode de submissió bàsicament és

⁹⁰ PA1: la violència i l'amenaça també a la família perquè avisen a la màfia allà i agafen a una germana o

⁹¹ E: vale, doncs anem ja a la Xinesa.

⁹² PA1: bé, doncs la Xinesa funciona d'una altre manera. [va a buscar material per ensenyar-me i m'ensenya targetes]. No se si ho veus, però son targetes, que n'hi ha un munt, però són targetes que posa el telèfon i el lloc, els xinesos les posen al parabrises del cotxe on hi ha el limpia i n'està ple per Barcelona

⁹³ E: ostres, doncs ja m'hi fixaré. I que les posen en el cotxe i és com propagada?

⁹⁴ PA1: clar, com a propaganda. Els senegalesos també posen maestro cucu i que curen un munt de coses.

⁹⁵ E: ostres doncs no ho he vist mai, però ara que ho se, m'hi fixaré.

⁹⁶ PA1: doncs és publicitat de la prostitució. Les xineses funcionen per pisos, pisos on hi ha un de la màfia allà, el tracte és molt molt violent, molt denigrant. Tenen habitacions i van rebent clients 24h no paren.

⁹⁷ E: o sigui dormen i es prostitueixen en el mateix pis?

⁹⁸ PA1: tot en el mateix pis. I no surten. Bueno de fet, hi ha alguns prostíbuls que també funcionen així, els hi agafen la documentació a les dones i no poden sortir d'allà i allà han de menjar, els hi cobren, han de dormir, els hi cobren, han de comprar-se roba, els hi cobren, han de comprar serveis mèdics, els hi cobren. No poden sortir per res i tota la vida la fan allà, tot i que no significa que estiguin les 24h prostituint-se. En canvi, els Xinesos si, els xinesos és client que ve client a la hora que vulguis i com vulguis. Les tenen allà els hi donen de menjar, tot i que no és de un altre mon. I son habitacions molt decadents. I després, l'altre prostitució que fan és el tema dels massatges. No se si has vist alguns llocs que diu, massatge xino, perruqueria i massatge. Una de les propagandes que té ensenyat posa "masajes" i el preu, i això està ple. Una zona on en trobaràs molts és per la zona de l'arc de triomf, només mira que no et pesarà res. La zona que va de l'arc de Triomf fins a l'estació del Nord, doncs allò és una ChinaTown, hi ha supermercats, restaurant i lo del massatge amb mini faldes assegudes esperant. I, un altre lloc on està ple és el Fondo, de Santa Coloma, a la parada de metro vermella que es diu així, el Fondo. Baixes allà i allò és Xina. I hi ha una altre que està a Badalona on hi ha un polígon on tot són magatzem Xinesos.

⁹⁹ E: ostres vale. M'hi passaré

¹⁰⁰ PA1: ves amb compte si has de fer fotos. Però ves a la plaça del Reloj hi allà ja podràs veure radialment com ... tot és Xinés, i allà veus aquestes propagandes que les veus pel cotxe i per veure lloc de massatge a la zona aquesta que puja de Passeig Sant Joan i va fins l'estació del Nord.

¹⁰¹ E: vale, doncs miraré per allà!

¹⁰² PA1: i es molt fàcil que trobis propaganda d'aquesta.

¹⁰³ E: genial.

¹⁰⁴ PA1: [informació addicional] I veuràs els fulletons aquests amb els preus i les targetes

¹⁰⁵ E: també t'anava a preguntar, tu saps algun lloc on hi hagi alguna tenda per anar a veure el vudú per que m'ho expliquin.

¹⁰⁶ PA1: si a veure no, per veure el ritual o que te'l expliquin no, però si que pots anar, la gran majoria de tendes d'ocultisme, que si veles no se que, n'hi ha una al carrer Sepúlveda, és un trencall del carrer, que és molt gran hi allà fan vudú i venen productes per fer vudú, però la gent quan hi entra saben de que va i si veuen curiosos malament. Pensa que a vegades utilitzen substàncies no autoritzades, com ossos de cadàver i coses d'aquestes i estan molt mosques, perquè no siguis un mosso d'esquadra. Entren curiosos, per les cartes del tarot, però ves amb compte, amb molt amb compte. No oloris res i no provis res.

¹⁰⁷ E i PA1: [informació addicional personal]

¹⁰⁸ E: vale, jo aniré però amb cap.

¹⁰⁹ PA1: i si vas acompanyada d'algú molt millor.

¹¹⁰ E: vale, doncs tornem. Del procés de captació de les xineses no hem parlat.

¹¹¹ PA1: el tema de xinesos, pensa que es molt simple. Xina té dues cares, la cara capitalista de Hong Kong i Xangai, però té una part molt molt pobre. Estem parlant d'un país comunista on els drets i la situació és molt especial. Llavors molta gent pel poc que pugui marxar. Tots aquets països amb un sistema totalitari on no hi ha drets de cap mena, la gent intenta fugir. I moltes noies d'aquestes els hi ofereixen sortir de Xina i quan arriben

aquí doncs ... pensa que també hi ha una altre estratègia que és donar-li la volta. Molts de contraban acaben en tràfic, perquè els hi diuen anar allà els hi costarà 50 mil euros, li diuen a la noia donem 10 mil ara i després els altre s40 mil mels tornares perquè jo et buscaré feina. I llavors, quan arriben aquí la feina és

¹¹² E: clar, de prostitució.

¹¹³ PA1: de prostitució i com tenen un endeutament amb les màfies i els hi cobren després tot, el pis, el llit, el menjar, tot, tota la teva vida va al voltant de la mateixa màfia que et cobra per tot. Aleshores si devies 40 i vas donar 10, et queden 30 però li van sumant les multes i acaba sent molt més.

¹¹⁴ E: i com arriben fins aquí? Quin és el mètode de transport?

¹¹⁵ PA1: els xinesos ho fan de deus maneres. O amb contenidors, que moltes vegades els troben morts. Tu imaginat es troben en un contenidor de carrega, els hi posen menjar, però imaginat un viatge des de Xina amb un vaixell d'aquets que els tenen a l'interperie i depèn de l'època amb molt fred o calor màxima, i això triga sis mesos en arribar o tres mesos, perquè no son vaixells ràpids i porten mil contenidors. I si sobrevius bé i sinó ...

¹¹⁶ E: pues allí te quedas.

¹¹⁷ PA1: pues allí te quedar, si.

¹¹⁸ E: i l'altre mètode com és?

¹¹⁹ PA1: l'altre mètode és per via aèria, però via aèria, pensa que tot el tràfic funciona com tota la vida, hi ha hotels de cinc estrelles de 3 de 1 o pensiones. Per tant, depèn dels diners inicials que entreguis a la màfia i el tipus de màfia en la que estiguis tindràs un transport o un altre .

¹²⁰ E: el mètode de submissió hem dit que tenen un control constant perquè estan sempre en un pis.

¹²¹ PA1: el mètode de les Xineses és evidentment l'agressió física, i també és veritat que la dona xinesa és molt submissa i l'agressió física i el fet del deute que l'has de tornar.

¹²² E: vale, tot això ja ho hem dit. El primer bloc el tenim més que complert. Quines son les principals barreres que es troben les víctimes per sortir de l'organització criminal?

¹²³ PA1: és lo mateix, és a dir, tu no pots sortir, perquè et tenen amenaçat a tu i a la teva família.

¹²⁴ E: ja, però és el que no entenc, si estan tant amenaçades, que les motiva a fer el pas aquest pas?

¹²⁵ PA1: una cosa és quan tu estàs al teu país d'origen, perquè allà tot són coses interessants, et trec de xina i quan arribis estaràs en un Bazar o treballaràs en un taller de costura clandestins o a un restaurant. Clar, sortir de Xina, tu no tens per menjar cada dia, ni ningun tipus de assistència sanitària, la teva família no te per menjar, vius en unes condicions de lo mes deprovable, si a tu t'ofereixen anar a un país desenvolupat, que a més a tu t'ho pinten com arribar aquí es arribar Bueno ... els hi expliquen. Pues clar endavant.

¹²⁶ E: i un cop ja veuen la situació en la que estan amb la prostitució i totes les amenaces com surten?

¹²⁷ PA1: no surten.

¹²⁸ E: però hi ha casos.

¹²⁹ PA1: hi ha algun cas que ha sortit que a lo millor ho ha denunciat o hi ha casos que arriben a pagar el endeutament, però son situacions que no son representatives, son singularitats. Hi ha que s'escapen, hi ha situacions que troben suport en ONG. Però son coses...

¹³⁰ E: és molt puntual, no?

¹³¹ PA1: si. Aleshores a vegades per aquí s'envaletonen, i pensen jo no aguanto més això si em maten, mes igual morir-se. Per aquí a vagades se'n surten. O bé fan un pacte amb la màfia, si no em feu res, jo no ho denuncio a la policia, coses així però no es lo habitual.

¹³² E: vale, i ara ja l'últim bloc. Com es fa front amb les estratègies i col·laboracions policials.

¹³³ PA1: [informació addicional]

¹³⁴ E: ¿adónde van los chinos cuando mueren? Vida y negocios de la comunidad China en España. De Ángel Villarino és l'autor. Aquest és un llibre que m'hauria de llegir?

¹³⁵ PA1: si, és un llibre del 2012, i es interessant.

¹³⁶ E: vale, doncs me'l llegiré. I com funcionen les estratègies policials?

¹³⁷ PA1: la policia hi ha el CNP que porta estrangeria, els que tenen a competència son els CNP. Altre cosa es que els mossos actuen si hi ha delicte. Dins d'estrangeria, el CNP està distribuït per especialitats, el grup per asiàtics, nigerians, llatinoamericanes o l'est. I aquests van controlant les grups i les dones. El gran problema per això sempre és el mateix, no s'arriba a res, perquè es fa una redada a un prostíbul i totes diuen que estan allà de forma voluntària i que son lliures de ser-hi. El Paradise és el prostíbul més gran d'Europa i el tema de la jonquera te a veure perquè com a França esta prohibida la prostitució els francesos baixen a la jonquera i totes al treballar allà viuen allà.

¹³⁸ E. estratègicament parlant, que es el que s'ha de millorar?

¹³⁹ PA1: la policia treballa amb la Interpol i Europol però van detrás les màfies, si tu tens un xivatasu o informació per investigació i pots trobar un contenidor de Xinesos o saben que porten dones a lo millor a la furgoneta amb els romans, perfecte. Però si els detens, tornem al mateix, com a molt arribaràs en que estan portant més gent del permès, hi haurà un delicte viari, però no massa mes. És un cercle molt difícil

¹⁴⁰ E: clar es un cercle molt viciós, en el que si elles no poden parlar tu com a policia tampoc pots fer massa mes.

¹⁴¹ PA1: clar, pensa que aquestes targetes que te ensenyat les policia també les tenen i truquen. I fins i tot hi ha web de prostitucions per internet que pots trobar. Fins i tot hi ha revistes i diaris que anuncien temes de prostitució, que els hi diuen contactos.

¹⁴² E: clar a mi m'agradaria entendre com millorar les estratègies policials per fer front a il·lícit.

¹⁴³ PA1: clar, es que més que millorar la policia seria millorar la legislació. Clar, si tu fessis una legislació com la franceses.

¹⁴⁴ E: més punitiva

¹⁴⁵ PA1: si tu prohibeixes la prostitució ho tindriem fàcil, fas una redada tot el que et trobis ... o truques per demanar una hora i ja està, ja ho tindries solucionat. A espanya és més s'està intentant professionalitzar i legalitzar la prostitució, ja està mig aconseguit, fins i tot Catalunya està capdavantera amb això.

¹⁴⁶ E: però no ho entenc, això ens beneficia per tenir-ho mes controlat?

¹⁴⁷ PA1: no, al revés,

¹⁴⁸ E: ah vale.

¹⁴⁹ PA1: políticament diuen que és positiu perquè la prostitució es regularà perquè els hauran de donar d'alta a seguretat social, com si fos una treballadora. Però això no hi haurà cap problema, passarà com la trata laboral, els hi fan un contracte de vuit hores diàries i el sou de mil euros. Signes el contracte, cada més signaràs el rebut de sou i no te donat res, el contrari, pagaràs pel contracte, em pagaràs a mi pel contracte i per la seguretat social. Pagaràs seguretat social i contracte.

¹⁵⁰ E: vamos a peor.

¹⁵¹ Pa1: si, jo al·lucino amb els que pensen d'aquesta manera, perquè es veu que no van al carrer ni consulten als professionals.

¹⁵² E i PA1: [informació addicional]

¹⁵³ PA1: doncs allà explico que en el món de la prostitució hi ha involucrades moltes tècniques mèdiques que s'utilitzen per ser més productius a nivell sexual.

¹⁵⁴ E: com per exemple?

¹⁵⁵ PA1: dintre de la prostitució per exemple, si son noies de tipus d'antropometria més infantil, que semblen com nenes, aleshores hi ha un mercat de dones verges que es paga molt, entre dos mil i tres mil euros. Llavors, a vagades son majors d'edat però aparenten ser nenes i els hi fan vaginoplasties, li posen un himen nous. Això ho venen als xinos, es com una enganxina, molt perillós, perquè la gent agafa unes infeccions brutals, i fa com un himen. I aquests hímens els utilitzen per aquestes noies.

¹⁵⁶ E: si s'infecten s'ho paguen tot elles, no?

¹⁵⁷ PA1: si, clar tot les elles, les organitzacions no paguen res. Aquestes dones que tenen moltes relacions sexuals, doncs la vagina se'ls hi dilata. Tu saps aquestes desodorants que son pedres d'alum, l'alumini potassi té la propietat que si tu fas banys vaginals es contrau la vagina i als clients els hi sembla algú que no ... Moltes coses d'aquestes el tema d'anticonceptius, hi ha una barbaritat d'animalades vinculada al mon de la medecina.

¹⁵⁸ E: totalment. Doncs fins aquí la entrevista. Moltíssimes gràcies per la informació, de veritat, crec que em serà molt útil.

ANNEX 5. ENTREVISTA GUÀRDIA CIVIL (GC)

¹ Entrevistadora (E): bien, pues ya podemos empezar. Te hago una primera pregunta. ¿Cuál es la estructura jerárquica de la organización criminal de Nigeria?

² Guàrdia Civil (GC): Pues a ver des del punto de vista de las organizaciones criminales, siempre estamos hablando de que son organizaciones piramidales. En el caso de las organizaciones de trata que captan en Nigeria no es así, son grupos operativos, por así decir, o grupos muy organizados pero que trabajan por medio de grupúsculos, por así decir, es decir varios grupos que operan en distintas partes del mundo y lo que si hemos visto nosotros es que estos grupos están relacionados, todos con Nigeria, no solo a la hora de captar sino también a la hora de repartir las finanzas allí. O sea, una vez todo lo que recuperan de las victimas que son tratadas en Europa, pues lo repercuten otra vez en sus países de origen. Se habla mucho del tema de la mafia nigeriana, pero el *modus operandi* sí que no cuenta con esa mafia nigeriana. La sección que llevo yo, hemos hecho la operación más importante que se ha hecho en Europa y diría que en el mundo, porque se ha logrado la detención de 90 personas y lo más importante la liberación de 39 mujeres y sí que es verdad que hemos llegado a estar incluso en Nigeria, cosa que no ocurre con cierta normalidad. El *modus operandi* de estas organizaciones es siempre la misma, aunque sea en distintos lugares, aunque sea en distintas zonas, el modus es siempre igual. La captación en Nigeria, de niñas y hablo de niñas porque siempre están entorno entre los 14 y los 20 o 22 años, y esas niñas son captadas, en la mayoría de las ocasiones por no decir en todas, en el seno familiar, alrededor del padre o la madre.

³ E: ¿de la madre también?

⁴ GC: si, sí, sí. Nosotros llevamos, hay un ejemplo importante de un caso relacionado con la madre de las víctimas. La mayoría de los casos siempre es el padre, pues allí hay una cultura que permite que el padre pues tenga relaciones con varias mujeres y de echo asume posteriormente el tema de que a su alrededor estén al orden de 10, 15 o 20 niños. Esos niños pues hay algunos que le tocan o que no le tocan absolutamente nada, pues el varón puede tener una cierta valía en el entorno familiar pero las mujeres, por desgracia, lo más importante es llevarlas a Europa para que parte del dinero que puedan estar ganando en Europa que se lo manden a sus padres. Entonces lo que hacen estas organizaciones ...

⁵ E: perdona que te corte, ¿pero el padre entonces forma parte de la organización?

⁶ GC: de una forma por así decir, no es una persona que esté integrada en el organigrama, no es un captador, son parte un poco de todo el aparato. Hay otras organizaciones criminales en otras partes del mundo que utilizan el estado de necesidad en el que se encuentran esas personas, por ejemplo, mujeres en Sur América, el estado de necesidad en el que se encuentran, en Venezuela, por ejemplo, que están pasando hambre y quieren venir a Europa a darles de comer a sus hijos. Pues aquí es un poco al revés, el padre es el que necesita ese dinero o bien para vivir el o bien para que viva su familia y eso lo hace a través de sus hijas. Esto no quiere decir que ese padre pertenezca como tal a esa organización criminal sinó que es parte de ella, y en su caso si nosotros tuviéramos posibilidad lo detendríamos, pero no como parte de la organización, sinó como uno de los elementos del puzzle que si no lo tuviéramos posiblemente esa captación se tuviera que dar de otra forma, no tan fácil que como es que una persona que tiene conocimiento de cómo se explotan las mujeres en Europa se acerca al padre y le dice mira: si se va a Europa tu hija, vas a tener una serie de beneficios que aquí no los vas a tener. Entonces, es él el que de alguna forma convence a esa niña para que como mínimo hable con lo que es el escalón siguiente, el escalón siguiente es que esta familia tiene contacto directo con un cura, lo que allí denominan el *priest*. Pues este *priest* es un poco el encargado de meter esa niña dentro de la organización. Es decir, que la niña tome el contacto directo con la organización a través de los ritos, que son muy conocidos del vudú. Estos ritos que todo el mundo piensa que son ritos malos, pues no son ritos malos, ni mucho menos. Hay ritos vudús que se basan exclusivamente en eliminar ciertas enfermedades, un miembro de una familia tiene un cáncer, pues los padres contratan a un *priest* para que le haga un rito vudú para que le pueda sacar ese cáncer. Que ocurre que a la vez hay otros curas, otros *priest*, que hacen todo lo contrario, hacen ritos y rituales que están basados en la trata de seres humanos. ¿En qué consisten esos ritos? Bien pues en hacer ciertas ofrendas de animales a sus dioses, normalmente, lo que hacen es sacrificar o bien un cabrito, una gallina, depende, eso ya depende mucho del *priest*.

⁷ E: vale ...

⁸ GC: entonces lo que hacen es presentar a la niña ante los dioses y les dicen que bueno que van a jurar un pacto, en ese pacto van mezcladas dos cosas. Primero va mezclada la suerte que van a tener en el viaje para que no les pase nada, para que estén siempre seguras y, por otro lado, firman que, si en algún momento ellas llegan a Europa que no pueden hablar nunca con la policía, que no pueden hablar con ningún tipo de persona relacionada

con todo lo que ocurre en Nigeria, porque si no ese mismo dios les hará pagar todo lo que están diciendo, o bien a través de ellas mismas o a través de sus familias. Es decir, este es el pacto que firman con ellos. Pactos de sangre hay muchos, es decir, cada priest lo hace de una forma distinta. El que viví yo, porque la suerte que tuvimos, entre comillas la suerte, bueno es que estuvimos en uno de ellos, y lo que hicieron en ese pacto fue que en una especie de habitación se reunía mucha gente, siempre con muchísima oscuridad, allí empiezan a beber mucho, empiezan a tirar alcohol, a escupir alcohol y demás y bueno pues eso, es una ceremonia un poco dura, un poco fea. A la niña lo que hacen es la presentan delante de los dioses hacen ese sacrificio de ese animal y mezclan la sangre de ese animal con la sangre de la niña. La niña lo que hacen es que suelen hacerle alguna incisión o bien en las manos he visto incisiones también en lo que es las axilas, en el pecho, en algunas ocasiones, depende del cura hace también quitarle pelos vaginales, sobre todo cuando están con el periodo. Es decir, eso un poco depende de cada cura, no hay un ...

⁹ E: podríamos decir que no hay un patrón establecido, ¿no?

¹⁰ GC: sobre todo yo he estado en un ritual y he visto como se hace ese ritual, pero lo que hemos visto a lo largo de nuestra experiencia es que cada víctima trae una bolsa con diferentes cosas. Normalmente, siempre van ligados al cuerpo de la mujer, es decir, o pelo o uñas o le suelen quitar algo de eso y después hacen una especie de sobres, uno se lo entregan a la organización, otro se lo queda el priest y otro se lo dan a la niña para que viaje y lo tenga siempre con ella.

¹¹ E: ¿hacen tres sobres diferentes?

¹² GC: nosotros, lo que hemos visto, son tres, pero hemos visto incluso que hacen más, pero bueno, normalmente tres. Hay veces que incluso se lo dan a los padres también ese sobre para que siempre estén en contacto y para que siempre sepan dónde está su hija y demás a través de ese dios y listo. Una vez que firman este pacto de sangre, pues desde ese momento la niña ya se desliga de su familia. Normalmente, ya a partir del día siguiente empieza el viaje. Hay diferentes viajes, pero los más conocidos son dos, son dos rutas diferentes. Una es la ruta que se denomina la ruta barata y la otra la ruta cara.

¹³ E: ¿dependiendo de lo que paguen iras por un lado u otro?

¹⁴ GC: si depende de lo que la organización pague o bien los contactos que tenga la organización. Es decir, la organización si está sentada en Libia va a hacer que la niña viaje hasta Libia, si está sentada en Marruecos pues normalmente va a decir que viaje en dirección a Marruecos. Entonces, depende de esas dos líneas, aunque hay más, pero las más comunes o las más normales son esas dos.

¹⁵ E: vale.

¹⁶ GC: la cara es la que llega hasta Marruecos y se le llama cara porque existen muchos países limítrofes y en cada país normalmente hay que pagar a la policía o ...

¹⁷ E: ¿al pasar la frontera?

¹⁸ GC: sí, efectivamente. Se suele pagar a la policía que está en fronteras. Normalmente, hay una persona que siempre acompaña a esa víctima y le va pagando esos peajes, entre comillas lo de peajes, hasta que llega a Marruecos. Y después, está la ruta barata que es la más común, que es la que se sube Níger y se va hacia Libia. Una vez en Libia es donde empiezan los problemas, los problemas para las niñas, porque depende de lo que pague cada organización por ese viaje pues la llegada de la patera, yo siempre le llamo patera, pero son embarcaciones donde podéis ver en diferentes imágenes en internet y demás, pues en esas embarcaciones se montan entre 50 o 60 personas y demás. Entonces, siempre esperan, depende de lo que pague la organización, una semana o dos, pero se han dado casos de esperar tres y cuatro meses. ¿Qué ocurre? Pues que durante estos tres o cuatro meses tienen que financiar su estancia en Libia, normalmente a través de la explotación sexual.

¹⁹ E: entonces, ¿ya en Libia ya las explotan sexualmente?

²⁰ GC: sí, las explotan o bien directamente contactan con una familia que es la que las está, por así decirlo resguardando esos meses, pero normalmente esa familia normalmente ejerce violencia sexual hacia ellas. En el caso, por ejemplo, de nuestra operación, había una niña menor de edad, de 16 años y lo que cuenta es eso, que cuando llega allí, pues eso, que es violada en más de cinco ocasiones.

²¹ E: Y, ¿antes de llegar a Libia o Marruecos ellas saben que van a ser explotadas, una vez ya han hecho el rito vudú, se les cuenta o se encuentran directamente en la situación?

²² GC: pues también depende. Se han dado varios casos de mujeres que sabían a lo que venían, pero la norma general no es esa. Primero, las menores ninguna lo sabe, las menores, directamente son engañadas diciéndoles que vienen aquí o bien a trabajar cuidando personas mayores o niños o que van a tener un futuro maravilloso aquí, en peluquerías, en lugares de uñas o demás. Lo normal es eso, lo normal es que sean engañadas en todo momento, creo que, en el caso de las mujeres nigerianas, el tema del engaño que para perfeccionar el delito de trata esa primera parte es esencial, es decir tenemos que demostrar como esas mujeres son engañadas, salvo que sean menores de edad, porque simplemente con el hecho de la captación ya llegan, no hace falta que haya engaño, no hace falta que haya una situación de necesidad o vulnerabilidad, pero en el caso de mayores sí. Que pasa, es una de las cosas que es más fáciles, entre comillas, más fáciles para los investigadores que estamos en Europa el tema de la trata nigeriana, porque se da por hecho el tema de los ritos vudús, y con eso ya se da por hecho también que la captación se produce con engaño y, sobre todo, con abuso de superioridad. Entonces, sí que es verdad que se consiguen más condenas en el caso de las nigerianas sobre todo porque esa primera parte, los jueces lo dan por hecho.

²³ E: claro, ya se da por hecho que están siendo coaccionadas o amenazadas a través del vudú.

²⁴ GC: si, depende del juez que toca, porque al final siempre es un poco el juez y posteriormente la sala que toque, pero sí que es verdad que es una situación de vulnerabilidad tan brutal lo que se produce en Nigeria, es tan brutal ... yo desde mi punto de vista es la trata más dura que existe con mucha diferencia. Y, es tan dura esta que bueno que al final, tanto los jueces como la fiscalía lo asumen como lo asumimos nosotros y entre comillas, si podemos hablar como tal, tenemos más facilidades que en otro tipo de captación como sobre todo lo que está pasando ahora mismo con Sur América, que es complicado demostrar cómo son captadas porque lo único que tenemos es la manifestación de la víctima, que de eso podemos hablar incluso un poco más adelante, que es el caballo de batalla que tenemos ahora mismo, que es el tema de la demostración de cómo estas mujeres o niñas son captadas.

²⁵ E: vale.

²⁶ GC: volviendo un otra vez al tema de Nigeria, pues permanecen durante un tiempo allí en libia.

²⁷ E: perdona, pero el transporte que utilizan para llevar a Libia, ¿cuál es?

²⁸ GC: es que son diferentes formas, no entro en esos detalles porque se han dado casos de niñas que son transportadas en autobuses, de niñas que son transportadas en motocicletas, de niñas que van andando, de niñas ... es decir de todo tipo, de todo tipo, y todo es según lo que pague la organización. Depende de lo que paga la organización y depende de la necesidad que tenga. Al final, la organización si quiere que la niña llegue rápido, pues tiene una persona con un coche que la lleva hasta Libia, pagando evidentemente las dos fronteras que tiene y llega rápido, entre comillas lo de rápido, pero llega. La parte final es el tema del traslado hasta, normalmente, hasta Lampedusa, hasta Italia, que allí es donde ya ocupan la barca. De la barca lo que llama mucho la atención siempre, y es lo que nosotros transmitimos mucho a nuestros compañeros que están en los servicios fiscales, que la posición de las víctimas es vital, las únicas personas que dentro de esa barca, dentro de esa patera, tienen, por así decir, una validez económica, porque son mercancía, según lo que ellos dices, son las víctimas de trata porque el resto las personas que simplemente lo que quieren es entrar en España o en Europa, lo único que hacen es pagarle un dinero a la organización se la pagan antes de, si llegan a costa bien y si no llegan pues por desgracia no pasa nada, entonces se une y punto, un dinero que ... porque hay algunos que pagan una mitad cuando salen y otra cuando llegan y demás, pero es un dinero que ellos ya tienen asegurado. En cambio, la víctima de trata le va a estar dando dinero durante muchos años, entonces le ponen en el lugar preferente de la barca que es el cetro.

²⁹ E: ¿el centro? Bueno claro.

³⁰ GC: si porque es el lugar donde no se suelen caer porque por los lados de la patera suele ir tan llena que normalmente, de los lados suelen caer al mar.

³¹ E: vale

³² GC: una vez que llegan a Italia, un 90 por ciento o incluso yo diría más, lo que hacen es llegar a los centros de refugiados y una vez en los centros de refugiados pues la organización tiene contactos y los saca. Los saca y se los lleva a Nápoles a distintas zonas

de Italia, donde suelen estar aproximadamente una semana, dos semanas, hasta que llega la persona que es el captador o el trasladador en Europa.

³³ E: vale.

³⁴ GC: en el caso nuestro, pues teníamos un trasladador que según su propia declaración en seis meses trajo a más de 200 mujeres. ¿Qué hacían? Pues cogen a las mujeres en Italia y existen diferentes formas de como traerlas hasta España, pues bien, vía aérea, o bien vía por tren, pero normalmente, suelen entrar por el norte de España, por el país vasco. Uno de los casos que nosotros vivimos es que a través de uno de los aeropuertos Italianos a una de las niñas que tenía 16 años, le dieron un pasaporte de una mujer de 41 años, pero lo que hicieron fue pues vestirla como una señora mayor, le pusieron una pamele, le pusieron un vestido de una señora mayor y pues, nadie se dio cuenta de que esa niña era una niña y no una persona de 41 años, como ellos decían y viajó, viajó y llegó a España. Entonces una vez llegan a España lo que hace el trasladador, las reparten a diferentes partes. Pues depende de donde este el lugar de exportación sexual pues las lleva, en el caso nuestro, que es un poco lo más sangrante que hemos visto en muchos años, se las llevaban a diferentes partes de España, en Madrid fueron explotadas en Barcelona, pero sobre todo el lugar más sangrante fue en una localidad muy pequeña de Almería, en Cuevas de Almanzora, donde existe un castillo, que le denominan el Castillo de los Romanones, en ese castillo las niñas eran explotadas en casas que no tenían ni luz, ni agua y donde había tres niñas aproximadamente, en cada una de las casas, separadas únicamente y exclusivamente por una cortina colgada del techo y manteniendo relaciones sexuales a menos de 20 cm los unos de los otros. Pues eso fue algo que nos llamó muchísimo la atención, y es donde, por desgracia, acaban la mayoría de las niñas que son traídas a Europa, en lugares de ese tipo. Entonces, esto es un poco lo que es el modus por así decir, de las organizaciones nigerianas. ¿Qué ocurre? Que después dentro de las organizaciones nigerianas, no en todas, pero sí que detectamos lo que es la presencia de lo que denominan o de lo que se denomina la mafia nigeriana, que son unas elites que son lo que denominan las confraternidades. Las confraternidades son pues normalmente, las más conocidas son dos, una de ellas fueron las que en parte desartículo Mossos y nosotros también, que es la Supreme Eiyé Confraternity, nosotros detuvimos a 40 de los integrantes de esta organización y estos funcionan como te decía yo antes, por medio de grupúsculos, los líderes están en Nigeria y luego tienen gente repartida por todo el mundo, que hacen estas elites o estas mafias, no es mafia porque la mafia va mucho más allá, pero sí que es

verdad que están integradas en distintos puntos, pues tanto en Nigeria como en el resto de Europa y lo que hacen es pues bueno, pues participan un poco de todo el tema del traslado, que agilizar pues dentro de las organizaciones al final el tema está en estas elites que tiene contactos con diferentes partes del mundo y agilizan los tramites seguramente, los visados, los temas de diferentes cosas que al final son complicadas de investigar pero que se están investigando. Y bueno, estas confraternidades, pues al final una buena parte de la explotación sexual de estas niñas repercute directa o indirectamente en estas elites que están repartidas en todo el mundo y, de hecho, tienen reuniones semanales, mensuales y demás. Bueno pues la estructura de las organizaciones de este tipo es más complicada ...

³⁵ E: no es tan piramidal diríamos, ¿no?

³⁶ GC: exacto, no es que haya un líder exclusivo que controla a todas las mujeres. Las organizaciones lo que hacen es que tienen estos contactos en diferentes partes del mundo y se apoyan en estos contactos para hacer ciertas cosas y el dinero que ellos ganas repercute pues directa o indirectamente en estas confraternidades, pero no es que estas confraternidades exploten ellos, directamente a las niñas, no. Es mucho más complicado, y es que están directamente relacionados con la trata de seres humanos, pero también con otro tipo de delitos, entonces es ... un poco complicado, la verdad.

³⁷ E: ya es mucho más complejo. Una pregunta, en el caso de que has dicho de Barcelona, que también es un lugar donde las llevan, ¿dónde ejercen la explotación sexual? Es igual que con las niñas de Almería o es en prostíbulos.

³⁸ GC: ¿has estado alguna vez en la zona de Montjuic?

³⁹ E: si

⁴⁰ GC: pues ya está, no te tengo que explicar más. Eso es una zona, por desgracia, la mayoría de las mujeres nigerianas son explotadas en la calle.

⁴¹ E: vale

⁴² GC: igual que si vamos a las Ramblas, que nos encontraremos mujeres Nigerianas. Parte de esta organización si explotaba mujeres en las Ramblas y en Montjuic, pero eso era lo que nosotros hemos detectado, pero mujeres Nigerianas las hay en casi todas las

rotondas donde es conocido la zona de explotación. Es decir, no se paran incluso, es muy complicado que una nigeriana este dentro de un club, porque las organizaciones las explotan en la calle.

⁴³ E: vale y, entonces, ¿Cómo ejercen control, si están en la calle, las organizaciones? ¿Pasan con el coche para ver lo que hacen o asumen que como ya están amenazadas y coaccionadas lo van a hacer?

⁴⁴ GC: no, la trata de seres humanos, las mujeres, en el caso de la trata sexual, ojalá tuvieran una cadena física, si tuvieran una cadena física para nosotros seria facilísimo detectarlas, la cadena es psicológica y, en el caso de las mujeres nigerianas es a través del rito vudú, a mí no me hace falta absolutamente nada más que decirle si no cumples eso, va a venir ese dios y te va a matar, porque ella si se lo cree. Ella se cree a raja tabla como tu Júlia te vas al Rocío y hay gente en Almonte, que cree a pies juntillas pues lo de la virgen del Rocío. Pues es una fe tan pura y tan ... tan importante para ellos que se lo creen a raja tabla. Entonces no hace falta esa cadena física, la cadena es totalmente psíquica. Es una cadena que, por desgracia, nosotros no lo la vemos. Es decir, una persona que no conozca esto, ve a una niña en la calle explotada sexualmente y dice bueno, pero si está totalmente libre y un juez nos viene y nos dice: no, pero si yo no le veo que haya una persona que las meta en el coche que se las lleve o que las traiga. No, porque ellas saben perfectamente donde tienen que llegar a quien les tienen que entregar el dinero y demás. Entonces, eso es un tema que hay que documentar, y hay que documentar a través de todos los elementos que podemos tener nosotros en nuestras investigaciones, a través de intervenciones telefónicas, a través del control directo con las víctimas, a través de la observación y del contacto directo y la vigilancia continuará. Es decir, son operaciones que llevan muchísimo tiempo y que requieren de muchísimos datos para poder llegar a determinar que esas mujeres estañen contra de su voluntad.

⁴⁵ E: claro, claro.

⁴⁶ GC: que no son libres, porque la prostitución en España si se ejerce de forma libre, es totalmente legal. Es decir, si tu como mujer, quieres acostarte con una persona a cambio de dinero no hay nadie que te lo prohíba. Lo que, si está prohibido es o bien el ejercicio del proxenetismo o bien que esa mujer este en contra de su voluntad, pero este ejerciendo

prostitución por todo eso que estamos investigando, porque ha sido captada con engaño, porque ha sido captada en una situación de vulnerabilidad.

⁴⁷ E: claro y entiendo que eso es lo que se tiene que demostrar.

⁴⁸ GC: exacto, y eso es lo que hay que demostrar, las autoridades, nosotros como Guardia Civil, como policía como Mossos tenemos que investigar todas esas fases. En un primer momento, tenemos que investigar como estas mujeres son captadas, que por desgracia en el 99% de los casos el único elemento que tenemos es la declaración de la víctima, porque es casi imposible que nosotros investiguemos como esas niñas son captadas en Nigeria. Primero porque no podemos llegar con informes de la causa en que zonas son captadas, podemos decir que son de Benín City, que son el 90 i pico de mujeres que llegan son de allí, yo he estado allí y yo puedo aportar lo que he visto, peor no tenemos elementos objetivos para poder trabajar en zona, para poder estar allí y trabajar. ¿Por qué? Porque nosotros hemos estado allí y hemos trabajado con la NAPTIP, la policía de Nigeria, y todo lo que nos aportan ellos es muy complicado, porque es que no hay calles, en Benín City, no hay calles. Para encontrar una persona tienen que irse directamente y buscarla. No es que puedas decir vive en esta calle, en el número X, como lo que pasa aquí, no porque allí no hay calles ni números. Entonces es muy complicado, es una población relativamente pequeña de 10.000 de habitantes que para Nigeria es una población pequeña, pero para encontrar una persona entre 10.000 pues es realmente complicado. Para encontrar una persona, para encontrar un local, nosotros teníamos locales a donde se enviaba el dinero para que procedieran a recuperarlo esas entidades o personas que eran participes de la organización, para encontrar esas referencias que nosotros le mandábamos, pues aún hasta día de hoy no nos han llegado. Entonces, es todo muy complicada esa investigación relacionada con la captación. El tema del traslado, pues normalmente el tema del traslado lo tenemos relativamente bien documentado, a través de la llegada de pateras a Italia, a través de los viajes en avión, todo eso en principio no es complicado. Y la explotación sexual es donde allí tenemos que tirar nosotros, es donde nosotros tenemos nuestra observación, donde nosotros tenemos que trabajar. Pero el problema es la captación y por desgracia, es lo que te digo, en la mayoría de los casos con lo único que contamos es con la declaración de la víctima, y esto, además es algo que es común para todo tipo de explotación sexual. Es decir, es común para la trata nigeriana, es común para la trata Rumana, para la trata China, para la trata de mujeres suramericanas.

Es decir, siempre, siempre, por desgracia, en la captación nos tenemos que basar mucho en la declaración de la víctima. Porque no tenemos otra cosa.

⁴⁹ E: vale, una pregunta más y pasamos al *modus operandi* de Rumania. La deuda, ¿entre cuánto dinero suele oscilar en las víctimas de Nigeria?

⁵⁰ GC: también son diferente, también hemos encontrado casos de 18.000€, de 30, 32 si quieres cerrar un poco sería entre 15 y 30 mil euros. Pero el problema es que esa deuda hace lo que quieren con ella, porque al final le acaban imponiendo multas, y esto pasa en todas las modalidades, empiezan a ponerle multas de hoy no puedes trabajar, pues mañana vas a ... pues todo ese dinero que ellas piensan que ya han pagado, al final pues le dicen que no ha pagado ni la mitad, porque les dice: tu tenías esa deuda la otra. Y, al final ellas pierden la noción de lo que han pagado y lo que han dejado de pagar. Si cada día yo gano ponle, con la explotación sexual 300€ me lo quitan todo y lo único que hacen es dejarme 50€ para yo mandar a mi país, que eso sí que suelen hacer. Bueno pues, al final, realmente no sabes muy bien, ui si me pongo a sumar hoy son 250 mañana son 300 otro día son 100, al final pierdes la cuenta y no sabes lo que has pagado.

⁵¹ E: ya

⁵² GC: pues con eso juegan las organizaciones. ¿Cuándo dejan de pagar la deuda? Cuando la organización quiere. Eso es así siempre, cuando quiere la organización se deja de pagar. Hasta que la organización no quiera, se paga, porque al final las tienen enganchadas por el rito vudú y al final ese rito se acaba cuando lo decide la organización.

⁵³ E: y, ¿eso pasa?

⁵⁴ GC: ¿de que haya mujeres que hayan pagado? Si

⁵⁵ E: ¿que se haya completado la deuda y entonces ya estas libre?

⁵⁶ GC: si, normalmente, pasa no porque hayan pagado la deuda, porque la deuda la pagan todas, pero con muchísimo, además, de una forma más que sobrada, pero sí que es verdad que dejan de tener tanto interés para la organización, porque hay mujeres que ya tienen una edad y que ganan menos dinero, y en ese momento ya la organización les dice que ya pueden seguir por libre, por así decir.

⁵⁷ E: vale, pues seguimos con Rumania.

⁵⁸ GC: bueno Rumania, el caso de la captación sí que es totalmente diferente al resto de modalidades, porque tanto en Rumania, como en Moldavia como en Bulgaria, existe la figura del *loverboy*, que es por desgracia lo que ahora mismo se está dando más. Hace años pues lo más conocido, la figura de cabeza de cerdo, que decían que había llegado a acumular más de cincuenta mujeres en Madrid explotadas, de echo les ponían, las marcaban con un código de barras y demás eso ahora ya no se da, no se da porque los Rumanos son hábiles y evolucionan antes que nosotros. Como han visto que las penas son muy elevadas por el delito de trata de seres humanos, es decir, las penas al final se computan por víctima, no se computan de una forma general. Es decir, si existen cinco víctimas cada víctima genera un delito de trata, y una condena evidentemente, y son condenas muy elevadas. Entonces, ellos antiguamente lo hacían de la misma forma, pero ahora se hace entre comillas diferente. La figura del *loverboy* es la figura del enamoramiento. Chicos jóvenes relativamente guapos, bien vestidos.

⁵⁹ E: ¿de Rumania también?

⁶⁰ GC: si, sí. Normalmente, las personas que la captan son de la misma nacionalidad, tanto Búlgaros, como Rumanos como Moldavos, son personas del entorno, además, son personas, entre comillas, cercas a las víctimas, de la misma localidad. Entonces, se pasean, antes de captarlas, se pasean por la zona con coches caros, con motos caras para que las niñas vean que aparte de ser guapos que tienen mucho dinero. Entonces una vez finalizan todo esto, las captan, porque, además, estas niñas, por desgracia, y digo por desgracia porque creo que para mí es una desgracia, el sistema es muy machista en Rumania, entonces la mujer está buscando continuamente un hombre que le dé estabilidad y seguridad. Entonces encuentran esos hombre sy son fácilmente enamorables. al cabo de dos, tres meses de relación están totalmente enamoradas de ellos. Y, ese es el momento que ellos aprovechan para dar el paso y decirles: tengo un problema. Normalmente, e siempre ocurre así. Tengo un problema, normalmente, se apoyan en el entorno suyo familiar como: mi padre tiene un cáncer o mi madre tiene un cáncer y necesitamos dinero para poder operarle. En ese momento, esta niña, esta mujer, que ya está muy enamorada de este hombre le dice: y yo que puedo hacer. Entonces, en un primer momento ya juegan un poco ya diciendo: nada, nada, no, no puedes hacer nada, que le vas a hacer, voy a intentar trabajar yo. Empiezan con las excusas hasta que en un momento dado le dice:

pues mira yo creo que lo mejor es irnos a España, porque allí hay mucho trabajo o a Italia. Y, una vez llegan aquí, pues la cruda realidad evidentemente. Pero como están tan enamoradas le dice: pues la única opción que tenemos, porque si no nos tenemos que volver a Rumania, es que empieces a ejercer, como está ejerciendo esta, aquella o cual que son de la misma población, que fíjate que tienen casas, que tienen ... esto en nada lo pagamos te quitas y listo. Y, allí es donde empieza, una vez ellas dan el paso se acabó, eso ya es de por vida.

⁶¹ E: vale

⁶² GC: antiguamente, pues estos *loverboys* lo que hacían era entregar a la organización esta mujer y ellos se quitaban del medio, se iban, estaban en Rumania y ellas lo que hacían directamente, es enviarle directamente el dinero a Rumania a estos *loverboys*.

⁶³ E: vale

⁶⁴ GC: que ocurre, que esto a día de hoy ha cambiado, esto ha evolucionado. ¿Por qué? Porque para ellos es más rentable el tema de la explotación individual de cada una de estas mujeres. Entonces lo que hacen es en vez de grandes organizaciones estos *loverboys* se vienen a España, las explotan directamente ellos, se quedan en casa y asumen ellos todo el dinero. Entonces, no hay esas grandes organizaciones de rumanos, sino que la explotación y la trata de seres humanos se produce de forma individual. Que evitan con esto, primero, grandes condenas y lo segunda, lo que evitan también son grandes penas, porque en la mayoría de los casos se disfraza dentro de una relación, dentro de una relación sentimental, y al cabo todo esto queda un poco escondido dentro de una violencia de genero. Y, al estar dentro del entorno de la pareja pues se queda un poco disfrazado en una violencia de genero. En una lesión, de él le agrede a ella y nosotros tendremos que actuar y ella no va a declarar, porque ella nunca declara y él va a decir que fue un problema de pareja que se han dado dos tortazos y listo. Y todo queda allí.

⁶⁵ E: pero entonces, lo que no acabo de entender es que entonces no actúan en organizaciones criminales, sino que actúan como individuos y luego

⁶⁶ GC: la persona que capta es un *loverboy* y este *loverboy* está dentro de la organización. Por ejemplo, aquí en España, lo que tenemos es organizaciones que controlan zonas. O controlan calles, entonces el *loverboy* las trae, las capta, las pone y las explota en esa

zona. ¿Qué ocurre? Que lo que hace esta organización les da seguridad a las víctimas, si algún cliente se pasa con ellas, aparecen dos rumanos de la organización y les pega una paliza.

⁶⁷ E: vale

⁶⁸ GC: pero a cambio, este *loverboy* lo que hace es que, si ella ha ganado 200 euros durante todo el día, al *loverboy* le entrega 150 y el *loverboy* a su vez le entrega 100, 50 o 60 los que sea a la organización. Son organizaciones como tal, pero tenemos que investigar mucho para llegar a ello. Es verdad que las organizaciones normalmente que hemos investigado y aún sigue habiéndolas, si hay organizaciones que tienen 5, 10 o 15 mujeres, pero hoy en día lo que se está dando mucho es esta captación individual, sí que es verdad que por ejemplo además en la Jonquera, nosotros hemos hecho una operación que se ha hecho además de trata de seres humanos en la calle y había *loverboys* que tenían a cuatro mujeres explotadas.

⁶⁹ E: entonces, ¿este *loverboy* las controla también en la calle?

⁷⁰ GC: si, pero incluso no hace falta ni controlarlas, no hace falta ni controlarlas porque al fin y al cabo son sus mujeres y cuando llegan a casa se acuestan con ellos. Es decir, las controlan, por ejemplo, en el caso de la Jonquera, las controlaban a través del teléfono por simples llamadas. Es decir, ella se iba con un cliente, pum pum, dos llamadas perdidas, me voy con un cliente, el controlaba y decía: media hora. Si le contestaba bien sinó le contestaba ya había algún problema. Entonces, no era un control, sinó que más que nada era para la seguridad de ellas, que estuvieran y de que no dejaran de ganar dinero para ellos.

⁷¹ E: vale, vale, Y, ¿Dónde viven aquí en Cataluña, cuando llegan aquí? ¿Viven con este *loverboy* o en la calle?

⁷² GC: no, no con sus novios, en pisos alquilados, o en pisos ocupas. Son pisos, pisos normales.

⁷³ E: vale, vale. El proceso de transporte, una vez van con el *loverboy* y llegan a España supongo que el transporte es más terrestre, ¿no? El recorrido que hacen

⁷⁴ GC: el transporte en Rumania siempre es o bien a través de empresas de autobuses, como tabita tours o bien a través de vehículos hoy vía aérea normalmente sí que las acompaña el *loverboy* normalmente las acompaña en su primer viaje y después es qué ocurre diferentes casos. Antiguamente sí, eran trasladadas por la persona que captaba las traía y después se devolvía y ellas se quedaban aquí. Ahora lo más normal es que ellos estén aquí y tengan el control tanto de las víctimas como esa seguridad que les pueden dar

⁷⁵ E: vale, vale, pues

⁷⁶ GC: la explotación sexual de rumanas no es como la de nigerianas porque las mujeres rumanas por desgracia hay tantas que son explotadas en la calle, en los pisos y en los clubes, hay de todo. Hay organizaciones que controlan directamente clubes que es a donde vienen con esos *loverboys* a ser explotadas. Entonces lo que hacen esa organización que controla ese club es tú entras aquí, pero me tienes que dar tanto dinero y son captadas por estos *loverboys* que o bien están directamente relacionados con la organización o no tienen nada que ver con la organización y simplemente llegan y dicen: yo quiero que ella trabaje aquí. entonces el del club le dice: me pagas tanto para que trabaje y yo le doy la seguridad. Entonces un poco funcionan así. Pero ya te digo, esta es la norma general, después sigue habiendo organizaciones que controlan zonas, sigue habiendo organizaciones que captan a mujeres de forma masiva por el estado de necesidad en el que se encuentran trayendo 5, 6 o 8 mujeres. Pero la figura que ahora vemos más es esta, la del *loverboy*.

⁷⁷ E: vale, entonces, en comparación con las nigerianas, que trabajan en la calle la mayoría, las rumanas se pueden encontrar en todos lados.

⁷⁸ GC: sí exacto, las mujeres rumanas se pueden encontrar en todas partes. Por ejemplo, en la parte de la Jonquera hay mujeres nigerianas también, pero podría decir que el 80% de las mujeres son de Rumanía.

⁷⁹ E: vale, si le parece bien vamos ya al *modus operandi* de China

⁸⁰ GC: China es, las mujeres chinas son un mundo aparte. la captación siempre es con engaño y te podría decir que en todos los casos con el apoyo de la familia. son captadas siempre en zonas muy muy vulnerables, muy muy rurales, donde hace falta mucho dinero

para la familia y entonces las organizaciones atacan allí en esa zona y empiezan a ofrecer dinero y, sobre todo, se da mucho el tema de las agencias de viaje, ellos les van a facilitar los viajes, los visados y, demás. en ese momento es cuando se empieza a generar la deuda del primer contacto con la agencia de viajes. Normalmente, la agencia de viajes forma parte de las organizaciones criminales, asentadas casi todas en china. entonces las mujeres van a estas agencias y estas les aportan documentación falsa, visados que en la mayoría de los casos son reales y por ello pagan un buen dinero y los casos son diferentes de cómo han llegado hasta aquí y de cómo se produce el traslado. como ya te digo la captación se produce siempre en ese entorno familiar y con engaño.

⁸¹ E: entiendo que por engaño es el decirle que vas a trabajar a España.

⁸² GC: no no no que va sales de China vas a trabajar a Europa y el mercado laboral en Europa es muy bueno y que por cuidar niños te van a pagar entre 2000 y 3000€ dinero con el que vas a ayudar a tu familia. Entonces, las meten en estos vuelos, casi nunca vienen directamente a España. A nosotros nos han llegado casos incluso de que han venido por Rusia, de Rusia a Grecia y, en Grecia le dan otro tipo de pasaporte. Es decir, te puedo decir muchísimos métodos de traslado de China. Nosotros hicimos una operación que vinieron incluso a través de Guinea. entonces es diferente. lo que sí es cierto es que utilizan otros países entre comillas que tienen normas más laxas para las entradas entonces utilizan estos países, porque las organizaciones chinas son muy inteligentes, las acompañan hasta ese lugar de llegada y allí las trasladan vía terrestre o un segundo avión. pero bueno, normalmente o terrestre o vehículos de la propia organización. nosotros en el caso de guinea las metían primero en guinea, después había un segundo viaje hasta Francia y, en Francia las traían en vehículos. normalmente las mujeres chinas vienen directamente a ser prostituidas primero en pisos.

⁸³ E: perdona una pregunta, ¿con barcos no vienen? ¿en los contenedores?

⁸⁴ GC: ese caso se da más en tráfico irregular de personas una mujer víctima de trata es muy complicado o casi imposible que la metan en un contenedor porque es demasiado importante es muy importante este tipo de mercancía. entonces el tema de los containers es más para tráfico irregular de personas como aparecido en Londres o en diferentes partes de Europa. eso normalmente son personas que se dedican a la explotación laboral, se da mucho en el caso de la explotación laboral el tema del traslado a través de puertos y

aeropuertos con personas dentro de containers incluso a través del puerto de Bilbao que han detectado varios containers en los cuales se han detectado personas dentro y son las que llegan posteriormente al Reino Unido. pero en trata de personas no lo hemos visto, no lo hemos visto, ¿que lo pueda haber? Si, es posible, pero sí que es verdad que esa mercancía es demasiado entonces no quieren que esa mercancía. debo mercancía porque es como lo denominan los malos.

⁸⁵ E: sí sí, ya me lo imagino. cuando pasan por los diferentes países también las explotan sexualmente?

⁸⁶ GC: no no no, las mujeres chinas la organización allí sí que no, ellas no sufren explotación hasta llegar al país de destino. De hecho, es más existen diferentes mujeres que están en clubes, aunque es muy difícil encontrar a mujeres chinas en clubes, muy difícil, en la calle las hay, pero son mujeres que llevan mucho tiempo ya en España por ejemplo y la mayoría están en pisos, en chalets. ¿pero cómo funciona? normalmente las mujeres que llegan son explotadas por primera vez, solamente mantienen relaciones sexuales con personas de nacionalidad china, esto se suele dar durante el primer año. de esta forma evitan dos cosas. Primero, que nadie denuncie, porque como son ciudadanos chinos que consumen prostitución no van a denunciar nunca que esas personas, aunque le cuenten lo que le cuenten, no van a denunciar. Porque, además, estamos hablando de grupos totalmente cerrados. los chinos al final son muchísimos, pero todos los chinos por ejemplo de Getafe se conocen todos los chinos de Pinto se conocen y todos los chinos de Barcelona se conocen. Entonces evitan, por un lado, que se denuncie y, por otro lado, ellos tienen la seguridad de que lo pueden hacer dentro de ese entorno y que ellas no van a conocer ni una palabra que no sea chino, porque si ellas en un momento dado empiezan hablar español o inglés, pueden salir a la calle y denunciarlo ante cualquier persona. lo que antes decías del tema de ¿por qué motivo ellas en este caso que no hay un pacto de vudú o demás porque nos escapan?

⁸⁷ E: exacto

⁸⁸ GC: pues no se escapan por varias razones. Primero, porque las organizaciones las amenaza de que su familia está controlada en China, en algunas ocasiones es verdad y en otras no es cierto. pero ellas lo piensan así. y en otras por lo que estoy diciendo, una mujer que acaba de llegar, que lleva un mes, y no sabe hablar nada de español ni inglés ni de

nada, es imposible que salga a la calle y denuncien. eso no lo hacen ya simplemente por miedo. a nosotros se nos ha dado el caso de una persona que nos dijo de que cuando ella había llegado, ella empezó a llorar diciendo que no quería prostituirse, y su transportista le dijo: bueno, pues vete, vete donde tú quieras, veta a donde quieras. se lo dijo claro de una forma como diciendo: es que es imposible que te escapes. claro ella no sabía qué hacer ella no sabía si estaba en España en Italia no sabía absolutamente nada, no sabe hablar absolutamente ningún idioma que no sea el chino. Además, la mayoría de estas niñas vienen de zonas donde existen dialectos donde hay muy pocas personas que lo hablen. por ejemplo, la zona de Fujian se habla un dialecto muy especial y ese dialecto por ejemplo en España lo pueden hablar 5 o 10 personas como mucho. Entonces, con todos estos problemas que cuenta la organización al final, les dan libertad. en el caso nuestro, el propio transportista, las acompañaban absolutamente todo. sí tenían que comprar productos de higiene íntima, al supermercado. sí teniendo que hacer alguna transacción con parte de ese dinero que le daban a la organización para esos familia, ellos lo llevaban a La Caixa. es decir, estaban controladas las 24 horas del día. cuando explotamos la operación incluso en los lugares de explotación tenían cámaras para controlarlas. es decir, el control es estricto por parte de la organización. ¿dónde son explotadas? en los propios pisos, y en muchas ocasiones en karaokes. qué es lo que ellos utilizan como discotecas o como zonas de explotación. Los karaokes o *kateuves*, como lo llaman ellos, lo que son son una especie de negocios o salas donde efectivamente allí eso, karaokes, te cierran el lugar que es para 10 o 12 personas y allí ellos llaman por teléfono hablan con el taxista les acerca una o dos mujeres y allí dentro hacen lo que tengan que hacer con ellas, qué es, absolutamente todo lo que quieran, porque ellas son totalmente sumisas. además de eso les suelen dar los integrantes de las organizaciones a las madams que las controlan, que son antiguas víctimas de trata lo que suelen darles también es droga para que se las entreguen a estas chicas y las consuman para inhibirse un poco de todo lo que hay alrededor de ellas.

⁸⁹ E: ¿las madams existen para las 3 organizaciones?

⁹⁰ GC: sí sí, hay madams. bueno normalmente, en la trata rumana no existen y si existen es únicamente dentro de los clubes o en un piso que suele controlar la organización, pero normalmente no existen madams. pero tanto en las organizaciones de Nigeria y la China sí. en el caso de las nigerianas, las madams son muy violentas, porque son antiguas víctimas de trata pero que ya están integradas dentro de la organización, incluso son ellas

mismas las que suelen traer a víctimas e incluso captarlas en el país de origen, para que puedan llegar a Europa y ser explotadas. y ellas mismas creen que les están haciendo un favor como a ellas les hicieron en su día.

⁹¹ E: vale

⁹² GC: entonces las mujeres chinas, muchas de ellas acaban en estos karaokes, son explotadas, se les entrega metanfetamina, que ellos le llaman *vings*, que bueno es cristal para ellas y, este cristal les hace consumir e incluso en ocasiones se lo dan para que lo consuman los clientes. ¿qué ocurre con las mujeres que ya llevan un tiempo aquí? ¿un año dos años? Pues bien, ellas ya llegan a pasar a otros pisos que sí que van también consumidores españoles o de otras nacionalidades y allí ya no tienen ese problema porque incluso algunas de ellas ya han pagado la deuda o aparte de pagar la deuda la organización considera que ya no se van a ir incluso piensan que se van a convertir en madams o parte de la organización. entonces es cuando ya empiezan a tener contacto con el resto de las personas del entorno de la explotación sexual.

⁹³ E: vale y en el caso de los pisos cuando están ejerciendo en los pisos, ¿son los mismos pisos en los que viven las víctimas?

⁹⁴ GC: normalmente sí. normalmente las víctimas en estos chalés viven y en la habitación donde duermen es donde ejercen prostitución. en los pisos que ya llevan un tiempo pues también se suele dar lo mismo. sí que normalmente, lo que hacen es explotarlas en los mismos lugares donde residen.

⁹⁵ E: ¿antes me has dicho que eran entre unos 15000 y 30000 en la organización de Nigeria, la deuda suele ser la misma en las organizaciones de la China?

⁹⁶ GC: no, aquí suele ser más elevada. incluso hemos visto casos incluso de 50.000€.

⁹⁷ E: ¿perdona? ¿De cuánto has dicho?

⁹⁸ GC: hemos visto casos incluso de 50000€. ¿por qué? porque aquí sí que es verdad que se basan mucho en el tema del viaje, del tema de que para comprar esos billetes y para comprar esos visados hace falta mucho dinero entonces la organización se basa mucho en eso. pero ya te digo lo que sí que es cierto es que siempre lo mismo, al final, aunque firmes 20 o 30 vas a pagar infinitamente superior.

⁹⁹ E: claro van a pagar mucho más. Perfecto, hemos terminado el bloque 1. vamos al bloque dos que es el de estrategias y colaboración para poder hacer frente al delito de trata de personas. me centro únicamente en estrategias policiales, por ejemplo, ¿cómo se inicia la estrategia policial? O ¿qué estrategias tenéis para hacer frente a este ilícito?

¹⁰⁰ GC: pues a ver la estrategia primero a nivel central, a nivel para así decir de España las estrategias que seguimos es primero el contacto con Europol que es vital, con las policías europeas con el resto de las policías europeas, existen unos grupos de trabajo a nivel Europa y a nivel mundo qué es el tema de, por un lado, cooperación policial a través de nuestros propios compañeros del Resto de Europa y después, trabajar en origen. es decir, hablar con nuestros compañeros que están en China en Nigeria o Rumanía, aunque Rumanía no tanto porque Rumanía forma parte de Europol. entonces todos esos grupos de trabajo hablamos mucho de este tema. pero sobre todo hablamos con nuestros compañeros de Nigeria y de China para estar siempre al día de cuáles son las corrientes y cómo se está luchando en esos países de origen el ilícito. me consta, de una forma económica que se colabora con estos países, sobre todo, en planes de formación un poco para ... desde el punto de visto cultural y, sobre todo, desde el punto de vista de que la gente conozca el delito de trata y a lo que puede llegar, pues esto se está haciendo. esto es una parte muy importante.

¹⁰¹ E: vale.

¹⁰² GC: otra de las partes importante es que nosotros hacemos y de verdad que lo considero vital es el tema de la estrategia de que nosotros mismos a través de los propios compañeros intentamos concienciar los y sensibilizarlos. es decir, nosotros a nuestros compañeros de Guardia Civil, los compañeros de policía, los compañeros de Policía Nacional, supongo que en Mossos pasará lo mismo, me consta que esto es así. lo que hacemos nosotros son cursos de formación también dentro de las propias academias, las academias de guardias o en el resto de las academias de en qué consiste el delito de trata y lo que nos podemos encontrar y sobre todo concienciar y sensibilizar desde el punto de vista de que esto no es algo más, de que esto ocurre y está ocurriendo día a día En España, para que la gente se dé cuenta realmente lo que hay detrás de todo esto. esto es una de las campañas. otra de las campañas, es a través de la Fiscalía de Extranjería, a través de la Fiscalía de Extranjería nosotros, tanto Policía Nacional como nosotros lo que acudimos de forma casi periódica para que ellos tengan un procedimiento de cómo es el fenómeno

y de lo que se está produciendo el día a día en España. Con los jueces igual, hacemos esa labor un poco de concienciación y de sensibilización, porque somos los que estamos un poco en primera línea. Después, fomentamos mucho la estrategia de colaboración con entidades sociales, con ONG's y demás.

¹⁰³ E: claro con ONG's

¹⁰⁴ GC: las ONG's y las entidades sociales son uno de los eslabones más importantes en esta lucha. Nosotros, de forma independiente no somos nadie. nosotros podemos estar en muchos lugares, pero claro en el momento en el que liberas una víctima necesitas ponerte en contacto con una ONG, para que sobre todo esa parte de labor social pues quede por lo menos tapada. es decir, hay que darle una cama, hay que darle de comer a esa víctima, y por eso están esas ONG. también es verdad que esas ONG colaboran mucho con nosotros y nos pasan mucha información, que creo que es vital para todo esto. Entonces, hacemos allí una labor que es muy importante de Fiscalía, de ONG y de nosotros y eso lo intentamos trasladar a otros países para que lo hagan de la misma forma. desde mi punto de vista En España es 1 de los lugares del mundo donde mejor se está trabajando en el delito de trata, pero por desgracia, también es un país, España es un país consumidor del sexo brutal. incluso en otros países está considerado como el paraíso del sexo.

¹⁰⁵ E: claro, comparado, por ejemplo, En Francia que está prohibida la prostitución aquí al final en España se ejerce mucho más, ¿no?

¹⁰⁶ GC: no sé si se ejerce mucho más, pero lo que está claro es que aquí llegan muchos más clientes para consumir. qué pasa que el francés que está cerca de la Jonquera prefiere ir a la Jonquera qué no hacerlo en Francia porque sabe que va a cometer un delito. mientras que, si va a la Jonquera, no pasa absolutamente nada. en Suecia pasa un poco lo mismo, se bajan Alemania porque en Alemania pasa un poco lo mismo. entonces parece que en esos países hay menos trato, pero la trata existe la trata la hay en todos los países del mundo por desgracia, porque donde haya una persona que quiera consumir sexo va a haber trata. porque al fin y al cabo las organizaciones están para eso, para poner de forma ilegal a una persona que legalmente no lo puede hacer. Entonces, pues bueno, pues nosotros con toda esa estrategia que tenemos a nivel un poco así decir nacional pues, la labor que estamos haciendo desde el punto de vista policial es muy importante. ¿qué ocurre? que siempre es lo mismo. es decir, al final nos gustaría tener más medios más

personal, pero yo creo que lo vital es que se conciencie y se sensibilice una buena parte de la sociedad, simplemente con que, por lo menos la mayoría de estos clientes que van a consumir sexo a un club, que al fin y al cabo existen muchísimas fiestas de despedida de solteros y demás que acaban en un club, ¿y eso por qué es? Porque realmente la gente que va a ese club habrá mucho que lo que quieren es consumir sexo sí, pero habrá otros que únicamente y exclusivamente van a irse a tomar una Copa porque no saben realmente lo que hay detrás de esas mujeres. iban a intentar, hablemos en plata, intentar tocarle el culo o verle los pechos o demás, pero porque realmente no sabe lo que hay detrás de todo esto.

¹⁰⁷ E: claro, ya lo entiendo. no es solo concienciar a la policía sino concienciar y sensibilizar en general a toda la sociedad. decir esto está pasando cada día y debemos ser conscientes

¹⁰⁸ GC: efectivamente, y los únicos que podemos realmente concienciar de una forma dura somos nosotros que somos los que vemos el proceso entero, vemos el proceso de captación el proceso de traslado y, sobre todo, después de la explotación sexual y de haber sido liberadas estas mujeres allí es donde vemos realmente donde sufren, porque una vez que ya están fuera de esa explotación podemos ver cómo aún sigue eso durante muchísimos años, cuando esa dureza que ha sufrido, esos problemas que han tenido, tanto psicológicos como físicos, esos duran muchísimo tiempo. Entonces, pues es una labor que dura años y años, no es como otras investigaciones que yo cojo el kilo de cocaína y se ha acabado la investigación, aquí no. aquí siempre que nosotros nos basemos en las víctimas la investigación va a durar en ocasiones, toda la vida. por qué esa víctima te va a tener siempre en frente y al final vas a ser la persona que la has ayudado y siempre va a recurrir a ti. Y, desde mi punto de vista, al final tienes que estar, tienes que estar.

¹⁰⁹ E: sí sí, totalmente. Entonces, por lo que he entendido, como estrategia de prevención es este contacto que tenéis con otros países de origen para que os avisen o para que os digan hay esta fluctuación. ¿Esto lo tomáis como una estrategia de prevención?

¹¹⁰ GC: la estrategia de prevención de Guardia Civil o de policía, desde el punto de vista policial, con esos países en origen no existe.

¹¹¹ E: claro, no debes poder.

¹¹² GC: exacto, nosotros podemos tener un contacto con la policía con él NAPTIP que trabaja en Benín City. Pero si las mujeres son captadas en en otra zona de lagos, por ejemplo, si no está NAPTIP pues mal. Entonces, nuestra estrategia es más policial es decir la policía de allí tenga conocimiento de los que estamos aquí nos apoyemos mutuamente y sobre todo para que sepan dónde acaban estas mujeres. pero esto hay que hacerlo desde un punto de vista didáctico y sobre todo educativo.

¹¹³ E: de formación

¹¹⁴ GC: exacto, a través de campañas de prevención, campañas de prevención, campañas de prevención y campañas de prevención. lo mismo que se hace aquí en España, campañas de prevención no solamente de este delito sinó de otros muchos. pero te estoy hablando desde el punto de vista policial. nosotros desde el punto de vista policial creo que la labor más importante a la hora de prevenir es el tema de concienciar y sensibilizar, porque creo que es la forma más importante para hacerlo. sí yo le cuento la experiencia que yo he tenido a un Guardia Civil de que en una operación detectamos a la hija de un compañero de la Guardia Civil, que fue captada y trasladada, pues eso al fin y al cabo va a llegar mucho más a él que no que le cuente que una niña de Nigeria ha venido, ¿por qué? porque la niña de Nigeria la vez muy lejos y dice bueno pues le ha tocado a esta gente que por desgracia son muy pobres. pero no, cuando yo le cuento la experiencia real de lo que ha pasado con esa hija de ese compañero, de ese Guardia Civil, pues al final se lo lleva como algo suyo y dice: joder que esto me puede pasar a mí también.

¹¹⁵ E: pues sí.

¹¹⁶ GC: pues esta es la labor que nosotros tenemos que hacer, es una labor muy preventiva, pero sobre todo de concienciar, concienciar, desde el punto de vista policial, desde el punto de vista de la sociedad, desde el punto de vista de las entidades gubernativas, pero sobre todo jueces, tribunales y demás, que son los que van a recibir esas declaraciones iban a hablar con esas víctimas. lo que no es de recibo es que nos pregunten: ¿y dónde están las cadenas? Y, esta chica, que me están diciendo a ustedes que es víctima de trata, sale libremente a la calle. Claro, claro que sí, es que eso se puede dar. una niña nigeriana no hace falta ponerle una cadena, la cadena es que está un rito vudú y ella tiene un miedo terrible. como si a mí me dijeran mañana que si yo mañana ... si a un cofra de la Virgen del Rocío, le dicen: si haces un pacto con la Virgen en 4 días te vamos a traer a tu hija, se

lo creen a rajatabla. Entonces pues estas niñas, que además estamos hablando de un entorno, en el cual no tienen la información que podemos tener en Europa, que podemos tener televisión radio y 1000 cosas, allí no, allí no. Entonces, todo eso es importante transmitirlo a través de nuestra experiencia, porque somos realmente los que podemos transmitir nuestra experiencia, porque el resto de las entidades tanto las ONG y demás tienen una experiencia que solamente es una experiencia final, de estar aquí, pero nosotros investigamos todas las partes, tanto la de captación como la de traslado. De hecho, personas como yo que hemos tenido la suerte de estar allí en origen, tanto en China como en Nigeria como en Rumanía como en Venezuela como en Colombia, vemos realmente y podemos transmitir eso de cómo está la sociedad allí de por qué dan el paso de venir. porque la mayoría de gente dice: no, vienen por gusto. No, no vienen por gusto, vienen por necesidad, y hay que dar a entender cuál es esa necesidad.

¹¹⁷ E: totalmente de acuerdo. podríamos decir que este es el punto más destacable de las estrategias policiales, ¿no? la sensibilización y la concienciación. entonces cuál crees que es el punto más débil en las estrategias policiales.

¹¹⁸ GC: el mismo. por eso trabajamos tanto en eso. existen muchas personas que esto no se lo cree, la mayoría de las personas yo le puedo contar la historia y salen y se van a tomar la Copa en el club. Entonces, para mí, ese es el mayor de los problemas. si tú sabes realmente lo que hay detrás, pues por lo menos lo vas a pensar i vas a decir: vale, sí yo pago aquí 10€, de esos 10€ la mitad van a ir para el proxeneta, 3€ para la organización y 2€ para ella, y en muchos casos ni 2€. Entonces, si llegamos a ... si podemos llegar a esa determinación de que ese cliente se lo piensa hemos dado un paso increíble, pero por desgracia, es el mayor de las carencias que tenemos, de que esta información no llega, porque al final somos 4 gatos trabajando en la trata de seres humanos. ¿podemos trasladar esto? Complicado.

¹¹⁹ E: vale, claro entiendo que es un punto muy importante y que se tiene que seguir mejorando. ... todo esto ya me lo has dicho, te hago una última pregunta de otro bloque qué es de las principales barreras que se encuentran las víctimas que ya me lo has ido diciendo, qué son las amenazas, la coacción, el dinero y demás. Pero ¿que las motiva a salir y denunciar los hechos? es decir, cómo pueden bajo esta coacción, salir, ¿cómo hacen la balanza?

¹²⁰ GC: esta es una buena pregunta, eso es una buena pregunta, porque no hay un patrón. es decir, al final es la valentía. son mujeres que llevan ... hay muchas que es por tiempo, el tiempo que llevan aquí, que están cansadas. yo, por ejemplo, ahora mismo tengo dos casos que son mujeres que están cansadas, están cansadas de pagar deuda y al final recurren a nosotros a través de una ONG que son un poco las que le dicen que es lo mejor. las que dan el paso, valientes no, lo siguiente, porque ellas ... nosotros no mentimos nunca, no mentimos nunca, entonces nosotros decimos cuál es el proceso, y cuando asumen ese proceso yo entiendo que son 1000 veces más contras que pros, 1000 veces más. nosotros la podemos ayudar con muchas cosas, con la documentación en caso de las mujeres que son extranjeras y son identificadas como víctimas de trata, las podemos ayudar con la documentación porque esto es lo más normal que dicen todos los abogados: claro, esto lo hacen, han denunciado por qué les han dado ustedes una documentación. ellos no se dan cuenta de que ellas pueden tener esa documentación de 1000 formas. esta es una, evidentemente y realmente se le puede dar una documentación entre comillas rápida, pero para nada, en el momento que ellas asumen que una organización puede estar detrás de ellas, que las puede matar o que puede matar a sus hijos o demás, sí lo asumen es por valentía, exclusivamente por valentía, no por egoísmo de cada uno, ni mucho menos. Entonces, yo creo que la palabra es simplemente eso que deciden ser valientes. yo creo que valientes lo son en el momento en que deciden venir a España, aunque tengan o no conocimiento de que van a ejercer la prostitución, son valientes, porque dan un paso que para mí yo no sería capaz. ellas lo asumen, asumen que su familia está que necesitan darle dinero a su familia y, desde mi punto de vista hasta quitaría esa parte de captación, en el momento que son captadas me da igual si saben a lo que vienen o algo que no. es decir, ya solamente el hecho de ser captadas, creo que es una barbaridad. Entonces, cuando llegan aquí pues hay algo que les hace click, en ocasiones es el tema de que han pagado la deuda, en ocasiones es que le han dado una paliza y dicen: ya hasta aquí; en ocasiones es que sus hijos se enteran la llaman y le dicen: por favor mamá déjalo. pues sí, siempre hay un punto de inflexión. Ese punto de inflexión por desgracia denuncia ... no podría decir un porcentaje, porque por desgracia no sabemos cuántas víctimas de trata hay.

¹²¹ E: pero este porcentaje debe ser mínimo.

¹²² GC: exacto, es pequeñísimo. Y después el proceso es muy largo, la mayoría de estas víctimas ...

¹²³ E: perdona que te corte, pero ¿cómo es el proceso?

¹²⁴ GC: pues el proceso es terrible, es terrible. porque presentan denuncia, en el momento que presentan denuncia nosotros solicitamos el estatus del testigo protegido para ellas durante mucho tiempo ellas pueden estar con una identidad diferente o como mínimo no se sabe su identidad, pero el problema cuando llegan a juicio es el problema gordo. al final se tienen que enfrentar a sus captores y a sus explotadores, y eso no lo quita nadie. entonces, esto es una de las cosas que se está luchando mucho, para intentar quitarlo, estamos ... a mí me gustaría tuviera la misma después la gente Francia. momento en el que la víctima declara, y se puede determinar que todo lo que ha dicho es cierto, desaparece del procedimiento, no hay que enfrentarla a la organización. aquí en España, pues hombre, me parece bien, creo que el derecho de defensa es muy importante, evidentemente, porque el día de mañana y yo soy el primero que lo voy a requerir sí estoy en un procedimiento, pero claro, enfrentar a la víctima a toda una organización al día del juicio oral, en mi opinión es una barbaridad.

¹²⁵ E. podríamos decir que es una revictimización, ¿no? Una victimización secundaria.

¹²⁶ GC: sí totalmente. lo que intentamos nosotros, a raíz de esto o en base a esta revictimización, lo que intentamos hacer es, no revictimizar intentamos tomar las mínimas declaraciones posibles. es decir, que haya una sola declaración, que sea buena, yo intento grabar esas declaraciones, con conocimiento de la víctima, se toma esa declaración y, bueno se intenta hacer lo más amplia posible para que no tenga otra vez que volver a pensar y todo lo que nos ha dicho y demás. entonces, pues bueno, eso sí que es cierto que lo intentamos hacer a rajatabla. ¿qué pasa? qué bueno, nosotros lo intentamos hacer a rajatabla, pero luego va a la fiscal y le gusta hablar con la víctima, a la jueza también, entonces pues bueno, por desgracia, son muy muy muy ... muchas veces revictimizadas, y volver otra vez a recordar lo que han pasado. E incluso nosotros mismos, porque al final muchas veces tenemos que recurrir a ella, porque nos hace falta enseñarle una fotografía, o nos hace falta: uy ese dato que me has dado a ver si me lo puedes dar bien. al final, evidentemente caemos en ese proceso de revictimización, que no deberíamos de hacerlo, pero bueno sí que es verdad que la víctima al ser tan valiente pues lo asume, lo asume y ya dice: es normal para mí. pero sí que es verdad que en ese sentido no se están haciendo las cosas bien.

¹²⁷ E: y, en la toma de declaración, ¿solo la hacéis vosotros os vais acompañados por ejemplo?

¹²⁸ GC: no nosotros lo hacemos solo nosotros porque mi gente está preparada, estamos preparados para ello y en principio no contamos con psicólogos por qué el psicólogo yo creo que tiene que tener ... o sea el psicólogo es importante, desde mi punto de vista, pero creo que tiene que ser un psicólogo que tenga preparación en este tipo de delitos. Entonces, nosotros paliamos esa parte con la experiencia que tenemos. pues bueno nosotros tenemos, sí que es verdad que el grupo que tengo yo, mi grupo, pues se compone de más mujeres que de hombres porque desde mi punto de vista es importante en la primera toma de contacto, y desde mi punto de vista, en muchas ocasiones la presencia de una mujer es indispensable. Entonces desde los propios, de los pocos grupos que existen en nuestra unidad, existen más mujeres que hombres, en mi caso yo lo he querido así.

¹²⁹ E: vale, bien pues podríamos decir que la entrevista ya está terminada, se ha finalizado. Muchísimas gracias de verdad por toda la información que me has dado Información personalQ

¹³⁰ GC: al final, lo importante es liberar víctimas. Es labor se puede hacer en Mossos, policías locales, PN, GC, pero se tiene que hacer bien, y te lo tienes que creer. Y debes transmitir esta concienciación y sensibilización. No porque una mujer que esta explotada me va a decir toda la verdad, no, claro que te van a mentir. Y hay que creérselo porque hacemos una labor uy importante. Todas las organizaciones y unidades son igual de importantes, siempre que te lo creas.

ANNEX 6. ENTREVISTA POLICIA NACIONAL (PN)

¹ Entrevistadora (E): Si quieres me puedes empezar a contar quiénes sois.

² Policía Nacional (PN): La UCRIF somos una unidad especializada en trata de seres humanos que dependemos de la brigada provincial de extranjería y fronteras. Pero los especialistas en investigación de trata de seres humanos somos la UCRIF.

³ E: y, ¿cuál es el objetivo y las funciones que tenéis como unidad?

⁴ PN: a ver... somos un grupo de investigación, somos ... hay dos secciones. Una sección que se dedica a la trata de seres humanos y otra que se dedica a la inmigración irregular. Mi sección que es la que yo llevo porque soy el jefe de sección además del jefe de grupo, mi sección es la de trata de seres humanos. Y somos cuatro grupos de investigación, que estamos divididos, bueno estábamos divididos porque ahora no es tan así, pero aún seguimos haciéndolo geográficamente. Tenemos un grupo que se dedica más a Europa del Este, un grupo de África, un grupo de Sud-América, que es el mío al que yo dirijo, y un grupo de Asia. Entonces cada grupo está más o menos especializado en las redes de esa procedencia tanto por víctimas como por los delincuentes. Y básicamente nos dedicamos a la investigación de la trata de seres humanos, de las organizaciones dedicadas a la trata.

⁵ E: ¿ahora ya no estáis tan divididos?

⁶ PN: ahora seguimos siendo cuatro grupos, pero lo que ocurre es que muchas veces ... el trabajo de África baja mucho y hay mucho de Europa del Este, pues claro no se va a quedar un grupo sin trabajar y el otro con temas por investigar sin poder hacerlos porque ... entonces nos vamos repartiendo, pero vamos que si podemos vamos manteniendo esa separación geográfica. Básicamente porque cada organización tiene sus propias peculiaridades y su área geográfica, entonces, están más especializados en la zona. Sabes un poco más por donde investigar, que si es algo que no están tan acostumbrado.

⁷ E: estás más especializado. Si te parece, empezamos con el *modus operandi* de cada una de las organizaciones criminales. ¿Empezamos con Nigeria, luego Rumania y finalmente la China?

⁸ PN: genial. Hablamos de organizaciones criminales, pero tampoco nos tenemos que imaginar que son la mafia calabresa, no son unas organizaciones increíbles de gente y el máximo dirigente tiene un gatito pequeño, no. Sí son organizaciones criminales porque el código penal ya define lo que es una organización y un grupo criminal, entonces si se dan esas circunstancias ya tenemos un grupo o una organización criminal. Pero normalmente, suelen ser organizaciones de tres o cuatro personas. Aunque pueden ser más amplias, porque aparte del captador, el transportador, el alojamiento, pues durante la explotación pueden intervenir varias personas diferentes, como el dueño de un prostíbulo o el dueño de otro. Entonces hay más gente. Pero no nos tenemos que imaginar mafias como lo típico de los narcotraficantes con sus casas y sus todo, no. Eso para empezar.

⁹ E: vale.

¹⁰ PN: vale Nigeria. Las organizaciones nigerianas cobran una deuda altísima a las mujeres, es un punto a diferenciar porque es una deuda muy, muy alta, que podemos estar hablando sobre los 50 mil euros aproximadamente de deuda. La captación, es en el país de origen, las víctimas casi siempre van a ser mujeres con un bajo nivel cultural. Son mujeres jóvenes o mujeres muy jóvenes.

¹¹ E: ¿a qué te refieres con muy jóvenes?

¹² PN: incluso mujeres de 17 años, hasta los 30 para poner un número. Más de treinta es raro. Puede existir el engaño, desde un trabajo en España de peluquera y luego aquí es distinto o puede existir que muchas mujeres vienen aquí sabiendo que van a ejercer la prostitución. Lo que pasa es que no saben en qué condiciones van a estar.

¹³ E: ¿lo saben desde el país de origen?

¹⁴ PN: sí, sobre todo las de Sudamérica. Si primero les dicen que van a tener unas condiciones maravillosas, tú elijas los clientes, vas a trabajar con quien quieras, tienes libertad y, evidentemente todo eso no existe. Básicamente es un engaño. No es un engaño en el trabajo, pero si en las condiciones que te han ofrecido. Y casi siempre hay también un engaño en la deuda que vas a tener que pagar.

¹⁵ E: ¿Cuánto dinero les dicen en un primer momento?

¹⁶ PN: Igual te dicen que les tienes que pagar los viajes o los billetes, pero cuando llegan aquí a más a más de los viajes le tienen que pagar pues ... yo que sé ... es que en Nigeria rondan los 50 mil euros, que eso es una locura.

¹⁷ E: y más para ellas.

¹⁸ PN: eso pasa muchas veces. Las mujeres creen que esa cantidad de dinero la van a pagar en dos días porque no saben lo que es en verdad esa cantidad, porque son mujeres jóvenes de bajo nivel cultural, de aldeas en África. Incluso a veces son vendidas o traficadas por la propia familia o familiares, los padres, un tío, una tía, son los propios familiares que contactan con alguien. Tienen un traslado horroroso.

¹⁹ E: ¿en la captación suelen ser hombres o mujeres?

²⁰ PN: de los dos. Hay muchas mujeres también. En el tema Nigerianas hay mujeres que han sido víctimas y luego se convierten en tratantes, una vez han pagado su deuda o parte de la deuda. La propia organización les hace tener un estatus un poco mayor, les hace tener el control de las nuevas que han llegado y así se van metiendo en el mundo y al final ellas acaban siendo las *mamis*, que son las que controlan y hacen pagar las deudas y demás. Como te decía, la captación tanto hombres como mujeres, incluso muchas veces familiares. El transporte hasta España desde las mujeres Africanas suele ser muy penoso porque cruzan toda África.

²¹ E: ¿cómo la cruzan? con qué medios?

²² PN: pues en autobús, andando, cruzan el desierto, hasta las costas de Senegal para coger una patera o intentan entrar en Ceuta y Melilla.

²³ E: ¿por la valla?

²⁴ PN: sí o la intentan saltar o entran por otras vías, camiones o lo que sea. Pero muchas, muchísimas vienen en patera. A la llegada si vienen en patera son llevadas a un centro de extranjeros, a un centro de refugiados y de allí normalmente se escapan.

²⁵ E: ¿se escapan ellas o la organización vienen a por ellas?

²⁶ PN: ellas mismas se escapan, se marchan porque tienen el sitio y la dirección a la que tienen que ir o el teléfono al que llamar. Los centros de refugiados no son una cárcel,

están allí y cuando pueden se marchan y siguen su camino. Muchas siguen para Francia y no se quedan en España. Pero evidentemente muchas se quedan aquí en España. La deuda que adquieren de 50 mil euros la tienen que saldar ejerciendo la prostitución. Peculiaridad, las mujeres de Nigeria realizan la prostitución en la vía pública, siempre o casi siempre, vamos el 99%. No veremos casi nunca mujeres Nigerianas en un prostíbulo o en un club o piso de prostíbulo. En Barcelona ciudad las vemos en las Ramblas, en la zona del Port Olímpic. En la zona de Gerona mucho en carreteras.

²⁷ E: ¿y en la zona del camp Nou?

²⁸ PN: en la zona del Camp Nou hay una zona muy grande de personas transexuales, pero africanas hay pocas. Trabajan más en carreteras. En Gerona hay muchas en carreteras, en la calle.

²⁹ E: y en la Jonquera.

³⁰ PN: la Jonquera es un lugar estratégico porque en Francia la prostitución está mucho más penada que en España, básicamente está prohibida y tenemos a los visitantes franceses que vienen a España a simplemente esto. Por eso tenemos el club más grande de Europa que es el ... [Paradise]. Pero tampoco hay mujeres de Nigeria en los clubes, suelen estar en la carretera casi siempre. A veces puedes encontrar alguna en un club, pero es muy raro.

³¹ E: ¿y donde viven?

³² PN: bueno pues muchas veces viven en casa de los propios tratantes que son los que las acogen en su piso. Por ejemplo, en las últimas investigaciones hemos visto que vivían en Santa Coloma, con los propios tratantes. Y ellas iban solas a su zona, en las Ramblas, en el Port Olímpic y tal y regresaban solas por la mañana. Es muy importante, el tema del vudú es algo en el que creen al 100% en él, es una creencia muy interiorizada y tienen mucho miedo. Casi siempre antes de salir de África se les realiza un ritual de vudú.

³³ E: ¿solo allí? o aquí también?

³⁴ PN: se les realiza allí. Luego les dan como un paquetito en el que llevan pelo, sangre menstrual, con no sé qué, es el vudú. Aquí les llaman *jú-jú*. Y tienen mucho miedo. Y en

verdad, los Nigerianos también son violentos, si tienen que partirle las piernas a tu padre en África se las parten.

³⁵ E: vale.

³⁶ PN: si no obedeces lo que la organización te está diciendo y tengo que amenazar a tu familia y tengo que ir a ver a tus padre y partirle las piernas, pues se las parten. O sea, son violentos, no son como otras nacionalidades que ... son menos violentos. Dentro del 0 al 10 serían como un 7, porque hay otras que son peores. El vudú es muy importante porque les da mucho miedo. Viven con los captores y trabajan en las Ramblas, Port Olímpic. Para pagar la deuda les obligan a pagar una cantidad económica diaria.

³⁷ E: ¿diaria?

³⁸ PN: les obliga por tanto a atender clientes o a robar. En las Ramblas es muy normal que si no consiguen un cliente intenten robar una cartera, un teléfono, algo, porque tienen que llevar algo a casa siempre. Y esas mujeres, muchas de ellas, cuando llevan un tiempo metidas, se convierten en controladoras de otras mujeres nuevas que llegan. Lo que las mete ya dentro de la organización, luego es complicado catalogarlas como víctimas o como parte de la organización. Porque están controlando a una parte de las chicas, les cobran la deuda y demás, pero tú también has sido víctima ...

³⁹ E: las *mamis* también son amenazadas. ¿Tienen que aportar dinero y seguir ejerciendo la prostitución?

⁴⁰ PN: si ya han pagado su deuda ya no, se han acabado las amenazas, pero eso les pasa a todas, muchas veces la deuda aumenta, aumenta, aumenta y vuelve a aumentar, por motivos X, por ejemplo, tienen multas y sanciones.

⁴¹ E: me has dicho que van y vuelven solas, ¿cómo las controlan? o con el ritual vudú ya está?

⁴² PN: exacto, el ritual vudú ya las controla solas a ellas, ellas ya saben lo que tienen que hacer y saben que si no cumplen con lo que han pactado pues van a tener consecuencias. A veces si hay una controladora, si hay seis o siete chicas a lo mejor una las controla. Pero las últimas investigaciones que hemos hecho se marchaban solas a la zona en la que ejercían la prostitución y se marchaban solas.

⁴³ E: y una vez han pagado la deuda. ¿Si no quieren permanecer en esta organización como *mamis*?

⁴⁴ PN: bueno ... vamos a ver. en teoría sí. Pero eso es complicado. Quien paga 50 mil euros ejerciendo la prostitución en la calle, cobrando lo que cobran.

⁴⁵ E: ¿al día cuánto cobran?

⁴⁶ PN: pues a lo mejor. Te cobran 20 € por una felación y 50€ por un acto sexual completo. ¿Cuántos actos sexuales tienes que realizar para pagar 50 mil euros? Es una locura. Además, se le suma a la deuda pues el alquiler, y la comida, y los gastos, es casi imposible salir de allí.

⁴⁷ E: ¿si tienen algún tipo de enfermedad por transmisión sexual que pasaría? o usan condón?

⁴⁸ PN: no hay ningún tipo de control médico. No las cuidan. Las mujeres que están en la calle no tienen ningún tipo de control médico. Pero normalmente, todas llevan preservativos y le piden al cliente que usen el preservativo. Pero no solo las Nigerianas a muchas mujeres, en club les obligan a realizar los actos sexuales sin preservativo. Les obligan porque los clientes así lo quieren. A lo mejor en un club, el control médico puede ser un pelín superior. Pero las de la calle, no tienen ningún control médico. Si están enfermas llamaran o las llevaran al médico, pero porque es su ...medio de vida.

⁴⁹ E: ¿pero entonces tienen algún tipo de identificación?

⁵⁰ PN: bueno, pero aquí en España si estás empadronado, aunque estés de forma irregular, pero estás empadronado, te dan la tarjeta sanitaria y ya puedes asistir a cualquier hospital de urgencias y a cualquier visita médica. Suelen tener tarjeta sanitaria.

⁵¹ E: pues pasamos ya a la de Rumania.

⁵² PN: los rumanos son más malos que los nigerianos, son más violentos.

⁵³ E: ¿si antes hemos dicho un 7?

⁵⁴ PN: los rumanos son un 9 de violencia. Si le tienen que dar una paliza a una mujer se la dan, pero una paliza, pero vamos, puñetazos patadas, lo que sea, una paliza vamos. Lo

que sí usan mucho es el método del loverboy. Nos enamoramos mucho y me quiero ir a vivir contigo a España y allí vamos a vivir maravillosamente bien y vamos a ser muy felices. Y cuando llegan a España pues no tengo trabajo y tú tampoco, pues vas a tener que ir al club a ejercer la prostitución. Pero es que ellas van encantadas, porque están ganando dinero para ellas y para sus chicos que están super enamoradas. Este método es muy usado por los Rumanos, que aquí muchas veces ya no hablamos de organizaciones porque a veces es solo una persona, que convence a una chica de un pueblo, la enamora y se la trae a España y la obliga a ejercer la prostitución en un club.

⁵⁵ E: ¿este loverboy no pertenece a ningún tipo de organización criminal?

⁵⁶ PN: no. no es una organización y dentro de esta están los loverboys encargados de traer chicas. Son unitariamente ellos solos, que están con la chica. Sobre todo, las llevan a los Clubs de la zona de la Jonquera, normalmente, tienen contactos con los dueños de los clubs de prostitución y las van pues llevando en un club y se las van pasando. Porque en los clubs a lo mejor ya llevan dos meses y los clientes ya están cansados de las mismas chicas, y necesitan carne fresca y van cambiando de clubs y demás.

⁵⁷ E: todo lo mueve el loverboy.

⁵⁸ PN: el loverboy acuerda con el dueño del prostíbulo que la va a llevar allí. Y como son ciudadanas comunitarias pues ... no se les exige nada, solo que sean mayores de edad. Así como en otros clubs tienen más cuidado, con las extranjeras o con gente irregular, las Rumanas son comunitarias, tienen su tarjeta de identidad de Rumanía y eso es suficiente. Europa del Este es lo que más tengamos en la zona de la Jonquera, en prostíbulos. Y en carreteras también, hacen bastante carretera. Por ejemplo, en la carretera de Castelldefels siempre hay, en la C-59 hacia Mollet. Yo creo que las organizaciones ahora tienen un poco más de cuidado, pero sí que durante muchos años ha habido chicas menores, no de 12 años, pero sí de 16 o 17 años.

⁵⁹ E: Siempre rozando el límite.

⁶⁰ PN: sí ... una chica de 16 la puedes hacer pasar por una de 19. Una de 12 no cuela, es una niña. Claro que ahora está mucho más penado, y por tanto tienen mucho más cuidado, tanto las organizaciones como los que trabajan solos.

⁶¹ E: ¿de organizaciones que tendríamos?

⁶² PN: a ver ... hay organizaciones criminales Rumanas, evidentemente, que se dedican a traer chicas y a explotarlas en Prostíbulos. Hace poco hicimos una investigación que empezó con Sudamérica, pero se cruzó con Rumanas en Zaragoza y en Zaragoza teníamos tres prostíbulos que los regentaban Españoles, pero había el dirigente de la organización criminal que era Esloveno y tenía a hombres que se encargaban de traer a chicas y llevarlas a los Prostíbulos. Esos chicos estaban casados con Rumanas ya ... si hay organizaciones. Los rumanos venían a Barcelona, recogían aquí chicas y las llevaban a Zaragoza para ejercer en los prostíbulos de allí.

⁶³ E: ¿gente de Rumanía que ya estaba aquí en Barcelona?

⁶⁴ PN: esta organización tenía dos partes. una parte aquí que la dirigía un transexual que traía a chicos y chicas transexuales para que ejercieran la prostitución aquí. Y este tenía contacto con los de Zaragoza y como allí tenían dos clubs, pues cuando aquí ya estaban quemadas, pues venían los Rumanos y se las llevaban a los clubs de Zaragoza, para hacer un cambio de chicas. Organizaciones con captadores en el país de origen, que las traen a España vía terrestre y luego son explotadas en la Zona de la Jonquera y Gerona.

⁶⁵ E: me han comentado también que hay mucho clan familiar.

⁶⁶ PN: se mueven mucho por clanes familiares, porque es una familia al completo que se dedica a esto.

⁶⁷ E: ¿y se viene toda la familia aquí?

⁶⁸ PN: no, están aquí. Hay muchos clanes familiares. Los bodorrios, es un nombre Rumano. Pues a lo mejor es el cabeza de familia que tiene dos hijos y están aquí asentados y se dedican a traer mujeres y explotarlas sexualmente aquí, es un clan familiar. La mujer, los hombres, los hijos, todos se dedican a la explotación sexual.

⁶⁹ E: Entonces, en estos casos, no existe una deuda como tal, ¿no?

⁷⁰ PN: aquí no existe una deuda, aquí no hay el cuándo acabes de pagar la deuda eres libre. En el caso de esos clanes familiares que traen mujeres, pero no de su propia familia, sino de otras, sí que puede haber una deuda. En Rumania apenas se da, porque son comunitarias, la persona Rumana, si quiere venir a España viene ella sola, no le falta nada. Es distinto en países extracomunitarios, como Nigeria o China, que son países

extracomunitarios que necesitan unos requisitos para estar en España, tienen un determinado tiempo. Entonces, allí sí que ... como la entrada es más complicada se supone que les cobran una deuda. Pero las rumanas no les cobran una deuda, el loverboy no le va a cobrar una deuda, lo que hace es vivir de esa mujer hasta que pueda. Va viviendo de ella hasta que pueda, ella va al club porque está muy enamorada y gana dinero para su chico, pero llegará un momento que, a lo mejor, lleva dos años, y se dará cuenta de que esto no funciona de que aquí pasa algo. Entonces, llega el día que se niega y le dan tres guantazos, y vuelve a ir, otro día se vuelve a negar y le dan una paliza y vuelve a ir y bueno las explotan hasta que puedan ... pero incluso se quedan embarazadas, tienen hijos, los hijos se van a Rumania con la familia del padre para así poder apretar más a la mujer “tengo a tu hijo con mi madre y tú tienes que seguir aquí sinó no lo ves más”. Claro eso pasa.

⁷¹ E: vale, pasamos a las Chinas.

⁷² PN: las Chinas son muy complicadas. Los chinos son una comunidad muy cerrada, son muy complicados de investigar. Sabemos que tenemos montones de prostíbulos, sobre todo de pisos. Las chinas ejercen todas al 100% en pisos dirigidos por Chinos, compatriotas suyos.

⁷³ E: ¿vale y la captación?

⁷⁴ PN: la captación a país de origen. El transporte en avión.

⁷⁵ E: yo tenía en mi pensamiento, lo típico de peli que van en containers en el barco.

⁷⁶ PN: no, no viene un barco con un contendor lleno de chicas, no. Vienen en avión. A veces vienen con un visado de turista, que es lo más normal. Otros vienen con documentación falsa, porque los chinos son muy buenos falsificando, y traen pasaportes falsos y son trasladadas a pisos donde ejercen la prostitución. Y las tienen 24 horas al día a disposición del cliente.

⁷⁷ E: ¿entonces viven en estos pisos?

⁷⁸ PN: viven y ejercen en el piso. Los pisos prostíbulos todos o casi todos funcionan igual, sean de chinas o sean de lo que sean, como tal funcionan las 24 horas del día. Las mujeres

tienen que estar las 24 horas del día dispuestas a que, si alguien a las 3 de la mañana pica un cliente, ponerse de pie, que el cliente las vea y elegir.

⁷⁹ E: ¿y los clientes son chinos o son españoles?

⁸⁰ PN: no, clientes chinos apenas hay. Los clientes son españoles.

⁸¹ E: y cómo saben ellos que allí hay un piso.

⁸² PN: porque se anuncian muchísimo, pero muchísimo, se han tarjetas de visita y te las dejan en el parabrisas del coche. En internet entras y hay 200 anuncios de pisos prostíbulos, que siempre ponen asiáticas, no chinas, y ponen una japonesa guapísima. Pero vamos que hay mucha publicidad, en periódica ya no hay, pero en internet y tarjetas ... hay muchas. Encima las tarjetas las hacen chulas, con color y todo.

⁸³ E: si esto me lo comentaron también.

⁸⁴ PN: la investigación de los chinos es muy complicada porque nosotros tenemos un grupo, que están en la otra sección, que se encarga de realizar inspecciones, tanto en inspección de trabajo, como seguridad social de la Generalitat y del Estado, porque trabajamos con las dos, por explotación laboral y también realizan investigaciones en prostíbulos y pisos prostíbulo.

⁸⁵ E: ¿en prostíbulos también hay?

⁸⁶ PN: en clubs, pero chinas no. Las chinas en los pisos. Me refiero en general. Prostíbulos, como local que es un puticlub. Y los pisos están más escondidos, pero no te creas que es muy difícil encontrarlos. Hacemos inspecciones para detectar posibles víctimas de trata de seres humanos. Vamos a un club, hacemos una inspección, miramos la documentación que tienen las chicas, les hacemos una entrevista individualizada a cada una, para ver que nos cuentan, para ver si tenemos algún indicio de que puedan ser víctimas de trata. Ver si tienen o no alguna deuda. Con las chicas es casi imposible que alguna te cuente nada.

⁸⁷ E: de todas, ¿no?

⁸⁸ PN: de chinas. De otras nacionalidades, puedes tener suerte y si dudas e insistes, te puede llegar a contar algo. Pero las chinas es un infierno, es muy complicado investigarlas, Estamos luchando, no te lo puedes imaginar, hacemos mucho, pero ...

⁸⁹ E: ¿lingüísticamente como lo hacéis?

⁹⁰ PN: nos llevamos a un intérprete. Cuando vamos a un piso nos llevamos a un intérprete porque ellas tampoco hablan nada, evidentemente. Porque no se relacionan con nadie más allá que su propia comunidad y el resto de las chicas y los encargados o encargadas del piso. Los *mamasan* y *papasan*, que se llaman. Que son como la *mami*, son los controladores.

⁹¹ E: ¿entonces en los chinos hay tanto hombres como mujeres controlando?

⁹² PN: sí, sí. En los pisos te puedes encontrar a tanto hombres como mujeres.

⁹³ E: y las mujeres siguen el mismo patrón que las Nigerianas? ¿Han sido primero las víctimas?

⁹⁴ PN: no, no. No porque las mujeres que te encuentras encargadas son mujeres mayores. Y las chicas suelen cambiar mucho de piso, en un día están en un piso otro día en otro. Porque las organizaciones Chinas tienen varios pisos y las van cambiando de pisos. Pero son muy complicadas de investigar, porque en otras nacionalidades pues sacar algún indicio de la víctima. En si la investigación de trata de seres humanos es muy complicada, porque si no tienes una declaración de una víctima, no tienes nada. Nuestro trabajo es muy difícil, porque yo puedo creer, imaginar o estar seguro al 100% de que este señor, casi todas las mujeres que tiene en el club son víctimas de trata de seres humanos, pero si ninguna me lo cuenta, pues no tengo nada.

⁹⁵ E: es que solo nos basamos en la declaración de la víctima. [información adicional].

⁹⁶ PN: yo además de ser el jefe de un grupo de investigación y jefe de sección soy el interlocutor territorial para la trata de seres humanos.

⁹⁷ E: ¿qué significa?

⁹⁸ PN: es una figura que se creó en el año 2016 dentro de la Policía Nacional, en la Guardia Civil también, dedicada exclusivamente a las víctimas de la trata de seres humanos. Hay un interlocutor nacional y luego somos uno por cada provincia de España. Somos el interlocutor social territorial para la trata de seres humanos. Soy la única venta, el único contacto de todas las ONG por el tema de víctimas de trata, con la policía nacional. Y soy

la venta única y el único contacto de todas las ONG y todas las policías de Cataluña, para realizar trámites administrativos de documentación de víctimas ante la Subdelegación del Gobierno. Todo esto lo llevo yo. [información adicional]. Ayer hice una estadística y creo recordar que, en el año 2020, tramitamos nosotros [Policía Nacional] por documentación unas 30 y pico, Mossos unas 18 - 20 y Guardia Civil 1 o ninguna, porque no trabajan trata de seres humanos en Cataluña.

⁹⁹ E: ¿la documentación que me comentabas, cuál es?

¹⁰⁰ PN: cuando una mujer es identificada formalmente como víctima, lo cual solamente pueden hacerlo policías especializados en trata de seres humanos, no lo pueden hacer la ONG. Las ONG pueden detectar una posible víctima, pero no identificarlas. Identificarlas, solo la policía y, además, las unidades especializadas. Si la mujer es extranjera no comunitaria, la ley de extranjería, que es la Llei Orgànica 4/2000 de Derechos y Libertades de los Extranjeros en España, esa ley les otorga unos determinados beneficios, que están regulados en el artículo 59 bis. Primero se le ofrece un periodo de restablecimiento y reflexión, que son 90 días prorrogables a 90 días más. Que sirven para restablecerse y para reflexionar si deseas colaborar con las autoridades policiales o judiciales en la investigación del posible delito del caso en el que has sido víctima. Después de eso si decide colaborar, al final conseguirá un permiso de residencia por colaboración, por las autoridades. Y si no quiere colaborar ... también puede llegar a tener un permiso de residencia, pero por otra vía, que es por situación personal, que estas se encargan las ONG.

¹⁰¹ E: vale, y se encargan ellas.

¹⁰² PN: sí, pero siempre colaboramos con las ONG, siempre que tenemos una víctima, desde el primer momento nos ponemos en contacto con una ONG, cualquier grupo de los míos que identifique una posible víctima, incluso para realizarle la primera entrevista, me llaman a mí para que yo contacte con alguna ONG y le pueda mandar a alguien alguna abogado o asistente social para la entrevista.

¹⁰³ E: en el caso de darles 90 días más los 90 días prorrogables y no quiere colaborar, pero pasan dos años y quiere colaborar, ¿puede hacerlo?

¹⁰⁴ PN: sí, sí claro. La documentación que se le va a dar no ... no está sujeta a que colabore o no, si yo la he identificado como víctima, la he identificado como víctima y estoy obligado al 100%. La ley dice que tendrá derecho a un permiso de residencia, y va a tener permiso colaboren o no colabore, va a tener derecho a esa documentación. Lo único que sí colabora va por una vía y si no colabora va por otra, pero va a disfrutar de él igualmente.

¹⁰⁵ E: también está el derecho al retorno. ¿Lo cogen?

¹⁰⁶ PN: Yo he visto un caso. En un transexual de Venezuela. Piensa que las mujeres de Nigeria vienen de una aldea, no quieren volver. Y aunque esté malviviendo en un piso horroroso, para ella es ... mil veces más de lo que tiene en su aldea. Aunque tengas una habitación pequeñita donde vivir, un botón que enciende la luz, para ellas ya es suficiente. Es que es otro mundo.

¹⁰⁷ E: ¿cómo iniciáis un proceso para identificar a estas víctimas?

¹⁰⁸ PN: nos puede llegar por varias vías. Por una investigación propia que tu tengas. Yo hice una investigación hace años que había un señor que tenía un club de prostitución, que no puede probarle nada, pero yo sé que tiene un club de prostitución y mañana me voy hago vigilancias, del club salen chicas que las suben a una furgoneta que las llevan a un piso, pues ya tengo algo que investigar allí, intentar hablar con alguna de ellas e identificarla como víctima. Me puede venir porque una ONG, SICAR, Apip-Acam, la UTEH, me llama y me dice que tienen a una chica que se ha presentado y creemos que puede ser víctima de trata de seres humanos.

¹⁰⁹ E: que la víctima ha llegado sola a esta ONG.

¹¹⁰ PN: ha llegado sola o hay ONG, como Apip-Acam, que tienen servicios de calle, van a los prostíbulos, van al campo del Barça, reparten preservativos, reparten cafés, hablan con las chicas. Son mucho más proactivas. Se ganan la confianza de las mujeres, hablan con ellas y pueden detectar, entonces nos llaman. “Que, mira que tenemos aquí a una chica que quiere hablar con vosotros, que la estamos tratando nosotras y quiere hablar”. por varias vías. Por los Mossos, no, porque los Mossos tienen su propia unidad y por lo tanto ya lo harían ellos. Guardia Urbana, sí, porque a veces hablamos con ellos.

¹¹¹ E: ¿Mossos os puede pedir colaboración?

¹¹² PN: a ver ... en un principio, en teoría deberíamos trabajar mucho más, nos llevamos muy bien con Mossos, tenemos muy buena relación. Si ellos detectan alguna víctima me mandan a mí la documentación, yo sé de todas las víctimas que tienen ellos porque yo tramito sus documentaciones.

¹¹³ E: porque es lo que me has dicho antes, ¿no? Mossos no puede tramitar, tú eres la única persona que puedes.

¹¹⁴ PN: exacto, yo soy la única ventana con Subdelegación del Gobierno, que es quien concede los permisos de residencia, soy yo. Entonces, todas pasan por mis manos. Lo que te decía, hay mucha investigaciones, la gran mayoría, podríamos hacer la investigación de forma conjunta, porque es un delito transnacional, en el que casi siempre, en el 99% de las ocasiones, va a estar implicado otro país y según la Ley Orgánica de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, los únicos que tenemos competencia para gestiones internacionales somos el cuerpo nacional de policía, ni si quiera la Guardia Civil, solamente somos nosotros. La Llei Orgànica 2/1986 nos faculta para establecer contacto con policías de otros países. Entonces al ser un delito transnacional, lo suyo sería que trabajáramos mucho más conjuntamente, lo que no se hace.

¹¹⁵ E: ¿por qué?

¹¹⁶ PN: también es verdad que es muy difícil según de que países hablemos sí, pero en algunos países, es imposible hacer algo en el país de origen. La mayoría de las veces, del país de origen, no consigo nada.

¹¹⁷ E: ¿porque en el país de origen no hay agentes del Cuerpo Nacional de Policía?

¹¹⁸ PN: si, nosotros tenemos consejeros de interior y agregados de interior en muchos países y realizamos gestiones con ellos. Pero hay determinados países que son más proactivos, que colaboran más con nosotros, y otros países que, aunque tengamos un delegado de interior tampoco le van a dar información a él y colaboran muy poco con nosotros. Con la policía Rumana, por ejemplo, siempre que les pedimos algo siempre nos lo dan, colaboran, se han hecho detenciones en Rumania, o sea muy bien.

¹¹⁹ E: ¿y de Nigeria?

¹²⁰ PN: de Nigeria no hay relación alguna. A penas hay policía. Es que hablamos de otro mundo. Si se anuncia hasta en la radio los malos. En una investigación de hace años, los que estábamos investigando se anunciaban en la radio de su país. Entonces las investigaciones podrían ser más conjuntas, que hemos hecho, pero sí que es verdad que las investigaciones muchas veces acaban donde acaban y no puedes pasar el charco. Tienes el captador, por ejemplo, en el país de origen, pues allí no puedes llegar, porque la policía del país no va a hacer nada, por lo tanto, llegas a lo que llegas.

¹²¹ E: y con los Mossos ¿cómo mejorarías la colaboración?

¹²² PN: Bueno, es buena la relación que tenemos. También es verdad que ellos tienen muy pocas unidades dedicadas a la trata, nosotros tenemos 23 UCRIF por España, en todas las provincias importantes tenemos una unidad especializada en trata de seres humanos. Tenemos la figura del interlocutor territorial para la trata, tenemos un titular y un suplente ... tenemos 108 en total en España, tenemos brigadas locales de extranjería que se dedican también a la investigación. Claro, ellos ahora tienen un grupo grande, porque antes eran 4 gatos en Mossos, ahora son 18 o 19. Pero son los únicos, no tienen ni en Lleida, ni en Girona ni en Tarragona, solo aquí en Barcelona. Pero es lo que te digo las relaciones muy buenas y cordiales con ellos. Las relaciones son muy buenas. Si no hay un cruce de información pues no se sabe que está investigando cada uno.

¹²³ E: o sea no os avisáis.

¹²⁴ PN: no, todos los cuerpos policiales tienen unos cauces de tratamiento de la información y yo cuando estoy investigando algo, todos los datos los vuelco a una base de datos. Esa base de datos se vuelca a su vez a una más amplia que se llama CITCO, contra el terrorismo y el crimen organizado. Entonces todo lo que sea crimen organizado se vuelca en esa base de datos y si Mossos d'Esquadra u otro cuerpo policial, que hacen lo mismo, y se cruza algo, pues entonces nos lo comunican de que estamos investigando lo mismo o la misma persona. Entonces sí nos ponemos de acuerdo. Cuando es necesario se hace conjunta, pero sinó ... vamos bien.

¹²⁵ E: ¿Dentro de esta unidad qué estrategias tenéis? tenéis estrategias de prevención, detección o identificación?

¹²⁶ PN: tenemos un grupo especializado en inspecciones para la detección de víctimas de trata de seres humanos. Para todo tipo de explotación, sexual, que sí que es la que más se da, pero también hay la laboral, la mendicidad, para la comisión de actos delictivos ... y hacemos prevención de todos ellos. Lo que te digo, hay un grupo especializado que va a prostíbulos, pisos prostíbulo y lugares de trabajo para hacer inspecciones para ver si se detecta alguna víctima.

¹²⁷ E: ¿cómo redadas?

¹²⁸ PN: Bueno en sí no es una redada. Es ir a un prostíbulo y hacer una inspección. No es algo muy oculto, la verdad. Si que, con algo de discreción, pero ... vamos a un club y si hay 10 chicas, se les hace a las 10 una entrevista individualizada y apartada de todo el mundo. Se le hace la entrevista formalizada para detectar si detrás hay indicios de trata de seres humanos. Esto sería la parte de prevención, porque estamos intentando encontrar víctimas, si la encontramos, la identificamos. Si encontramos a una mujer que puede ser víctima de trata de seres humanos pues intentamos identificarla como víctima. Pero a veces es complicado porque no quieren... porque una cosa es lo que tú quieres o piensas y la otra es la voluntad de la víctima, si ella no quiere salir de allí, yo tampoco la puedo obligar y no me la puedo traer a la fuerza. Pero bueno, intentamos identificarlas.

¹²⁹ E: prevención, detección, identificación.

¹³⁰ PN: prevención i identificación es eso. De que vamos a los clubs, tenemos el grupo de Europa del Este que viaja en la Jonquera, hacemos carreteras, todo eso es prevención y detección.

¹³¹ E: ¿la identificación?

¹³² PN: la identificación formal de una víctima es cuando hay indicios suficientes como para identificar a una persona como víctima. Que lo hacemos casi siempre con la colaboración de las instituciones no gubernamentales o sí, como la UTEH que es del ayuntamiento.

¹³³ E: ¿atención y recuperación?

¹³⁴ PN: eso es función de las ONG. Trabajamos mano a mano con ellas, pero esa función está más orientada a ese sector. Como dice el protocolo marco, la recuperación ... a ver

si, nosotros intentamos cuidar a las víctimas, las llamamos, las acompañamos a las citaciones judiciales, nos preocupamos por su documentación ... bueno a mí me llaman víctimas de hace 5 años. Las ayudamos con todo lo que podamos. Pero específicamente el tema de recuperación y recuperación es más trabajo de las ONG, porque es un trabajo más de psicólogas, de las asistentes sociales y demás.

¹³⁵ E: ¿Y luego, lo de estrategia de acción y arresto? De las organizaciones me refiero.

¹³⁶ PN: Depende de la organización que estemos investigando. Depende de si esa organización es una familia de nigerianos que viven en un piso en Santa Coloma y tienen a las chicas en el propio piso y las llevan a la calle, ¿no? Pues entraremos solamente en ese piso, a por ellos. Hay otras organizaciones que en cambio el dueño tiene cuatro prostíbulos pues habrá que hacer un macro dispositivo porque hay que entrar en cuatro prostíbulos y en vez de apañarte con cinco policías te hacen falta sesenta. Entonces depende mucho de la investigación, de la organización que estés investigando, de cuantos investigados tienes, depende mucho de todo.

¹³⁷ E: En estas estrategias, tenéis en cuenta todo el *modus operandi* de cada una de las organizaciones, o sea lo que hemos dicho de donde viven, como están coaccionadas, claro, ¿una persona que está por el loverboy supongo que la tendréis que tratar de otra manera totalmente diferente de alguien que está coaccionado por un rito vudú?

¹³⁸ PN: Evidentemente, lo que pasa es que todo esto nos retrotrae al principio. ¿La persona que está con el loverboy me ha contado su historia, yo como sé que es víctima de trata de seres humanos? No tengo una declaración de una víctima. Policialmente, lo más difícil para nosotros, para investigadores de estos delitos, es eso, necesitamos si o si la declaración de una víctima. Necesitamos sí o sí que alguien nos cuente su vida, su historia, en sí es su vida. Que nos cuente qué motivos le llevaron a abandonar Venezuela o Nigeria, como vivía ahí, para saber cómo era de vulnerable ya en su país de origen, porque decidió venirse aquí, quien contactó con ella, como la trajeron, que le ha pasado durante su viaje, ¿ha sufrido algo? Las mujeres nigerianas, muchas veces un viaje tan largo que son violadas ya de camino llega aquí embarazadas, han sido violadas y prostituidas por el camino en África, han sido dejadas desde que salieron de su aldea hasta que han llegado aquí.

¹³⁹ E: Y toda esta historia, diríamos, su vida, ¿la recogéis en una sola entrevista?

¹⁴⁰ PN: Normalmente es complicado en una sola entrevista, sobre todo cuando es una historia tan larga, pero básicamente porque no puedes someter a esa mujer, a la víctima, a una entrevista que dure 7 horas, es una barbaridad, ¿no? Tienes una víctima detectada identificada como tal ya y quiere colaborar con nosotros y le vamos a tomar declaración, pues bueno, realizamos equipos de declaración, son entre dos personas, a la víctima le suele acompañar siempre una abogada de la ONG, que está con ella, e iniciamos la declaración, pero hay muchas veces que tienes que parar, no puedes estar ... son muy largas esas declaraciones porque tienen que ser, emm ... tienes que dar muchos detalles, ¿no? Tienes que contar muchas cosas, para ellas muchas veces es muy difícil recordar determinadas cosas que su propia mente ha borrado sin querer a lo mejor, entonces es complicado, ¿no? En un día es casi imposible, en un día es casi imposible si lo quieres hacer bien y no quieres machacar a la pobre mujer, porque hay que parar de vez en cuando, vamos a tomar un café, hay mujeres más fuertes que otras, ¿no? Las hay que te lo cuentan todo abiertamente sin ningún tapujo y te cuentan su historia tal cual. Las hay que les cuesta más y hay cosas que se callan o que realmente han olvidado y luego recuentan otro día. En un solo día es complicado porque suelen ser entrevistas o declaraciones muy largas, y más ... a mí me gusta y así intentó enseñar a la gente a que no sea un: 'que te pasó, y ese día...'. No, no es preguntarles, no es un interrogatorio, es: 'Oye, vamos, que estamos de confianza, cuéntame tu vida, cuéntame que te pasó desde que estabas en tu país hasta que has llegado aquí ahora a esta silla'. Entonces imagínate lo largo que es, ¿no? Es muy largo y bueno tienes que dejar que se explayen, que cuenten su vida, luego pues se te van por las ramas y tienes que pararlas y decir: 'espera, espérate un segundo, vamos para atrás, que has dicho que cuando estabas en el aeropuerto alguien vino a verte, y...'. Son muy largas, son muy largas. Luego también, tenemos un problema con la investigación, como te decía primero, el principal problema es eso, que tenemos que tener la declaración de una víctima. ¿Luego tenemos otro problema que es la declaración de testigo protegido, no? Yo puedo decirle a una mujer, le ofrezco la posibilidad de ser testigo protegido durante todo el proceso judicial, que luego lo tiene que ratificar el juez, que en alguna ocasión a mí me lo ha denegado, el juez me lo ha denegado en una ocasión. Pero tenemos de problema la ley de testigos protección que tenemos en España es una porquería.

¹⁴¹ E: ¿Por qué?

¹⁴² PN: Porque la ley 1994 es un folio, lo único que dice es que, en vez de poner su nombre y apellidos, yo pongo un código, en vez de poner Antonia Graciela pongo TP número 1 del año 2021, yo le doy un código. Y que esa identidad no se va a revelar a nadie salvo que durante el proceso del juicio oral lo pida la defensa motivadamente y el juez diga que sí. Claro, es un problema. Luego el problema es que cuando haces una declaración a una mujer como testigo protegido, suele ser básicamente incompatible con una buena declaración para investigar, porque tengo que ocultar tantos datos para que no la reconozcan que al final la declaración se me queda ...

¹⁴³ E: ¿de cara a juicio?

¹⁴⁴ PN: sí, porque las partes tienen acceso a esa declaración. Luego el abogado defensor va a tener acceso a esa declaración y aunque yo no ponga el nombre, si pongo contactaron conmigo el 15 de octubre de 2018 en tal ciudad pues el malo ya sabrá ‘coño, pero si es Fulana’. El abogado le dirá ‘Oye, esto así... Fulana, esa fue Fulana’, entonces es muy complicado, ¿no?

¹⁴⁵ E: ¿Entonces cómo harías para mejorar esta situación?

¹⁴⁶ PN: Necesitamos una ley de testigos protegidos realmente válida ... que proteja realmente a los testigos hasta el final y necesitamos una ley integral contra la trata de seres humanos en España. Hay otros países que sí la tienen, aunque luego no la usen o tal.

¹⁴⁷ E: ¿Como que países?

¹⁴⁸ PN: Yo estuve hace dos años dando clases de trata en Bolivia, estuve quince días en Bolivia dando clases a policías, fiscales, jueces y demás. Ellos tienen una ley integral de trata, fantástica, luego no tienen recursos para llevarla a cabo, porque son el país más pobre y no tienen recursos para llevarla a cabo, pero tienen una ley integral de trata que está muy bien, y aquí necesitamos una ley integral de trata que nos venga todo, la asistencia a las víctimas, ... todo, todo, todo. Y necesitamos una ley de testigos protegidos más decente, y necesitamos sobre todo que la sociedad vea que esto es un delito gravísimo. Yo creo que aún sigue siendo un delito tabú para mucha gente, la gente ve en la tele que han cogido mil kilos de droga y que buena es la policía, pero cuando la policía libera a doce mujeres de un prostíbulo que estaban obligadas a prostituirse sale tres

segundos en la tele, no sale mucho más, ¿no? Y no se le da la importancia que tiene porque yo llevo en esto muchísimos años, quince años trabajando en esto y por suerte hemos mejorado mucho. Pero incluso judicialmente no se le daba importancia. Hace muy poco que la ley ... hasta 2010 no se incluyó en el código penal. Yo siempre digo cuando hacemos un curso, y le hablo a la gente y tal, yo antes de 2010 ya investigaba a la trata de seres humanos, si la conducta es la misma. La conducta, lo que hacen los malos con las víctimas, ya existía, no empieza a existir en 2010. En 2005, cuando yo empecé en esta unidad, ya existía esta conducta, y ya la investigábamos, pasa que no podíamos imputarles un delito de trata de seres humanos porque no existía en el código penal, entonces teníamos que trabajar con otros delitos del código penal. Trabajábamos con el delito de inmigración irregular, los delitos relativos a la prostitución, prostitución coactiva, trabajábamos con esas cosas que estaban mucho menos penadas de lo que está ahora la trata, el 177bis, que al menos tiene unas penas importantes ... tiene unas penas importantes. La última sentencia de una investigación mía que estuvo en juicio y tal le cayeron 12 años por dos delitos de trata, uno consumado y uno en tentativa. Entonces es una pena seria y bueno pues eso, nos falta que la sociedad vea un poco más lo que somos, que luchamos contra un delito que es ... contra el ser humano no se si hay un delito ... evidentemente están los asesinatos, pero después... un delito más vejatorio que esté contra el ser humano no hay, o sea, si hablamos de la condición sexual que incluye a mujeres y niñas en su gran mayoría, no puede haber un delito más denigrante para el ser humano que este.

¹⁴⁹ E: Te hago una última pregunta, ¿qué pondrías en la ley integral? Quiero decir en la ley de testigos protegidos.

¹⁵⁰ PN: A ver, la ley de testigos protegidos debería al menos, ocultar la identidad de la persona hasta el final, que nunca se sepa quién es esa persona. Hay que dotar de medios a los tribunales y juzgados. Muchas veces vas a juzgados y va una víctima a declarar y ... bueno las víctimas ... primero habría que cambiar el tema de la declaración en un juicio oral, ¿no? Que fuera suficiente con la primera declaración que haya prestado en sede judicial, que fuera suficiente con eso y no obligarla a salir a juicio oral, a declarar. En el caso de que tengamos que ir, yo he ido a sitios en los que no tienen ni mamparas, ni videoconferencia, ni se puede filtrar la voz para que no la reconozcan... Hacen falta muchos medios, hacen falta muchas cosas. Yo he ido a un juicio, con una víctima de trata,

acompañándola porque le tocaba declarar y estaba sentada en una silla, tapada con una manta y yo al lado para que no la vieran porque el juzgado no tenía más medios.

¹⁵¹ E: Estamos muy atrás entonces.

¹⁵² PN: De eso hace años. Pero no tenemos distorsionadores de voz, no tenemos... A ver, vamos mejorando. Ya se hacen muchas videoconferencias, ya no tienen que estar presentes en la misma sala, se hacen en otra sala por videoconferencia las declaraciones, pero hay muchas cosas mejorables todavía, muchas muchas. Y bueno de la ley de testigos protegidos sobre todo eso, al menos que la identidad quede protegida siempre, hasta el final, que no exista esa posibilidad de que el juez lo levante y puedan saber quién es esa persona que ha declarado. Y luego más protección pues es complicado, ¿no? Aquí, no sé, algunos vienen aquí a declarar y se creen que somos como en las películas, que les vamos a cambiar de identidad, y les vamos a dar otro nombre y una casa en Waioming y vamos a traer a su familia y todos juntos van a ir como testigos protegidos a ... yo que sé, a Marina d'Or o yo qué sé. Pero es mejorable, la ley es mejorable, es muy vieja, del año 94 y es un folio y medio, un folio por las dos caras, es muy cortita, tiene muy poquito en determinadas cosas, pero bueno, mejorable.

¹⁵³ E: Ahora yo ya no te hago más preguntas, pero si me quieres añadir cualquier tipo de información que me pueda estar dejando.

¹⁵⁴ PN: Yo creo que ya es bastante, encima has hablado con mucha gente. [información adicional]. Pero lo que te digo es muy importante tener conciencia y visibilizar a la gente. Nos falta mucha visibilidad sobre todo socialmente, porque policialmente la hay. Y las ONG se están implicando muchísimo. Y la Judicatura cada vez están más metido ... más jueces aquí en Barcelona tenemos la suerte de contar con una Fiscal delegada en Extranjería super trabajadora y super buena. Creo que hace solo tres años que han hecho como una guía para los jueces ... vamos a tirones. Si hace 10 que se incorporó en el Código Penal, no te esperes cinco años más para preocuparte. Es que son muchas cosas, el tema psicológico de las víctimas, sus declaraciones, judicialmente se tratan de una forma ... se debe tener en cuenta sus traumas, bueno, pero poco a poco ...

¹⁵⁵ E: pues sí.

ANNEX 7. ENTREVISTA SOTSINSPECTOR MOSSOS D'ESQUADRA (SME)

¹ Entrevistadora (E): mira si vols podríem començar per l'organització criminal de la xina perquè de moment és la que em costa més d'entendre.

² Sotsinspector Mossos d'Esquadra (SME): tu parles exclusivament de TEH amb la vessant de explotació sexual?

³ E: si, exacte. Perquè per extensió no puc fer més. Aquest seria el primer bloc, les organitzacions criminals. Després si et sembla passem a un segon bloc que és sobre les estratègies policials.

⁴ SME: jo et podré parlar del model estratègic en el que jo vaig estar treballant. L'actual no et sabria dir.

⁵ E: si cap problema.

⁶ SME: has parlat de la Supreme Eiyu Confraternity?

⁷ E: si, però molt general.

⁸ SME: ho dic perquè és un tema que és cabdal. És dels fenòmens criminals més extens que hi ha a nivell mundial, en tema TEH, i dels més desconeguts. La Europol es divideix per grups de treball, el que porta el TEH es diu PHOENIX i dintre d'aquest hi ha diferents projectes, com el tutu, sobre Nigèria. I va ser molt important perquè gràcies a la informació que vam aportar nosaltres vam fer operacions contra els Eiyu.

⁹ E: vale, doncs mira farem totes les organitzacions criminals i així m'ho pots explicar tot.

¹⁰ SME: si vols comencem pels Xinesos.

¹¹ E: si, perfecte.

¹² SME: anem directe al tema del funcionament, que crec que és el que t'interessa. Existeix la màfia xinesa? en molts entorns, sobretot en esferes de poder xines, es juren i perjuren que no existeixen. Una altre cosa són els lligams que puguis trobar entre determinats actors de poder de la comunitat xinesa i els entramats criminals.

¹³ E: i existeix?

¹⁴ SME: jo et diria que i tant que existeix, i a més d'una manera molt contundent. Contínuament passo de l'exploració sexual a la laboral però que això no et condicioni, que és la meua manera per poder explicar les estructures, perquè l'estructura en sí és exactament la mateixa.

¹⁵ E: vale, ok.

¹⁶ SME: aquí unes quantes consideracions genèriques ... quan es parla de criminalitat xinesa de TEH, es parla dels serveis sexuals encoberts final feliç. Paraula que va tenir molt d'èxit en una operació de la Policia Nacional, crec que del 2015. Però no es ni molt menys representatiu de la realitat de la criminalitat xinesa.

¹⁷ E: perquè?

¹⁸ SME: des de la meua perspectiva el paradigma criminal xinès transcendeix el que és purament l'exploració sexual i laboral és quelcom més. Hi ha una qüestió econòmica de fons i hi ha la gestió d'una comunitat poblacional dintre d'un territori, en aquest cas a casa nostra. Es parla molt del tema d'exploració a menors en l'entorn xinès, no ens trobarem en un fenomen extensiu de menors, tampoc és cert, si és cert que es poden trobar més menors que en altres casos, perquè hi ha un consum intern dins la comunitat xinesa i la seva relació amb les edats de les dones.

¹⁹ E: entre quina edat parlem?

²⁰ SME: dones de 16 o 17 anys. Descarta l'agressió sexual de nens o nenes. Si que comparat amb les víctimes de Romania o Nigèria, que podem trobar ocasionalment algun menor i a vegades per error dels proxenetes, a les xineses sí que és més recurrent. Però no perquè hi hagi un mercat de menors, sinó perquè l'oportunitat apareix i com entenen ells les relacions major menor, doncs no els hi genera tant problema. Però no significa que facin una exportació o tinguin un mercat de menors pel consum general. No trobaràs prostíbuls xinesos amb menors a pisos, no. Però el consum de la prostitució dintre del propi col·lectiu xinès es dona molt en determinats sectors com els karaokes i discoteques pròpies del col·lectiu xinès i allà si que alguna vegada trobaves menors, però de 17 anys. El tema de menors per tant, és bastant ocasional. Té una manca de denúncies, es un col·lectiu molt tancat i això dificulta molt el coneixement del fenomen, perquè no hi ha

denuncies, perquè hi ha un sistema coactiu indirecte que fa que la gent que està implicada dintre d'aquesta activitat criminal no s'avingui a denunciar. De fet, hi ha un fenomen que jo vaig catalogar com a explotació consentida, que es quan tu vols ser explotat amb una finalitat determinada.

²¹ E: vale, això m'ho explicaràs més endavant?

²² SME: si, no et preocupis. L'important és que et quedis en que no hi ha denúncies, perquè això explica molt la magnitud del fenomen. Jo et parlaré de magnitud del fenomen per inputs que jo he buscat indicadors que em permetessin assolir informació lo més realista possible i hi ha un tret general amb l'estudi del TEH i és que si tu bases, i malauradament això és el que es pretén fer ara, tu bases l'estudi de TEH en les denúncies, la informació és tan absolutament irreal, que els números que estàs aportant són irreals i per tant, la resposta policial i política a l'hora de generar projectes proposats d'assistència, seran irreals, perquè estan basats en números que no es corresponen amb la realitat. I estem parlant de números molt inferiors, que aporten ... de vegades això és agraït per segons qui ... perquè tens la tranquil·litat moral de dir que el TEH no és tant contundent o greu com el que realment és.

²³ E: jo estic totalment, d'acord no ens podem basar únicament amb les denúncies de les víctimes, perquè a més n'hi ha moltes que no denuncien.

²⁴ SME: nosaltres teníem un sistema de control que era el més aproximat a la realitat. Però ara ja no existeix.

²⁵ E: ostres.

²⁶ SME: la prostitució xinesa es va instal·lar amb molta força a Barcelona, el fenomen de implantació de la prostitució xinesa a Barcelona ha estat un procés d'implantació que ha arribat al monopoli. Jo vaig començar a treballar aquesta matèria l'any 2008 i aquest fenomen ha canviat moltíssim, al principi pràcticament no hi havia prostitució xinesa a Catalunya. El sistema d'implementació de la prostitució xinesa a estat un sistema similar a la implementació de l'economia encoberta d'altres temes com l'explotació laboral i que es molt silenciós, perquè quan parles del fenomen del TEH per explotació sexual a les organitzacions procedents de l'Est d'Europa, que en aquell moment eren les més potents,

doncs hi havia molta conflictivitat entre organitzacions, es produïen de tant en tant homicidis.

²⁷ E: entre organitzacions?

²⁸ SME: si. Era una implementació més agressiva, més evident, més de superfície. També té a veure amb la manera que s'ofereix el producte, parlo així perquè per ells això és mercaderia. Llavors l'explotació xinesa es focalitza fonamentalment amb els temes dels pisos i no tant en els clubs o carreteres. El tema de carretera és on s'han generat conflictes entre organitzacions de l'Est i en extens, sobretot a la ciutat de Barcelona, s'ha anat desenvolupant la prostitució de TEH de les màfies Africanes en general, sobretot Nigerianes.

²⁹ E: si al carrer hi ha les Nigerianes i a pisos les xineses, que hi ha a prostíbuls?

³⁰ SME: als prostíbuls són un món apart perquè els prostíbuls són una activitat reglada on el sistema legal o els vuits legals permeten encobrir l'exercici de la prostitució amb les llicències d'establiments d'hotel, de bar i demés, perquè no existeix la llicència de prostíbul. Llavors l'activitat d'aquells clubs està molt controlada, perquè hi ha inspeccions de policia administrativa constants. Llavors els propietaris d'aquests clubs no es poden permetre el luxe de tenir activitats evidentment il·legals, perquè sinó haurien de tancar el negoci. Per tant, les dones que tenen en els clubs procuren que no siguin administrativament irregulars, perquè els hi suposaria un problema afegit, més les sancions oportunes i llavors, es tracta de posar a dones regularitzades, dones que en molts casos són objecte d'explotació però que el seu proxeneta, amb acord al propietari li diu 'ella vol treballar aquí' i el del local o ho sap i no ho vol saber o simplement no ho sap. És un sistema una mica alier al de les altres.

³¹ E: vale.

³² SME: quan parlem d'explotació pura i dura, estem parlant de la carretera i de pisos. Els Xinesos van començar a ocupar aquests pisos i van rebentar el marcat amb un sistema merament mercantilista allunyat del que un podria pensar que es instal·lar una màfia nova i començar a amenaçar a les altres màfies i carregar-se-les. Que van fer? Van començar a agafar pisos i oferir un producte nou molt exòtic, molt publicitat. Fa uns anys els diaris tenien pàgines i pàgines d'anuncis.

³³ E: i ara et trobes targetes en els cotxes i per internet.

³⁴ SME: si. I això és una herència que abans la premsa, fa 7 o 8 anys les pàgines de la Vanguardia o el País tenien ... L'entorn en el que es publicitat és substancialment diferent i és un entorn on pots parlar de mil coses diferents. Abans estàvem parlant de mitjans de comunicació que tenien pàgines i pàgines dedicades a la prostitució. Clar ara això ja no passa tant, arrel de les operacions que vam fer en aquell moment els propis mitjans van començar a tirar enrere. De fet, vam utilitzar a mitjans per poder localitzar a determinats pisos. Però el que deia, amb aquests pisos ofereixen un producte exòtic i novedós a un preu molt baix. La clientela tira més cap aquí, a mesura que van créixer els altres van decreixer. Va haver un moment que van ocupar pràcticament tot el mercat, tots els països estan pràcticament monopolitzats per la comunitat xinesa, i quan ho van tenir tot van pujar els preus i van diversificar el producte. Començaves a trobar dones sud-americanes en un pis xinès.

³⁵ E: en el mateix pis on podia haver xineses.

³⁶ SME: si, t'ho podries trobar, però no era la norma. És com un procés empresarial, ocupo el mercat i així decideixo ofertes i preus. Llavors la seva estructura és de tipus jeràrquica i cooperativa. Quan estudies el fenomen del crim organitzat xinès et dons compte que entren en temes de falsificació de documents, de targetes de crèdit, mil coses, i et trobes que dintre l'entorn criminal xinès sempre hi ha algun tipus de vinculació amb el TEH xinès. Jo ho vaig definir com que és el combustible inicial amb el que es mouen tot tipus d'activitats. Però això per si treballes des d'una perspectiva general de la delinqüència organitzada. Si ens centrem i focalitzem amb el tràfic d'éssers humans, anem a all ... es per dir que dintre la comunitat criminal xinesa, el TEH és el puntal i sobre aquest després pivoten altres activitats.

³⁷ E: vale.

³⁸ SME: per entendre com funciona els processos d'explotació xinesa, que son aplicables als dos. Hem d'entendre que tenen un motor inicial i hi ha el que jo vaig qualificar com la triple carència. És el que explica quin és el perfil tipus de les persones explotades dintre la comunitat xinesa. I és aquest perfil el que després explica el perquè son explotades d'una determinada manera. Les persones que et trobes explotades, tant en explotació sexual com laboral, primer és l'estat de necessitat. Són persones que venen aquí perquè

tenen unes necessitats econòmiques i no tenen un altre tipus de sustent. Per tant, això et genera un procés de victimització que et fa una víctima propícia a ser explotat per una organització criminal. El segon és, que se'ls hi genera un tipus de deute que encara el que fa és reforçar més el caràcter dependent d'aquesta víctima i per tant, no només facilita que aquesta persona sigui objecte d'explotació sinó que perllonga en el temps aquesta explotació.

³⁹ E: aquest deute?

⁴⁰ SME: ara te les explicaré, per què no és un deute com el de la resta d'organitzacions. T'hauran parlat del deute com el motor de l'activitat criminal dintre les màfies de l'est i nigerians.

⁴¹ E: del deute de Romania a mi m'han explicat que no n'hi ha en sí, sinó que tot el que guanyis s'ho emporten.

⁴² SME: bueno, sí, sempre ha estat així, però ells ho venen com un deute. EL procés de captació de la dona i com la treuen i l'enganxen a l'organització és diferent que et segrestin ... que això ara ja no passa comparat en fa 15 anys. Però en molts casos si hi ha un acord previ de tinc una necessitats, vine a treballar amb mi, negociarem el no se que, jo et pagaré tant, el viatge a mi m'ha costat 3 mil euros però jo et cobraré 20 mil perquè ho he fet de manera coberta, que és molt més arrisca i per tant, tu m'hauràs de pagar aquests 20 mil euros, i en el moment en què ho facis, podràs fer el que vulguis amb la teva vida. Això, que és un element comú a totes les organitzacions vinculades al TEH, després això té una resolució diferent. Amb els casos de l'est això és una pamema, perquè no existeix, realment estaràs allà fins que ells vulguin i se't quedaran tots els diners, però si hi ha aquest engany inicial del deute. El deute en el cas del Nígerians és merament econòmic, en el moment que l'has pagat quedes absolutament alliberat, encara que sembli mentida. I en els casos dels xinesos, el deute és molt més complex, perquè està darrera del motor de l'activitat criminal.

⁴³ E: vale.

⁴⁴ SME: i després el tercer element que genera aquest perfil de víctima inicial que el converteix en víctima propícia per ser explotada és el fet de la condició il·legals. El fet d'arribar al país de manera il·legal és determinant també per la manera d'explotar a la

persona. És a dir, hi ha un perfil bàsic de la víctima que és la triple carència que és: estat de necessitat, existència de un deute i la condició d'il·legal.

⁴⁵ E: d'acord, perfecte, de moment et segueixo.

⁴⁶ SME: vale ara es va complicant. Aquest perfil de tres genera un deute, i aquest deute no és únic, sinó que és triple. Aquests tres nivell de deute diferents són: el primer és el que contreu amb motiu de viatge, és el comú a gairebé totes les organitzacions, tu vols venir de xina doncs m'hauràs de pagar aquest viatge. Com pagaràs aquesta activitat? Ets una persona que ha arribat al país sense papers, amb un estat de necessitat, doncs amb la triple carència et tinc enganxat. Com pagaràs això? desenvolupant l'activitat que jo necessito que tu desenvolupis. Quina serà? doncs si hem pactat que vindràs a treballar en un prostíbul [pis] a exercir l'explotació sexual o en un taller de confecció. Per tant, aquí ja tenim un primer deute, comú i similar al que tenen la resta d'organitzacions. En aquest cas, dins l'entorn de l'explotació sexual la immensa, per no dir quasi la totalitat dels casos, les dones venen sabent que venen a exercir la prostitució.

⁴⁷ E: en el cas de l'entorn xinès?

⁴⁸ SME: si, dones xineses que han vingut aquí i que no sabien a lo que venien i s'han trobat amb un prostíbul, jo després de 10 anys no m'ho he trobat. Jo tot el que et dic està basat amb l'experiència empírica dels meus casos, jo no parlo de res que hagi trobat per internet. Que hem trobi una dona procedent d'Albània, enganyada o Nigeriana, que venen enganyades en el 99% dels casos, i un cop aquí les forcen per exercir la prostitució, doncs amb els casos de les dones xineses, basant-se amb l'estat de necessitat generat per la triple carència, els hi diuen vindràs a treballar en un prostíbul. Es pot donar la circumstància que alguna vingui amb la intenció de treballar en un entorn laboral i quan arriba aquí li diuen 'no hay tal entorno laboral', però t'ofereixo a treballar al prostíbul. Llavors en aquest cas si hi ha una aproximació a l'engany, però és un engany ...

⁴⁹ E: si, t'entenc, l'estàs enganyant no del lloc de treball sinó les condicions en les que treballaràs.

⁵⁰ SME: exacte. T'estic dient 'treballaràs aquí i pagaràs el deute fent aquesta activitat, si no t'interessa, la teva família ja pagarà per tu'. De fet dintre l'entorn del TEH no hi ha blancs i negres, l'amenaça no és subtil però ... quan ... les persones venen aquí venen

emprades amb l'estat de necessitat. I vinguin conscients de que exerciran l'explotació o fer una altre activitat, però després resulta que no hi ha opció i la opció que se'ls hi obra és aquella, una o l'altre és el mateix, és una explotació sexual pura i dura perquè l'estat de necessitat és un element tan típic del tipus penal de l'explotació sexual com ho és l'agressió física. O sigui per molt que una persona vingui aquí voluntàriament, tu ets víctima d'explotació sexual perquè algú s'està aprofitant del teu estat de necessitat. Aquest element és fonamental, va haver una evolució amb les modificacions del Codi Penal, perquè això abans no era així. Abans per ser víctima, havies de ser víctima, d'amenaques, agressions, coaccions. En el moment en que s'introdueix la figura de l'estat de necessitat sobre un mon.

⁵¹ E: si, totalment.

⁵² SME: llavors el que deia, tu vens d'una manera més clara o menys clara tu vens a exercir la prostitució i el que has de fer es pagar-me aquest viatge. O Sigui recapitem, triple carència per convertir-te en víctima, estàs penjat al país perquè ets il·legal, no pots exercir cap altre tipus d'activitat econòmica, per tant, no pots subsistir aquí amb aquesta condició, l'organització s'aprofita d'això, necessites i jo et genero un deute que tu necessites però a canvi m'hauràs de pagar. Això és el motor de l'activitat criminal. Ara tu exerciràs una activitat dintre l'entorn criminal, perquè jo he engegat la maquinaria que em produirà el diner, que és que si tu no fas això, no hi ha diners per generar aquest deute. I aquest deute no només es que et faci un préstec sinó que és un element de pressió, estem parlat d'organitzacions criminals, si no pagues el deute llavors ja veure com ho arreglem ... En qualsevol altre organització veuràs que aquest deute s'allarga eternament i no l'arribes a pagar mai, altres si el pots arribar a pagar, per més que et costi. Els xinesos, en el moment en que arribes que estàs acabant de pagar el primer deute, t'ofereixen de contraure un segon deute.

⁵³ E: quin es?

⁵⁴ SME: és el que jo vaig anomenar el blanqueig de persones. I què és això? Tu quan has vingut aquí les portes 5 - 6 - 8 anys aquí, no sé depèn de cada persona, realitzant l'activitat d'explotació sexual, doncs vas generant beneficis que vas pagant aquest deute. I aquest deute s'acaba pagant. Llavors l'organització et diu 'vale, està molt bé, però tu continues aquí sense tenir diners, i tens un problema molt greu, no tens papers del país i per tant, no

podràs viure com una persona normal, no podràs tenir feina, ni res'. Llavors t'ofereixen papers del país, 'jo t'ofereixo blanquejar-te com a persona dins el país a canvi de generar-te un segon deute'.

⁵⁵ E: o sigui un blanqueig de persones a tu mateix.

⁵⁶ SME: el blanqueig de persones és això. Tu ets un xinès que et dius Lee i llavors, vens a Espanya, per blanquejar-te, ser una persona regular al país, obtenir un NIE, un permís de residència i treball, la llei et demana una sèrie de condicionants. Aquests són, primer has de tenir un certificat de convivència, que és un document que expedeix l'ajuntament conforme ets una persona que fa temps que està al país, això és molt fàcil d'obtenir. Aquestes es poden falsificar molt ràpid, però també és molt fàcil d'obtenir. Un altre que has de tenir i l'empadronament, has de tenir un lloc de residència, que també és molt fàcil. Les pròpies organitzacions xineses disposen de tota una infraestructura molt complexa per donar-te tot això. Llavors has de tenir una proposta d'oferta de treball i amb aquesta proposta donar-te d'alta a la seguretat social. Si reuneixes aquestes quatre condicions, podràs obtenir un NIE. Llavors l'organització et facilita això, perquè puguis aconseguir un NIE, te'l atorguen i aquest NIE, en la majoria dels casos és amb un nom irreal. Passes de ser el senyor Lee a ser Zain. I el Zain és legal al país i pot obrar personal i jurídicament tot i no ser una persona real. I aquesta es la perversió del sistema.

⁵⁷ E: perquè li canvien el nom?

⁵⁸ SME: li canvien el nom perquè en alguns casos ho fan i altres no. Però molt sovint venen aquí sense cap mena de documentació, no tenen ni passaport, llavors dir el teu nom real et pot suposar un problema i llavors donen un nom que no es pot comprovar, que no és el teu, però que es relativament fàcil generar-te una identitat nova perquè nosaltres la majoria d'identitats de persones estrangers amb els que negociem de vegades són noms que la persona ha manifestat quan ha estat detingut, el que ha manifestat quan s'ha fet la targeta sanitària, perquè ha vingut sense papers i clar, diuen 'es que no tengo papeles' 'como se llama' 'me llamo Pedro López'. pues ja està a partir d'ara és Pedro Lopez. Nosaltres hem tinguts detinguts que no han estat mai regularitzats al país. L'última investigació és el que hem fet, gent que està a la presó des de fa mesos per un intent d'atemptat a la ciutat de Barcelona, doncs durant tota la investigació s'han dit amb un nom i després hem descobert que el seu nom era un altre. Però clar amb el nom que aquí

se'l coneix i pels quals tenen antecedents i tal, és el nom que va manifestar la primera vegada que el van detenir. A partir d'allà tu tens un paper d'un jutjat que posa 'se deja en libertad con cargos el señor Pedro López' i és l'últim paper que tens i quan et para la policia t'identifiques amb aquest paper que posa Pedro Lopez. El dia que et tornen a fitxar és Pedro Lopez però si un dia has de fer qualsevol cosa, com enregistrar-te a l'ajuntament o demanar un padró, portes aquell paper, perquè no tens cap altre document, te'l validen i ets Pedro Lopez i, mica en mica, passes a ser Pedro Lopez. Un dels problemes que tenim bàsics aquí ara és que jo estic investigant persones que quan tiro les empremtes a tota Europa, jo ja no persegueixo a les persones pel nom sinó per les empremtes, perquè tinc persones que tenen 7 o 8 identitats diferents a Europa i a cada país consta com la identitat real perquè està associat a empremtes, però com no hi ha una identitat de base del país d'origen doncs aquesta persona s'ha creat una identitat nova.

⁵⁹ E: vale.

⁶⁰ SME: per això molt sovint els noms són canviants. Però no et quedis tant amb el nom, sinó que estem parlant d'una persona que no existeix legalment a Espanya i que a través d'una sèrie de condicionants administratius, passes a ser regular. De cop una persona que no existeix pot obrar legalment. Llavors això és el blanqueig de persones. Aquesta persona no només et pots moure pel carrer i dir soy tal, es que jurídicament i administrativament pots obrar. Pots fer un reagrupament familiar, pots obrir una empresa, una botiga i tot això està basat amb informació falsa. Segurament hauràs parlat de la teoria de los frutos podridos [teoría de los frutos del árbol envenenado]. Un principi legal en el que es diu que si tu de base has utilitzat un arbre produït, el seus fruits estaran podrits, doncs des del punt de vista legal el mateix. Si comences tot des d'una falsedat inicial, per molt que el procediment tiri endavant el resultat final serà fals. Encara que tu ho hagis fet de bona fe si això es descobreix, tant el que ha actuat de mala fe d'origen com el que ha actuat de bona fe al final, cauen perquè és il·legal. El que ofereix la infraestructura de la comunitat criminal xinesa és tan ampla, disposen d'empreses, de pisos, de botigues.

⁶¹ E: clar i et poden oferir de tot.

⁶² SME: et poden oferir tot això i a uns extrems ... clar això possibilita que si jo et dic que et puc regularitzar és perquè jo et puc regularitzar. Que val això? 15 mil euros més. Què has de fer? Continuar treballant. Pertany ja tens un segon deute i continua sent el

motor del procés d'explotació. Mira perquè vegis, el cas Manà, procés dedicat exclusivament al blanqueig de persones, vam detectar i detenir a 50 i pico persones, un entramat de més de 400 empreses creades *ex profeso* només allà. Hi ha empreses que existeixen i altres que no. No entrarem en aquets tema, però perquè vegis que la disponibilitat era múltiple. Tenen empreses registrades a l'activitat mercantil que no existeixen, perquè no tenen activitat darrera. Llavors quan enviaven els papers a la Subdelegació del Govern la documentació donava una adreça, que no era la seu social de l'empresa, sinó que era una de una empresa que no era seva però recollien el correu per recollir les cartes ... és a dir una falsedat absoluta per poder manejar això. Llavors que necessitem pisos, cap problema tu que ets el senyor Lee has de dir que vius al carrer Batlle núm. 13 que és un pis patera on viuen 500 xinesos però tu no has viscut mai allà, tu realment vius a Sabadell, però jo dic que vius allà i atorgues els papers d'aquell pis. Llavors utilitzen la infraestructura de pisos que disposen i l'entramat empresarial que disposen per tenir els elements que tu necessites per regularitzar-te. I amb allò vas a la seguretat social, tens un proposta de contracte de treball feta per una empresa meva on tu no treballaràs mai. En la meva última etapa era donar explicació al procés expansiu de totes aquestes botigues de tipo todo a 100 i botigues de xinesos a Barcelona. Darrera de que tothom sap que com es possible que botigues de 400 m2 a Corts on el lloguer és de 30 mil euros al mes on venen molt poc, aquell negoci no tanca mai. Perquè darrere d'allò uns dels beneficis principals dels negocis, no es la venda de piles sinó el blanqueig de persones i blanqueig de capitals.

⁶³ E: que els hi genera diners perquè s'està pagant el deute.

⁶⁴ SME: és un negoci complex. És un procés criminal piramidal. Bueno ... primer fem el tercer deute i així ho entendràs millor. De moment tenim que el primer deute és pel viatge, el segon és per blanquejar-te i obtenir papers. Al regularitzar-te et diuen 'vale, tu ja portes immers en la organització criminal 15 anys, els que han passat pagant el primer deute, el segon deute i diuen t'ofereixo una possibilitat, que passis a ser explotador'. Fent un nou centre de producció. El col·lectiu criminal xinès, de projecció molt amplia, volen ser explotadors perquè els seus paràmetres culturals, que no son com els nostres, iguals que no ho son els mentals.

⁶⁵ E: en el cas d'explotació passaria el mateix? una dona explotada passa a explotar a altres dones?

⁶⁶ SME: si, en molts casos si. En investigacions de pisos xinesos, en la majoria dels casos qui estava en mando i control dels pisos eren dones que en un passat havien estat exercint la prostitució. Això és molt típic en el procés d'explotació laboral però en el procés sexual també es produeix. Però al final tot forma part d'un entramat molt complex. És com una red de relacions molt extensa. Hi ha persones que venen de l'entorn de tràfic de drogues i alhora gestionen un negoci que és un prostíbul i no necessàriament han estat víctimes de l'explotació sexual, però si han passat per les fases anteriors. En comptes d'oferir-li un negoci com una botiga li ofereixen portar un prostíbul. Però el que et dic si vam veure en una xarxa trenta prostíbuls, dels trenta, dotze la responsable era una dona i resulta que abans havia estat explotada. [informació addicional tallers de confecció de Mataró].

⁶⁷ E: clar és un un procés ...

⁶⁸ SME: és un procés piramidal que no te aturador. Un col·lectiu molt extens que es desplaça i entra en el control paternalista d'un sistema criminal que t'ofereix una oportunitat per desenvolupar-te dins la societat d'acollida, amb la característica de que és un col·lectiu que no es relaciona massa amb la societat d'acollida. Al tenir-los aïllats els permet tenir un major control de la gent. Si de principis la única via que tens per la teva condició de triple carència és ficar-te dins aquest carro perquè és el que et projectarà cap a dalt, perquè a sobre saps que et projectarà cap a dalt, saps que al cap del temps progressaràs, perquè passaràs a tenir papers i seràs una persona rellevant.

⁶⁹ E: clar comparant la situació d'allà a la xina amb la que poden arribar a tenir aquí és com que els hi surt a compte.

⁷⁰ SME: això sempre. Has d'entendre que la criminalitat no és una ciència aliena al que passa al mon, la economia, la sociologia, tot té a veure en entendre els fenòmens. Per entendre els fenòmens has d'intentar ficar-te en tots el camps que afecten. Aquí s'afecta a persones, per tant has d'entendre el perquè una persona es veu impel·lida a fer això i a dir de manera voluntària que m'explotin. Hi ha alguns que ho fan, en altres col·lectius, que m'explotin i després ja me'n sortiré. Altres diuen que m'explotin perquè em pujaré al carro i arribarà un moment en que jo faré el mateix per altres. 'Jo no ho entenc com un cas d'explotació' és el cas dels xinesos, sinó que ho entenen com un procés d'evolució social.

⁷¹ E: però igualment, son víctimes?

⁷² SME: nosaltres si. Ens hem de basar amb la llei, si la llei diu que això és, doncs ho és. Si després canvien la llei, doncs serà una altra cosa. Per mi son víctimes i les hem de tractar com a tals, tot i que ells no es reconeixen com a víctimes.

⁷³ E: tot i que ells estiguin explotant a altres persones, els hem de veure com a víctimes pel que han passat en el seu moment?

⁷⁴ SME: aquí estem parlant d'una altra cosa. Jo estic parlant de la persona que encara és víctima explotada. El que passa a ser explotador passa un nivell en el que de manera conscient passa a ser explotador. tot i que en la seva consciència personal/cultural ells entenguin que això no és més que una manera d'ajudar als altres de la manera que em van ajudar a mi, és una concepció del treball, de la dependència dels altres, son paràmetres culturals diferents als nostres. El problema està que intentar interpretar la comunitat xinesa amb paràmetres mentals culturals occidentals és no entendre res. Si fas una petita immersió i parles amb ells, et diran 'ya sé que trabajar 18 horas al día es mucho pero es lo que se hace', es normal, perquè ho han fet sempre, perquè en el seu país encara se'ls explota més encara i llavors saben que amb això progressant socialment, tindrà papers, una empresa, de l'altra manera no sortiré del forat. Amb la empresa començaré a tenir beneficis i ajudaré a un altre. I per això es un sistema piramidal.

⁷⁵ E: vale.

⁷⁶ SME: a tot això que és com funciona la dinàmica de l'estructura criminal, has de sumar-li els diners per entendre el sistema de finançament de l'organització criminal xinesa. Això li vaig anomenar sistema concèntric de préstecs. Aquest sistema és un sistema de préstecs il·legals, tot es mou dins d'un context d'il·legalitat que és l'entorn xinès. Els xinesos dins l'entorn criminal, no van a la caixa a demanar un préstec, però en canvi, ells tenen diners per pagar a un bar o un taller. Clar i d'on surten aquests diners? Doncs surten d'aquests sistemes concèntrics de préstecs. Aquests són préstecs il·legals, hi ha una dinàmica que vam estudiar al llarg dels casos, que no es que hi hagi el banco irregular xino, sinó que persones de l'entorn criminal xinès tenen a la seva disposició gran quantitats de diners en negre.

⁷⁷ E: vale.

⁷⁸ SME: llavors que necessites? diners per obrir un taller de confecció o un banc o un wok doncs depenen de la quantitat de diners que tens recorreràs a prestataris que tenen capacitat per donar-te menys o més o molts més diners.

⁷⁹ E: o sigui aquests préstecs il·legals son el tercer deute, no?

⁸⁰ SME: si, exacte. Però això té més importància entendre-ho i estudiar-ho de manera independent perquè transcendeix al tercer deute. El tercer deute és com ho rep el que ho adquireix. I ara estem parlant des del punt de vista del sistema de l'organització. Clar, estem parlant d'un motor de desenvolupament social/econòmic/criminal i els diners són el combustible. Aquesta comunitat xinesa que té la capacitat per donar diners. Dic concèntrica perquè depenent de les teves necessitats pots anar a uns d'un àmbit de més proximitat que tenen unes quantitats petites, però si 'ui yo no tengo tanto te recomiendo otro, que es el señor Zhang que ese tiene más y sinó el señor Z'. I els diners d'aquestes persones procedeixen de les activitats delictives. Alguns és pel control de xarxa del blanqueig de persones i el blanqueig de capitals, i els que mouen més diners, i això ja és teoritzar, és de la gran criminalitat xinesa, perquè estem parlant de centenars de milers d'euros. Això suposa que jo et deixo els diners que te'ls cobro a un interès altíssim i és un doble benefici per aquesta activitat criminal dedicada al préstec de diners. Per una banda, jo cobro uns interessos grandíssims i per altra banda, estic blanquejant diners procedents d'altres activitats criminals, per tant és un *win* absolut. Les capes van composant el sistema criminal, un podria dir, no és un sistema criminal és com un parasistema social d'una comunitat dins d'una altre. Dins dels nostres paràmetres és absolutament criminal, perquè està basat en il·legalitats, en processos d'explotació, en moviments de capitals fora del control reglat, no genera impostos, hi ha mil delictes que es cometen aquí. Però des de la seva perspectiva és un sistema d'evolució social dins de la nostra societat. I tot això el que genera és una perpetració del deute. El sistema econòmic / social / criminal només funciona en base a l'emissió de diners que tant el que tu prestes com el que generes tenen base il·legal.

⁸¹ E: vale, okay, si ho entenc.

⁸² SME: tot això és el que tenim darrere però davant dels morros. L'estructura criminal és el motor més eficient d'aquestes activitats. Ho hem titllat de sistema criminal de tipus jeràrquic cooperatiu. Aquesta és l'estructura bàsica del sistema criminal xines. És el

sistema de triades , però el sistema de triades no és el sistema que hi ha Chaki Chan y tots tenen uns bigotis així i fan tortures, no. El sistema de triades es un sistema que està dintre del desenvolupament històric i cultural de la comunitat de la societat xinesa. Que importat ... nosaltres per exemple diem 'ostres les estructures criminals jeràrquiques com la màfia, como los Eiyé' emparats en els sistemes militars que són d'estructura occidental. Ells han utilitzat un sistema organitzatiu que els hi és còmode que és el sistema de les tríades. És un sistema comodíssim per ells, perquè el propi sistema de triades els hi facilita un anonimats absolut. En que consisteix? Son tres peces. Les tres peses dins del tema de l'explotació sexual / TEH són sempre l'existència d'un aparell de producció, un aparell de gestió i un aparell extern, i aquí pivota tot.

⁸³ E: vale, que són els aparells de producció?

⁸⁴ SME: els aparells de producció són els prostíbuls [pisos] o els tallers de confecció. És el lloc on es desenvolupen purament i directament l'activitat d'explotació. En un taller, és un lloc on no hi ha normes de seguretat, hi ha risc per la persona, no hi ha drets laborals, s'exploten més hores. En un prostíbul, t'exploten sexualment. I genera una sèrie de diners. Aquí ja està més lligat a l'explotació laboral. El sistema de producció és un sistema de producció en cascada, no t'ho explicaré en detall, però si una persona vol fer roba a gran escala, contacta amb tres empreses reglades i legals, que li diuen que fan roba, aquestes tenen subcontracta amb productes de roba il·legals. Perquè aquestes empreses t'ofereixen el mateix producte, però en menys temps i menys diners. I perquè quedi blanquejat les estructures generen unes empreses xineses legals, que no tenen producció legal i redistribueixen la producció en diferents tallers. L'aparell de producció ha d'anar de la mà de l'aparell de gestió.

⁸⁵ E: què és l'aparell de gestió?

⁸⁶ SME: és el que conformen bàsicament gestoria o bufets d'advocats i és el que manega tot l'entorn on desenvolupes l'activitat d'explotació. És a dir, tota l'explotació està imbricada amb la pròpia xarxa, ningú funciona de manera autònoma, no trobaràs mai dins de la comunitat xinesa una persona que tingui un prostíbul o un pis i funcioni autònom. Perquè necessites de l'estructura de base criminal que et facilita pisos, padrons, empreses, per generar el que ofereixes a la víctima perquè faci el deute. Necessites ... qui té el monopoli com organització criminal xinesa dedicada a l'explotació sexual del control

d'un determinat entorn de prostíbuls. Si te ofert un dels meus dos prostíbuls és perquè te'ls ofereixo jo, tu no obriràs un prostíbul quan i on et dongui la gana, estem parlant d'un entorn criminal. Qui maneja tota aquesta necessària, control i supervisió és el que s'anomena aparell de gestió.

⁸⁷ E: vale.

⁸⁸ SME: la gestió vam veure que es basa fonamentalment amb el que li dèiem la xarxa de relacions. I això és aplicable també en l'explotació sexual. Vam veure que taller de confecció, diga-li prostíbul trèiem informació del titular del pis, del llogater, qui paga el llum, l'aigua, el gual, qui paga la furgoneta, qui és l'usuari de l'assegurança, pots obtenir mil dades a l'activitat. Vam descobrir que el titular del lloguer del taller numero 1 al seu temps la furgoneta per aconseguir el gènere era el mateix titular que el del taller número 23. El de la assegurança era el del taller 44. I qui pagava la llum del 44 era el titular del taller 1, 12 i 17.

⁸⁹ E: és a dir, tots estaven relacionats entre tots.

⁹⁰ SME: hi ha una relació documental entre tots els aparells de producció que excedia de la casualitat. Tu tens una unitat que tu gestiones, però aquell funciona perquè està sota un entramat global que algú des de més amunt és qui ho manega. Les relacions entre ells són absolutes, no hi ha cap taller independent que funcioni de manera autònoma. Des de l'aparell de gestió veus la *big picture*, veus el global. Per fer això necessites els diners, el préstec, per obrir el taller, t'ofereixo els treballadors, però també necessites els padrons per encabir els treballadors, les propostes de contracte de treball, tot forma part pel propi entramat que té pisos, empreses i de tot. I aquí tenim el mateix en prostíbuls. una operació on el voltant d'un eix comú de la ciutat de Barcelona, que el carrer era el d'Aragó, teníem casi una quarantena de prostíbuls que estaven relacionats de la mateixa manera. Per tant, no existeix l'autonomia entre aquestes entitats.

⁹¹ E: bf... ja. Que tot està relacionat.

⁹² SME: però més enllà d'això la globalitat d'això i si tires endarrere és entendre això no com una activitat criminal estàndard en la que un senyor vol explotar i explota, sinó que té un procés d'entrada en un entorn delinqüencial / social / econòmic amb el que tu evoluciones i sobre el que allà es van posant com capes de lasanya, que són els que es

dediquen a fer els préstecs, que al seu temps procedeixen d'activitats criminals diferenciades o les mateixes depenent de l'èxit que tinguis, perquè si et funciona molt, amb el benefici pots generar préstecs. Estàs al nivell 1 o al nivell 2 o al 3, depenent dels diners que tinguis. Llavors quan jo veia els diners que moviment, si veia que a algú li feien un préstec de mis milió d'euro, els diners no venen d'aquí, vindran de fora, perquè aquí no hi ha ningú que tingui la capacitat per fer préstecs de mig milions d'euros. Llavors d'on procedeixen? doncs d'Itàlia, al Prato.

⁹³ E: vale o sigui que està vinculats moltes parts del món.

⁹⁴ SME: clar, perquè si jo tiro de fils, arribava de Santa Coloma a Barcelona, de Barcelona a França, amb Alemanya ... la xarxa de relacions és comuna. Ells no treballen amb paràmetres de territori, sinó que van en paràmetres d'extensió.

⁹⁵ E: si, vale, costa però t'estic entenent.

⁹⁶ SME: [informació addicional]. Doncs això és l'estructura de la investigació del cas Turandot, que està relacionat amb prostíbuls. Cada punt groc és un prostíbuls i tot això són les relacions per administrar i controlar aquests prostíbuls.

⁹⁷ E: vale.

⁹⁸ SME: vale i el tercer punt són els associats. Els associats són els *Snakehead* que son els caps de serp. Aquest és el nom en el que es coneix internacionalment a les xarxes de tràfic de persones xineses. Vam veure que la provisió de persones que eren el combustible perquè s'activi tot aquest procés criminal, per això diem que és piramidal, és a dir el que ve, la mà d'obra que ve és un producte amb el que negocia una organització criminal que en aquest cas és la de los *Snakeheads* perquè diu 'jo et porto gent a Barcelona, tu els col·loques en aquesta xarxa i els benefici és comú', tu et beneficies creixent com a persona dins de la comunitat, sent víctima explotada amb projecte de arribar a tenir els teus propis beneficis i, jo tinc el benefici amb el tràfic de les persones. Els diners que obtinc els reverteixo amb els préstecs dintre de la pròpia estructura. Llavors, el tercer puntal és el que componen aquelles organitzacions que necessàriament no són les que desenvolupen el procés directe d'explotació, com els aparells de producció. L'aparell de producció i gestió és més local.

⁹⁹ E: vale. I aquest ...

¹⁰⁰ SME: el tercer puntal són les estructures que faciliten el moviment de persones. Durant la investigació, durant el dispositiu de Mataró de tallers els responsables de l'estructura trucaven als *Snakehead* demanant-li's 'necesito que me cojas a quince personas y me las traslades a las empresas que tenemos en Hamburgo'. Llavors requereixen del servei d'altres perquè els hi portin persones, per traslladar-les,

¹⁰¹ E: es un rol dins de l'organització.

¹⁰² SME: es un tercer puntal, però en aquest cas sempre és extern. I pot estar compost per una o varies organitzacions. Però li diem aparell extern. Perquè una altre cosa que necessitaré sempre invariablement és que els diners se'n vagin fora. Llavors necessitaré una estructura que em faci ...

¹⁰³ E: perdona però fora?

¹⁰⁴ SME: fora a la xina, fent blanqueig de capitals.

¹⁰⁵ E: i això ho mou també el cap de serp?

¹⁰⁶ SME: no, això ho mou altres organitzacions que es dediquen al blanqueig de capitals, que estan dintre de l'aparell extern. Aquesta és la criminalitat que no fa soroll, que no afecta a ningú, perquè una tienda, otra tienda, no pasa nada, però això és molt pitjor que 50 bandes d'atracadors matant a gent, perquè l'afectació que tenen a nivell de rebentar el mercat laboral, provocar el tancament d'empreses legals, manca de diners que es reverteixen en impostos i per tant, en beneficis socials per a la societat d'acollida. Em ... és a dir, l'atur que genera el tancament de l'empresa. És a dir, el perjudici exponencial d'això en la societat d'acollida és immensament més greu, amb tots els respectes, a una mort. Mira't des d'una perspectiva global.

¹⁰⁷ E: ja, totalment. Que complicat.

¹⁰⁸ SME: rutes, beneficis per deute criminal, blanqueig de persones, préstecs comercials, monopoli industrial, funciona així. Aquí teníem el tema de l'explotació demandada. Quines característiques associem a l'activitat criminal xinesa? doncs una d'elles és que té un caràcter expansiu, o sigui que el procés piramidal del que hem parlat, un altre és el tema del concepte de l'explotació demandada. És a dir, jo vull ser explotat conscientment, perquè per ells és un ascensor social. I per tant, no m'importa venir amb la meva família

i viure en un taller de confecció, tancats 24h al dia, treballant 16h perquè sé que d'aquí a 10 anys potser soc jo el propietari d'aquest taller. Cada uno elige su camino. Després existeix aquesta bidireccionalitat entre la víctima i l'exploador. Això serien els xinesos.

¹⁰⁹ E: como si fuera poco. Ostres, vale.

¹¹⁰ SME: està més treballat i és més important els dels Nigerians.

¹¹¹ E: doncs anem amb els Nigerians.

¹¹² SME: [informació addicional]. Suposo que d'això si que t'han parlat, que són les característiques que defineixen els titulars el sistema d'exploació sexual en aquest cas directe dels Nigerians són, estructures jeràrquiques amb composició de cèl·lules independents connectades per vincles relacionals i familiars. Son estructures jeràrquiques, ja no és una estructura cooperativa. Són cèl·lules diferents que els vincles de base ... estem parlant de l'activitat criminal vinculada al TEH amb fins d'exploació sexual Nigeriana local. Perquè hi ha dos capes de lasanya també. El local, no és gent de Barcelona que viuen a Barcelona sinó que estan a Barcelona físicament i exploren a Barcelona, però també tenen connexions internacionals, però tot i això en comparació amb els altres els hi diem locals.

¹¹³ E: vale.

¹¹⁴ SME: llavors, tenen vincles relacionals d'àmbit bàsicament familiar. Els explotadors són el marit, la dona, la cosina. Hi ha un entramat de proximitat. Son estructures transnacionals que tenen membres aquí i membres a fora, perquè tenen els captadors a Nigèria, tenen relacions amb els *coyotes* que són els que fan el trasllat de les víctimes i demés. Després, interactuen amb altres organitzacions criminals internacionals, necessàriament com son els propis *coyotes* quan no son seus o amb les organitzacions de tràfic de persones Marroquines quan han de creuar, perquè el contacte entre ells és directe i han d'efectuar els pagaments, tenim mil exemples de gravacions de 'cuanto por pasar a las chicas?' 'mira si vienen la semana que viene tengo sitio en la patera para 7 tanto dinero, los quieres con flotador o sin flotador?' 'flotador cuánto?' 'mil euros más' 'pues sin flotador'. I una cosa molt important és que estan sotmeses a supraestructures criminals, i aquí és on apareixen els Eiyé. És una característica definitòria.

¹¹⁵ E: vale. O sigui hi ha diferents tipus d'organitzacions i la Supreme és una d'elles?

¹¹⁶ SME: no, les organitzacions locals tenen un tipus d'estructura reconegut comú que és aquest amb relacions familiars i tal i que es dediquen directament a l'explotació de víctimes, amb vincles a l'estranger, per la captació i demés i que necessiten d'altres organitzacions per manejar tot el cotarro. Doncs totes aquestes a Barcelona n'hi ha una, dos, tres, quatre, cinc. I totes elles estan sotmeses a una macro organització que és la Supreme Eiyé Confraternity, que aquesta passa per allà sobre i diu 'hacer pero porque yo os dejo hacer'.

¹¹⁷ E: vale, vale.

¹¹⁸ SME: llavors, els deutes que generen esta entre els 40 i 50 mil euros, que són els més elevats de tots els organitzacions de tràfic per explotació sexual. Llavors, la coacció que utilitzen és una coacció que diem indirecte amb el cas dels països de l'Est la coacció és directa, a la calle 'no' pues paliza. En aquest cas no, hi ha elements coactius més subtils, com són el vudú, que és un tipus de coacció de base cultural o el control o coneixement de la teva família en el país d'origen, les coaccions o amenaces a tercers. Llavors no t'ho estan fent directament a tu. Això permet al seu temps que el tipus de control sigui indirecte. Un element definitori de les organitzacions de l'Est és que el proxeneta sempre està al costat de la víctima. Quan tu controles a dones en un punt de carretera, en un punt determinat hi ha un cotxe amb dos tios de l'Est vigilant. Les estan trucant constantment per preguntar-li on està, que fas. En aquest cas les dones Nigerianes pots estar un més darrera d'elles i no saber qui les exploten. Surten de casa, agafen el metro se'n van, tornen i dius 'treballen per elles mateixes'. Si aprofundeixes et dones compte que no, que és pitjor encara. Els elements coactius són molt més profunds i permeten fer un control indirecte, no necessito estar sobre teu per controlar-te.

¹¹⁹ E: vale.

¹²⁰ SME: i aquí ve el caràcter cultural de les amenaces o les amenaces a tercers. Em ... són molt expansiu. Ah i això és molt important, el deute no creix. El deute són 40 mil, són 40 mil. I quan l'acabes de pagar libre. Clar però pagar això ...

¹²¹ E: home es que 50 mil o 40 mil euros ...

¹²² SME: si vas a fer serveis a les Rambles, i a cada serveis són 15 o 20 euros, doncs suma. Clar a més que necessites per viure. I a vegades si apareixen els Eiyé et doblen el deute,

per què has de mantenir a una organització i a l'altre. Una característica que tenen són sobretot és aquest control indirecte, el deute no creix mai i la vinculació amb la organització finalitza quan es retorna tot el deute. Per tant, podem afirmar que no estem parant d'una explotació típicament sexual, sinó una explotació econòmica. Perquè si tu pagues el deute, pots fer qualsevol altre cosa. No has acabat de pagar però ... passa molt sovint que un client coneix a una dona i li dic 'quiero que vengas conmigo'. Llavors vas a parlar amb el proxeneta o amb la madam o la *mami* i li dius 'vull que es vingui amb mi' i ells 'vale, 40 mil euros que està pagando'. Mentre els pagui cada mes més igual. Clar hi ha tios que van pagant, en el moment que deixen de pagar o se'ls hi acaben els diners, l'agafen porten a la noia cap a Itàlia i a seguir allà. De la mateixa manera que sembla que el control sigui més laxa, quan no compleixes les normes són molt més expeditius que qualsevol altre organització.

¹²³ E: i si elles volen exercir la mendicitat per guanyar més diners i tancar abans aquest deute poden fer-ho, no?

¹²⁴ SME: si. I això té molt a veure amb les dones Nigerianes demanat, això és el *begging*. És una altre manera d'obtenir diners dins dels processos de tràfic de persones per explotació. Però també hi ha explotació per la comissió de delictes, la mendicitat o el *begging*, el tràfic d'òrgans. Per tant, l'explotació és bàsicament econòmica. La majoria del desenvolupament de l'activitat és via pública i pisos. Tenen vinculació amb màfies de tràfic de persones de dones Africanes. Les rutes del tràfic de persones, de dones Nigerianes, es modifiquen molt i s'estava començant a veure, sobretot en l'entorn britànic, cosa que ara amb el Brexit suposo que es modifica, que és el tema de moure-les amb vols. És molt més car, però és molt més segur. I implica la falsedat de documentació i tal.

¹²⁵ E: abans que era pel Marroc o Líbia, ara es pot fer per avió.

¹²⁶ SME: en els meus temps s'estava començant a expandir una via molt més segura. Perquè com tu facis una inversió com aquestes en una persona, i com se't mori en la meitat del viatge perds els diners. Si les agafen i tal, perds els diners. D'aquesta manera pagues, si necessites documents son falsificats o generats amb documents legals però per funcionaris corruptes d'ambaixades. I els vols cap a Anglaterra, per el tema del *Commonwealth*, entren parlen en anglès, és més natural que procedeixin de Nigèria, una

excolònia britànica, el idioma és el *broken english* i després, quan no hi havia Brexit passaven a Europa i a partir d'allà era una porta. Clar ara aquesta porta suposo que s'haurà tancat.

¹²⁷ E: doncs, sí. Segurament.

¹²⁸ SME: això, les rutes conegudes que teníem eren, depèn dels períodes de tancament de fronteres per part del Govern del Marroc o de la força en la que porten a terme els controls pel tema d'immigració irregular, sigui per Itàlia o Espanya. Va haver una època molt forta que venien via Marroc cap Algeciras. En l'últim període que vaig estar jo era bàsicament la via d'Itàlia, sortien des de Líbia perquè el Govern marroquí ha fet acords amb la Unió Europea, principalment amb Espanya, per tancar portes i llavors són molt més estrictes. Qui surt pel Marroc és perquè el Govern marroquí vol que surtin. Hi ha uns vallats, unes cadenes i els propis policies diuen 'este mes o esta semana podéis salir' i sortien. Amb aquest tema com hi ha hagut molts ajuts de la Unió Europea, aquí no surten. Llavors se'n van cap a Líbia, que és un estat fallit, on hi ha un desgovern absolut. La via de Canàries l'any anterior havia desaparegut totalment, ara sembla ser que aquest estiu ha tornat a agafar força. Després hi ha una altre que és la via aquesta terrestre. Hi ha una via que és anar cap a Iran, perquè aquí a Iran hi ha un grupuscle important de los Eiyé. Però una de les vies era cap a Iran, via terrestre, cap a Turquia, a través de les zones més poroses del territori Schengen i entrar a la Comunitat Europea. Clar estem parlant de mesos per arribar.

¹²⁹ E: vale, clar s'adapten per agafar la millor via.

¹³⁰ SME: això el que dèiem abans, hi ha els explotadors a dalt, els receptors a les zones portuàries, els *coyotes* són els que fan el *smuggling* pròpiament dit i després gent, membres de l'organització, doncs hi ha des del bruixot que fa la cerimònia, els captadors que són els social protector, que capten a les dones dient-lis 'jo et donaré una feina' parlen amb els seus pares, tot això. Al mig de tot això apareixen els Eiyé. És una organització de fa molt anys que molts cossos policials no sabien de la seva existència fins fa poc. Però per trobar-la has de dedicar molt de temps. D'aquí poc no tardarà en sortir la sentència del cas Venu, de Nigerians. És possible que sigui una de les sentències més potents a nivell europeu, per la càrrega de prova que hi havia. Tenim les dues sentències més grans d'Europa, de 50 i pico anys i per 20 i pico per un altre. I està basat en això, entra a fons

en aquests temes. No pots agafar únicament la declaració de la víctima, perquè la qualitat de la prova és molt petita i no es sostén.

¹³¹ E: però no entenc, que s'hauria d'investigar més?

¹³² SME: el que no pots és basar-te en una persona que diu 'este señor me ha hecho esto'. Controlar si realment aquesta señor es dedica a aquest negoci, detenir-lo i presentar-lo al jutjat, no. El delicte de TEH és un delicte que compona tants elements tan subtils i que molt sovint els elements que fan típic el delicte és desenvolupen en l'àmbit de la intimitat que necessites una qualitat de proves molt bèstia. Has d'acreditar que existeix realment un element coactiu clar, perquè no sempre es te he pegado o te dejo de pegar. És aquest element tant subtil com és l'estat de necessitat, l'has de acreditar. Has d'acreditar de quina manera hi ha un vincle entre la víctima i l'explotador. Has d'investigar si formen part d'un entramat o no, perquè si tu no coneixes l'entramat global allò que estàs fent és coix. Quan parlàvem de l'estructura xinesa, quina és la virtut de les triades? Que la connexió entre els tres elements és unipersonal en la majoria dels casos. Tot aquell entramat bestial qui vincula l'aparell productiu amb l'aparell de gestió és una persona. En el moment que tu trenques aquell vincle, l'estructura es desfà i ja pots buscar ... per què no trobes el vincle. I això és un element que l'ha fa molt fàcil amagar-la. Doncs en qualsevol estructura criminal complexa i les del delicte del tràfic d'éssers humans ho son, estem parlant de conceptes d'estructura criminal complexa, si tu no et focalitzes en la 'big picture' i vas al detall, el detall no funciona per si sol, i si tu presentes aquesta peça per si sola al jutjat, comencen a sortir dubtes de 'por qué esto?', 'como hacen esto?', com que no coneixes la resta de l'entramat, això no es sosté. Perquè allò forma part d'una maquinària i quan treus una peça de la maquina dius 'esto es una tuerca, parece una tuerca de un reloj, pero donde está el reloj?'. Llavors la tendència natural és tinc una víctima, el otro, le encuentro un elemento de uep detenidos, i l'element de la càrrega de prova és insuficient per demostrar el delicte, per trobar el seguiment dels diners, on van els diners? Qui és el motor? Qui es el captador? És a dir, si no coneixes com han fet el procés de captació, no tanques el procés, llavors dius 'l'únic que m'està demostrant vostè és que aquest senyor estava controlant aquesta senyora perquè li donés diners durant l'explotació sexual', però estarem parlant del lucre per la prostitució, no estarem parlant de tràfic d'éssers humans. Necessito el procés de captació, el procés d'acollida, el procés d'explotació, necessito els elements condicionants de ...

¹³³ E: Tot, tot, tot, ja t'entenc.

¹³⁴ SME: Això només es pot fer si coneixes tota l'estructura, llavors, conèixer tota l'estructura requereix investigacions de dos, tres anys. Vale, doncs això, els Eiyè són aquests personatges. Una estructura de gent que tenen uniformes, que tenen una simbologia molt determinada, o sigui visualment son molt reconeixibles i tenen una estructura gairebé de caràcter paramilitar. I llavors dius ostia, estos personajes existen? Pues sí. I com es que no els coneixem? Ah bueno, aquí està la gràcia, però si tenen fins i tot uniformes. Eiyè vol dir ocell en Ioruba, que es una de les llengües que utilitzen, té a veure amb les comunitats ètniques en aquelles comunitats de l'Àfrica, los Edos, los Ioruba. Hi ha un tema molt interessant que és l'estudi de la simbologia dels somnis i la màgia dins de la cultura africana, per entendre el perquè de les reaccions de les víctimes dels processos d'explotació. I això té molt a veure sobretot a l'hora de prendre una declaració a la víctima, és molt important saber-ho, perquè dins la cultura nigeriana molt vinculada al tema del vudú, en les zones més rurals, no hi ha una distinció real entre la vida real i la vida dels somnis. A vegades quan parles amb víctimes d'aquest abstracte social i cultural baix, barregen una cosa amb l'altre, és molt interessant.

¹³⁵ E: què és això?

¹³⁶ SME: això és una foto del Facebook que pengen els Eiyè [fotografia d'una persona que acaben de matar]. Això vol dir que existeixen i que es promocionen i evidentment, no maten a destraldes a gent pels carrers de Barcelona, però sí ho fan a Nigèria i a altres països i ho posen a les seves pàgines. Tenen una simbologia absolutament lligada a les aus i, principalment a les àguiles, que és el seu símbol. També es diuen *airlord*, que son los caballeros del aire. [informació addicional de documentals].

¹³⁷ E: vale, perfecte, m'ho miraré.

¹³⁸ SME: llavors, els Eiyè són el que anomenem una supraestructura criminal, perquè plana per sobre de la resta d'estructures d'àmbit local. Llicencien les activitats criminals. Jo et deixo que tu facis això, perquè jo tinc un poder com a organització. L'estructura Eiyè va més enllà de l'activitat merament criminal. Els Eiyè tenen el seus orígens a les confraternitats Universitàries dels anys 80 i van tenir una expansió que va derivar en entorn cultural, polític i criminal. Per exemple, hi haguts presidents criminals que eren miembros de los Eiyè. Tot és molt més difós del que ens pensem. Quan entres a treballar

en el crim organitzat veus que tot està viu, que la societat i la criminalitat estan imbricades. Doncs en el cas de Nigèria això és molt evident. Tot Nigerià sap el que és un Eiyé i saben que si un Eiyé se te pone delante estas perdido. Ells venen aquí, van a l'activitat criminal, els que venen drogues, els que tenen dones a les rambles, els que fan falsificació de documentació o targetes de crèdit, es que compren per internet i, els i diuen 'm'emportaré una part del teu negoci, a canvi et deixo fer negoci. Si no ho fas no treballaràs aquí'. I d'això viuen bàsicament els Eiyé. No viuen de dame parte de tus beneficios, sinó que jo formaré part del teu negoci.

¹³⁹ E: llavors formen part de tots els negocis.

¹⁴⁰ SME: exacte. Llavors ells et trobes que estàs investigant, això em va costar molt explicar-ho al judici, el que està aquí que té una organització local i està explotant dones et trobes que és un tio, la seva dona, la seva cosina, uns amics del mateix poble i, són els que ho mengen tot. Però de cop i volta veus que algunes de les dones que tu estàs controlant tenen parelles que no son d'aquesta organització sinó que son Eiyés.

¹⁴¹ E: que estan dintre de Eiyé?

¹⁴² SME: sí. Els Eiyés diuen 'aquesta dona me la quedo jo, para mi uso y disfrute i m'emporto els diners que produeix ella, tot i que la dona és teva, però els diners me'ls quedo jo, Perquè soc Eiyé i sinó et tanco el negoci'. Llavors ells obtenen benefici d'aquí i d'allà i això ho fan de manera particular com a Eiyé. Cada un es busca la vida amb els seus *business* amb un element comú, tots formem part d'una estructura militaritzada molt tancada, que somos los Eiyé i si algú em genera un problema a mi, venen 500 Eiyés y estas jodido. I d'aquesta manera tots els Nigerians diuen que sí, queda't una i l'altre i l'altre dona.

¹⁴³ E: és a dir, ja per ser Eiyé tens poder.

¹⁴⁴ SME: clar, perquè ja saben qui son. Per això es publiciten i fan el que fan. El tema va molt més enllà. Però clar, això suposa en moltes vegades un doble procés d'explotació de les víctimes, perquè tu ets una víctima amb un deute amb els que t'han portat i a sobre tens un Eiyé que vol que li donis diners amb ell del benefici. Quan jo et dic queda't amb aquella dona és queda-te-la i que produeixi per tu, però a mi m'ha de seguir pagant lo meu. Llavors paga a un i paga a l'altre.

¹⁴⁵ E: pobres.

¹⁴⁶ SME: llavors hi ha molta opacitat, actuen només en el si de la comunitat nigeriana. No fan això contra organitzacions criminals nacionals. Dins de la seva comunitat ho manegen i amb una extensió molt important. Això els converteix, a ulls de la policia i les unitats d'acollida, amb un quelcom invisible, perquè a qui li importa el que passi en el si de la comunitat Nigeriana?

¹⁴⁷ E: ja.

¹⁴⁸ SME: llavors, que fan els Eiye? Amb els beneficis que obtenen, una part d'aquests reverteix en l'organització, és una quota. Jo soc membre de los Eiye i pago la meua quota mensual a los Eiye. Llavors, com a estructura, els Eiye és una estructura brutal, l'estructura criminal Eiye és més gran que la màfia italiana.

¹⁴⁹ E: a veure espera, que no sé si ho he entès bé. Si jo soc una organització local, em ve un Eiye i em diu que aquesta dona és meua. Llavors aquest Eiye paga una quota als altres?

¹⁵⁰ SME: a veure, els Eiyes s'estructuren en nius. Dins del si del niu ... queda't en que ells el que fan amb els seus beneficis és, si jo t'estic explotant a tu i a altres més i tu em dones 10 € d'aquest 10€ jo em quedo 5 i 5 són per la organització Eiye.

¹⁵¹ E: vale, vale.

¹⁵² SME: l'organització és jeràrquica, extremadament jeràrquica. És gairebé militaritzada.

¹⁵³ E: més que una màfia Italiana?

¹⁵⁴ SME: molt més. Una de les coses grans que hem aconseguit, que no tenia cap altre país és que a mesura de treballar hem desmantellat els Eiye de Barcelona 4 vegades. Nosaltres els desmantellem i ells tornen a créixer. Formen part d'un oceà però nosaltres buidem una charca, però ve aigua de fora una altre vegada, això no s'acabarà mai. A través d'això hem obtingut molta informació, de quin és el llenguatge que utilitzen perquè tenen un llenguatge propi i tenen una estructura jeràrquica amb noms i càrrecs propis. Tot això son noms de càrrecs de dintre la organització.

¹⁵⁵ E: llavors segons la posició en la jerarquia tindrà un o un altre nom, no?

¹⁵⁶ SME: exacte. Per exemple, *dove* que és una paloma és un nivell ... els baixos serien els rats que són els soldats de base. Hi ha altres que son *parrows*, *eagles*. Tot vinculat a la terminologia d'ocells.

¹⁵⁷ E: els *eagles* deuen ser importants, no?

¹⁵⁸ SME: si, però hi ha de nivell 1, de nivell 2, de nivell 3, de nivell 4. I van guanyant o perdent rangs a mesura del que fan, del que porten, de les proves de fidelitat de sang dins les organitzacions.

¹⁵⁹ E: com es diu el que està per sobre de tot?

¹⁶⁰ SME: es diuen el OJU que es el principal. Però hi ha tota una estructura el infantry, GS [General Support], *intelligent*, *OGOGO*, *OJU*, *Canary*, *Good peka*, *eagle*, *fly commander* son diferents noms de l'estructura que tenen dintre.

¹⁶¹ E: vale.

¹⁶² SME: aquesta és una foto del *executive committee*. El comité executiu de los Eiyé del niu de Barcelona. El niu de Barcelona, el seu comitè executiu vam arribar a detenir a 17 persones, però era només el comité ejecutivo, per darrera vam identificar fins a 47 membres més, però només vaig identificar aquests, hi ha molts més.

¹⁶³ E: i perquè aquells 47 no estan aquí?

¹⁶⁴ SME: perquè això és el comitè executiu, és el comitè directiu. Per càrrec aquests són directors, els altres són de tropa. I actualment, no hi ha els recursos per abastar procediments penals de 200 persones. No es pot abastar tota la informació, i per això és necessari parcel·lar l'organització, i en aquest cas vam parcel·lar a la cúpula. L'operació va ser de 2 anys, però si faig tot tardó 5 o més anys, en el que només produeixo un cas i a més col·lapso el jutjat i el procediment es pot anar a norris.

¹⁶⁵ E: ja, vale.

¹⁶⁶ SME: Es tracta d'una organització territorialment expansiva. Van apareixent grups, com el d'aquí que vam detenir al grup del comitè executiu, doncs això és un *nest*, un niu. Doncs el *nest* de Barcelona era un. Nosaltres vam investigar el *nest* de Barcelona i quan investigàvem aquest *nest* vam trobar connexions amb tots aquests *nests*, mentre parlaven,

és a dir, ja no no et dic amb el de Madrid, amb el de Valencia, i tal, sinó amb el de Gran Bretanya, amb el de Londres.

¹⁶⁷ E: I es comuniquen per telèfon?

¹⁶⁸ SME: Si, i fan visites, i reunions, tenen un dia internacional, és una multinacional del crim. Extraordinàriament jerarquitzada, i fan reunions de, ara veuràs, el líder es el OJU, i els líders es diuen Ibakas, i el Ibaka principal es un OJU, pues mentre fèiem la operació el 7 de juliol, que és el dia internacional dels Eiyè, van fer una trobada de més de 300 OJU's en un poliesportiu a Suïssa. Perquè vegis el volum ...

¹⁶⁹ E: ostres.

¹⁷⁰ SME: i aquí hem trobat que ha vingut el Ibaka de Paris i s'ha trobat amb el Ibaka de Barcelona i l'han anat a buscar a l'aeroport, li han fet una festa, han fet reunions.

¹⁷¹ E: i quan es reuneixen de que parlen?

¹⁷² SME: dels seus *business*, dels diners, de negocis, d'intercanvi de dones. Les dones que estan explotant a Barcelona porten 4 mesos treballant-les, després les mouen cap a França, yo te la compro yo te la vendo. és un *business*. Però perquè vegis és un procés expansiu. I això es pot extrapolar a Estats Units, a Canada, a Argentina, a Austràlia, estan a tot arreu i tots estan interconnectats entre tots. I tots ells tenen dependència comuna ... Dins el niu de la Península Ibèrica, hi ha diferents nius locals, com el de Barcelona, Madrid, Valencia, Bilbao i el de Portu. El líder que coordina tots aquests està a Madrid. A nivell Europeu els líders de la Comunitat de OJU's i Ibakas a nivell Europeu estaven a Suïssa. I els Old Ibaka que són els responsables de tots els altres estan a Nigèria i tot això té un rendiment de comptes com una multinacional, hi ha reunions periòdiques, i tot. Llavors, son expansius. Els nius, cada niu té un Ibaka, que és un responsable.

¹⁷³ E: que es el que tindriem a Madrid?

¹⁷⁴ SME: no, aquí tenim un Ibaka. Pensa que un Ibaka és un jefe. Hi ha el niu de Barcelona, el niu Madrid i el niu de la Península Ibèrica. Cada Ibaka és escollit mitjançant unes eleccions.

¹⁷⁵ E: son demòcrates?

¹⁷⁶ SME: sí, hi ha un procés electoral, es posicionen, els voten i el Ibaka ho serà per dos anys. I tenen un tresorer del procés electoral, un rendiment de comptes en el procés d'eleccions i tal.

¹⁷⁷ E: de veritat?

¹⁷⁸ SME: si, si. Ja et dic això passa i la gent no sap ni que existeixen. Llavors va en supervisió de les activitats. Fan informes quinzenals o mensuals, sobre les seves activitats econòmiques que es reverteixen al cap del niu. O sigui el niu local fa reunions cada setmana, cada setmana es fan reunions a algun dels pisos d'ells en cobertura al carrer amb contravigilància per si hi havia policia i allà és posen al dia de les activitats, 'que estamos moviendo el dinero'. Dins dels càrrecs hi ha un tresorer general, que agafen els diners d'aquí i l'envien a la central de Madrid. La central de Madrid es queda un percentatge i envia els altres a la central europea. I han de revertir les activitats econòmiques, s'ha de comunicar si Fulanito està treballant bé o malament, han de veure si fan ascensos o si el baixen de rang i l'han de castigar. Amb la selecció dels comandaments a través del procés electoral. Per tant, hi ha reunions locals, regionals, continentals.

¹⁷⁹ E: vale, vale.

¹⁸⁰ SME: el negoci, el *business*. Activitats que desenvolupen: el tràfic d'éssers humans, immigració clandestina, tràfic de drogues, falsificació documental, falsificació de moneda i targetes de crèdit, blanqueig de capitals. Per contextualitzar. Que passa amb els diners? Els diners s'envien a Nigèria. Utilitzen empreses de *money transfer*, empreses que fan servir el sistema HAWALA, i un sistema a través de contenidors ... és un sistema de blanqueig de diners que utilitzen els Nigerians i és que el mercat econòmic a Nigèria és diferent al nostre. Allà per exemple, una tele que no tingui TDT es pot vendre, aquí no funciona però allà sí. Llavors aquí compren cotxes, electrodomèstics de segona mà per quatre duros, que les paguen amb els diners de les prostitució. Llavors que estic fent amb això? Blanquejar els diners. Llavors a Nigèria envies un producte, no diners. Estàs amb una empresa lícita d'enviament de material a Nigèria perfectament legal, comprat amb diner de procedència d'activitat criminal que tu has blanquejat i a sobre vens i tripliques el valor.

¹⁸¹ E: vale. Quins *business*.

¹⁸² SME: aquest és un tema delicat, la vinculació directe entre l'activitat dels Eiyé i la seguretat Nacional. Per una banda vam descobrir el *bunkering* és l'extracció il·legal de petroli de les refineries. Amb això es financia per exemple el Daesh. Punxen els preus del petroli i el venen al mercat negre. Los Eiyé que teníem controlats a Barcelona, controlant a les dones que tenien a les Rambles, negociaven venda de *bunkering* directament des d'aquí. Això ja és teoria meva compartida per altres, però plantejar-te la idea del que nosaltres entenem, des de la nostra perspectiva, una dona explotada a les rambles és una dona que ningú li fa cas. Aquella dona a part de bagatge vital que porta darrera per haver creuat el país, per haver vist morir gent, de agressions sexuals, abusos, explotació sexual, a més està sent controlada i explotada per una organització local i a la vegada per una organització internacional. I aquesta organització internacional, que el que tu veus amb una mirada localista com un Mosso o un GUB és aquest és un proxeneta que controla a aquesta dona. Però si ho faig jo, que em dedico això, ja no t'ho explico així, sinó que darrera el drama d'aquesta dona hi ha una ultra supraestructura criminal que entre altres coses, aquell personatge de proxeneta a més d'explotar a la dona es dedica a vendre petroli substrat de les refineries del delta del Níger. La teoria de treball és que els Eiyé a nivell internacional avui en dia és un element de suport al Govern Nigèria, que es un Govern feble, a l'hora d'equilibrar el poder en confrontació amb Boko Haram. Boko Haram és la organització terrorista nigeriana vinculada al Daesh, que està al Nord de Nigèria que son musulmans. I els cristians estan al Sud. Llavors aquesta macroorganització internacional li dona suport armat a aquesta en defensa del Govern i el Govern els hi permet punxar els conductes Nigerians de més qualitat i vendre això. Llavors vaig començar a especular si les facilitats en que aconsegueixen treure dones de Nigèria sense que el Govern nigerià faci res no podria explicar-se amb el sentit de que les dones no som més que un capítol més del finançament d'activitats diferents, no activitats merament criminals, sinó activitats polítiques / terroristes.

¹⁸³ E: ostres.

¹⁸⁴ SME: a banda d'això els que fan el control fan activitats paraestats, intenten controlar la societat nigeriana al lloc d'acollida. Barcelona no té consolat nigerià, si vols fer papers has d'anar a Madrid que hi ha una ambaixada, llavors de manera periòdica porten funcionaris cap aquí per arreglar visats, passaports i tot el tema. Vam descobrir que qui estava gestionant tot això en nombre de l'ambaixada era los Eiyé.

¹⁸⁵ E: ostres, que dius?

¹⁸⁶ SME: arribava en un moment que cobraven a la gent per dir-li 'tu ponte en la cola, tu no' per obtenir els papers. Vam veure que algunes persones, com el que en aquell moment era el president de la NC, associació nigeriana de Catalunya, associació que representa el col·lectiu Nigèria a Catalunya i interactua amb la Generalitat i cossos policials, doncs tenia relació directe amb els Eiyé, participava en les eleccions.

¹⁸⁷ E: o sigui va molt més enllà.

¹⁸⁸ SME: si, però el rerefons és purament criminal.

¹⁸⁹ E: si, si.

¹⁹⁰ SME: també vam fer vinculació amb les esglésies evangèliques que controlen a les dones explotades, com un punt del blanqueig de capitals amb les donacions. Però tot això és perquè vegis el potencial de l'estructura i com condiciona a les víctimes. No et tornis boja. L'important és veure la magnitud de la tragèdia i com reverteix a la víctima. Una dona a les rambles li hauríem de donar la mà i dir 'ole tu', perquè qualsevol altre persona es suïcidaria, perquè la maquinaria que tenen a sobre ... afrontat tu a aquesta maquinaria ... Jo crec que ja està. Dels països de l'est?

¹⁹¹ E: jo crec que per avui és suficient. L'únic que m'agradaria saber és què creus que és necessari per millorar, o el més necessari.

¹⁹² SME: primer és necessari conèixer el fenomen, si no coneixes el fenomen com el vols atacar? Si no coneixes el fenomen no el pots atacar convenientment, l'atacaràs percelladament, puntualment, però no el podrem enfonsar mai. El primer és entendre això sinó difícil. Per entendre això necessites operacions policials amples, connexions internacionals, desenvolupar operacions on ... Estàs parlant de criminalitat internacional, no et pots centrar en el local. Jo sempre posava un exemple, l'entorn de TEH és un vaixell molt gran ple de forat per on no para d'entrar aigua, aquí estem agafant cubells i tirant l'aigua, però continua entrant. El que has de fer és taponar primer els forats i després buidar l'aigua. Per tant, has de tenir molta especialitat amb la matèria, i has de tenir clar que aquesta matèria no es solventa com una matèria criminal convencional. És molt específica pel coneixement i per la manera de treballar-la. Has d'entrar en l'àmbit d'intimitat de la víctima i has de conèixer l'estructura criminal, la captació, l'explotació, i

això no és fàcil. Fonamental, s'ha de fer un tractament adequat de la víctima perquè ens agradi o no ens agradi i, a mi em desagrada molt, avui en dia el sistema penal requereix que la víctima sigui el pilar del procés acusatori. I això genera un procés de doble victimització gravíssim amb les víctimes.

¹⁹³ E: llavors, li trauries pes a la víctima?

¹⁹⁴ SME: jo? Evidentment. S'ha de treure pes a la víctima evolucionant amb la validació de les proves que tu fas davant l'autoritat judicial. Tenim una llei d'enjudiciament criminal molt antiga que encara es basa en el *face to face*. La testificant val més que to i avui en dia tenim capacitat de presentar proves forenses de comunicacions a través d'internet que no deixen de ser indicis, i en canvi, una declaració és una prova. Si no evolucionem amb això la víctima sempre serà el puntal. operacions on s'ha treballat moltíssim i òbviament amb la pressió que té la víctima, molt sovint aquesta víctima no declara i s'ensorra el procediment. S'ha de fer un sistema fonamental, ara parlem de macroeconòmica, però s'ha de fer un procés d'evolució dels països provisors de víctimes perquè tinguin un desenvolupament econòmic que fa que les víctimes no es vegin empal·lides per l'estat de necessitat ha ser explotades. Si li talles la benzina a la maquinaria, la maquinaria no funciona. Hem de començar per aquí, però no hi ha interès. L'únic que podem fer nosaltres és ser el més cursos amb el tractament de la víctima. Nosaltres vam desenvolupar tot un procés de col·laboració activa amb les ONG's, treballant de la mà en totes les operacions. Les operacions secretes elles participen activament en els processos d'explotació. Sempre s'ha donat prioritat al tractament de la víctima, amb això vam aconseguir un increment de més del 300% de dones que arriben a la fase de judici oral a declarar. Perquè es sentien acompanyades i acollides en el procés.

¹⁹⁵ E: elles m'han dit que segueixen sent bastant actives

¹⁹⁶ SME: sí. El que passa és que és necessària la interconnexió entre ONG i cossos policials. Després està el debat de si s'ha de legalitzar o no. Jo sempre he donat dades objectives al respecte.

¹⁹⁷ E: i que és?

¹⁹⁸ SME: hi ha països on hi ha un entorn de al·legalitat, com es Espanya, hi ha un documental que diu 'prostitution in Spain is not legal but is not illegal'. A França son

molt durs, però la prostitució continua existint, la deriven al tema de fronteres i tal. Països com Holanda la prostitució és legal, clar Perquè així ‘serán trabajadoras legales, generaran impuestos’ i en números de dones explotades va pujar, fins i tot va augmentar el nombre de menors. si jo tinc una màfia que m’importa si és o no legal. Si es il·legal ho faré a les ombres, si es legal m’ho facilites encara més. Cada vegada creixia més l’explotació. La que s’ha demostrat més efectiva, la de Suècia. Aquesta no es sanciona en cap cas a la dona com a responsable directe com a prostitució si no que s’ataca al client. Consumir sexe és una mena d’agressió a la dona. Ells entenen que més allà de la voluntarietat de la dona, la venda del cos és quelcom vexatori per la dona i per tant, una agressió. Llavors no van a buscar a la dona i van a buscar el proxeneta i al client. SI consumeixes sexe jo et detinc. Llavors que passa? que ningú s’atreveix a consumir sexe, s’ha acabat el negoci. Allà el que han fet és convertir el tema d’explotació sexual en un tema de violència de gènere. El resultat és que les màfies a Suècia, els nigerians per exemple ho fan, floten barcos a aigües internacionals per muntar allà les festes.

¹⁹⁹ E: ostres, tot això no ho sabia. Doncs, perquè quedi enregistrat moltes gràcies per l’entrevista, de veritat. Ha estat molt intensa però molt enriquidora.

ANNEX 8. ENTREVISTA CAPORAL MOSSOS D'ESQUADRA (CME)

¹ Caporal Mossos d'Esquadra (CME): et faig jo la entrevista i no el cap de la unitat per temps i perquè igualment jo porto aquí casi des de que es va crear la unitat. Pensa que [anònim] ha estat el meu cap durant tot aquest temps. I molta informació de la que et digui ell serà molt igual.

² Entrevistadora (E): si, crec que hi haurà molta informació igual, però com que ell ja no es aquí volia entrevistar algú de la unitat perquè potser han canviat estratègies policials, i clar jo això no ho sé.

³ CME: sí, perfecte. Doncs quan tu vulguis. Si vols t'ho vaig ensenyant amb el PowerPoint, que crec que aquest encaixa molt amb les teves preguntes.

⁴ E: [informació addicional]. Si vols podem començar perquè m'expliquis quines son les principals organitzacions que actuen a Catalunya.

⁵ CME: doncs mira, la Romanesa, és veritat que porten molt temps assentats al territori, i portem molt de temps fent investigacions envers aquest tipus d'organitzacions. Per tant, es pot cataloga o classificar com una de les organitzacions amb major implementació aquí a Catalunya. Hi ha una representativa del fenomen a Catalunya i a més porta molt de temps. Hi ha molta diversificació dins de Catalunya. On s'ubiquen? Doncs hem fet investigacions a Terres de l'Ebre, a Barcelona, a la Jonquera. Jo feria una distinció en el territori. A vegades tractem el fenomen de manera igualitària en tot el territori i és molt diferent, no té res a veure Barcelona o la Jonquera que la resta de Catalunya. Per exemple, a la Jonquera tenim un punt calent, perquè tenim macroprostíbuls allà dalt, com el Paradise, el Madam's. Per exemple els Francesos, tenen la prostitució prohibida en el seu país, i clar ho tenen molt a prop i llavors és un punt on hi ha una convergència molt important entre les organitzacions. I dins d'aquestes organitzacions trobem la Romanesa, evidentment. Però el tractament es diferent, perquè si be moltes organitzacions són molt territorials, podem dir que la Jonquera poden conviure, hi ha un repartiment, la demanda de serveis és tan gran que és possible compatibilitzar les diferents organitzacions.

⁶ E: clar en altres llocs, entenc que aquest espai és meu i tu no pots entrar.

⁷ CME: exacte. O sinó arriben a acords o lloguen punts de carretera. Per això jo crec que hi ha una distinció entre zones com la Jonquera, Barcelona com altres punts de Catalunya.

Igual que Barcelona, Barcelona és un punt calent també perquè hi ha molta demanda i llavors poden congregar diferents organitzacions.

⁸ E: ja, vale.

⁹ CME: la Romanesa ens l'hem trobat a molts punts de carretera, a la Jonquera n'hi ha però en altres llocs també...

¹⁰ E: ja, t'entenc, vols dir que no només es concentren en la Jonquera

¹¹ CME: exacte. Com pots veure els Nigerians tampoc hi ha una gran dispersió, sinó que es troben concentrats a Barcelona, la Jonquera, però poc, el Maresme i alguna cosa més concreta al Baix Camp, però molt poc. I cap a Vic també trobem però és més zona d'explotació laboral i alguna cosa de sexual. Però el fenomen no és com a les Rambles de Barcelona. Tot i que la pandèmia ho ha modificat tot, parlem prepandèmia. Els romanesos està per tot el territori, amb gran implementació a la Jonquera i Barcelona.

¹² E: si parlem del procés de captació, quin és el mètode que utilitzen les organitzacions criminals per captar les víctimes de Romania.

¹³ CME: jo aquí també faria una distinció que no passa en altres organitzacions. Els romanesos hi ha dos grups diferents. Un són els grups familiars, són grups no excessivament grans i moltes vegades les persones objecte d'explotació són família, parelles sentimentals, neboda ... És molt habitual veure grups familiars petits, no són molt grans, ocupen un determinat espai a un o dos locals i les persones objecte d'explotació són família o del seu entorn més proper. I després tenim organitzacions romaneses que són menys però més potents, que acostumen a captar en el seu país d'origen, i es una captació que no és només en l'entorn familiar sinó que és s'expandeix molt més.

¹⁴ E: i llavors com les capten?

¹⁵ CME: el primer, aquest familiar, que crec que és el més comú, el clan familiar on els explotadors són el marit, el cosí, el marit de no sé qui. I les persones explotades són la parella d'ell, l'amiga d'ell. I aquest és com es conforma aquest grup. I després els grups més potents, o els que no són clans familiars, el seu procés de captació és molt semblant al dels països de l'est, com Albània. Utilitzen el fenomen del loverboy. És a dir, s'inicia

com una relació sentimental, que realment forma part d'un engany, me l'emporto per fer una relació de vida amb parella. L'engany no només és aniràs a treballar en un lloc i mantindrem una relació, sinó que després la relació és molt diferents. I això perquè ho fan? Jo crec que és un mètode molt bo.

¹⁶ E: aquest loverboy entenc que és de l'organització, no?

¹⁷ CME: si, si. És una persona que pertany dins de l'organització i moltes vegades l'explotació la fa ell després també. I aquest mètode és molt eficient per ells, perquè en el moment en el que tu i jo estableix una relació de confiança o sentimental és més fàcil manipular-te i imaginat que després hi ha una investigació de la policial, bé quan jo t'agafo i vull que em declaro en contra del que ha estat la teva parella i la qual t'ha estat manipulant tant de temps, és un cicle com el de la violència de gènere. És amor però que realment no és amor, sinó que s'està aprofitant de tu. I en el moment que l'abordes i intentes fer-li veure quina és la seva situació actual, no acostuma a declarar o inclús acostuma a declarar a favor del seu explotador. Per això és un fenomen que utilitzen molt les organitzacions de l'est. Però és el que et dic els Romanesos aquest fenomen l'utilitzen però poc, es dona molt més als clans familiars.

¹⁸ E: clar però si estan dins la família la captació ja està feta diríem.

¹⁹ CME: si, clar, aquest pas diríem que ja el tenen fet.

²⁰ E: ja.

²¹ CME: i després tindrem l'engany. Busquen gent a Romania amb recursos econòmics insuficients, o gent jove. Això és important, per exemple, les xineses no sempre són joves, hi ha gent ...

²² E: quan és jove? [rialles]

²³ CME: clar cadascú té la seva percepció [rialles]. En xinesos hem vist per exemple noies de 42 anys. I en canvi, Romanesos si que hem trobat gent més jove.

²⁴ E: joves i menors?

²⁵ CME: no ... ens hem trobat sí, però no ...

²⁶ E: no es ...

²⁷ CME: podríem dir que no és un fenomen representatiu. T'ho pots trobar sí, però no és representatiu. Quines edats? 17 sí, però no son menors de 16 anys. Però no es una situació freqüent. I molt menys freqüent si es prostitució a carretera, per què seria molt visible i la identificació serà molt fàcil, si és un menor. Per això si hi ha menors estan en locals. Per tant, el mode de captació crec que és important fer aquesta distinció: grups clans familiars, on la captació ja és el propi nucli familiar, perquè s'ha format aquest vincle familiar i la captació ja existeix, perquè ja formes part d'aquest nucli. I després, les organitzacions potents, on si es realitza aquesta captació, amb loverboy o engany prometent que hi ha treball a través de noies joves, entre 23 i 26 anys.

²⁸ E: els hi prometen ...

²⁹ CME: els hi prometen un futur. Aquests dos mètodes de captació.

³⁰ E: vale, passem ja al procés de transport. Quin és el recorregut que fan Romanesos per arribar i com entren per Catalunya?

³¹ CME: vale aquest és el més senzill dels tres que parlarem, perquè són comunitaris, i per tant, no requereixen de grans infraestructures logístiques o fer com fan els xinesos, de visados ... es que no ... perquè no cal. Normalment el viatge és terrestre, a vegades hem vist vols. Però mira vam fer una gran investigació que vam veure des de terrestres, des d'un trasllat fins avions.

³² E: si es terrestre com ho fan? amb cotxe, camions?

³³ CME: no, no camions jo no he vist mai. Aquesta típica imatge, plena de persones, això jo no m'ho he trobat.

³⁴ E: és més a través de cotxe, no?

³⁵ CME: és un transport terrestre ordinari. O sinó vols que no tenen cap tipus de dificultat per accedir, perquè no presenten visat. I poder utilitzar el sistema que vulguin. Els nigerians per exemple, el trasllat i l'itinerari si és molt important veure els punts d'entrada. Però els Romanesos ... Poden fins i tot entrar amb un vol directament a Barcelona. Es que no cal fer grans estratègies per ocultar-se de l'acció policial, perquè

poden accedir-hi lliurement. I és més, en les últimes investigacions hem vist molta mobilitat.

³⁶ E: molta mobilitat?

³⁷ CME: de dones. Sí. O sigui si es una organització d'un clan familiar no, perquè acostumen a estar molt de temps en un espai concret. Però en canvi, en l'altre grup hi ha molt moviment de dones. És a dir, poden estar aquí però després fas peticions a altres països i trobes que han estat a França, Itàlia. Per això el fet de que siguin comunitàries és molt fàcil el seu moviment per l'Estat Schengen. El fet de ser comunitari fa que no sigui tan, tan, tan, rellevant observar els seus itineraris. Si vens de Nigèria no és tan fàcil accedir al país.

³⁸ E: clar és necessari visats, documentació.

³⁹ CME: això o ho fan de manera clandestina a través de les pasteres.

⁴⁰ E: ja, ho entenc. I en cas de Romaneses venen acompanyades, llavors?

⁴¹ CME: poden venir amb la família o el loverboy.

⁴² E: entenc llavors que no venen tres o quatre víctimes directes.

⁴³ CME: si fem aquesta captació de loverboy evidentment que no. Sí que ens hem trobat a vegades trasllats de dos o tres dones que han estat enganyades amb la idea de que aquí trobaren un treball de cambrera, per exemple.

⁴⁴ E: clar, però no van 15 oi?

⁴⁵ CME: exacte els Romanesos no. Això no m'ho he trobat mai. El que mes trobem és amb avió amb l'acompanyament de la persona que la capta o via terrestre on poden anar dos o tres noies però a través d'un vehicle ordinari.

⁴⁶ E: perfecte. En quant al procés de recepció i acollida. Entenc que si el loverboy es amb el que vens ...

⁴⁷ CME: serà amb el que convius. Sí. ... i mira veus aquí veiem que l'explotació la fan al carrer. Bueno potser això ho vols parlar més endavant.

⁴⁸ E: No no, cap problema, si vols ho podem parlar ara.

⁴⁹ CME: doncs mira les Romaneses estan en punts de carretera com en locals. En romanesos hi ha carretera i locals, i està molt equilibrat.

⁵⁰ E: els locals són prostíbuls o pisos?

⁵¹ CME: prostíbuls. sí. També hi ha en pisos, però és una ràtio molt residual. Jo sempre me mogut en temes locals formalment constituïts ...

⁵² E: i si treballen en locals també viuen allà?

⁵³ CME: ara això ha canviat. Abans tenien habitacions on residien, però cada cop resideixen més en pisos compartits. Potser estan amb 4 o 5 noies més.

⁵⁴ E: aquestes noies són víctimes també de tràfic?

⁵⁵ CME: sí. I aquests pisos normalment els proporciona la organització. No és que els hi proporcionen gratis sinó que elles ho paguen. Però es un pis de l'organització.

⁵⁶ E: I si es un clan familiar?

⁵⁷ CME: si es un clan familiar és evident que conviuen amb la família i el control és directe i diari. No hi ha altre sortida. I en les organitzacions si son poques noies també poden conviure en pisos. I el control directe el fan els traficants a través del vincle o amenaces.

⁵⁸ E: si tirem per aquest fil. Entenc que la figura del loverboy l'amenaça és amorosa.

⁵⁹ CME: bé si, la relació sentimental és com el primer, perquè aquesta genera un vincle i a part d'això és un element que fa que no denunciï ni es desvinculi de l'organització. Evidentment, si aquest nivell no funciona ja passem a les amenaces i a les agressions.

⁶⁰ E: amenaces de tipus?

⁶¹ CME: doncs jo m'he trobat fins i tot amenaces ... des de la família. En el clan familiar violència de gènere. Si no vas a trabajar te voy a pegar, tu no sirves para nada, solo tienes que hacer esto. És a dir, que ho podríem equiparar a una violència de gènere. el Tu no sirves para nada, tienes que ir a trabajar porque te lo digo yo, porque tienes que traer

dinero a casa ... i fins i tot ens hem trobat amb amenaces amb el fill. Te quitaré a tu hijo, te quitaré a tu hijo, el niño es mío ... clar i això ja és una amenaça i genera una situació ... I en darrer terme tindriem les agressions. En els clans familiars, és molt complicat sortir perquè tota la família està dins. Si vols marxar d'aquest clan familiar tens un desarrelament brutal, perquè si tu no pertanys a aquest nucli, i és només una relació sentimental com el loverboy bueno un cop et desenganxes pots sortir.

⁶² E: clar, i tens on anar i suport.

⁶³ CME: exacte pots saber on recórrer perquè tens amics o família. Però quan es un clan familiar i tot el teu entorn està dins l'entramat, a qui li demanes ajuda? A la policia? a la confiança que tens? que potser no existeix. A més que pots tenir fills amb aquestes persones, amb la qual es complica molt més la situació. Aquest per tant, ja és l'element coercitiu. Tenir fills allà o la família que tinc està a l'origen i jo l'únic que tinc és la família d'aquí. I per tant, és complicat. També hi ha agressions, però aquesta primera situació ja és suficient com per mantenir-la en aquesta situació. En organitzacions que no formen part del nucli familiar, les amenaces son a famílies a elles directament o a l'agressió. Però com veus..

⁶⁴ E: entenc, no té res a veure.

⁶⁵ CME: quan treballes amb una o una altre has de saber, si tota la família està implicada i no té més contactes o si en té amb altres clans familiar. Per exemple, diferents clans poden compartir un territori, per exemple, un local o un punt de carretera, a través d'acords. Però les organitzacions més potents, que no hi ha tantes, i el seu comportament és molt més diferent on el seu itinerari és molt més divers. Un dia la trobes aquí i un altre dia està a fora. A més hi ha amenaces perquè no hi ha vincle emocional.

⁶⁶ E: llavors també és diferent el deute a pagar, no? Si estàs en un clan familiar tots els diners se'ls queda la família ...

⁶⁷ CME: clar en si mateix no hi ha un deute. No és un deute de quan em costa portar-te fins aquí o quines son les teves despeses. No, no és necessari, el que fan es recollir-te tots els diners.

⁶⁸ E: ostres que fort.

69 CME: i és el que et dic això és el més habitual. La presència dels clans familiars és molt habitual. Per exemple, quan fem inspeccions a locals podem trobar a diferents noies que són de diferents grups, i son grups petits, bueno no són 20 o 30 persones. Sinó un grup familiar.

70 E: vale, perfecte. Doncs si vols afegir alguna cosa de Romanesos. Sinó passem a les víctimes de Nigèria.

71 CME: vale, les Nigerianes, on les trobem? A les Rambles de Barcelona. A la zona del Port Olímpic. el camp nou i la zona universitària. Aquests són els llocs on més investigacions hem realitzats. Clar ara amb la pandèmia això ha baixat una mica, el volum ha disminuït bastant. També ens hem trobat que a la Jonquera també hi ha però amb un color molt més rebaixat que el de Barcelona. Ara amb la pandèmia a rebaixat la incidència.

72 E: però potser ara ha baixat perquè al no poder-te moure i les mesures de Covid han afectat.

73 CME: clar si no hi ha demanda no hi ha oferta. Però és això la jonquera hi ha més romanesos. Nigerianes hi ha, però hi ha molt més a Barcelona. També hem fet algunes actuacions a punts de carretera del Maresme, en la N-II. Però el tema de Nigerianes s'ho menja tot Barcelona. Per la zona d'Osona també però mes en temes laborals.

74 E: Vic també, no?

75 CME: sí. pels escorxadors. Quan hi ha un desplaçament indica un desplaçament de tot. No només en l'àmbit laboral, sinó també amb la prostitució. Amb el temps com que hi ha hagut aquest desplaçament del col·lectiu, també hi haurà un desplaçament de l'activitat? Ho veurem amb el temps. Però comença a haver-hi incidents puntuals. Igualment, la demanda està a Barcelona. Jo no crec que hi hagi finalment, un desplaçament molt gran però bueno. Ja que el col·lectiu a fet un trasllat pel tema del treball en escorxadors, doncs no és descartable que amb el temps ho trobem allà.

76 E: clar, entenc. Si vols passem el tema de la captació.

77 CME: la captació és com un cercle. El vudú. El principi, quan vam començar les investigacions de Nigerianes dèiem que és això del vudú ... perquè clar aquí ho hem

superat així, no creiem en que això pugui tenir efectes negatius a la salut o a la vida. Però clar en països africans aquestes creences estan molt arrelades. I ara les sentències contemplen que els rituals vudús és una forta coacció cap a la víctima.

⁷⁸ E: han començat ara o ja porten temps en les sentències ...

⁷⁹ CME: no, ja fa temps. Però ja podem dir que el vudú és pot considerar com un mètode coactiu per a les víctimes. I això ho fan en el moment de sortir del país, fan es ritus.

⁸⁰ E: i abans d'arribar al vudú com les capten?

⁸¹ CME: a través de l'engany. Aquestes si puc dir que no hi ha diversificació. El 95% és a través de 'l'engany, treballaràs en perruqueria, en fer ungles, en l'àmbit de l'estètica ... Però el que et dic hi ha una situació d'engany. A més la situació de Nigèria, ja les busquen en zones on hi ha un estat de necessitat molt important.

⁸² E: I que els hi diuen? t'has de fer aquest ritual per anar a treballar a Espanya?

⁸³ CME: si, si. En teoria ho fan com a protecció. Te protegerà hasta que vengas a España, i si denúncies alguna vegada qualsevol cosa, la teva família, la teva salut tindrà problemes. No pots anar a la policia, sempre ens deuràs el favor aquest. Clar, i per això trencar amb això és complicat. I, els ritus els fan normalment al país d'origen. Jo et capto perquè sóc amic de la família, o perquè conec a gent d'una zona ... i li ofereix un treball a Espanya en temes d'estètica, perruqueria i això i llavors li diuen ... hauríem de fer un ritu vudú per a la teva protecció, per ala nostra, això si, t'has de comprometre en que ens pagaràs el deute del viatge, el que no se que ...

⁸⁴ E: vale, vale, ara ho entenc. Es que no acabava d'entendre com arribaven fins el ritu.

⁸⁵ CME: clar perquè primer comença tot com un ritu de protecció. Després que si m'has de pagar el viatge, perquè sinó cuidado amb el ritu. I molt important que la policia no és amiga teva, no pots confiar en la policia, només amb nosaltres. Clar com és la policia a Nigèria?

⁸⁶ E: clar ...

⁸⁷ CME: clar, no és que et vaig el ritu amb la idea de dir-te ... no no ... sinó que son aspectes més subtils, és de protecció jo soc el teu amic, a mi m'has de tenir confiança a

la policia no, perquè no es amiga teva. Em tornaràs el deute per anar a Espanya i, aquí comença.

⁸⁸ E: vale, vale.

⁸⁹ CME: i llavors podríem dir que és l'engany i els ritus. I després el deute que genera és entre 30.000 i 50.000 euros.

⁹⁰ E: el viatge o tot?

⁹¹ CME: és el deute general que han de pagar.

⁹² E: i després s'acaben sumant multes?

⁹³ CME: si que es cert que això de les multes en el món Nigèria això passa menys. Sí que hem trobat en inspeccions en locals que els hi preguntem si els hi posen sancions si no fan un servei o per no fer-ho amb un client. Però Nigèria és diferents, Nigèria els hi diuen tu tens aquest deute i me l'has de pagar.

⁹⁴ E: i ja està.

⁹⁵ CME: i me l'has de pagar. Però són molts diners

⁹⁶ E: no, no, és una barbaritat.

⁹⁷ CME: com és difícil de pagar per això cometem altres delictes, furs a les Rambles. Es que siemrpe estan robando. Bé ens hem de preguntar si aquests furs que es fan és perquè volen cometre un delicte o es perquè han de pagar un deute de 50.000 euros i cada setmana han de pagar 150€? Clar si no ets capaç d'aconseguir aquesta quantitat moltes vegades busquen altres vies per poder pagar el deute.

⁹⁸ E: clar.

⁹⁹ CME: per això els plegaments de fora és sí ok te han robado però vamos a ver que hay. Jo m'he trobat casos que no és perquè vulguin cometre un delicte sinó que volen pagar un deute. Per això en aquesta organització és tan important el deute, el vudú i l'engany.

¹⁰⁰ E: i em ... la gent que els hi prometen a les víctimes un treball aquí a Espanya, és gent que coneixen, son amics d'amics, familiars o és una organització?

¹⁰¹ CME: la organització té gent a Nigèria d'origen o d'una zona concreta de Nigèria. Són contactes que potser aquests no han vingut mai a Espanya, però li diuen “necesito chicas”, llavors aquest va a determinades zones que sap que hi ha gent que necessita treball i directament les busquen en el seu entorn d'amics, coneguts, clar pot ser molt divers. Però sí que hi ha una persona allà que és la coneix la zona sap com buscar. “Ah mira conozco a una chica que quería trabajar aquí” “Ah mira genial, dime quien es”.

¹⁰² E: clar i ja està. Vale

¹⁰³ CME: no et podria dir, no hi ha un element únic. Hi ha una persona allà que és la que va captant.

¹⁰⁴ E: vale,

¹⁰⁵ CME: mira aquí tinc exemples de trucades, són intervencions telefòniques. “Le dijo a su madre que le tenía que hacer una ceremonia vudú para garantizar que pagaría la deuda”. “Ella debía hacer entrega de unas muestras de su cuerpo, pelo púbico, uñas de los pies usados para hacer vudú, como garantía para que cumpliera con el acuerdo”. Això és una declaració. “fue convencida por una mujer conocida, para la asistencia doméstica”. Així la van enganyar. mira això son declaracions. I això és el d'intervenció. “Si él tiene su número que le diga a X que deberá saldar su deuda con ella o le echara un maleficio a través de la hechicería” “me debe 5.000 aún de los 50.000 que me tenía que pagar”. Això és informació objectiva. El tema del vudú el tema del engany i el deute és així.

¹⁰⁶ E: I del procés de transport. Quin és el recorregut que fan servir?

¹⁰⁷ CME: hi ha dues rutes habituals. Inicialment quan vaig començar la habitual era la de Marroc, pensa que això és trasllat via terrestre, fes-te una idea del que és viatjar a Nigèria fins el Marroc via terrestre, el temps que triguen ...

¹⁰⁸ E: i totes les fronteres que han de passar, com ho fan?

¹⁰⁹ CME: veus la figura del *coyote*, son persones que es dediquen a això només, saben per on passar. són persones que poden ... moltes vegades ens hem trobat que no son ... no pertanyen a l'organització investigada, són gent o grups que es dediquen únicament a això, i les organitzacions recorren a ells quan han de fer un trasllat.

¹¹⁰ E: vale.

¹¹¹ CME: moltes vegades aquests trasllats les fan les cinc persones de l'organització i altres organitzacions que volen passar. Per tant, els *coyotes* poden portar a trenta o vint persones. Llavors ho fan via terrestre.

¹¹² E: com?

¹¹³ CME: trossos a cotxe, trossos a camió, caminant i poden ser setmanes i mesos. I els *coyotes* son els que ... i clar que passa en aquest trajecte? mira un altre trucada telefònica "ellas cuentas las pesadillas que han vivido durante el trayecto hasta Marruecos, incluso bebían su orina y comían sus heces para no morir". Clar, pensa que quan parlem de *coyotes* que els acompanyen no es un crucero, sinó que moltes vegades en el trajecte no tenen diners per pagar menjar, moltes vegades el procés comença allà, perquè moltes vegades s'han de prostituir per poder guanyar diners.

¹¹⁴ E: llavors viatgen soles només amb el *coyote*, no?

¹¹⁵ CME: si el que et dic potser son tres persones, los tres guías, los tres *coyotes* i després ella viatge potser amb vint persones mes.

¹¹⁶ E: que poden ser de diferents organitzacions.

¹¹⁷ CME: si poden ser de la mateixa, de diferents. És com si organitzen un creuer i ve diferents gent. Clar es que no estem passant d'Espanya a França.

¹¹⁸ E: clar, clar.

¹¹⁹ CME: es un camí

¹²⁰ E: clar i hi ha moltes fronteres.

¹²¹ CME: violacions, segrestos, que si Boko HArAm se la queda en l'estat, llavors això genera que elles hagin de pagar durant el camí doncs el seu aliment, perquè els han segrestat. Fins i tot hem vist que l'organització ha hagut de pagar i llavors a elles se'ls hi suma el deute. Clar és un camí molt dur, molt dur. I per això a vegades diem que l'explotació no comença a Europa, igual ja comença en aquesta fase.

¹²² E: clar ja comença a Àfrica. I que més hi ha Marroc i ?

¹²³ CME: i líbia, si. Sobretot, en els darrers anys que hi hagut aquesta *inestabilitat* en la zona, l'han aprofitat per ser un bon punt d'entrada a Europa.

¹²⁴ E: llavors Marroc entra per Espanya Líbia per Itàlia, no? I després d'Itàlia?

¹²⁵ CME: entren via terrestre fins a Espanya. Correcte. Això és el més habitual. Abans sobretot era la via del Marroc i ara les que ens hem trobat és que arriben a Trípoli. Arriben de Marroc a Trípoli, agafen una pastera, quan? sis mesos un any. I com vius allà?

¹²⁶ E: clar al carrer.

¹²⁷ CME: al carrer, demanant moina. amb l'explotació sexual ... Clar és el que dic que potser quan arriben aquí ja han patit una fase d'explotació. I ara mateix a aquestes dues rutes són les més importants. Marroc - Trípoli - Itàlia. També ens trobem a vegades trajectes amb avió.

¹²⁸ E: si? ostres però llavor del deute és molt més elevat, no?

¹²⁹ CME: si, perquè s'ha d'aconseguir un visat. Mira el Marroc, quan anava a creuar en una investigació li deien: "dice que le envíe 50€ para un chaleco salvavidas" perquè no tenien si volien creuar amb pastera. I li diu que el seu trasllat va sortir per televisió, que 17 persones van morir. Clar això que veiem en la tela doncs ... "que en una embarcación había unas 3.000 personas". Clar imaginat com es el trasllat ... a més no saben nadar. La fase de trasllat en aquesta organització és molt important, perquè ens permet entendre, quan fas una entrevista a una víctima, quan fa aquestes contradiccions o té aquest estrès post-traumàtic de tot el trajecte, i això és per tot aquest *background* que porten. Per això és molt important parlar tant de país d'origen, com de país de transit com el país de destí. I els països de trànsit són: el Marroc i Líbia. I els països de destí Itàlia o Espanya. Per tant hi ha com tres fases. En canvi, de Romania destaquen més el país d'origen i el de destí, el de trasllat no es tan ... si que ha estat amb cotxe o ...

¹³⁰ E: ja, ho entenc, és molt diferents una organització amb l'altre. Llavors un cop arriben ja a Espanya, entenc que també li hauran de dir que aquí també funciona el ritual vudú o que hi haurà algú controlant-la, no?

¹³¹ CME: clar això elles ja ho saben. Ja t'has fet el ritu vudú, si denuncies o vas a la policia, a part de que la policia és dolenta i et deportarà, farà efectius els ritus que hem fet

i et farem mal a tu i a la teva família. I quan arriben és quan els hi expliquen el perquè han vingut realment, han vingut per això.

¹³² E: un cop arriben ja se'ls hi diu, no?

¹³³ CME: si.

¹³⁴ E: i qui les recull aquí? perquè m'has dit que els *coyotes* es queden allà.

¹³⁵ CME: si, si, els *coyotes* es queden allà. Doncs mira ens hem trobat de tot, des de ... moltes vegades hi ha una persona de l'organització que es desplaça per exemple a Itàlia, en camps on arriben les persones d'Àfrica, que son camps de refugiats com el CIE aquí ... arriben les recullen "són familiar, soy tal" les recullen i les porten a la zona, és un membre de l'organització.

¹³⁶ E: i aquí a Espanya això també passa?

¹³⁷ CME: sí, però sí que es veritat que a Espanya ens hem trobat a vegades que els hi diuen "cogete un autobús y vente hasta Barcelona". Clar inicialment, tampoc hi ha cap problema perquè pensen que vindran a treballar. És a dir, no és fins que hi ha l'acolliment al lloc on li expliquen que faran. És quan arriben al lloc.

¹³⁸ E: vale, vale, quan arriben al lloc. Vale, i l'explotació de les Nigerianes, on es?

¹³⁹ CME: es ... una mica diferent ... si que Romanesos hi ha un control més directe de les víctimes, ja sigui perquè són famílies o persones molt properes o perquè li han proporcionat un pis on les estan controlant, punts de carretera que controlen ells habitualment. Les Nigerianes inicialment, en el moment en el que informes en que no et dediques al que t'han dit sinó que et dedicaràs a la prostitució, és el moment en el que et control més, perquè és el moment en el que hi ha més perill, on la víctima digui jo marxo.

¹⁴⁰ E: okey.

¹⁴¹ CME: llavors amb els Nigerians, inicialment sí que conviuen amb els traficants, normalment sempre.

¹⁴² E: en un pis?

¹⁴³ CME: si en un pis amb ells o amb algú de l'organització o amb altres noies de l'organització que ja porten molt de temps i per tant ...

¹⁴⁴ E: aquestes son les madams?

¹⁴⁵ CME: si, si, sempre hi ha una persona que és la *mami*.

¹⁴⁶ E: la *mami*

¹⁴⁷ CME: i la *mami* és una persona que porta molt de temps i que també exerceix, normalment, ha estat una víctima però que amb el temps es converteix en un membre de l'organització. Doncs aquesta noia que també exerceix és molt important perquè conviu amb les víctimes i per tant, les controla. Al pis la controla, la diu com ha d'exercir "tienes que cobrar tanto por este ejercicio, tanto por eso".

¹⁴⁸ E: els hi està ensenyant, no?

¹⁴⁹ CME: si, els ensenya, és com el model a seguir. Quins són els preus, fes aixó, fes lu altre, aquest si, aquest no, millor fes això o això no, ves aquí, posat en aquest punt i a més les controla durant la nit, perquè com que la *mami* també exerceix ... a través de trucades, donde estas este cliente sí o no, pues cóbrale 100 más. I la *mami* és aquesta figura, és la que fa el control final. I amb el temps si aquestes noies no generen problemes, en el mon Nigèria ens hem trobat que poden viure, no cal que visquin ... Podem dir que les romaneses és més complicat que visquin soles. En canvi, els Nigerians, arribat a un punt, si no generen problemes i van pagant el seu deute, obligatòriament no han de conviure, el control passa a ser més indirecte. Ja ha funcionat el sistema del control del vudú, ja està pagant el deute ... Hi ha vegades, poques, però el que busquen els Nigerians és que paguin els 50.000 euros i ja està.

¹⁵⁰ E: només volen el deute establert.

¹⁵¹ CME: i ens hem trobat casos de víctimes que finalment han trobat una relació de parella amb una persona que ha pogut pagar els 50 mil euros i ja està.

¹⁵² E: un cop paguen ...

¹⁵³ CME: un cop paguen s'acaben les amenaces i ja està. Clar és molt diferent amb les Romanesos que intenten maximitzar els beneficis a través de multes, sancions o no me has pagado suficiente. En canvi, els Nigerians posen un deute.

¹⁵⁴ E: però el deute del principi pot créixer una mica, no?

¹⁵⁵ CME: sí pot créixer, si ha hagut de pagar algun suborn en el trasllat, per aquestes qüestions, però no al dia a dia. I per tant, el control si tu vas pagant, el control descendeix i arriba un moment que si ho has pagat, doncs ja marxés.

¹⁵⁶ E: marxés, marxés, però com s'asseguren ells que tu no vagis a la policia.

¹⁵⁷ CME: pensa que si han aconseguit que paguis 50 mil euros i encara tens el vudú, que deia que no em denunciaràs, que tal i ... si ja ho has fet ... si no ho has fet durant, perquè ho faràs després?

¹⁵⁸ E: clar, perquè és com "ahora me van a dejar empaz".

¹⁵⁹ CME: clar. En canvi, els romanesos, si és un clan familiar quan acaba això? Mai.

¹⁶⁰ E: mai.

¹⁶¹ CME: i si son dones que no son del nucli, però ... clar costa més que acabi. En canvi, aquí si pagues ja està, però clar, quan pagues 50 mil euros?

¹⁶² E: mare meva es que 50 mil euros.

¹⁶³ CME: i les agressions ... pensa que amb el vudú es disminueixen les agressions, en comparació amb altres col·lectius, no cal arribar a la agressió, si ja tens el vudú com a amenaça i funciona ...

¹⁶⁴ E: i una pregunta. un cop estan exercint la prostitució m'has dit que la *mami* si els hi fa control ... jo vaig llegir un article que no se si això passa a la realitat però que a través del telèfon mòbil et poden controlar amb el GPS i els hi veuen doncs on estan ubicades ...

¹⁶⁵ CME: es el que et deia, el control moltes vegades no cal mirar el GPS, es amb una trucada. Ells truquen molt, perquè donde estas, has hecho este cliente.

¹⁶⁶ E: aquestes les de Nigèria o totes?

¹⁶⁷ CME: sobretot Nigerians. Romanesos de grups grans que estan en un punts de carretera, fan moltes passades pels punts de carretera.

¹⁶⁸ E: ells van passant.

¹⁶⁹ CME: si, ells van passant i miro que tot estigui bé. Arriben en el cotxe les deixen a cada una al seu punt de carretera, pum pum pum, i després marxen. Durant el matí fan una passada, pum pum ... i que tot estigui bé. I quan les recullen pum pum pum ... i les porta al domicili. Ara si son clans familiars van soles o les porten ... però és com si portes a la seva dona a treballar ... Tot i que a vegades les d'organitzacions grans com agafen un taxi. Perquè a vegades quan tu treballes molt i ja t'han detingut una vegada, ja saps el que fa la policia, doncs llavors diuen "no em vincularé amb aquestes dones".

¹⁷⁰ E: clar.

¹⁷¹ CME: i llavors moltes vegades hi ha un taxista de confiança i aquest el que les recull i les porta cada dia.

¹⁷² E: vale, i de Nigèria les trobem en prostíbuls?

¹⁷³ CME: les hem trobat també però no es que sigui massa.

¹⁷⁴ E: és més carretera, no?

¹⁷⁵ CME: carretera del maresme com t'he comentat sí, però seria més carrer no carretera.

¹⁷⁶ E: clar el que m'has dit, més a les Rambles i no en una carretera nacional.

¹⁷⁷ CME: i el que et dic la *mami* es la qui les porta, van en metro a tot arreu. I els explotadors que coordinen i fan la direcció ni aparecen, ni les porten ni nada ... no és com els Romanesos, no no ... ellos aquí no pintan ... ellos están en el seu domicili, i son les *mamis* qui les porten ...

¹⁷⁸ E: vale, o sigui la *mami* és la que s'encarrega.

¹⁷⁹ CME: si, de la seva instrucció, les cuida ... bueno les cuida ...

¹⁷⁸⁰ E: bueno si ... a la seva manera les està ensenyant, no?

¹⁸¹ CME: bueno sí, d'aquí el nom. La seva *mami*.

¹⁸² E: vale si vols mirem això de les trucades.

¹⁸³ CME: en el moment va marxar ... amenacen a les seves famílies de Nigèria. I veus el que va fer? això és el que et deia ... si tu pagues el deute cap problema ... en aquest cas la noia va marxar a Galícia i no va haver de tornar, i li van dir "o me pagas el deute o hago daño a tu familia", però no li van dir com els Romanesos "vente para aquí, que yo te controlo". Allà no, tu ejerce donde quieras, mientras me pagues 250€ cada ... a mi mes igual. En aquest cas ella es va mantenir a Galícia durant un temps i va continuar pagant uns 10.000€ més i va poder tenir la seva residència a Galícia.

¹⁸⁴ E: clar no te res a veure als Romanesos, que volen exercir el control sobre la noia sempre i s'ha de quedar al lloc.

¹⁸⁵ CME: si, en les Romaneses és molt estrany que no estiguin controlades de manera més directa. És molt estrany, que tinguis una dona sola treballant ... jo no m'ho he trobat vamos.

¹⁸⁶ E: ja, ja.

¹⁸⁷ CME: però ja veus és que s'interessen molt en això en el pagam pagam i pagam.

¹⁸⁸ E: paga'm el que t'he dit i ja està. Mira la Supreme Eiyè Confraternity.

¹⁸⁹ CME: aquesta és una mega organització Nigeriana, que ho toca tot. Des del tràfic de drogues, arms, prostitució. Ells diuen que són *nests*.

¹⁹⁰ E: vaig estar a punt de centrar-me únicament en aquesta organització, però al final vaig pensar fer un global.

¹⁹¹ CME: clar, aquesta és una organització molt, molt important. Tenen la seu a Nigèria i tenen els *nest* que són els nidos pel món. De fet, tota la seva manera de parlar té a veure amb ocells. És una àguila i parlen en termes d'ocells. Per exemple, el nido de Inglaterra como esta? I tot està interrelacionat, això és una mega-organització.

¹⁹² E: però al final fan més o menys el mateix en temes d'exploració sexual?

¹⁹³ CME: el funcionament és el mateix, el que passa és que com son molt més important, pots portar dones fins a Anglaterra. Sí que hem vist organitzacions que no son Supreme que sí han portat dones a França, per exemple .. però es que aquests tenen una interrelació brutal. És una mega organització. Que el seu comportament dins de Catalunya tenen el seu Ibaka que seria el líder de Barcelona. Després hi ha un altre a Madrid, i aquest seria el *nest* d'Espanya. Després el mateix amb Frana, però després té una dependència estructural amb seu a Nigèria i la seva relació amb altres *nest*. És molt interessant.

¹⁹⁴ E: si, ja ho veig ja.

¹⁹⁵ CME: no se si em deixo alguna cosa.

¹⁹⁶ E: per part meva poden seguir amb els xinesos.

¹⁹⁷ CME: bàsicament pisos. No trobaràs ... o jo no me trobat ...

¹⁹⁸ E: al carrer.

¹⁹⁹ CME: al carrer, ni carretera, ni a la Jonquera m'ho he trobat. Molts pisos a Barcelona. També és un fenomen difícil de detectar. Són pisos que no estan constituïts formalment. Tu pots fer una consulta de tots els locals a Catalunya, però com fas un cens dels pisos a Barcelona. Clar, son pisos que no van a l'ajuntament a demanar una llicència de ...

²⁰⁰ E: ja

²⁰¹ CME: son pisos particulars. Com fas els cens? Doncs puc mirar anuncis, les pàgines aquestes que reparteixen al metro. Puc tenir una idea ... però es difícil comptabilitzar una cosa que no existeix ... les noies que exerceixen punts de carretera tu visualment ja ho veus, a un local pots fer una inspecció, però en un pis que no saps on està? on està? sabem que hi ha pisos a Tarragona, a Girona. I a Barcelona és on hi ha més, això ja t'ho puc garantir, que hi ha un numero altíssim de pisos xinesos on s'exerceix la prostitució, un número molt elevat, però no et puc dir el número exacte.

²⁰² E: ja, aquí la xifra negra és molt elevada.

²⁰³ CME: clar a les altres puc ser més precís però aquesta és molt genèric. Se que hi ha pisos, hem detectat, hem fet operacions, però el que et dic hi ha pisos de caràcter particular que hi ha prostitució. A la Jonquera per exemple, no he vist.

²⁰⁴ E: vale, vale.

²⁰⁵ CME: a més dels pisos, també hi ha els massatges, perruqueries, tal. Si que és cert que al 2012 vam entrar en moltes perruqueries i centres de massatges, que realment al que hi havia darrera és tot el món de la prostitució. I jo crec que tot això encara existeix.

²⁰⁶ E: home si tu busques per internet surt.

²⁰⁷ CME: si ho trobes. Encara existeix, però sí que en aquella operació vam fer moltíssimes entrades, detencions i jo crec que això com a mínim va aturar el creixement, no et dic que va decreïxer, però com a mínim va evitar el creixement d'aquest tipus de locals com el massatge i tal ...

²⁰⁸ E: vale

²⁰⁹ CME: que encara existeixen, però vam aturar el creixement. EL que si hi ha molt són els pisos. Per tant, aquestes sèries dels llocs pisos, i en menys mesura els locals perruqueries, massatge.

²¹⁰ E: vale, si vols comencem pel mètode de captació del país d'origen.

²¹¹ CME: vale, vale. quin és el perfil de la víctima que capten? Ens hem trobat primer víctimes de zones eminentment rurals de Xina. Acostuma a ser gent amb poca formació. Hi ha dues qüestions ... es que a més el fenomen xinès ha evolucionat. Abans la comunitat xinesa era gran però no suficient gran com per proveir la mà d'obra ... per això l'explotació laboral, hi havien de recórrer a la captació d'origen perquè ... amb l'engany treballessin ja sigui en una indústria tèxtil ... i llavors portaven a gent les captaven les transportaven ... Ara en canvi, la captació la fan aquí. La comunitat xinesa ha crescut molt a Catalunya i ja no cal anar fins la captació en origen.

²¹² E: o sigui a Catalunya o a Espanya ...

²¹³ CME: exacte, es pot donar una captació interna. Ens trobem que encara es va a l'origen si ... però es que abans era molt ... no es que la tendència s'hagi modificat sinó que hi hagut un retrocés. Abans era molt la captació en origen, fins i tot en l'explotació laboral simulant una contractació. Clar quan aquí tens un volum de gent ... un col·lectiu molt

gran, cada cop ... ja no cal anar a Xina per captar-los, que és molt més complicat. Aquí al tenir un volum de gent, una oferta de mà d'obra suficient per captar-les aquí.

²¹⁴ E: però per l'exploració sexual és el mateix?

²¹⁵ CME: podríem dir que estem en un punt de desequilibri ... sempre ha estat captació en origen, la qual era majoritari i ara cada cop s'està equilibrant ... la barrera que tenen és brutal, els segones generacions si que parlen català o castellà, però encara hi ha molta gent que potser porta 8 anys i no parla gens ... costa molt que parlin castellà, costa molt la seva inserció, costa molt ... quants xinesos d'aquesta primera generació coneixen que estiguin integrats?

²¹⁶ E: ja

²¹⁷ CME: molts pocs. Per tant, aquesta gent és un col·lectiu molt vulnerable. Perquè clar, si no coneixen l'idioma, tenen una diferència cultural brutal, moltes vegades són irregulars i tenen un baix nivell cultural, i no es poden dedicar aquí a cap feina, clar aquesta gent ... com pot accedir al mercat laboral? Tens una bossa de gent, que encara no té el perfil de poder accedir en el mercat laboral nacional i per tant, són víctimes potencials, les organitzacions ho saben i diuen perquè ha d'anar fins l'origen, que hem costarà molt més, quan cada cop aquesta bossa de gent que ha estat venint aquí durant molt de temps i ja tenim un col·lectiu molt gran i és de difícil inserció, potser puc captar aquí.

²¹⁸ E: ostres això no, no ho sabia. I llavors els capten aquí prometent-lis un treball?

²¹⁹ CME: sí, oferien un treball, però moltes vegades ... les declaracions amb els xinesos costa, perquè l'entesa aquesta cultural ... i sempre feien un treball diferent des de treball a una fabrica, un taller tèxtil i ells quan arriben la feina no és aquesta ... és l'engany. La feina és la que te dit que seria però no amb les condicions que té dit que seria. El consentiment és viciat.

²²⁰ E: clar perquè tu vens a treballar però no amb les condicions que has pactat.

²²¹ CME: i això es un consentiment viciat, es un engany. I això m'ha passat molt amb els xinesos. Una feina vinculada a... però després no ha estat el que deien. I de l'exploració sexual, els primers casos si que recordo que hi havia una barreja de captació de persones

que ja estaven aquí, perquè els col·lectius xinesos tenen com un submón ... vull dir ... tenen el seu catàleg d'anuncis propis, tenen les seves pàgines, blogs, d'aquí eh d'aquí on pengen anuncis, es que es brutal això. Per exemple, si vas a Santa Coloma, què és el col·lectiu xinès és molt important. Allà hi ha molts rètols en xino, si et pares a entendre posa "se busca trabajo en tal sitio". La gent que va per Santa Coloma que no entens res, doncs estan oferint treball, llavors aquí mateix ja hi ha un possible procés de captació. A vegades fins i tot, es el wii chat, que és com el WhatsApp però que poden penjar de tot. Moltes vegades pengen anuncis "ofrezco trabajo", tenen un ... no sé com dir-ho un propi ... Clar abans com el col·lectiu era menor, clar si has de buscar mà d'obra on la busques? Doncs a Xina. Amb això no vull dir que s'hagi revertit la situació ...

²²² E: ja, però que com a mínim s'està donant.

²²³ CME: s'està donant. Igual ens trobem ... como la borsa ... que això és com una retracció i després tornem a la tendència original o és un canvi tendencial. Bueno com a mínim estem veient un canvi, la captació no es dona exclusivament en el país d'origen amb engany evident o condicions diferents a les pactes. sinó que aquesta captació també s'està donant aquí.

²²⁴ E: interna. Llavors en aquest cas entenc que no hi ha massa procés de transport, no?

²²⁵ CME: bueno en el trajecte final, es un desarrelament del seu entorn més immediat. Et poden portar, en un pis de Tarragona. Evidentment el trasllat de Xina ... és un desarrelament total de la seva família, és el moment en el que no tens on acudir, una ciutat nova, un país nou, cultura diferent, idioma diferent, no pots trucar, aquí ja evidentment estàs a la merced dels traficants. Però aquí el que fan és treure't el nucli dur on tens amics i tal, i intenten fer el mateix procés, el desarrelament d'aquest entorn més immediat.

²²⁶ E: de tràfic intern?

²²⁷ CME: si.

²²⁸ E: llavors poden captar a persones que tenen família aquí? o solen ser persones que estan soles?

²²⁹ CME: normalment, son persones amb un perfil que porta ... que no tingui capacitat ni accedir ni a ajudes ni a que algú t'entengui. És a dir, un perfil baix, un nivell d'educació

o nivell cultural baix, un nivell ... una capacitat d'idiomes per interactuar amb la gent d'aquí sigui baix ... que siguis irregular per exemple, perquè moltes vegades et diuen “si no haces esto no vas a conseguir los papeles” i en canvi “yo te puedo conseguir los papeles” un contracte laboral, un empadronament. Clar en el procés de captació aquest perfil és molt important.

²³⁰ E: clar

²³¹ CME: però que quedi molt clar això, que la captació en origen segueix però bueno ... mentre tinguis aquest perfil.

²³² E: clar una persona amb un perfil baix és una víctima potencial.

²³³ CME: clar, clar. La darrera víctima que vam entrevistar era això, no parlava gens el castellà, tenia ... no son tan joves .. 40 pico anys ... aquesta és la diferència entre els Nigerians.

²³⁴ E: Nigerians que havíem dit?

²³⁵ CME: si son joves 23 -30 o menors. Jo si que diria que els menors a Catalunya no s'han donat ... no és un fenomen tan important. És més residuals. I Nigerians ens hem trobat. perquè el seu aspecte

²³⁶ E: clar no és com les xineses que semblen més joves.

²³⁷ CME: exacte, per exemple, tot depèn de la seva constitució. Quan veiem una Nigeriana de 16 o 17 anys sembla més gran. I llavors sí que ens hem trobat al carrer menors. Però no és un fenomen ...

²³⁸ E: i en canvi, Xineses son més grans.

²³⁹ CME: si és que darrerament 40, 38, 42 anys ... són joves però ...

²⁴⁰ E: ja, entenc ... són joves però per l'explotació sexual ...

²⁴¹ CME: clar, no és molt habitual. I en canvi, aquí si que ho he vist. Aquesta noia que et deia, no controlava gens el castellà, no entenia res, 41 anys, venia d'una zona rural, però molt rural de la xina, portava aquí a Espanya no se si eren només 7 mesos, era regular.

²⁴² E: i com havia arribat aquí?

²⁴³ CME: a ella li havien dit que aniria a treballar no se si era una perruqueria, i després va anar a un local.

²⁴⁴ E: vale.

²⁴⁵ CME: i després ella va començar a treballar i finalment, ho va acceptar, perquè perfil molt complicat, primer ho va acceptar i després li van canviar les condicions, el que dèiem, havia de fer serveis que no volia fer.

²⁴⁶ E: vale.

²⁴⁷ CME: per exemple, si tu diu jo ho faré amb preservatiu. I et diuen no, sense, un client sense preservatiu. I això passa moltes vegades que et diuen “yo he aceptado ejercer” però clar amb unes condicions molt clares. I el perfil era com aquest. Aquesta dona ... quina possibilitat té? I el seu nivell ... pensa que li costava escriure fins i tot en xinès, o sigui el seu nivell era molt, molt baix. Com veus compleix tots els requisits. I sí que en aquest cas sí que va ser una captació en origen i després com va acceptar per una altre que la va captar una altre vegada però amb condicions diferents. Hi ha com una doble captació aquí.

²⁴⁸ E: ostres, si, pobre. I en cas de la captació d'origen quin és el transport per arribar a Espanya?

²⁴⁹ CME: avió normalment, ara ens hem trobat que ...

²⁵⁰ E: vol directe?

²⁵¹ CME: no, no ... ens hem trobat de tot, varien molt, l'última informació que tenim es que entren per qualsevol país de l'estat Schengen, potser entren via França o aquell país on ells trobin millors facilitats per accedir, jo puc agafar un visat, tinc una expressa legalment constituïda a la Xina, un visat sobre el director d'una empresa, i vaig a treballar a no sé on ... o visat d'estudiant. Ja ho fan, i busquen un país de l'Estat Schengen on és més fàcil accedir amb aquest visat i un cop han entrat allà, ja està.

²⁵² E: aquí ja et pots moure.

²⁵³ CME: si, mentre duri aquest visat.

²⁵⁴ E: i un cop s'acabi el visat entenc que tampoc les tornaran sinó que es queden aquí il·legalment

²⁵⁵ CME: clar, aquest és el seu mètode de captació també, si vols que et regularitzi ... és un mètode de captació molt important, perquè oh que bien he llegado, ale però si vols el permís de residència, de treball i si vols un empadronament i un contracte laboral, me pagaras cinco mil para el contrato laboral, mil por el padrón i durant un any m'has de treballar ... és un mètode de captació i això passa així de vegades.

²⁵⁶ E: vale captació transport ...

²⁵⁷ CME: mira això és molt important, és molt difícil trobar pisos, moltes vegades el procés de captació es dona perquè són persones irregulars. En locals ja no tant .. els locals tu pots ser objecte d'una explotació, però en pisos si que ens ho hem trobat que vius i exerceixes al mateix lloc.

²⁵⁸ E: vius i exerceixes en el mateix lloc?

²⁵⁹ CME: si en els pisos. Viuen allà.

²⁶⁰ E: i viuen amb altres víctimes?

²⁶¹ CME: si, si, si.

²⁶² E: i amb gent de l'organització?

²⁶³ CME: si. Aquí sí que porten un control. Moltes vegades és un home, tot i que també hi ha la figura de la *mami*, que ara no me'n recordo del nom. I és molt habitual que el home és el que controli. Quan són pisos ... per que vegis el control "le dice que cualquier chica que esté fuera de casa más de media hora se lo tiene que decir"

²⁶⁴ E: más de media hora? media hora es nada

²⁶⁵ CME: imaginat el control ... veus això és molt important, "que pongan una cámara de videovigilancia"

²⁶⁶ E: en el pis?

²⁶⁷ CME: si, de fet nosaltres quan anàvem en un pis, ja en el propi portal si et fixaves ja hi havia una mini càmera per veure qui accedia i qui no. I moltes vegades no obrin la porta si no coneixien a la persona o que havia trucat abans. “para ver quien ha salido y durante cuantos minutos” o sigui ho tenen tot controlat. “no acepta que les noies marxin sense que avisin”. Per tant, es pisos xinesos, és tot tan clandestí, hi ha molt de control, tenen poc moviment.

²⁶⁸ E: clar i les condicions...? es que viure i exercir la prostitució en el mateix llit en el que estàs dormint...

²⁶⁹ CME: si això és diferent als locals de massatges, que en aquests locals no viuen.

²⁷⁰ E: llavors en aquest cas on viuen? en pisos controlats?

²⁷¹ CME: hem vist, quan és aquesta captació en origen molt més ... si que tenen un pis que la controlen, però quan es captació interna, poden viure dues noies soles, sense que algú les controli ... però es diferent un pis és molt més ... hi ha molta més coacció dins d'aquests pisos. En canvi, el local és diferent. No viuen allà no tenen el control tant directe. Es que ja ho has vist en els pisos tenen imatges, horaris de sortida ... clar les altres poden marxar a casa, és un altre nivell, és un nivell diferent.

²⁷² E: ja.

²⁷³ CME: “i comenta que las señoritas se quejan del dolor que les causan los clientes y gritan, por ejemplo ayer X hizo siete clientes en una hora”. Clar ... i no pots fer res ... és un pis clandestí. És que es completament diferent .. jo faria dos nivells locals, massatges i perruqueria, i pisos.

²⁷⁴ E: i tan la captació d'origen com interna, si es intern és més potser per massatges o també és per pisos?

²⁷⁵ CME: utilitzant això del perfil com a matriu ... quan tu tens la possibilitat de captar gent de l'origen, aquests requisits es compleixen estrictament: totalment arrelat del teu entorn ... en aquest cas es mes fàcil que faci la captació, et trasllado fins aquí, el teu allotjament i recepció sigui en un pis d'aquests. Perquè les possibilitats de fer alguna cosa en contra son limitades, no tens coneixement d'idioma, no coneixes a la policia .. tenen una persona que et controla i és mes fàcil que vagis en un pis. Quan es dona oferta i

captació interna la cosa ja va canviant ... son condicions diferents als pisos ... no et poden tenir en depèn quines situacions perquè això, aquest criteri no es dona tant ... és diferent.

²⁷⁶ E: el tracte no es tan degradant que si les captés d'origen, no?

²⁷⁷ CME: clar.

²⁷⁸ E: vale, el deute establert?

²⁷⁹ CME: això també canvia molt.

²⁸⁰ E: en funció de?

²⁸¹ CME: és més baix que Nigerianes, és molt més baix, hi ha una quantitat ... la darrera va ser 8 mil euros i amb el temps jo he vist que ha canviat, abans la quantitat de diners era més elevada, en la última investigació

²⁸² E: jo suposo que al no haver de fer tot el trajecte pagues menys diners, com ja estàs aquí ...

²⁸³ CME: exacte, exacte. Això de captació interna i externa és el que et dic, encara ho estem valorant, però si que del que jo feia fa 10 anys al que estic veient ara veig coses diferents, la qual et dona una premissa. Crec que anem cap aquí, és la tendència, però veurem si això és consolidada o es mantenen els dos.

²⁸⁴ E: si, ja es veurà.

²⁸⁵ CME: però si es interessant veure això.

²⁸⁶ E: vale, si et sembla bé aquest bloc ja estaria i passarem al bloc de les estratègies policials.

²⁸⁷ CME: Veiem locals tancats, com Paradise de la Jonquera, tot això tancat, Barcelona, Tarragona també. que hem vist? Desplaçament cap a pisos, el que dèiem abans que era un fenomen no exclusiu però molt important del col·lectiu xines, ara hi ha més pisos on s'ofereixen serveis sexuals. Per tant, perquè? perquè si hi ha aquestes restriccions, no es pot oferir serveis locals, al carrer tampoc, la carretera tampoc, per les restriccions horàries i mobilitat. Si no tinc locals, no tinc carretera, no tinc carrer només em queda pisos. Llavors hi ha aquesta tendència ara, que no només són xinos, que són els que inicialment

van començar amb aquest fenomen. això que vol dir? bueno .. nosaltres ara mateix estem fent anàlisi de les dades per veure si aquest fenomen es reversible i tornarem a l'origen ocupant la posició que cadascú ocupava abans. Doncs punts de carretera, determinades zones de Barcelona...

²⁸⁸ E: quan s'han disminuït les restriccions o no han sigut tan estrictes s'ha vist algun canvi?

²⁸⁹ CME: si, alguns punts de carretera, els més importants, punts on històricament hi hagut incidència de dones que exerceixen la prostitució, hem vist que en alguns moments d'obertura aquests es tornaven a ocupar, hem vist conflictes, dones que abans no ocupaven aquest punt però aquest punt és d'un altre grup, i això genera un conflicte. Això que denota? que hi ha gent que vol ocupar aquests punts, i per tant hi ha la possibilitat de que sigui reversible, però tot dependrà dels beneficis que puguin obtenir amb aquest nou model.

²⁹⁰ E: clar.

²⁹¹ CME: també hem vist que les restriccions no han estat uniformes en tots els països de la unió europea, hi ha hagut diferents nivells de restriccions en moments diferents. Hem vist, o tenim indicis, perquè estem en processos de gent que podria haver marxat a altres zones d'Europa, retorns al país d'origen. Alguns han tornat eh. Clar estem en un procés de revaluar com acabarà tot, com tots aquests moviments que hi ha hagut com acabaran. Els punts de carretera més importants ... més importants ... els que han tingut més ... tornaran a estar ocupats? passaran a tindre en el carrer o el fenomen de pisos estarà a l'alça? Clar i aquí la estratègia de policia. Perquè és molt diferents actuar en pisos que carretera.

²⁹² E: clar.

²⁹³ CME: prepandemia era diferent. ara tenim això. És dinàmic, ens estem adaptant a cada situació i com evoluciona tot.

²⁹⁴ E: clar, però pel que m'estàs dient és com que anem un pas enrere de la situació. Es fan estratègies de prevenció?

²⁹⁵ CME: si ... si es fan. L'Estratègia marc, el model d'actuació de mossos frent al fenomen aquell està, l'altre cosa és que l'estratègia s'hagi de modificar en algun moment, per exemple.

²⁹⁶ E: quina és l'estratègia marc?

²⁹⁷ CME: vale, és que hi ha un pla integral que s'està aprovant, i no està aprovat encara. Ara mateix no se en quin punt es troba. És un model d'actuació ... Mossos té clar que el fenomen s'ha de tractar des del punt de vista victimocentrico, és a dir, no entenem que el delicte estigui defensant a la dignitat humana, els drets humans i s'anteposi una altre cosa diferent a la que sigui l'atenció a la víctima. Per tant, estem fomentant molt un pla integral de protecció i assistència integral a les víctimes. Que vol dir això? Això és diferent al pla integral. Això es un model de Mossos. La víctima és l'eix central del procés. És a dir, al final la investigació és important, si. Però és molt més important que aquesta persona pugui abandonar aquesta situació, que sigui atesa perquè a més així ho diu el Protocolo Marco de la Víctima , que diu que la víctima té uns drets d'assistència, assessorament, i clar tot el projecte de Mossos orbita al voltant de la víctima. I després, ja anem a desarticlar la organització. Però el primer punt, l'eix central del programa de Mossos és la víctima.

²⁹⁸ E: o sigui el procés s'incia per la víctima.

²⁹⁹ CME: si. Nosaltres podem iniciar investigacions, podem fer mil coses sense la participació directa de la víctima. Però la seva declaració és molt important, és molt important el que diu la víctima. A nivell policial i a nivell judicial. Per tant, després si no denuncia resulta complicat. És complicat. Ho fem, clar, perquè no deixarem de perseguir un delicte si no tens la denuncia, però es veritat que costa molt més, perquè hi ha processos que son molt íntims, com els processos de captació, perquè si ningú t'ho explica, com ha estat captada Nigèria, és difícil que tu tinguis idea de la situació de vulnerabilitat de la noia, els seu estat de necessitat. Clar, si no t'ho explica és molt difícil, tu t'ho pots imaginar però clar ... Si hi ha hagut engany ... però si a mi ningú em diu com ha estat l'engany difícilment ... clar és tot un procés que és molt important que ella ho vagi explicant i que faci partícip en el procés judicial. Però entenc que la situació és molt complicada, perquè hi ha amenaces en el país d'origen, la situació traumàtica. I com ho entenem així, doncs mossos parteix primer d'un assessorament, una assistència integral a la víctima i després

quan això estigui mirem el procés judicial. Intentem sempre la detecció, un anàlisi de les incidències que hi ha hagut vinculades al fenomen al territori. això que vol dir? que si veig una incidència és una possible víctima o no? on s'ha donat aquesta víctima? L'haurem de tractar com a víctima de tràfic d'éssers humans, no com a víctima d'un fenomen genèric.

³⁰⁰ E: tracteu diferents una víctima Xinesa que una víctima Nigeriana?

³⁰¹ CME: no. Una cosa és l'entrevista. Que en l'entrevista t'adaptes a la ... a l'altre persona culturalment ... clar jo si faig una entrevista a una persona Nigeriana jo entenc quin és la seva situació i el seu rol cultural. Si jo no sé que es Nigeriana i creu amb el vudú, l'entrevista no serà adequada. I si es xinesa, doncs segurament si necessito un traductor de confiança que m'expliqui bé el que m'ha de dir, perquè interactuar amb persones xineses és molt difícil. Si es una persona Romanesa, clar has d'entendre que potser hi ha una relació sentimental darrera de tot això ... el loverboy. Les entrevistes s'han de fer en funció del que tu creus, no? T'has d'ajustar a les víctimes.

³⁰² E: us diferencieu en les estratègies.

³⁰³ CME: però això és només la preparació de l'entrevista, després tot el tema dels drets i tal tot això és igual.

³⁰⁴ E: vale.

³⁰⁵ CME: el tracte és el mateix. És indiferent d'on sigui.

³⁰⁶ E: i per desarticular una organització criminal, us baseu en la declaració de la víctima?

³⁰⁷ CME: bueno ... clar ... evidentment ens agradaria no haver-nos de basar tot ... que no tot gires entorn a la víctima ... que no tingui aquesta responsabilitat. Però és veritat que moltes vegades iniciem una investigació que no tens la declaració ... però és molt difícil ... a nivell policial i a nivell judicial.

³⁰⁸ E: però perquè un jutge no t'ho aprova?

³⁰⁹ CME: no és que no m'ho aprovi sinó que al final és molt important que ella expliqui tot el procés. Jo puc obtenir indicis de que hi ha hagut una captació sota engany, però si ningú és objecte d'aquest fet i ningú t'ho explica, com ha estat el seu procés de trasllat, si

ha sofert algun tipus de violència, amenaça ... moltes vegades diem que es dona en un entorn d'intimitat, i si és un entorn d'intimitat això clar, difícilment o podràs objectivar si no és amb la declaració de la víctima. Que si ho fas amb elements perifèrics eh

³¹⁰ E: com

³¹¹ CME: per exemple, si hi hagut molt incidents en un punt de carretera, i agressions per part de persones relacionades, a noies que estan exercint en el carrer ... [entra el cap de la unitat] estamos hablando del tema de las estrategias, que le he dicho que tenemos un plan que está en proceso de aprobación y que eso en teoría está en ...

³¹² CAP: si eso aun esta ... se tiene que ... para que se pueda explicar se tiene que aprobar ...

³¹³ E: ¿cuánto tiempo falta más o menos?

³¹⁴ CAP: de aquí ya está presentado, de la escala jerárquica de nuestra unidad ya ha salido a la área que está por encima. Y de área pasa a más nivel que es la división y la comisaria. Claro y esto no lo controlamos nosotros. Pero bueno, que se aprobará seguro y es muy ambicioso también y que enfoca a la víctima al centro de todo.

³¹⁵ E: vale.

³¹⁶ CAP: es la clave.

³¹⁷ CME: es lo que le decía, que nosotros hemos puesto siempre a la víctima como en el centro ... policialment és molt complicat perquè el procés de captació, engany i amenaces és en l'àmbit de la intimitat ... tu t'ho pots imaginar o tenir elements perifèrics, un grup que ha agredit a noies en diversos punts de carretera, tens un element de violència sobre diferents dones que exerceixen la prostitució, si? tens una idea de que aquesta persona pot tenir una relació en l'explotació, però si ningun et diu ... que si que pots saber que ell recull diners a les dones es possible .. però si ninguna d'elles et diu ... clar et diuen yo se lo doy porque quiero. Clar és molt diferent a que et digui me obliga a darselo. Tu tens elements perifèrics però fins que no hi ha una confirmació de que ella realment confirma que esta en aquella situació ... és molt difícil. Tu utilitzes elements perifèrics per anar acreditant la situació però és molt difícil acreditar-ho de forma total si no tens la declaració de la víctima ... o almenys a nivell policial és com funciona fins ara i a nivell

judicial. Per això la seva declaració es fonamental, però entenem que la seva declaració és molt difícil d'obtenir pel seu *background* ja sigui per un estres post traumàtic, per amenaces, ja sigui per violència sobre la seva família, sobre ella, perquè tenen en comú un fil, com el tema dels Romanesos ... clar ho entem i per això la posem en el centre, en la seva protecció i el seu assessorament

³¹⁹ E: vale o sigui no és passar al centre la seva declaració, sinó la seva protecció per treure-li pes del seu *background* i per tal de que pugui fer una bona declaració.

³²⁰ CAP: primer està la víctima perquè es trobi en condicions de poder col·laborar amb tota la resta. Però primer la víctima que estigui bé...

³²¹ CME: i si ella no vol declarar ... nosaltres ... mai posarem això a més de que no es pot fer

³²² CAP: bueno clar ni en aquest delictes ni en cap delictes.

³²³ CME: però en aquest menys perquè clar, si observes la seva situació ...

³²⁴ CAP: bueno us deixo, veig que esteu aprofitant.

³²⁵ E: adeu, gràcies.

³²⁶ CME: bueno el que et dic, és complicat, llavors la posem al centre per la seva protecció i el seu assessorament. I a partir d'aquí si es recupera ... de fet moltes vegades a una víctima de tràfic se li ofereix moltes vegades un període de restablecimiento y de reflexión.

³²⁷ E: que es?

³²⁸ CME: és un període de restablecimiento y de reflexión. Es un període on, imaginat que és estrangera i és expulsable. Doncs en aquest període de restablecimiento y de reflexión el que diu és que durant 90 dies no ets expulsable i tens aquest espai de temps per reflexionar sobre la teva situació, sobre si vols col·laborar o no amb la policia ...

³²⁹ E: si no col·labora l'envieu al país d'origen?

³³⁰ CME: no, no, no. Clar ara estem en un tema complicat ... entrem en els tràmits de la identificació de la víctima de tràfic d'éssers humans, que és un procés diferent. Però si no

col·labora .. la policia el que fa és ... si jo t'identifico com a víctima, com a víctima ... tenint uns elements mínims per interpretar que ho ets, encara que no col·laboris i no prestis declaració, si jo t'identifico com a víctima pots regularitzar la teva situació. La condició és que t'identifiquis, no que declaries.

³³¹ E: ah vale, vale. Si jo amb els elements objectius s'identifica com a víctima ...

³³² CME: exacte i llavors tenim aquest 90 dies perquè tu reflexionis, perquè puguis ... para que te restablezcas ... i després reflexionis ... te restableces emocionalmente ...

³³³ E: i les aparteu de l'organització ? els i doneu un pis o algú?

³³⁴ CME: exacte. Per això diem que estan en el centre, tenen 90 dies per restablir-se i reflexionar sobre si vol col·laborar i fer la declaració. I llavors, quan arriba aquest moment ... si no vol declarar i jo he observat que és una víctima de TEH, fins i tot es pot iniciar el seu procés de ... estar en el centre del procediment ... en el centre.

³³⁵ E: i quin punt creus que s'ha de millorar estratègicament parlant? el punt més feble, no feble ... sinó el que s'ha de millorar.

³³⁶ CME: bueno, jo diria que en general, el tràfic, és necessària la formació. Hi ha molts actors que participen en la trata de manera directa o indirecta, hi ha actors principals i actors secundaris. M'explico, des de una noia que aparenta una agressió sexual, oferint serveis sexuals a la carretera, i que arriba a l'hospital i explica la seva situació. En aquest moment qui ho rep no és un actor directe del fenomen, no participa com jo, però indirectament pot tenir idea o relació amb una víctima. Si no coneixes que és el tràfic o quins son els indicadors de tràfic, a vegades o pots confondre ... és difícil identificar un procés de tràfic, perquè segurament veuràs que la gent confon la immigració clandestina con la trata. Que és un procés similar, però la immigració il·legal no sempre es trata. Està vinculat i relacionat, perquè un procés migratori ... però no vol dir que hi hagi finalitat d'explotació. Però en canvi, tenim molt al cap el tema de contraban ... o moltes vegades confonem delictes de prostitució amb tràfic d'éssers humans i no és el mateix. Llavors moltes vegades veiem el delicte principal i estem acostumats a treballar, que es el delicte de la prostitució però no veiem que hi ha darrera. O per exemple, violència de gènere. Igual que veiem que hi ha una relació de parella ... realment és un explotador que ha traficant amb la seva parella.

³³⁷ E: una formació no només a nivell policial sinó ...

³³⁸ CME: exacte, que el coneixement s'estengui en la roda, que ja es fa... cada cop hi ha més projectes encaminats a la formació de serveis socials per exemple, en tal ajuntament. Formació de serveis ... perquè els actors tinguin coneixement d'un fenomen que a vegades s'amaga darrera d'una altre tipologia delictiva, com pot ser això una violència de gènere.

³³⁹ E: ja

³⁴⁰ CME: com per exemple, amb els clans familiars. és un cas de violència de gènere, però no si vas al rerefons d'això i entenem que aquesta dona segurament no es víctima de tràfic d'éssers humans, no ho sap... no t'ho explicarà, però en canvi, amb el seu relat pots interpretar que si jo li pregunto més coses, darrera del que sembla un cas de violència de gènere és un delictes de tràfic. El tràfic ha de tenir un major coneixement del que es i de que totes les persones que puguin participar, directe o indirectament tinguin major formació. Inspecció de treball, tot i ja tenir la formació s'ha d'estendre. Perquè si s'estén s'identificaran més, perquè a vegades falta la identificació concreta del fenomen.

³⁴¹ e: ultima pregunta, com col·laboreu amb els altres cossos policials? Guardia Civil, policia Nacional?

³⁴² CME: és ...

³⁴³ E: feu col·laboració amb ells ?

³⁴⁴ CME: si, si. Tècnicament, com arriba la informació... però si puc dir que hi ha col·laboració, sobretot amb policia Nacional, perquè ... Perquè la pregunta és si treballem o quin és el canal ? Perquè això és molt tècnic, el com arribem a coincidir en investigacions ...

³⁴⁵ E: com col·laboreu, potser estàs investigant un cas a Barcelona i iniciés el procés per identificar la víctima, tu has de comunicar-ho a Policia Nacional? o Policia Nacional ha tingut un contacte primer perquè ... la cosa és que no se com funciona.

³⁴⁶ CME: no, no has de comunicar res ... però el que fas és que tu introdueixes, hi ha coincidències moltes vegades .. si que es cert que si jo estic investigant a un grup criminal

i un altre grup de no se on, de policia nacional, també l'està investigant, quan hi ha aquesta coincidència fem equip conjunt en la investigació. Si que ho fem, quan hi ha aquestes coincidències, fem equips conjunts d'investigació i tot s'ha de fer conjunt, no fem distinció.

³⁴⁷ E: vale, només si hi ha coincidència.

³⁴⁸ CME: i si no coincidim, tu pots demanar a través dels canals informació perquè vull saber si tal persona ha entrat per aquesta frontera ... tu això ho pots demanar, però no només a nivell d'altres cossos policials nacionals, sinó també a nivell europeu, l'Europol, la Interpol.

³⁴⁹ E: col·laboreu també.

³⁵⁰ E: si, llavors tu demanes informació ... i tota aquesta informació te la traspassen. Que no hi ha cap tipus de coincidència en cap ... no hi ha cap mena d'informació a la resta d'Espanya ... no hi ha res ... que hi ha informació i hi ha coincidència en un grup perquè la víctima també va estar a Saragossa i ho estan investigant, doncs llavors és fa un equip conjunt de treball, igual que passa amb França o el que sigui.

³⁵¹ E: i d'aquest punt creus que es pot millorar alguna cosa? tenint en compte que la col·laboració és essencial?

³⁵² CME: totalment, tenint en compte que ... si es pot donar el tràfic intern però es un fenomen transnacional normalment.

³⁵³ E: i creus que hi ha algun punt que es pugui millorar?

³⁵⁴ CME: segur que si.

³⁵⁶ E: des del teu punt de vista?

³⁵⁷ CME: per mi la col·laboració és bona. Jo no puc dir que m'he trobat en situacions ... no no, perquè la col·laboració també a nivell europeu és bona, i la informació t'arriba, està molt bé. Però si anem a puntualitzar segur que hi ha algun element a millorar, però ara mateix ... suposo que s'hauria de mirar punt per punt. Però a nivell general col·laborem i hi ha bona relació entre cossos policials.

³⁵⁸ E: doncs moltes gràcies per tota la informació, jo crec que paro això ja, i fins aquí l'entrevista.

ANNEX 9. ENTREVISTA GUÀRDIA URBANA DE BARCELONA (GUB)

¹ Entrevistadora (E): Bien yo tenía una serie de preguntas preparadas, però creo que lo que me interesa más es saber qué hacéis en esta unidad en cuanto al fenómeno de trata de personas con fines de explotación sexual. las estrategias que tenéis los objetivos que tenéis, yo te doy total libertad

² Guardia Urbà de Barcelona (GUB): genial pues mira, con este último año de la pandemia ha habido una modificación si te parece bien hacemos un análisis de lo de antes del COVID y después hablamos de cómo estamos aquí y ahora.

³ E: genial sí sí súper bien

⁴ GUB: ¿qué tenemos? como Guardia urbana igual que la policía local o como le denominen en cada sitio, nosotros no tenemos la competencia directa en esta tipología delictiva porque los que pueden identificar a las víctimas como tales sólo son las fuerzas y cuerpos de seguridad Del Estado entre las cuales estaría la Policía Nacional, que tiene sus unidades especializadas como la UCRIF, la Guardia civil que también las tiene, o Mossos D'Esquadra, que tiene un grupo de tráfico de seres humanos, con los que trabajamos. Entonces nosotros somos como una bisagra en la que trabajamos tanto con Policía Nacional como con Mossos d'Esquadra

⁵ E: ¿Con Guardia Civil no trabajáis?

⁶ GUB: sí hemos trabajado una vez, però claro aquí en el territorio lo que más tenemos, por zonas, es la UCRIF y Mossos d'Esquadra. con Guardia Civil si ellos nos pidieron colaboración una vez nosotros si le llevamos una cosa que estaba relacionada más con su temática en otro ámbito, y les tocaba de refilón y habían mirado algo y entonces pues por relación.

⁷ E: Vale, os pidieron colaboración.

⁸ GUB: entonces nosotros, ¿qué hacemos trabajamos? Nosotros trabajamos desde la proximidad. Entonces como grupo, ahora se llama GTEP, grupo de tráfico y explotación de personas. Antes del 2006 no había nada, nada. Entonces con la ordenanza del 2006 se inició, se empezó a denunciar tanto a clientes como a chicas en via pública. por ejemplo, en la ronda San Antonio había unas 150 chicas allí en horario diurno en zona comercial,

y los vecinos se quejaron. Entonces se creó mucha presión allí y nos enviaron allí de paisanos a poner denuncias. En una de esas una de las chicas nos pidió ayuda nos dijo: mira oye yo no quiero estar aquí tal. y nosotros mientras le estábamos haciendo la denuncia le decíamos que nos contara que disimulara. ella nos dijo que si nos esperábamos por allí veríamos cómo vendría un chico y la pegaría y le quitaría el dinero. claro nosotros desconocíamos totalmente ... Entonces nosotros nos escondimos allí en unos bancos nos tapamos con unas mantas y efectivamente llegó un proxeneta rumano le pegó un pisotón allí en el zapato descubierto y le empezó a abofetear allí delante de todo el mundo sin ningún tipo de pudor le quitó el dinero y en ese momento nosotros fuimos y actuamos porque lo vimos, además. entonces esa chica además quiso denunciar, que eso es día el top de los tops. entonces la chica quería denunciar, però no quería dar su identidad, entonces claro nosotros desconocíamos su identidad. en ese momento nosotros desconocíamos totalmente lo del periodo de testigo protegido, empezamos a revisar la ley de enjuiciamiento criminal, el Código Penal, a ver que podíamos meter. en aquel momento los ciudadanos rumanos eran extracomunitarios.

⁹ E: Ah mira por esta parte bien

¹⁰ GUB: sí claro esto nos ayudó, ayudamos a la chica. total, que la chica nos explicó y le cogimos una declaración en esta comisaría, papapapapa, però sin poner su nombre solo se estaba identificando con un número. Pasamos el sobre con el número Mossos, Mossos no entendía nada, porque Mossos decía que lo tenían que saber, y nosotros no no es una testigo protegido solo lo puede conocer el juzgado y los agentes que han actuado con ella. así en ronda de San Antonio sacamos 6 chicas y ya nos dimos cuenta de que en la ronda de San Antonio estaba dividida en diferentes clanes familiares, però es como si hubiera una frontera invisible en la propia ronda de Sant Antoni, desde Joaquín Costa a Pes de la Palla, des del inicio, bueno pasaba pes de la Palla, porque llegaba hasta los tres tombs. Y cada 1 estaba regentado por clanes familiares que tenían su grupo de 6 o 7 chicas

¹¹ E: ¿estas chicas de dónde eran?

¹² GUB: de Rumanía. y esas 6 o 7 chicas no podían moverse de ese sitio y además de los chulos que estaban allí tomando café tenían controladoras que no dejan de ser víctimas, però más afines a los a los proxenetas, que controlan a las chicas.

¹³ E: ¿estas controladoras son chicas?

¹⁴ GUB: sí todo chicas que controlan a las chicas de ese clan familiar para controlar los tiempos para controlar cuántos clientes suben para controlar la cantidad de dinero que consiguen. en ese momento había chicas muy guapas que podían llegar a hacer 130000€ al mes limpio dinero que se llevaban los proxenetas al mes. imagínate la de servicios que se hacían para conseguir ese dinero, claro trabajaban desde la mañana hasta la noche. entonces esto empezó a evolucionar así y vimos que aquello que había 150 chicas que teníamos 6 identificadas como sus empezó a decir oye qué pasa aquí però no tenían ningún grupo estipulado y creo que en aquel momento no llegamos a ningún entendimiento con mozos para colaborar y entonces Policía Nacional dijo venid aquí con la primera con el primer grupo de la UCRIF. entonces iniciamos ya una investigación y conseguimos sacar a lo mejor unas 20 chicas que al menos declararon. y este diríamos que fue el primer operativo europeo en vía pública que entramos en 26 pisos 120 detenidos esta operación se llama constancia. Esta fue la primera operación a nivel europeo contra mafias dedicadas a la prostitución

¹⁵ E: de Rumanía no

¹⁶ GUB: en este caso países del este Rumanía, però cogiendo a todos los cabecillas aprovechamos que estaban aquí en una fiesta de una comunión o una boda o algo así y los cogimos a todos cuando estaban aquí.

¹⁷ E: esto en qué año fue más dicho

¹⁸ GUB: esto fue en el 2006. justo con el implemento de la ordenanza de civismo. empezamos a investigarlo entre el verano y tal y en octubre del 2006 dimos ya el zapatazo. claro eso revolucionó porque dejamos la ronda de San Antoni limpia, De hecho, aún sigue más o menos sin apenas actividad por parte de estas chicas, porque le cogieron mucho miedo y entonces muchas se trasladaron en la Illa robados, en San Ramón y tal que esa es otra. de allí quedaron flecos, en la que se realizó otra operación que se llama Mangalia. La operación de constancia se llama así porque había una capital, bueno una ciudad en Rumanía que se llama constancia que es donde vivían casi todos los rumanos malos.

¹⁹ E: los malos

²⁰ GUB: realmente son turco-gitanos-rumanos. que son 1 variante bastante peligrosa porque son capaces de prostituir incluso a sus hijas a sus mujeres ...

²¹ E: y estos clanes tenían un vínculo entre todos como organización criminal.

²² GUB: sí había ... había una cúspide piramidal, tenían unos cabecillas y después serán todo como familias de los gitanos que son como los primos de los primos de los primos, y cada 1 se dividía en pues mi hermano con mis otros dos hermanos llevamos este grupo de chicas a la vez mi primo lleva ese grupo de chicas mi otro hermano lleva ese tramo y cada 1 se va atrayendo a sus chicas y van reconstruyendo pequeñas parcelas, es decir van parcelando lo que es la ronda de San Antonio en grupos però todos le debían obediencia a 1. por tanto, podemos decir que había una estructura bastante piramidal.

²³ E: Esto empezó en el 2006. ahora sigue siendo así?

²⁴ GUB: claro ahora lo que han hecho ... desde el 2006 hasta ahora lo que hemos ido viendo es una evolución ... claro nosotros cuando los detenemos cogemos un atestado, ese atestado los abogados de ellos tienen acceso para poder defender a sus clientes y entonces leen todo lo que hacemos leen porque la chica declara que declara que observamos los policías y cómo hacemos para las vigilancias y que vemos entonces claro ellos van modificando el *modus operandi* para variar en lo que ellos han fallado claro de allí nos sacan la ventaja, porque van modificando sus actividades. claro antes lo hacían todo mucho más explícito te quitó el dinero o te pego y me da igual y ahora ya lo hacen en interiores en locales en locutorios en los pisos y de allí también se dieron cuenta de que cuanto más violentos serán ellos a nivel físico más marcas y más pruebas dejaban. Además, las chicas se podían cansar y hablar con los policías. entonces cuanto más grande era el grupo más difícil era de controlar. por tanto, fueron reduciendo el número de chicas que traían 1, 2, 3 ... en el 2008 ya fue la Alejandría en San Ramón donde cogimos a Carmen de Mairena, que allí ya se juntaron los romanos, gitanos rumanos con los gitanos españoles y casaron a una hija de un jefe de un clan con un maleante de aquí y unificaron fuerzas, así crearon otro entramado y otra estructura de trabajo similar a la de San Antoni, però a la Illa de Robadors. A raíz del zapatazo que dimos allí también [en la Illa Robadors] que fueron unos 64 detenidos y varias entradas ...

²⁵ E: ¿esto fue más dicho en 2008 verdad?

²⁶ GUB: sí está del 2008 es la que se llama Alejandría, però entremedio también ha habido otras operaciones contra los búlgaros, chinos, porque empezaba ya lo de las peluquerías los masajes con final feliz y todo esto. entonces cómo fue evolucionando todo esto. en

primer lugar, empezaron a reducir los grupos, también iban siendo menos violentos físicamente però psíquicamente trabajando lo más creando más miedo. también debemos ponernos en posición en la que vienen las chicas. yo me tuve que ir a Rumanía y por una cosa de testigos protegidos y pude ver in situ ahí cómo se vive. porque aquí como chica occidental pensamos cómo puede ser que pasen estas cosas, però vas allí observas conoces a las chicas ves cómo es allí...

²⁷ E: ¿cómo es allí?

²⁸ GUB: no sé si has visto la película los Santos inocentes una película española muy antigua basada en un libro y están como aquí hace 40 años. gente con los gorros gente pescando las chicas en la montaña con un nivel sociocultural muy bajo algunas chicas no sabían ni los días de la semana no sabía ni que existían entonces claro llegamos a la conclusión de que es un nivel era muy bajo no entendían ni lo que era lunes, martes, miércoles, claro ahí ya te puedes imaginar la manipulación que se les puede hacer a este grupo de chicas jóvenes sin nivel cultural en las que tienen una cultura que en según qué pueblos tienen una cultura muy retraída además el tema del sexo lo tiene ... como un tabú ... no quieren que se entere su familia, porque les han engañado les han dicho que conseguirían un trabajo de una cosa y luego es mentira ese chulo que ha ido allí a la zona rural sabe dónde Vives familia y entonces ya las amenazan con eso le quitan la documentación. Además, cabe añadir que allí la policía es muy corrupta y entonces les dicen a las chicas si hablas con la policía ya sabes lo que pasa. entonces hasta que no te ganas la confianza de esta chica y ven que aquí les puedes ofrecer ayuda a cambio de nada y que es una ayuda real pues cuesta ganarse esta confianza claro y desde aquí es lo que te digo que aquí trabajamos desde la proximidad. es lo que nosotros tenemos como, la identificación no lo hacemos, però si detectamos, detectamos en via pública posibles víctimas de trata y las trabajados, nos ganamos su confianza y cuando nos hemos ganado su confianza y ya por experiencia y otras chicas que siguen trabajando ya voluntariamente que nos conocen y les dicen si si este te va a ayudar, a veces cuando nos ven a nosotros no nos ven como represores, sinó que nos ven como que les podemos ayudar. entonces alguna de esas chicas, con ayuda de otras que ya hemos ayudado les dice no habla con él habla con él.

²⁹ E: ¿entonces vosotros lo pasáis ...?

³⁰ GUB: entonces nosotros dependiendo de la problemática que tenga la chica, porque nosotros desde siempre hemos dicho que tenemos que ser ... ahora se ha puesto la palabra de moda víctima céntrica y todo el mundo después empieza a poner palabras como el loverboy, esto al final son modificaciones, antes de que saliera la palabra loverboy nosotros ya lo detectamos con una chica con la que teníamos aquí que trabajaba incluso yo cogía un subsector que teníamos aquí que lo disfrazamos de abogado para que pudiera hablar con la chica para darle los mensajes. La chica nos decía que sí que iba a colaborar però que no iba a poner la denuncia hasta que no encontráramos su hijo que lo tienen los padres en el país de origen. claro en estas circunstancias yo ya no puedo ir a Mossos porque vamos a tener que ir a Policía Nacional porque en Policía Nacional tiene un agregado De Interior, un Policía Nacional, un inspector que lo tienen en Rumanía fijo trabajando con crimen organizado en Rumanía. entonces yo ya sé que esa chica con ese problema tengo que ir a la Policía Nacional, ¿por qué? por qué de allí van a hablar con ese inspector de Rumanía, van a poder localizar a la familia con la información que yo les voy diciendo pueden localizar a la familia pueden localizar al menor y cuando ya está todo en orden la chica viene denuncia y cogemos el clan de aquí.

³¹ E: claro ya lo entiendo dependiendo de lo que te diga la chica tú vas a ir a Policía Nacional Guardia Civil o Mossos.

³² GUB: efectivamente. nosotros tenemos esa posibilidad, somos como una bisagra entre las chicas que nosotros nos encontramos porque ganamos su confianza porque vienen aquí a pedir ayuda y dependiendo de la problemática que ella nos cuenta le damos lo mejor para ella no lo mejor para quedar bien si no tú tienes este problema, si es un problema muy localizado con una persona que está regular y forman parte de la Comunidad Europea y dice que mi actual pareja le obliga a prostituirse cuando ella no quiere pues esta es una cosa que puede ir directamente a Mossos d'Esquadra por cercanía rapidez y tal porque tenemos que trabajar juntos y lo hacemos porque es una cosa que podemos hacer aquí in situ en un momento y tal. si viene una chica Nigeriana que por aquellas casualidades nos hemos encontrado sólo dos o 3 en estos años porque le mataron a su familia del país de origen entonces ya lo quiso contar entonces ya sé que tengo que ir a Policía Nacional porque en Nigèria por las entradas que hay también hay policías nacionales y Guardia Civil que están ubicados en puertos fronterizos que están en comunicación y podemos ver las trazabilidad de esa chica, quién la trajo tal, con Policía Nacional. claro la chica te cuenta un montón de cosas de que ha venido por aquí ha venido

para allá ha pasado por allí ha pasado por allá entrado por aquí luego pasado por el otro lado luego me pasaron, però luego volví a bajar luego entré ... claro ya depende de lo que te cuente tú ya sabes quién va a tener todos esos datos de todos los pasos y la detuvieron o si en Inglaterra tuvo un problema ... claro ahí Policía Nacional hará todas las gestiones con la policía de Inglaterra con la de África. entonces En resumen miramos lo más práctico lo mejor, buscando la eficiencia y la eficacia, obligación de la administración ante una víctima que te viene a contar un problema y que se tiene que solucionar lo mejor posible para ella, que es la que está pasando el problema independientemente de lo que a nivel político o a nivel de lo que sea ... entonces decidimos en base a eso.

³³ E: vale

³⁴ GUB: ¿sí? estamos hablando a nivel policial. luego que tenemos? ¿tenemos la suerte que en el Ayuntamiento de Barcelona siempre ha tenido una agencia que antes se llamaba ABITS, sabes cuál es?

³⁵ E: yo la única agencia que conozco es la de UTEH.

³⁶ GUB: vale pues UTEH deriva de la ABITS. el inicio de todo fue hábil luego cambió a SAS-ABITS y luego SAS-ABITS se ha quedado como la entidad que ayuda como a nivel socioeducativo el abordaje de las trabajadoras sexuales en vía pública que no son tratadas, sino que son chicas que están trabajando y que si ellas en algún momento detectan que pueden ser víctimas de trata lo derivan a la UTEH. Entonces, nosotros trabajamos conjuntamente con ellas porque hay chicas que aquí me cuentan el problema y yo ya veo que aquí no ya ... ya no hay trata y que a nivel policía lo podemos ayudar en algunas cosas, però ya sé que la tengo que derivar a SAS-ABITS, que le van a dar ese apoyo. però si esa mujer está siendo tratada así que la derivaré a la UTEH., porque es la unidad especializada del Ayuntamiento a nivel de educadoras sociales a nivel jurídico que tienen la especialización y saben de esa problemática y la van a trabajar. Entonces trabajamos todos en conjunto.

³⁷ E: vale

³⁸ GUB: ¿qué pasa con todo esto? como todo ha ido evolucionando y en el 2016 creo que se creó una la taula interinstitucional, la cual nosotros también formamos parte y esa tenía como función que todos pudiéramos detectar las víctimas, incluso se puede detectar

cuando una chica va al médico con un embarazado no deseado, no todo tiene que ser violencia de género, però claro el tráfico de seres humanos con la finalidad de explotación sexual está dentro del marco de violencias machistas. però claro a veces los malos juegan con eso porque saben que la violencia de género es menor

³⁹ E: supongo que este caso se da más en personas de Rumanía, ¿no?

⁴⁰ GUB: Claro. dicen que es mi pareja, aunque no lo sea y así cuando la chica cuando dice es que es mi pareja o mi marido o mi ex pareja pues ya puede entrar la confusión de que puede ir por la tipificación penal en vez de trata o explotación sexual o proxenetismo ... pues lo meten por violencia de género que eso es un juzgado especial que no tiene absolutamente nada que ver con la trata entonces está apartando esos hechos delictivos graves que no es que deje de ser más grave la violencia de género que la hay però como mínimo no se tiene que dar solamente por violencia de género se tiene que meter todo el abanico claro Estas son otras trabas que ellos han aprendido a meternos que a nivel judicial pues claro. una vez un jefe mío puso un ejemplo que me sirvió mucho los delincuentes a veces son como un guepardo y la administración es como un elefante va lento y el guepardo de mientras te va subiendo por la espalda te muerde la trompa te araña la cola y tú lo entiendas pillar y se te escapa ahora sí sí un día le pillas la cola o lo pisas la administración es muy potente però claro hasta que llega a eso... que si me libro me lo tienes que demostrar me chivo tengo que declarar claro hay un montón de cosas y como todo sigue basándose en la declaración de la víctima pues claro sin la declaración de la víctima no tenemos nada o sea todo esto se cae

⁴¹ E: ¿perdona que te corte, però siguiendo esta línea vosotros tomáis declaración a las víctimas?

⁴² GUB: no claro si viene aquí la víctima pues la escuchamos y tal y podemos tomar notas que luego podemos adjuntar en el proceso però la declaración a nivel atestado o sea para que sea oficial para que esa chica sea identificada como víctima de trata sea para que se acoja a todos los derechos inherentes como ayudas como a nivel de tal, pues primero tienen que pasar una entrevista por un miembro de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado que esté capacitado que tenga recursos que nosotros lo tenemos però la ley no me ampara en hacerlo, entonces yo la puedo identificar però por experiencia però no a nivel legal.

⁴³ E: ya claro te entiendo eso que a nivel informal puedes identificarla por tu experiencia, però a nivel al nivel formal no

⁴⁴ GUB: exacto a mí me han llegado a llamar como testimonio referente, porque he llevado el peso porque la chica era de mi confianza, y yo he llevado todo el peso, no de la investigación, però sí la fiscal ha decidido cogermelo como referencia, y para evitar que digan: como usted... pues por los años de experiencia, que desde 2006 estoy trabajando en esto. Entonces empiezo a explicar mi experiencia que desde 2006 ta ta ta ta ta. Ahora aparte también tengo un curso que me habilita, però tengo unos conocimientos para que pueda desvirtuar al día del juicio, però a nivel formal, oficial, legal para la chica tiene que ser o Policía Nacional o Mossos o Guardia Civil los que digan, le he hecho una entrevista y yo certifico que esta víctima es trata, con lo cual ya pam. Entonces, con su declaración, pues puedes ser testigo protegido o no, tiene sus derechos, y le pediríamos al juez.

⁴⁵ E: vale, si entiendo.

⁴⁶ GUB: nosotros lo que hacemos es ganarnos la confianza de las chicas, ayudarla al día a día, ayudarlas en sus problemas banales y que para nosotros son como: pues vaya tontería, però para ella es todo un mundo porque lo desconoce. Por ejemplo, no sabe ir al médico o no sabe o no le dejan, pues entonces la cogemos como que la vamos a identificar, te voy a poner una denuncia, te llevo a comisaría, y aquí ya hablamos, te invito a un café o té llevo al médico o aprovechamos el tiempo para que me cuentes cosas que después nos van a servir.

⁴⁷ E: claro como lo hacéis, porque si están siendo controladas.

⁴⁸ GUB: pues eso, nos las llevamos, luego le hacemos como un justificante, le damos un papel de denuncia, que luego no vamos a tramitar, para que ella no tenga un problema, para que no le den una paliza porque ha estado hablando o tal. Lo que hacemos es no hablar en vía pública porque tampoco tal, hablamos lo justo como estas que tal, y si vemos que ... pues llevamos una patrulla, la identificamos ah no llevas identificación, pues a comisaría y ella la sabe que es porque quiere. Porque no ha dicho aquí no, pues te hago para que vengas o mañana quedamos. Y lo hacemos así, hablando lo concertamos, disimulamos, le preguntamos si quiere que mañana nos veamos en comisaría o tal. Si. Pues vale quédate a tal hora por aquí que haré llegar un coche patrulla y te llevamos a

identificar. Y así, disimula y aquí no paran de llamarme eh pimpimpimpim, però luego ya ella dice que me han parado y hasta que no me han identificado y tal ...

⁴⁹ E: tienen la excusa entonces.

⁵⁰ GUB: claro, yo les doy la excusa que tiene que decir ella para que no tenga problemas luego para hablar con nosotros.

⁵¹ E: ¿estamos hablando de Rumania, actualmente en qué vías se encuentran?

⁵² GUB: antes del COVID, antes del covid la mayoría ... justo antes del COVID la mayoría estaban en la Illa Robadors, en la zona de Ramblas por la noche, aquí en un unión con el Liceo, y luego las zonas de las Corts que allí aún hay alguna rumana.

⁵³ E: vale

⁵⁴ GUB: eso sería a nivel de Rumania. Digamos que el 90% están en la Illa Robadors en horario diurno. Un grupo de chicas entre 8 y 10 en calle Unión Ramblas y luego en la zona de las Corts. Però en las zonas de las Corts hay rumanas, Subsaharianas, Albanesas, transexuales.

⁵⁵ E: ¿Y en esta zona nocturnos o diurnos?

⁵⁶ GUB: nocturnos. Y luego el front Marítim, en la época del auge allí estaría todo subsaharianas igual que en Ramblas. Que ahora ... antes las Subsaharianas, las Nigerianas estaban en la zona de ramblas, que a lo mejor había como 130 chicas por la noche y entonces después quedaron 90. Porque 40 se trasladaron a Front Marítim.

⁵⁷ E: ¿vale y las mujeres de China? ya que estamos con todas ...

⁵⁸ GUB: las chinas, en vía pública en todos estos años hemos detectado en la ronda de St. Antoni, que se ponían en la plaza Goya, que se ponían en frente. Es decir, si las Rumanas estaban en todo el frontal en donde está el Miro y todo esto, pues un poco más arriba hay la plaza Joya y allí o en la acera del frente se ponían tres chinas, que trabajamos con ellas y son las únicas tres chinas que yo conozco que han trabajado en la vía pública. Luego intentaron venirse a Robadors, però las largaron y si trabaja alguna en vía pública ... es que en vía pública ... las chinas son más pisos o de peluquerías o de centros de masajes.

⁵⁹ E: ¿y dónde están localizados?

⁶⁰ GUB: ¿quién?

⁶¹ E: las chinas en estos centros

⁶² GUB: la mayoría están en L'Eixample, en el Distrito de L'Eixample es donde está la mayoría. El 80% están en Eixample, però luego pues también hay en todos los distritos hay algún piso o alguna peluquería. En gracia, en St. Martí.

⁶³ E: vale

⁶⁴ GUB: però el núcleo más potente es la Eixample, a nivel de pisos y locales. Y luego también están con otras nacionales, estarían también en Sarria ... claro todo esto que te estoy hablando era antes de la pandemia.

⁶⁵ E: ¿Claro, y ahora como está todo?

⁶⁶ GUB: ahora pues, las chicas de Illa Robadors, cuando estaban totalmente confinados, yo iba allí a hablar con ellas, hablé con las de la UTEH y con las demás, y les dije que cualquier problema me avisan que yo me encargaría de todo lo que ellas no podrían. Però a duras penas el negocio ha seguido, muchas de las que estaban en la calle, los proxenetas han mirado países del entorno con menos restricciones o que fuera más fácil y se las han ido llevando.

⁶⁷ E: Claro, vale.

⁶⁸ GUB: y con las Nigerianas que han hecho? hemos detectado que se las han llevado a la zona de Vic y zonas de por allí, que ya vivían muchas por esas zonas, però porque las han metido a trabajar en mataderos y supongo que las explotan laboralmente. Se quedarán ellos el dinero.

⁶⁹ E: Entonces las han pasado en vez de explotación sexual a explotación laboral.

⁷⁰ GUB: exacto, que también luego explotación sexual porque esto es así. Porque creo que ahora también las están metiendo en pisos.

⁷¹ E: si, eso me lo han comentado también.

⁷² GUB: Estamos intentando localizar, porque algún vecino nos ha dicho: oye que un Nigèriano además de ofrecerme droga me está ofreciendo una chica en un piso. Supongo que se están modificando y adaptando. Por eso nosotros hemos pedido aquí una conexión fuera de internet. Porque muchas de las chicas ahora están trabajando o las obligan a trabajar al interior de pisos, o les hacen grabar videos, aunque ya sería explotación de pornografía, que hemos detectado alguna y tal, que las cuelgan en páginas de estas, pornhub, Xvideos o no sé qué.

⁷³ he: ¿entonces qué habéis pedido?

⁷⁴ GUB: si hemos pedido para poder trabajar y adaptarnos a esta nueva realidad. Hemos pedido una nueva conexión de internet externa para podernos conectar desde aquí podernos a estas páginas web.

⁷⁵ E: porque supongo que lo tenéis capado, ¿no?

⁷⁶ GUB: si, desde aquí lo tenemos todo capado. Pues el otro día, por ejemplo, vino aquí una chica brasileña que la encontraron aquí ... que pidió ayuda en via pública y tenemos por aquí todas las anotaciones y tal y claro me dijo una página web y lo tuve que mirar desde mi móvil personal. Porque no podía hacer las comprobaciones.

⁷⁷ E: Claro porque aquí no tenéis acceso.

⁷⁸ GUB: Claro. Y ahora, se está dando mucho esto, o esa chica denunció que en un piso del Raval la estaban grabando y la colgaban en tal... pues claro ya me ves a mi desde casa mirando esas páginas ...

⁷⁹ E: [risas]. Però claro, lo haces porque es trabajo.

⁸⁰ GUB: Claro, però lo normal es que lo pueda hacer aquí, ¿no?

⁸¹ E: sí, claro.

⁸² GUB: y aunque quede extraño, però es lo que hay.

⁸³ E: entonces ahora habéis pedido ...

⁸⁴ GUB: però es lo que te digo ellos van siempre adelantados, y nosotros vamos siempre por detrás, vas teniendo que ir pidiendo favores. Piensa que yo esto lo pedí hace ya casi un año o un año.

⁸⁵ E: claro te lo viste venir, ¿no?

⁸⁶ GUB: claro a la que vino la pandemia ya pensé esto va a cambiar. Es más, antes de la pandemia ya estaba empezando a cambiar, porque esto avanza muy rápido. Y me confirmaron que sí, però vinieron el otro día y la conexión no sé qué... ordenadores no sé cuánto...

⁸⁷ E: Y cara al futuro ¿cómo os imagináis que va a evolucionar?

⁸⁸ GUB: yo me imagino que ... cuando todo el mundo esté vacunado, que todo está más o menos normal, aunque queden flecos y momentos puntuales de descontrol. Yo creo que para el año que viene yo creo que estaremos todos vacunados, la normalidad más o menos volverá a su cauce y volverán a sacar la patita a probar. Yo creo que a los que les haya ido bien dentro de los pisos, porque queda más opaco, más cubierto, más difícil de detectar, pues igual lo mantienen, però la Illa Robadors, les Corts y las zonas de Ramblas cuando vuelva a coger su auge, yo creo que lo van a volver a probar, porque les ha dado mucho rendimiento. Porque cuando vienen turistas hay mucho consumo de ello, porque ...

⁸⁹ E: Claro, a lo mejor cogen las dos vías.

⁹⁰ GUB: Claro. Creo que tendrán dividido el negocio, para diversificar los riesgos y habrá alguno que todas las que se han ido fuera, pues las traerán de vuelta, las que están trabajando fuera en vía pública, pues las traerán para que trabajen en las Ramblas, van a volver a ocupar el Front Marítim y yo creo que habrá un 50 - 50 y tendremos que investigar en ambos lados. Nosotros antes nos centraremos más en vía pública y ahora vamos a tener que ... bueno lo que estamos haciendo ahora. Enfocar sobre los pisos y locales y ... entonces lo hacemos o con Mossos o con Policía Nacional, más el distrito. Entonces, tenemos el refuerzo del distrito, por ejemplo, yo estoy aquí, nosotros estamos aquí por la proximidad, yo no dependo de esta comisaría. Però tengo este sitio porque siempre hemos estado aquí por la proximidad a las víctimas y tal. Entonces qué pasa, que si hay un piso en Eixample, que los compañeros nos avisan de que hay quejas vecinales

y alguna de las chicas ha pedido ayuda a un vecino y tal ... pues nos lo miramos administrativamente y hacemos vigilancia, cogemos en alguna manifestación algún cliente y tal y entonces dependiendo de las nacionalidades miramos a ver si lo hacemos con Mossos o con Policía Nacional y con la UTEH si hay tráfico, sinó no. Concertamos un día en la agenda, tal día, tal distrito. Entonces, la inspección administrativa la hace el distrito, porque es competencia diríamos del distrito y de allí intentamos sacar, local que no se ajusta a la licencia, licencia que no se ajusta al permiso, no tiene extintores, las medidas higiénico sanitarias no son las correctas, chicas que viven y ejercen la prostitución en el mismo sitio ... pues todo esto está bajo inspección, se actúa o se sanciona si hay que sancionar, se coge a los propietarios ... miramos anuncios porque muchas veces están anunciadas y ponen fotos de las chicas desnudas, que algunas no quieren però las ponen. Entonces hay diferentes variables y diferentes hechos que hay que investigar y mirar. Y allí lo hacemos de manera conjunta, ostia pues este tío también le sale que tiene otro piso con otras chicas, pues se hace ese, luego otro, en tiempos distanciados para disimular y tal, y cuando ya tenemos todo atado pues: contra los derechos de los trabajadores, porque las tienen algunas ... o les dicen que las ayudan a conseguir la documentación y es mentira, te voy a hacer un contrato però es mentira, o vas a trabajar, però vas a trabajar más horas; te quito más dinero del que te digo; te ... medio obligo si quieres estar aquí a realizar algunas actividades sexuales que a lo mejor no son las que tu quisieras hacer. Bueno como ves hay diferentes cosas que ocurren con diferentes nacionalidades, porque cada chica es un mundo.

⁹¹ E: claro

⁹² GUB: puedes tener 10 chicas de 10 nacionalidades diferentes y cada una tiene su historia. Son otro tipo de trabajos. Y claro cuando vas allí, les tienes que hacer las entrevistas a las chicas, si hay alguna que está en situación irregular, o algunas que no quieren declarar allí, entonces te la tienes que llevar a la comisaría para que declare, bueno ... estamos allí en ese inpás para ver como acaba todo. Entonces en Marzo del año pasado salió un decreto de la Alcaldía que apostaba mucho con el tema de ayudas y ofrecer a las víctimas mucha más cobertura en el tema de los papeles. Y, entonces se creó un decreto de Alcaldía en el que nuestro grupo, la UTEH, SAS-ABITS y la CUESB, nos ha coordinado, y si nos encontramos a una chica que un domingo pide ayuda y tal pues que la lleven al CUESB, y estos ya saben que, si va como víctima de trata, le tienen que dar un tratamiento especial y activar un protocolo que es el que se ha aprobado en el decreto

de alcaldía, y de allí se puede iniciar el proceso de investigación o de ayuda a esa víctima. Entonces, a nivel municipal se está trabajando mucho.

⁹³ E: ah ya se cuál es, es el protocolo de coordinación municipal. Claro es como una guía, para orientarlos, ¿no?

⁹⁴ GUB: en la parte que nos corresponde, la Guardia Urbana hace un procedimiento operativo en el que de aquí saca la esencia y lo transformamos en algo para que las patrullas lo entiendan que han de hacerse cuando se encuentren con esa problemática, aunque sea una patrulla que no tenga ni idea de lo que estamos hablando. Entonces está todo muy tasa a través de unas actas que puede rellenar con la chica. Cuando consiguen hablar con una chicas tenemos esta acta con un número de referencia, el identificativo nuestro GTEP

⁹⁵ E: entiendo que esto significa ...

⁹⁶ GUB: Grupo de Tráfico de Explotación de Personas. Como trabajamos con todas las finalidades de explotación, aunque la que más hay es la sexual, però hay otras como pornografía, mendicidad.

⁹⁷ E: Claro, y aquí poneis la hora, la calle, todo un poco.

⁹⁸ GUB: sí, esto lo coge una patrulla que no tiene ni idea y le ve una chica. Entonces nos da la descripción y cuadrados para los indicadores. Que están todos puestos y redactados, solo es necesario que pongan si si o si no. Con esto, nosotros ya podemos iniciar un trabajo de avisar a la chica. Ves pautas de actuación, le hacemos un pequeño resumen de todo.

⁹⁹ E: claro, y esto lo coge una patrulla cualquiera

¹⁰⁰ GUB: una patrulla que no tiene ni idea, entonces nos van llegando informaciones de toda Barcelona referente a esto, con lo cual ya tenemos un pequeño avance de por dónde tenemos que ir y tal. Llamamos a la chica, y a lo mejor la chica está con un hombre, entonces lo identificamos para ver quién es. A veces nos vienen es que me ha pegado, però claro cuando viene ya no tienes el moratón, pues entonces es siempre conseguir el máximo de información, que es lo más importante.

¹⁰¹ E: antes hemos hablado de Rumania, Nigèria y China como las tratan. Quiero decir, las cuidan no las cuidan. Antes hemos dicho que Rumania eran bastante violentos.

¹⁰² GUB: Rumania ha ido modificando su actuación. Han pasado de la violencia física a la psicológica o la manipulación a nivel familiar y los hijos. Nigèria con el tema del Vudú, supongo que ya te lo habrán dicho. Entonces ellas creen profundamente. Mira nosotros tuvimos aquí a una chica menor de edad que la tuvimos en un despacho y con un abrecartas se intentó suicidar, con unos ataques ... claro la tuvimos que parar. Con esto quiero decir que creen firmemente en esto. Y cuando, hemos entrado en pisos donde estaban las *mamis* y hemos encontrado todos los cachivaches del vudú y de la magia negra, el pelo, las uñas atados con no sé qué... con unos potingues y unas cosas más raras. Claro las chicas les tienen un temor, claro con eso ... te tengo dominado. Y no nos engañemos, hay el vudú, però otra chica que sacamos y tal que no la dejaron denunciar y tal mataron a su familia de origen a machetes y una metralleta. Claro allí no pasa nada, claro esa presión también la tiene, no es solo el vudú.

¹⁰³ E: Claro, no es solo el vudú, es que están matando a tu familia o sabes de alguien que le ha pasado.

¹⁰⁴ GUB: Por un lado, el tema de las chinas como son muy cerrados, y para ellas les cuesta mucho que están siendo explotadas, no se es como que no no, qué es lo que tengo que hacer. Claro, entonces cuesta mucho que una china declare que está siendo explotada. A parte del miedo claro, las mafias son muy cerradas y no quieren saber nada de nadie, todo lo arreglan a su manera. Y las Nigerianas, aparte de coger estas deudas de 60.000€ que nunca acaba ... más el trayecto más las multas. Però claro, cuando detectamos que es una víctima una cosa que hacemos como ayuda es que cuando hay una chica que nosotros sabemos que está siendo explotada y la obligan a robar o a prostituirse ... Tu piensa las Nigerianas, pues si voy a ganar 10€ por irme con un tío con un portal y yo necesito cada semana una cantidad de dinero para quitarme la deuda de 60.000 y cada semana tengo que dar unos 1.000€, pues no es lo mismo ganar 10€ por servicio sexual que si robo un móvil o una cartera que puedo conseguir 300€, pues yo ya sé que esa noche no tengo que preocuparme.

¹⁰⁵ E: claro les puede salir más rentable.

¹⁰⁶ GUB: que es un delito, si, que claro que es un derecho que no te roben a ti. Por ejemplo, en el Front Marítim robaban a las chicas turistas. Però claro tu como policía tienes que velar por todos los derechos a la que le han robado el móvil y a la víctima de trata. Y no puedes permitir que roben aun sabiendo lo que sabes. Lo único que intentamos luego ya cuando la has detenido y tal pues si esta identificada como víctima vamos a hablar con el fiscal y le decimos que la obligan a robar o que esta chica Rumana la obligaban a hurtar y a ejercer la prostitución. Y ella dice: que a mí me obligaban a robar o me pegaban, entonces... Claro si te dicen eso y tú lo has comprobado y que efectivamente es cierto, pues luego se mira que las sanciones ... Igual que cuando se ponían denuncias por parte de la Guardia Urbana a las chicas por ejercer en via pública y decirle a un chico ven ven pues claro ... todo eso se queda allí, entonces intentamos hablar con hacienda municipal y hacer un informe que el jefe me pedía y lo traspasamos y entonces le retiran las denuncias. Però todo esto siempre y cuando la chica fuera identificada como víctima.

¹⁰⁷ E: ya, porque si no no tiene tantos ...

¹⁰⁸ GUB: nosotros intentamos ayudar en todo lo que se puede y en todos los ámbitos.

¹⁰⁹ E: ¿qué mejorarías de todo el proceso, los puntos a mejorar para identificarlas o desde vuestro punto de vista, y lo que podéis hacer vosotros?

¹¹⁰ GUB: la principal sería una modificación a nivel asistencial está muy bien, però a nivel jurídico o de método está un poco ... yo entiendo que un juez tiene que velar por todos hasta por los malos. Los malos tienen sus derechos. Però claro, para yo poder demostrar que ese es malo, que yo pueda demostrar con vigilancias que eso es un clan familiar, que la persona no tiene modus vivendi, ¿que ves como el tío le quita el dinero, como le pega como todo ... y te diga hay declaración de la víctima? no. Pues a la papelera. Eso se tendría que modificar.

¹¹¹ E: osea sin declaración de la víctima ...

¹¹² GUB: sin declaración de la víctima, si la víctima no dice este me ha hecho esto, nada. Nosotros hacemos pruebas aleatorias y secundarias, però si la víctima no declara no tienes nada. Yo sé los nombres de los malos, los conozco, sé dónde viven, quienes son, a que chicas tienen y todo. Però todo ello no vale hasta que la chica no declara. Y cuando la chica declaró puedo usar todo el conocimiento policial del territorio para que la

investigación vaya bien. Però si la chica no lo dice por escrito y no lo firma delante de un cuerpo policial delante de un atestado ...

¹¹³ E: claro esto es un punto muy importante, es un gran fallo.

¹¹⁴ GUB: este es el gran fallo, sí. ¿También cambiará que cuando una chica decide hacer esto y pide ser testigo protegido ... pues tenemos una ley de peritos y de testigos del año de maría castaña que es una castaña de ley porque como los abogados de los malos son listos, mientras dura el proceso y todo no saben quién es, però llega el día del juicio y para no declarar nulo juicio por indefensión de mi cliente yo quiero saber quién está denunciando a mi cliente, porque si no contra quien me estoy defendiendo? No lo puedo defender bien. Si el juez le dice no te digo quien es, luego puede quedar en nulo por instancias superiores. Para evitar eso, se le dice: Se llama María de las Mercedes. Y entonces ya la chica pobre ... me habías dicho que no lo dirías ...

¹¹⁵ E: ostras pobre ... claro se le va todo.

¹¹⁶ GUB: entonces allí ya amenazas

¹¹⁷ E: ¿entonces cómo lo cambiarías?

¹¹⁸ GUB: de entrada, se debería modificar de que no fuera declarado, osea que el juez no tuviera la obligación de poder decir eso. Es decir, se tendría que modificar de tal manera que primero, no cayera todo el peso de todo sobre la víctima, con lo mal que lo ha pasado, con todo el peso y tener que repetir, primero que me lo cuenta a mí, luego que yo la llevo que lo explique, que recuerde, luego de allí si se hace una prueba preconstituida ... y luego otra vez enjuicio. Pues no la vuelvas a llamar porque es que ya es triple victimización para recordar constantemente y además el tratamiento con la psicóloga que le dice cuéntame a ver que... ellas no quieren recordar, si es que ellas me dicen: yo no quiero recordarlo, si está muy bien la ayuda que me ofreces, però yo no quiero que la psicóloga me pregunté y me escarbe más porque yo ya no quiero recordarlo. Entonces son fallos, bueno no falles, es el sistema que no está preparado para este tipo delictivo, creo yo. Se ha cogido como es un proxeneta hay que darlo y se está concienciando de que el tráfico ... bueno pues eso que estamos hablando de esclavitud que está allí y que tu no la ves. Por qué hacen con ellas lo que quieren, porque puede estar la chica en la calle y el proxeneta en frente tomándose un café y luego en casa a palos y si ya no le sirves pues te

venden. Eso lo hemos escuchado nosotros, dame 300€ y te la vendo. Las tratan como ganado.

¹¹⁹ E: bueno las ven como mercancía pura.

¹²⁰ GUB: exacto, entonces estamos hablando de un delito muy grave que ahora se empieza a concienciar, como que ahora se ha puesto muy de moda y está lleno de no sé qué, que me parece muy bien, però es necesario cambiar cosas para ayudar a las chicas porque, sinó que tontería ... solo hablamos de estadísticas del dinero que puede generar, de la abolición o no, de la legalidad o no ... però no se está mejorando.

¹²¹ E: ¿entrando en este debate qué opinas?

¹²² GUB: una vez me preguntaron y tú que piensas. Pues aquí en Barcelona hay un montón de locales vacíos, pues si sabes que no las vas a quitar de aquí pues las que lo ejerzan libremente, en vez de estar pasando frío y calor y que los vecinos las insulten o que estén ensuciando el barrio o no sé qué, cojamos un edificio del ayuntamiento y crea una cooperativa. Las más mayores pues que tengan trabajos en la recepción, de limpieza, a limpiar lavadores, las camas, lo que sea. Y las que estén dentro que se tenga pleno conocimiento de que están libres, que no hay ningún proxeneta que se meta por allí. Y el cliente que vaya este en una sala de espera y las chicas estén tranquilas, dadas de alta, aunque sea de autónomo y en un lugar seguro. Encima, cotizan y tienen unos derechos y recursos.

¹²³ E: Claro, todo lo que no esté aquí será por algo. O bien porque no lo conoce o bien porque es víctima de trata.

¹²⁴ GUB: exacto, però tampoco se quiere. Pues claro pues que quieres que te diga. Yo solo doy opciones para las chicas que quieren ejercer voluntariamente y las que ya no pueden. Sería como una reinserción laboral.

¹²⁵ E: pues está bien pensado, de momento nadie me lo había dicho.

¹²⁶ GUB: es un ejemplo, a golpe de rapidez.

¹²⁷ E: muy bien, muy bien. Pues diría que hasta aquí la entrevista. Si quieres añadir cualquier cosa o decirme algo que no te he preguntado...

¹²⁸ GUB: si te falta alguna cosa tu avísame.

ANNEX 10. ENTREVISTA FUNDACIÓ APIP-ACAM (AA)

¹ E: muchas gracias, por darme la mini reunión esta con tan poca antelación.

² Apip-Acam (AA): No pasa nada porque saques el nombre o la fundación. hablo yo, pero a nivel de la fundación, en ese marco me haces la entrevista.

³ E: si, si genial pues cuando quieras.

⁴ AA: a ver eh ... nosotras, la fundación Apip-Acam trabajamos en el ámbito de la explotación sexual y de mujeres vulnerables en contextos de prostitución desde año 1987. Empezamos a trabajar ... no en el delito de trata de seres humanos porque el delito de trata de seres humanos como tal hasta el año 2010 no está legislado, pero sí que empezamos a trabajar en el ámbito ... con un enfoque de prostitución y pobreza. Somos una entidad especializada en la atención social y residencial de colectivos extremadamente vulnerables y eh una de las ... perdona [suena el teléfono] ... una de las ... de los análisis sociales que veíamos era mujeres dentro de Barcelona, ligadas a prostitución y pobreza, como una ... desde esa perspectiva entramos un poco en el mundo de la prostitución y a trabajar con mujeres en entorno de prostitución. viendo una serie de carencias sociales, económicas, psicológicas y necesidades de acompañamiento de estas mujeres para poderlas vincular desde una situación de exclusión y pobreza a los servicios públicos.

⁵ E: ¿y veías gente de nacionalidad española o de otras nacionalidades?

⁶ AA: al principio, empezamos ... eran más españolas y cuando ya hemos entrado más en todo lo que son los entrono de prostitución ya diferentes nacionalidades y bueno hemos vivido todo lo que sería el boom de la trata ... la entrada de latinoamericanas, ... íbamos haciendo un poco el diagnostico de todas esta realidad que estábamos viendo y atendido a nivel social. A nivel social las víctimas de trata, lo que nosotras éramos pioneras y proactivas era a la hora de incidir en las instituciones para reclamar una atención pública a esta realidad social que estábamos viendo que estaba quedando desatendida. Por un lado, las mujeres en entornos de prostitución tienen un difícil acceso a los servicios públicos. Hay una serie de ... de ... bueno no solamente dentro de las características por las cuales las mujeres vinculadas a la prostitución sino por unas características que tienen los servicios públicos de la poca proactividad para atender determinados colectivos

sociales que siempre se van a quedar como al margen de esta intervención. Y hacía falta como crear esta, estas ... estos programas puente para vincular a las personas a los servicios sociales. Y esto, es lo que hacemos nosotras. Nosotras tenemos equipos de calle, que salen en entornos de prostitución, desde el reparto de preservativos, la atención sanitaria, los acompañamientos especializados y ... y ... lo que diríamos tenemos, equipos de calle y luego tenemos centros de atención diaria.

⁷ E. y que son?

⁸ AA: son unas oficinas de atención a mujeres entornos de prostitución, en el cual, claro ahora el COVID nos ha frenado un poco nuestros requisitos de acceso, pero una de las características que nosotras veíamos para que las mujeres vinculadas a entornos de prostitución pudieran acceder a las oficinas era no establecer ningún requisito de acceso. Las mujeres pueden venir en el momento que pueden, cuando pueden y en función de la demanda, intentaremos dar respuestas inmediatas o programar citas. Pero, no vamos a cerrar ningún tipo de intervención porque la mujer no se ha presentado a la cita o porque llega tarde o ... porque la mujer después de tres veces no coge el teléfono. ¿No, por qué? Porque sabemos que son ... porque conocemos el colectivo y sabemos cuáles son las dificultades que tienen para tener la atención social y una vez que podemos vincularlas ya con nuestro proyecto, sí que podemos marcar un itinerario de trabajo con ellas, y entonces sí que marcamos unos objetivos. No es lo mismo que una mujer no acuda las cinco primeras citas, pero después de una vinculación, tenemos que marcar unos ciertos compromisos para con ella poder continuar un plan que hemos marcado. Entonces, bueno pues esto nos hace también al mismo tiempo, tener una ... como diría ... un diagnóstico sobre hacia donde van las tendencias de la prostitución en Catalunya o en las zonas en donde intervenimos. De alguna manera también hacemos incidencia también sobre la falta de conocimiento que hay sobre la continua captación que vemos o el continuo reclamo que cada vez hace más la industria del sexo, los consumidores y como eh ... bueno no sé cómo diríamos ... que por mucho que incidamos e intentamos atender a las mujeres, nos encontramos con grandes elefantes de industriales, proxenetas y tratantes que van a ... eh ... continuamente van a estar incorporando a nuevas mujeres y ... somos una pequeña parte de este engranaje, no? Reclamando siempre, que tiene que haber ayudas económicas directas y lo que queremos es desincentivar o desvincular a las mujeres de la prostitución y proteger a la víctimas de trata. Entonces, después a partir del año 2009 y a partir del año 2010 lo que hemos conseguido es tener un programa integral

para atención a víctimas de trata de seres humanos y aquí es un poco como Adoratrices ... tenemos pisos de acogida, en el que, tenemos abogadas que hacen el acompañamiento en los procesos judiciales.

⁹ E: ah también tenéis como la parte de después, tenía entendido que no que solo hacéis el contacto inicial, como para así decirlo.

¹⁰ AA: no es que por eso ... nosotros como sol única entidad que tenemos las dos ... nosotras tenemos dos proyectos, tenemos el proyecto de detección y atención social a la víctima y personas a entornos de prostitución y allí detectamos también casos de trata de seres humanos que podemos luego vincular a nuestro programa de atención a las víctimas ya detectadas o identificadas.

¹¹ E: vale, o sea, una vez detectáis alguna víctima de trata de personas no la deriváis a la UTEH, por ejemplo, sino que seguís vosotras con esa persona.

¹² AA: sí.

¹³ E: ah, vale, vale, pensaba que no.

¹⁴ AA: si seguimos nosotras lo que pasa es que somos equipos diferentes por protección, hemos establecido equipos diferentes. Luego, también nosotras somos una entidad que tenemos sede en Zaragoza, en Valencia, en Castellón... entonces lo bueno que tenemos es que podemos ofrecer por seguridad movilidad para que de alguna manera los equipos de calle no se pongan en riesgo. Lo que no podemos es tener a técnicas en la calle que directamente los proxenetas puedan identificarlas como ... mira si hablas con esta chica directamente puedes acabar en un piso de acogida y denunciándome. Por eso nuestros equipos de calle están diferenciados con los que sería los equipos de intervención integral.

¹⁵ E: claro, claro. Bien pensado. ¿De las que identificáis como víctimas de trata de donde suelen provenir? cual es el país de origen?

¹⁶ AA: vale ... la palabra identificación no es correcta que seguro que te lo habrán dicho. Porque identificar, solo puede identificar la policía, nosotras detectamos.

¹⁷ E: si, es verdad.

¹⁸ AA: por desgracia, ya me gustaría a mí identificar, porque el problema que tiene la identificación en España es que no llegas a los mismos derechos. O sea ... entonces nosotras no podemos ... no se ... depende de las zonas. En la ciudad de Barcelona porque también ... colaboramos mucho con los cuerpos policiales y tenemos una historia solida en la ciudad y tal pues hay muchísimas mujeres Nigerianas que están un poco ... siendo identificadas y detectadas como víctimas de trata. pero nosotras, tenemos un proyecto muy importante en el Alt Empordà en donde la mayoría son rumanas.

¹⁹ E: en el Alt Empordà.

²⁰ AA: sí.

²¹ E: y habéis hecho algún tipo de detección en víctimas de la china.

²² AA: si, pero no acceden ... o sea si, las vemos en entornos de prostitución y trabajamos con ellas en ... ui perdona ... [suena el teléfono].

²³ E: vale, te había preguntado lo de la detección de personas o víctimas de la China.

²⁴ AA: si haber hemos ... el tema de detección e identificación de Chinas hemos tenido, pero eh ... nos ha resultado difíciles hacer unos planes a largo plazo con ellas. Hemos participado con la policía en varias identificaciones, hemos acogido en alguna ocasión. Y hemos si ... tendremos tres o cuatro casos de víctimas con las que hemos llegado hasta al final. Pero luego ...

²⁵ E: si por lo que se con las víctimas de nacionalidad china es más difícil el trato con ellas. Cuesta más la comunicación con ellas.

²⁶ AA: yo creo que no es tanto la comunicación, sino que lo que cuesta mucho es la conexión y la autopercepción que puedan tener ellas como víctimas. Eso es lo más difícil. Al final, acaba siendo yo ... con las que he podido hacer una vinculación más estrecha ... para intentar entender los procesos que viven ellas ... acaba siendo la experiencia de la explotación sexual acaba siendo ... verdaderamente un medio para ellas para pagar una deuda como inevitable a pagar y entonces ... si la fórmula es esta ... la aceptan. Aceptan la formula sea la explotación sexual, explotación laboral ... porque tienen como muy interiorizado que algún tipo de explotación va a ser.

²⁷ E: ya

²⁸ AA: no sé, no sé, es un poco lo que yo percibo. De hecho, en alguna ocasión, tengo un par de ... podríamos decir que casi son amigas, de origen chino que hemos estado desde el principio y que ahora ya pueden tener un permiso de residencia y un trabajo de manera permanente ... aun y todo hablando con ellas, pues es que no ... no perciben esa explotación.

²⁹ E: ¿no lo ven como que son víctimas?

³⁰ AA: no, no lo ven. Creo que siempre ... o lo que me han dicho es que siempre ... como los verdaderos malos de esta parte, no son los que están aquí sino son los que están en China. Entonces, aquí lo que han tenido es la oportunidad de pagar. Y de liberarse de ese ... esa parte de entender la explotación como una oportunidad que a nosotras nos cuesta más entender.

³¹ E: si, si totalmente. y con quien trabajáis más, ¿con Nigerianas? ¿Por la cantidad de víctimas?

³² AA: no, no. No te puedo ... no, no te sabría decir los porcentajes ... pero atendemos a unas 33 nacionalidades diferentes. Si. Entonces dentro ... tenemos ... estos últimos años con la crisis de Venezuela ha habido un aumento de chicas tratadas venezolanas. Ha habido también colombianas, va un poco ... haber definirnos en un ... el ... la trata de seres humanos con finalidades ... la trata en general va a aprovecharse de situaciones de desigualdad, de violencia estructural, de violencia de género y allí donde estos fenómenos estén más activos, más fácil sería, será captar víctimas.

³³ E: el estado de necesidad, ¿no?

³⁴ AA: exacto.

³⁵ E: ¿Cómo es la colaboración con los cuerpos policiales u otras entidades? como os vinculáis los unos con los otros?

³⁶ AA: Yo creo que aquí en Catalunya hemos mejorado muchísimo a nivel de coordinación y cooperación. Nosotras lo que ... somos, perdona un momento [suena el teléfono].

³⁷ E: si, estábamos hablando de la colaboración con la policía.

³⁸ AA: ai perdona eh que me da pena.

³⁹ E: no, no por favor no te preocupes.

⁴⁰ AA: si, pues nosotras colaboramos con la policía, desde que hay la figura de interlocución social, pues es más fácil la colaboración con la policía. Entonces, la dificultad que tenemos a veces, porque no somos tantas las especialistas que hay sobre esta materia, y nosotras intentamos de alguna manera mantener, dentro de lo posible, los equipos de trabajo que son importantes, sobre todo cuando estamos en una dinámicas que de alguna manera tienen una parte de incidencia política y de ... incidencia política y social. A veces, como hay muchos cambios entre las figuras que ocupan responsabilidades en esta materia a nivel administrativo, judicial y policial. Pues a veces dificulta un poco lo que es el seguimiento de esta incidencia. Porque si llegas a acuerdos más o menos, y no son convenios escritos ... pero llegas a acuerdos sobre cómo proceder en determinados casos y ... cada vez que hay una persona nueva ... vuelta a empezar.

⁴¹ E: vuelta a empezar, ya. Me lo imagino. ¿Qué es lo que cambiarías o mejorarías para mejorar ... hacerle frente a este fenómeno de la trata?

⁴² AA: bueno lo que a ... mi materia más compete que es la explotación sexual, yo creo que incorporación del contexto en la que se produce la explotación como elemento facilitador de delito estaría bien ... de alguna manera creemos que visibilizar la complicidad de la ... industria del sexo como un elemento facilitador del delito de la trata de seres humanos y del consumo de prostitución como ... una de las maneras que si no ... visualizamos siempre el consumo y no nos damos cuenta que este gran consumo y esta gran industria que está detrás de la explotación sexual de mujeres y niñas necesita continuamente autoabastecerse y si no incorpora el delito de trata, no va a tener esta incorporación de nuevas mujeres intercambiables.

⁴³ E: ¿visibilizar tanto a nivel social como judicial?

⁴⁴ AA: si, bueno yo creo que, de alguna manera, penalizar el consumo de víctimas de trata y poderlo perseguir realmente, ayudaría a perseguir la impunidad, porque en realidad da igual que estemos consumiendo... para los prostituidores les da igual que se están acostando ... están explotando a mujeres, porque quedan totalmente impunes, quedan

totalmente al margen de este delito. Lo mismo para los clubes en el que se identifican víctimas de trata, estos se quedan totalmente al margen de la posible implicación que podrían tener, cuando el delito se ha podido cometer en sus establecimientos.

⁴⁵ E: ya, o sea más regulación también dentro de los clubs, ¿no?

⁴⁶ AA: no, directamente, es que ellos están exentos, hasta que no reformemos el código penal ellos están exentos de culpa, por mucho que se produzcan violaciones o explotación dentro de sus locales, ellos están al margen del delito. Hasta que no haya una nueva reforma del código penal en este sentido y que se aplique realmente, ellos van a quedar siempre impunes de este delito.

⁴⁷ E: ya. claro.

⁴⁸ AA: y luego también, los estados están permitiendo que esto se produzca, que una verdadera política que ... sin una atención integral, sin una ley integral que proteja a las víctimas de trata también de alguna manera estamos permitiendo que estas circunstancias se permitan ... tenemos que poder poner ayudas económicas directas a la mujer víctima, tenemos que poner en lo que es la explotación sexual, tenemos que promover programas de ayuda económica directa a mujeres para que se puedan desvincular de la prostitución, entendiendo que la prostitución es una forma de violencia contra las mujeres y una manera de ... de quienes son las mujeres que se están prostituyendo actualmente? O sea, analizar un poco es ... en perspectiva de género. Para garantizar los derechos de las mujeres y las niñas ...

⁴⁹ E: Claro, al final todo es por algo económico, hay un fin siempre económico. Explotarlas y ellas se quedan en nada económicamente. Lo que hace más difícil su desvinculación

⁵⁰ AA: exacto.

⁵¹ E: Más allá de una ayuda económica, también otro tipos de ayuda ... un acompañamiento judicial, por ejemplo

⁵² AA: es que son muchísimas, si tú planteas una ley integral, no solo planteas esto sino que solamente que se cumplieran los derechos que se tienen que garantizar para las víctimas de trata de seres humanos y poner los mecanismos para que estos derechos se

puedan garantizar, porque si ... tú date cuenta que las víctimas ... tienen derecho a una asistencia jurídica gratuita, derecho a la evaluación, derecho a la restauración, a la restitución, derecho a la indemnización, si podemos establecer los canales para que verdaderamente las mujeres accedan a estos derechos, que eso es lo que intentamos hacer nosotras ... nosotras intentamos hacer una, una atención integral que lo que intenta es la reinstitución de los derechos. [Suena el teléfono] perdona que lo tengo que coger.

⁵³ E: no te preocupes, entiendo que estáis a tope, yo no quiero molestarte más. De verdad que muchísimas gracias por poderme dar un rato de entrevista. Aunque haya sido poco creo que ha sido muy importante, y por todo lo que hacéis hacia este fenómeno, ya tenéis suficiente.

⁵⁴ AA: Perfecto Júlia. Y perdona.

⁵⁵ E: a ti. que vaya muy bien el 8M. Por cierto, una pregunta más, todo esto de los papeles y tal, ¿vosotros podéis tramitar algo? ¿O todo tiene que ser por la Policía Nacional?

⁵⁶ AA: no, nosotras tramitar no, nosotras ... a ver policía nacional... nosotras detectamos víctimas, la Policía Nacional ... es obligatorio en este país pasar por una entrevista con la policía para acceder como diríamos al Estatuto de víctima sino ... si no eres víctima reconocida no accedes a los derechos que te ampara en el 59 bis en la Ley de Extranjería, porque es uno de los problemas también ... aquí todo está ligado a la ley de extranjería ... una vez la policía inicia el procedimiento solicita o eleva para pedir un 59 bis. que es un periodo de restablecimiento y reflexión y una vez que tenemos el periodo de restablecimiento y reflexión, la víctima podrá decidir con toda la información que nosotras le facilitamos si desea colaborar en una investigación, porque su información es fruto ... puede que haya sido encontrada en una investigación policial o que la información facilitada pueda dar lugar a una investigación policial o si quiere acogerse a una situación personal y allí somos nosotras las que solicitaremos a la Subdelegación de Gobierno la exención de responsabilidad por una situación personal. Porque la información o la víctima no se encuentra en disposición de colaborar o facilitar información que dé lugar a una investigación policial.

⁵⁷ E: entonces, entiendo que, si colaboran con la policía, es la propia policía quien les facilita estos papeles...

⁵⁸ AA: la exención de responsabilidad, sí. Que es lo que luego le da acceso al permiso de residencia y trabajo.

⁵⁹ E: vale, vale.

⁶⁰ AA: eso si hay una colaboración y si es por situación personal es a través de una entidad especializada.

⁶¹ E: que sois vosotros.

⁶² AA: exacto.

⁶³ E: ah vale. Bien pues yo creo que lo tengo bastante claro. Así que muchísimas gracias por toda la información.

⁶⁴ AA: si tienes cualquier duda más adelante, ya tienes mi teléfono así que cualquier cosa tú me dices.

ANNEX 11. ENTREVISTA ENTITAT ADORATRIUS (A)

¹ Entrevistadora (E): En l'entitat Adoratrius, heu iniciat processos amb víctimes de Nigèria, Rumania o la Xina?

² Adoratrius (A): Sí, amb les tres. Amb les tres nacionalitats hem tingut víctimes.

³ E: Més o menys, entre quin rang d'edat tenen aquestes víctimes?

⁴ A: És difícil cenyir-se a un rang d'edat perquè realment és molt ampli ... la franja d'edat és molt ampla, depèn del moment doncs si pot ser que hi hagi víctimes més joves i depèn de la nacionalitat també depèn pot ser que vari, però ... la veritat és que de cada nacionalitat hem tingut franges d'edat molt diverses, de Nigerianes hem tingut des de menors d'edat fins a dones de trenta i pico ... sí.

⁵ E: Menors d'edat, a quina edat et refereixes? Més petites de 14 o...?

⁶ A: No, no tant petites. Ratllant la majoria d'edat.

⁷ E: Vale, uns 16, 17 anys.

⁸ A: Sí, sí

⁹ E: Vale, vale

¹⁰ A: De la nacionalitat romanesa en algun cas també hem tingut alguna menor d'edat, les hem atès. També de sí, d'aquesta edat ratllant els 18, 16, 17, i ... fins també ben entrats els 30 ... sí, sí, sí. I de la Xina no hem tingut que nosaltres sapiguem ... dones tan joves com les anteriors nacionalitats ... acostumen a ser més grans, sí ... amb alguna excepció però.

¹¹ E: Vale, però la majoria és més ... d'edat més avançada no?

¹² A: Sí, de 20, 30 inclús 40.

¹³ E: Inclús 40?

¹⁴ A: Sí, sí sí

¹⁵ E: Vale, em sabria dir més o menys quant de temps passen aquestes víctimes dins les organitzacions criminals?

¹⁶ A: La veritat és que també varia molt ... jo crec que podria fer una distinció entre aquestes víctimes que surten per iniciativa pròpia de la situació d'exploració d'aquelles que no ho fan. Les que surten per iniciativa pròpia de que de, de la situació d'exploració acostumen a passar menys temps ... menys temps en en aquesta situació, pot ser mesos o bffffff si ... podria ser entre setmanes i mesos quan normalment, decideixen i veuen que tenen l'oportunitat de sortir. Després si no es fan en aquest temps, acostumen a estar uns anys en aquesta situació d'exploració.

¹⁷ E: Uns anys que poden ser? 10 anys o 5 anys?

¹⁸ A: Podria donar-se ... podria donar-se el cas d'estar 10 anys, sí podria donar-se. No és el ... la gran majoria no estan tant de temps jo diria, però no és tan excepcional tampoc, podria dir que entre 2 i 10 anys podria ser ... sí

¹⁹ E: Vale, vale. Entrem ja en el bloc del *modus operandi*, em sabria explicar una mica quina és l'estructura que té l'organització criminal? Si et sembla bé fem primer Nigèria, després Romania i finalment acabem amb Xinesa?

²⁰ A: Vale.

²¹ E: Doncs quina seria l'estructura de l'organització criminal de Nigèria?

²² A: Doncs l'estructura de l'organització criminal de Nigèria normalment és una estructura bastant gran ... tot i que el que nosaltres veiem és com la punta de l'iceberg ... pel que sabem de la informació policial i de les investigacions que s'han dut a terme, acostumen a ser organitzacions criminals bastant grans amb una estructura piramidal. On a la base doncs estan totes aquelles controladores diríem aquelles persones controladores després van pujant com de nivell i de status fins arribar doncs a la persona ... doncs de màxim poder, no? persona o persones que òbviament, dins de la cadena està doncs bastant allunyada de la víctima en sí... pel que fa ...

²³ E: La ... perdona, diguem diguem.

²⁴ A: No, fes les preguntes que necessitis.

²⁵ E: Li anava a preguntar si les víctimes venen d'una determinada organització criminal o s'ha donat casos de moltes organitzacions criminals de Nigèria?

²⁶ A: Doncs s'ha parlat molt d'una a dues organitzacions de Nigèria que són la Supreme Eiyè Confraternity i alguna altre que ara no recordo el nom, la veritat [rialles], però sí que ells parlen de confraternitats. Acostumen a ser organitzacions criminals que ... neixen o tenen o beuen molt de les universitats.

²⁷ E: Clar, suposo que per això clar la seva edat no? ... de les víctimes

²⁸ A: Podria ser, el que passa és que moltes d'elles no estan ... o sigui no han tingut accés a les universitats.

²⁹ E: Ah vale. I llavors com les capten?

³⁰ A: Em referia més a com neix no? ... a la manera de néixer aquesta estructura criminal

³¹ E: De l'organització dius.

³² A: Com que neix molt i beu molt dels rituals que ja es fan a les universitats per formar part d'aquestes confraternitats ... no sé, és una miqueta rotllo ... segur que has vist alguna peli americana, nord-americana, no?

³³ E: sí sí

³⁴ A: Vale, pues això portat a l'extrem i a la part més fosca de la criminalitat, és una miqueta d'on beu jo crec l'estructura criminal a Nigèria.

³⁵ E: Vale, i amb... pels relats que suposo sabeu de les víctimes, com les tracten l'organització criminal de Nigèria un cop ja estan a dins diríem?

³⁶ A: un cop estan..... ja han estat captades.....?

³⁷ E: un cop ja han estat captades... a partir de llavors.

³⁸ A: A partir de llavors... vols que t'expliqui tot el procés de captació i de sotmetiment o...

³⁹ E: Sí, jo després aniré punt per punt però així aspectes generals. Jo pel que tinc entès per exemple les xineses o les romaneses la tenen més com un objecte i ja està, tu

t'espaviles i ja està, en canvi les Nigerianes poden arribar una mica a cuidar. No se si això es així o ...

⁴⁰ A: Doncs.... jo diria que depèn de la fase en la que estan. A la fase de captació, que bueno en principi encara no hi un vincle, no s'ha creat encara el vincle amb la víctima llavors en la majoria del casos el que es fa és també fer-li fer una promesa a través d'un ritual que s'anomena vudú i aquí és on es crea realment aquest vincle i aquesta dependència per començar ... i aquesta por i aquestes amenaces i aquesta dependència i sotmetiment. Després estaria tota la fase de transport on fan el viatge fins arribar al país de destí però passant per molts altres països de transit on el tracte és ...bueno, en molts casos molt denigrant. On jo sí diria i afirmaria que es tracta a la víctima com una pura mercaderia i com a contraprestació i xantatge per anar passant de país a país i en molts casos sí se l'obliga a mantenir relacions sexuals tant amb les persones que s'estan encarregant d'elles durant el viatge com amb molts altres actors que són determinants per poder creuar les fronteres, com per exemple policia, agents aduaners ... bueno, qui es creui. Després hi ha una altra part del viatge en el que moltes vegades també són obligades no només a mantenir relacions sexuals si no també a exercir la mendicitat per tal de sobreviure bàsicament, perquè no els hi proveeixen ni de diners ni de roba ni de cap tipus d'aliment o de ...

⁴¹ E: Ni subministres ni res ...

⁴² A: I ja quan arriben al país de destí pot ser és quan comença més aquesta cura. O elles al menys tal i com ho expliquen ho viuen més com pues mira em vaig trobar aquesta persona ... que acostuma a ser no, una persona que la controla, que la rep, la controla, la inicia i segons la percepció de les víctimes les cuida, sí ... Jo diria que en comparació amb tot el que han viscut ho viuen com una cura però de moltes altres coses que han anat dient i d'aquest sotmetiment ferri i d'aquest control tampoc diria que és una... realment una cura.

E: i això és en les víctimes de tot el tràfic, no? Tant a romania, con Nigèria, com xineses és així?

⁴³ A: varia una miqueta perquè també varien les fases. Normalment tot el que te a veure amb la fase del transport, a Nigèria en la majoria dels casos es fa per terra i és un viatge molt llarg, que pot durar 2-3 anys perfectament, i en ... poques ocasions, ne'm tingut,

però en poques ocasions s'opta per viatge amb avió en el cas de Nigèria. En el cas de Romania s'acostuma a fer un viatge per terra, el transport es fa via terrestre, però no dura tant ni molt menys, en un dies arriben de Romania a aquí a Catalunya. I en el cas de la xina el viatge per si s'acostuma a fer via Aèrea.

⁴⁴ E: Vale, o sigui depenent de com es el transport i la durada d'aquest ...

⁴⁵ A: les condicions no son tan dures en la xina. En el cas de les dones Nigerianes, en la fase de transport, les condicions són mooolt dures.

⁴⁶ E: Vale. Si vols anem pas per pas. Primer el procés de captació, després transport i recepció i acollida. En el procés de captació de les organitzacions de Nigèria, quin és el mètode que utilitzen per captar a les víctimes?

⁴⁷ A: en el cas de Nigèria moltes vegades a través d'una persona coneguda, que pot ser des de una familiar, veïna, persona de la zona, que no es coneixen directament, però que és coneguda doncs els hi parlen de la possibilitat d'anar a Europa i de tenir una vida millor, de tenir una feina ... sense especificar normalment. Sobretot tenint certa seguretat de que aquesta persona dirà que sí. Normalment coneixen ja a les persones a les que s'apropen i els hi ofereixen aquesta possibilitat de viatjar. Normalment són persones d'escassos recursos o que estan en una situació de violència per exemple, o que estan a càrrec de menors o familiars i no tenen feina, no tenen ingressos i llavors aquesta acostuma a ser el missatge que els hi donen.

⁴⁸ E: m'has dit que son persones conegudes però les persones que capten son tant homes com dones?

⁴⁹ A: Sí.

⁵⁰ E: o sigui són familiars o coneguts?

⁵¹ A: si, ara que ho penso potser més dones que homes.

⁵² E: Vale. Quin és el procés de transport? Quin és el recorregut que fan fins arribar a Catalunya? Quins son els països de trànsit?

⁵³ A: els països de trànsit normalment són: Nigèria, Níger, Algèria, Marroc. L'altre via és de Níger a Algèria i d'Algèria a Líbia. En aquest cas anirien de Líbia a Itàlia. Si fan

aquesta via normalment es queden a Itàlia i son explotades a Itàlia, però, depenent de com estigui la situació en alguna de les dues fronteres ho fan indistintament. Però normalment fan servir aquestes dues. Si es a España fan servir la frontera sud, com Andalusia.

⁵⁴ E: i fan servir pasteres per arribar-hi?

⁵⁵ A: sí. Moltes vegades s'han d'esperar al Marroc un any o dos anys fins a poder creuar, no sempre, a vegades poden viatjar més ràpid. Un cop arriben a la costa d'Andalusia son assistides i entren en algun tipus d'ajuda humanitària i a partir d'aquí per indicacions de la mateixa xarxa viatgen en aquest cas fins a Catalunya.

⁵⁶ E: A través d'autobusos, cotxes?

⁵⁷ A: sí. Autobusos un cop estan en els centres d'ajuda humanitària els hi donen diners per poder-se moure.

⁵⁸ E: els de la xarxa?

⁵⁹ A: no, els mateixos centres. Per exemple, si estan a creu roja els hi donen certs diners i amb això elles es poden moure. S'ha donat el cas també de que les han anat a buscar directament o els hi han enviat diners per a que marxin. Si els hi interessava que sortís del centre molt ràpid sense aixecar sospites, directament els hi enviaven diners o les han anat a buscar.

⁶⁰ E: i per fer tot el trajecte que hem dit de Nigèria fins al Marroc o Líbia com ho fan?

⁶¹ A: normalment amb cotxe. Sí, no parlen tant d'autobusos públics, sinó més cotxes.

⁶² E: durant el recorregut també han hagut d'exercir la prostitució?

⁶³ A: sí bueno jo més que prostitució parlo d'agressions sexuals. Normalment a canvi de poder passar frontera, bàsicament les fan servir com a xantatge.

⁶⁴ E: i durant aquest camí van acompanyades d'algú de dins de la organització, amb altres víctimes de tràfic o van soles?

⁶⁵ A: normalment en el cas de les Nigerianes viatgen en grup, en un grup mixte en el que hi ha altres dones joves noies que poden estar en la mateixa situació, però si van acompanyades d'altres dones.

⁶⁶ E: i aquest grup quants membres poden haver-hi?

⁶⁷ A: Més o menys unes 15 persones.

⁶⁷ E: un cop arriben a Catalunya qui les rep?

⁶⁸ A: quan estan fent el viatge en aquest grup normalment estan a càrrec d'una persona que o bé és de la xarxa directament o bé pertanyen a una xarxa de contraban de persones. Llavors paguen a aquesta persona que sí està fent el trànsit però pertany a una xarxa de contraban de persones perquè controli aquestes noies. En altres casos sí que hi ha una persona de la xarxa de tràfic d'éssers humans que s'encarrega de controla i arriba fins a cert punt del viatge, no el fa tot el viatge. Normalment les acompanya fins al Marroc.

⁶⁹ E: i a partir d'allà?

⁷⁰ A: A partir d'allà les deixen a càrrec d'una altra persona que té un contacte més directe amb la víctima i exerceix un major control sobre ella.

⁷¹ E: i un cop arriba a Catalunya?

⁷² A: un cop arriba a Catalunya, normalment les rep una persona amb la que ja estarà més en contacte, normalment és dona.

⁷³ E: la *mami*?

⁷⁴ A: Podria ser que en la primera recollida sigui un home que les acompanyi fins al pis. Això si no ho fa directament la *mami*. Si és aquest home que les acompanya fins el pis és allà on coneixen a la *mami*. La *mami* es la persona que els explicarà quina és la situació, el que han de fer, les introduirà, els hi ensenyaran tot i els hi reclamaran el deute i els hi agafaran els diners.

⁷⁵ E: i aquestes noies en els pisos viuen amb la *mami* i altres víctimes?

⁷⁶ A: sí. Acostumen a viure en pisos de la xarxa ... Bueno no son propietat de la xarxa ... però pisos on viuen altres persones de la xarxa, normalment víctimes i madams.

⁷⁷ E: si els pisos no son de la xarxa, de qui és el pis?

⁷⁸ A: no tinc ni idea. Però fins on jo sé no son propietaris sinó que els tenen en lloguer.

⁷⁹ E: on realitzen l'exploració sexual les dones de Nigèria?

⁸⁰ A: al carrer majorment i sobretot a Barcelona a la zona de les Rambles, a la zona del Port Olímpic, del Camp Nou abans, uns quants anys enrere, ara no ens hem trobat amb tanta...

⁸¹ E: a la Jonquera també hi van?

⁸² A: A la Jonquera no hi van tant. Aïlladament, però no.

⁸³ E: quines són les condicions que tenen?

⁸⁴ A: a nivell de medis?

⁸⁵ E: a nivell de medis i a nivell de control

⁸⁶ A: acostumen a exercir la prostitució durant moltes hores. des de 22/23 de la nit fins a 8/9 del matí. Acostumen a rebre instruccions de quina és la quantitat que han d'aconseguir abans d'arribar a casa al dia següent. Normalment no disposen de preservatius. En alguns casos sí ho fan sota la supervisió de les *mamis*. I si no d'alguna altre dona víctima que porta més temps allà, en aquesta situació d'exploració. I normalment també reben instruccions de que si és necessari facin algun furt i agafin els diners que necessiten per tal de tornar a casa.

⁸⁷ E: En cas d'agafar alguna malaltia de transmissió sexual, que passaria?

⁸⁸ A: Bueno ... ha passat. Normalment no tenen accés al sistema de salut, perquè no tenen targeta sanitària, al menys que alguna organització d'apropament al medi els hagi contactat i els hi hagin fet una targeta de salut ... a través d'aquestes organitzacions que s'apropen, fan revisions i aconsegueixen preservatius. Però la xarxa normalment no els hi proveeix, ni preservatius.

⁸⁹ E: i si agafen una malaltia?

⁹⁰ A: si agafen una malaltia realment no crec que els hi importi molt, la veritat.

⁹¹ E: quin horror. Quin és el mètode de submissió o control que estableix l'organització criminal perquè estan al carrer no s'escapin o no denunciïn els fets?

⁹² A: en el cas de les xarxes Nigerianes, juguen molt amb la promesa que han fet abans de sortir del país d'origen amb el vudú. Son rituals molt arrelats i ja només amb això tenen un control quasi absolut sobre elles. Apart d'això també ... part de la promesa quan fan el ritual de vudú és que no li diran a ningú, no parlaran amb la policia, sota amenaça de que si parlen amb la policia els hi passarà alguna cosa dolenta. Qui fa el ritual té el poder sobre ella perquè té les parts del cos d'ella amb les que han fet el ritual. I si no es sobre elles, es sobre la família. Alguna mena de maledicció els hi caurà. I a més a més, juguen amb el fet de que si van a la policia no tenen papers, no tenen documentació en regla no els hi creuran. I clar juguen amb l'experiència que tenen o bé amb la policia del seu país d'origen o dels països de trànsit i llavors ja de per si ja no creuen molt en la policia, i a més a més es van sumant totes aquestes amenaces.

⁹³ E: Entre quants diners sol oscil·lar el deute a pagar?

⁹⁴ A: va des dels 15.000 fins a 50.000 o 60.000.

⁹⁵ E: com posen aquesta xifra?

⁹⁶ A: és difícil de dir. Jo crec que anys enrere la quantitat era bastant més alta, era bastant més alta. I ha anat baixant no sé exactament perquè. Abans hi havia una correlació entre l'edat de la víctima i el mitjà de transport. Ens havíem trobat amb víctimes molt joves que havien viatjat per avió per protegir-les i salvaguardar-les d'aquest viatge tan dur i en aquest cas els deutes eren més alts. Sí, sí viatjaven en avió el deute era més alt. Ara ja no oscil·la tant, ara les potencials víctimes ja saben. Llavors ara està entre els 20-30k, ja son molts diners.

⁹⁷ E: com donen els diners a les organitzacions? Cada dia, cada mes?

⁹⁸ A: normalment ... varia també. Jo crec que va canviant al llarg del temps. En una primera fase pot ser diari. Després a mida que van guanyant confiança també els hi van deixant més espai d'actuació i llavors doncs ... setmanalment o mensualment.

⁹⁹ E: ja, perquè han guanyat més confiança amb la persona, no?

¹⁰⁰ A: si, si. a l'inici acostuma a ser diari.

¹⁰¹ E: del que guanyen amb l'exploració sexual es queden algun percentatge de diners per elles?

¹⁰² A: també varia en funció del temps. Al principi es queden molt poc el que es queden, perquè els interessa tenir-les molt controlades amb poca capacitat de moviment i llibertat. Després poden quedar-se una part. En el moment en que tanquin l'aixeta llavors comencen les amenaces i ... coaccions i no les deixen tranquil·les, però mentre ells vagin donant diners, s'ha donat el cas que elles es guarden diners i els hi envien a la família del país d'origen.

¹⁰³ E: Les amenaces que has dit ara son relacionades amb el ritual vudú? O son amenaces físiques?

¹⁰⁴ A: Normalment són amenaces físiques el que passa que elles les associen al ritual vudú. Les amenaces acostumen a anar dirigides al país d'origen perquè és on no tenen control, ni poder de decisió i, acostumen a fer-les efectives, algun cop algun familiar ha rebut alguna visita, els hi han preguntat o els amenacen o els peguen.

¹⁰⁵ E: Anem amb la organització criminal de Romania. Quina és la seva estructura?

¹⁰⁶ A: Acostuma a ser més petita. Podria ser que inclús familiars, com clans familiars o pseudo-familiars.

¹⁰⁷ E: Aquí cada una ve d'un clan familiar, llavors no es deuen donar tantes coincidències de la provinença com la Nigèriana no?

¹⁰⁸ A: sí, no hi ha tanta interrelació. Funcionen més individualment.

¹⁰⁹ E: Quin es el mètode de captar a la víctima?

¹¹⁰ A: Acostuma a ser molt proper. Normalment es tracta de coneguts, coneguts que formen part de la comunitat o de la família o família extensa. És molt familiar.

¹¹¹ E: Els hi prometen com a Nigèria un treball a Espanya, una altra vida?

¹¹² A: Doncs en molts casos es donen casos de captació a través de l'enamorament, el que li diuen *loverboy*. A través del enamorament, però no és l'únic mètode de captar-les.

També els hi prometen una feina a Catalunya o a Espanya en hostaleria o en el sector de la neteja.

¹¹² E: la captació la poden fer tant homes com dones, al ser familiars, no?

¹¹⁴ A: Sí. Jo diria que hi ha més homes i si es dona el cas que és la dona que fa la captació és en connivència amb l'home.

¹¹⁵ E: Si ho fa el loverboy, saben des de el país d'origen que seran explotades sexualment o s'hi troben quan estan aquí?

¹¹⁶ A: En la majoria dels casos no ho saben, s'ho troben aquí. En algun cas a Romania ja exercien la prostitució, llavors és com un canvi d'estratègia, però després les condicions canvien totalment, però la majoria dels casos no ho sabien.

¹¹⁷ E: les condicions canvien, en quin sentit?

¹¹⁸ A: sí, em referia als casos en els que les dones ja a Romania exercien la prostitució, potser exercien la prostitució lliurement o estaven amb algun proxeneta, però no estaven en condicions de tràfic amb finalitats d'explotació sexual.

¹¹⁹ E: Com van de Romania fins a Catalunya?

¹²⁰ A: a través de cotxe o a través d'autobús.

¹²¹ E: Durant el transport en els països de trànsit han estat explotades sexualment?

¹²² A: Normalment, no. Durant el viatge no han patit cap mena d'explotació.

¹²³ E: Van acompanyades amb el loverboy o baixen soles?

¹²⁴ A: Normalment acompanyades per la persona que la capta, directament, que pot ser la que després l'exploti.

¹²⁵ E: Quan arriben a Catalunya, amb qui viuen?

¹²⁶ A: Normalment amb la persona que les està explotant. Poden estar tota la família junta, si és un clan familiar.

¹²⁷ E: En el cas que sigui un clan familiar, els diners qui se'ls queda? Hi ha alguna organització per sobre dels clans familiars?

¹²⁸ A: no se fins a quin punt son independents els uns als altres, però normalment funcionen bastant independentment. No se si tenen ... potser que tinguin algun tipus de relació, però no tenen aquesta estructura tan jeràrquica, sinó que independentment s'autoregulen. De moment, no hem tingut cap cas d'interconnexió de xarxes romaneses.

¹²⁹ E: on realitzen l'explotació sexual?

¹³⁰ A: normalment al carrer també. El centre de Barcelona, el Raval, majorment al Raval.

¹³¹ E: i quines són les condicions i la modalitat de mètode de submissió?

¹³² A: També treballen moltes hores. Han de portar una quantitat determinada de diners a casa i també estan controlades pels *loverboys* o clan familiar i de manera molt explícita, no és tant subtil com ... jo crec personalment que els mitjans de sotmetiment en el cas de Nigerianes són més subtils en algunes coses, perquè compten amb el suport i la creença del ritual vudú, que les té subsumides en aquesta situació. En canvi, en el cas de les Romaneses jo crec que el control és molt més evident, perquè es fan molt presents, perquè les amenaces i les agressions són molt contundents.

¹³³ E: amenaça directa cap a ella?

¹³⁴ A: sí, cap a ella o cap a la família d'ella que està al país d'origen.

¹³⁵ E: vale, i quin és el deute a pagar?

¹³⁶ A: No adquireixen un deute d'entrada. El que guanyis, ho dones, d'entrada no hi ha un deute.

¹³⁷ E: Anem a les xineses. quina és l'estructura de l'organització?

¹³⁸ A: Abans d'això et dic, estem parlant molt d'explotació sexual, però hi han altres finalitats d'explotació en Nigèria i Romania. Per exemple a les Nigerianes es dona moltíssim situacions de poliexplotació, s'explota principalment per la prostitució però les exploten també per fer criminalitat forçada, les estan obligant a cometre il·lícits. El cas de tenir un passaport fals, que això també és un il·lícit, també a vegades les han obligat a

conduir un cotxe sense carnet de conduir, i moltes altres situacions en les que es poden trobar. També els han obligat a exercir la mendicitat, al Marroc ho fan per exemple, però perquè no els hi queda alternativa, també es dona a Catalunya a més d'exercir la prostitució. O si no volen exercir la prostitució perquè al cap d'un temps ... si agafen alguna malaltia infecciosa ... han de continuar pagant a la màfia. En les romaneses també es dona molta explotació sexual però també es dona molta explotació per a la mendicitat.

¹³⁹ E: en el cas de les Romaneses la mendicitat i l'explotació sexual es dona a la vegada?

¹⁴⁰ A: jo et diria que no, no és el més habitual. Hem tingut un cas de mendicitat que també era obligada a mantenir relacions sexuals, però no en entorns de prostitució.

¹⁴¹ E: [informació addicional].

¹⁴² A: al final, si fan més d'una explotació és una manera de rendibilitzar el negoci de les xarxes. Hi ha una poliexplotació de les dones.

¹⁴³ E: vale, doncs si vols seguim ja amb l'organització criminal de la Xina. Com és la seva estructura?

¹⁴⁴ A: Uff... Jo la veritat no l'entenc, no ho sé, són molt opaques. Jo crec que son organitzacions bastant grans, però no tenim informació de com funcionen. Les investigacions macro operatives tampoc no han arribat a molt bon port. Son societats molt blindades i les xarxes criminals encara més.

¹⁴⁵ E: Em van comentar que el procés de captació a vegades les capten a Catalunya. Suposo que l'organització és molt gran perquè ja les capten aquí, entenc que l'organització deu ser mundial.

¹⁴⁶ A: si jo crec que precisament per això ... crec que son tan àmplies i tenen tant de poder que tenen molt bona interconnexió amb les xarxes de contraban. Jo crec que no se sap molt bé, i realment a consciència, on acaba una xarxa i on comença l'altre.

¹⁴⁷ E: ja.

¹⁴⁸ A: i de la nostra experiència, al menys de la meva, jo ... mai acabo de tenir clar quin ha estat el procés, com han vingut aquí, qui les ha captat i qui les està explotant. No ho expliquen, òbviament. Hi ha una part molt cultural, de por, de que no saben i és perquè

ho han construït d'aquesta manera a propòsit les xarxes, perquè no se sàpiga, perquè està tot com molt ... molt ben filat.

¹⁴⁹ E: i que us diuen elles? Que us expliquen?

¹⁵⁰ A: normalment elles parlen de què ... han adquirit un deute amb la família ... que és la família que els hi ha pagat els diners per venir aquí a Europa. I poc més, no sabria dir-te com és el procés, perquè jo encara no ho he esbrinat. Quan fan el relat, elles parlen més d'un tema de contraban de persones i no tant de tràfic.

¹⁵¹ E: sí, és el que jo tenia entès. Elles volen marxar de la situació de la Xina i llavors quan fan el procés de contraban aquí les capten per ser explotades.

¹⁵² A: jo crec que tot plegat, té una continuïtat.

¹⁵³ E: sabries dir-me com viatge fins aquí?

¹⁵⁴ A: jo et diria que amb avió.

¹⁵⁵ E: i el deute de quan és?

¹⁵⁶ A: son deutes elevats, Bueno en comparació amb els 30 mil euros de nigerià, no. Però parlen de 6 mil o 9 mil. Però és molt per elles igualment.

¹⁵⁷ E: o sigui són menys diners que el deute de Nigèria.

¹⁵⁸ A: si. Molt menys, però suficient com per estar en una situació d'explotació.

¹⁵⁹ E: i un cop arriben aquí on viuen i exerceixen la prostitució ... les exploten sexualment?

¹⁶⁰ A: normalment en pisos. No acostumen a estar al carrer. Normalment, viuen en els mateixos pisos en els que son explotades sexualment.

¹⁶¹ E: i viuen acompanyades d'alguna persona de l'organització criminal, com la *mami* de Nigèria?

¹⁶² A: no, normalment, no. Però tampoc hi ha molta claredat en diferenciar rols.

¹⁶³ E: quins rols hi ha?

¹⁶⁴A: pot ser que hi hagi dones que estan sent explotades però que tenen un rol ... de controladora que no les fa tampoc perdre aquesta situació. No les eximeix d'estar en situació d'explotació, però poden tenir aquest rol de control també.

¹⁶⁵E: vale. Doncs passem al següent bloc. Quines són les barreres en les que es troben les víctimes de tràfic per sortir de la situació?

¹⁶⁶A: com surten ... hi ha dues maneres de sortir bàsicament d'aquesta situació d'explotació, o proactivament, posant els propis mitjans, o reactivament, perquè hi ha algun operatiu o alguna agent que detecta la situació en la que està.

¹⁶⁷E: que es dona de més? una situació proactiva o reactiva?

¹⁶⁸A: jo diria que les que venen en la nostra entitat la cosa està equilibrada, tot i que la balança s'inclina cap a les reactives. I el gran gruix de derivacions provenen dels cossos policials, però estaria sobre la meitat. I la sortida de les organitzacions és de forma reactiva, la majoria. Proactivament, n'hi ha. Perquè des de l'entrada veu que no ho suportarà i fuig però també hi ha casos que la dona ja cansada després de fins a cinc anys d'explotació decideix sortir de l'organització i es posa en contacte amb els serveis socials com els d'apropament al medi.

¹⁶⁹E: poden sortir quan porten dues setmanes sent explotades? això passa?

¹⁷⁰A: si, podria ser. Es pot donar el cas.

¹⁷¹E: vosaltres feu col·laboració amb altres entitats i institucions?

¹⁷²A: sí, nosaltres treballem molt en xarxa, i necessita de molta col·laboració, de moltes institucions, administracions i de molts altres agents.

¹⁷³E: com funciona aquesta col·laboració?

¹⁷⁴A: nosaltres col·laborem amb els tres cossos policials. I si no es a través d'operatius policials, a través de les inspeccions administratives que fan en entorns de prostitució. Si veuen indicis també ens poden trucar i nosaltres ens apropem a la comissaria i tenim una entrevista amb la potencial víctima.

¹⁷⁵E: la entrevista és un cop ha sortit de l'organització criminal?

¹⁷⁶A: no, no té per que. Si es fa una inspecció administrativa, se'ls hi demana la documentació a les dones i aquestes no tenen, les porten a comissaria ... parlem sobretot de Policia Nacional que són els que tenen la competència en estrangeria ... i quan estan a comissaria ens truquen i a l'entrevista bàsicament els hi donem informació. Aquest és el nostre objectiu. Perquè en aquestes situacions les dones tindran la confiança d'explicar-ho tot, i menys en un entorn com el de la comissaria. Llavors, el primer contacte acostuma a ser bastant fred i l'objectiu primordial és donar la informació: si tu estiguessis en aquest supòsit hipotètic ... que sàpigues que tens aquets drets, tens aquestes possibilitats, que pots trucar a aquesta gent que et poden ajudar, donar-li telèfons, consignes. I després ella que s'emporti el que vulgui i el que sigui necessari o cregui que pugui utilitzar.

¹⁷⁷E: lingüísticament com us comuniquen amb elles?

¹⁷⁸A: amb les Nigerianes amb Angles. Les romaneses normalment saben el castellà i amb les xineses molt difícilment ens entenem.

¹⁷⁹E: teniu algun intèrpret o traductor?

¹⁸⁰A: si, tirem de intèrprets si.

¹⁸¹E: vale. I parlant de la vostra funció d'identitat, quin ajuda proporcioneu a la víctima per sortir de l'organització i seguir amb la seva vida.

¹⁸²A: nosaltres som una entitat de segona línia, nosaltres no estem a peu de carrer fent detecció. Nosaltres no estem al carrer. Nosaltres estem com a la rereguarda i per això depenem molt de les derivacions, per nosaltres és primordial formar a agents perquè puguin detectar i derivin. Llavors un cop ens deriven és perquè un agent ha detectat que poden haver indicis de tràfic d'éssers humans. EL primer pas es posar-nos amb contacte amb la víctima, si ella vol i està disposada. Perquè potser aquesta persona no vol saber res de tu. Si aquesta persona no té cap problema, d'entrada en fer una entrevista, ens posem en contacte amb ella. Hi ha un equip de contacte, en aquesta primera fase, on s'intenta fer aquets vincle, veure que és el que necessita, en quina situació es pot trobar, intentar indagar una mica sense grans expectatives, veure les necessitats per poder donar-li la informació correcte, perquè si no som nosaltres hi ha alguna altre entitat o administració. Més allà de aquest equip de contacte, tenim altres serveis, com son el servei de salut, sociolaboral, educatiu, legal. Intentem de manera ambulatoria oferir els serveis,

per veure si en algun d'aquests aspectes la podem ajudar. I això pot ser que ho fem menters la persona està en situació d'explotació.

¹⁸³ E: o sigui segueix dins l'organització?

¹⁸⁴ A: podria ser perfectament, si. En aquests casos extremem molt les precaucions, les mesures de seguretat. Li expliquem quines mesures de seguretat ha de prendre, quines mesures de seguretat prenem nosaltres.

¹⁸⁵ E: quines son?

¹⁸⁶ A: sobretot no parlar de nosaltres. Per exemple, no diem el nom de la nostra identitat per començar.

¹⁸⁷ E: un cop us comuniquem amb elles?

¹⁸⁸ A: si, nosaltres els hi expliquem que som professionals que treballem en aquest àmbit, en aquest tema. D'entrada si ella no ho vol reconèixer, cap problema. Si es sent interpel·lada i vol saber més, li expliquem la situació a Espanya, quins drets té, que és el que nosaltres fem i com la podem ajudar. Li donem un temps, un telèfon, li diem que sobretot si està en situació d'explotació, no comentem amb ningú no socialitzi aquesta informació, perquè pot tenir efectes devastadors tant per ella com per a la organització nostra. La posem en context, perquè vagi treballant l'aspecte de protecció i seguretat i perquè vagi fent tot el procés. Donar-li eines perquè consideri que si és el moment de sortir de la situació d'explotació ens pugui trucar i si no és el moment que es guardi la informació per quan cregui que és oportú fer-ho. I més enllà d'això si la persona vol sortir de la situació d'explotació, ho té clar, confia amb nosaltres, doncs nosaltres li podem oferir els serveis ambulatoriament si és que no necessita cap lloc conuiuere. I si a més a més necessita un allotjament, pot entrar als recursos residencials que tenim.

¹⁸⁹ E: si ella parla de la vostra entitat quin efectes devastadors pot tenir?

¹⁹⁰ A: de seguretat. Nosaltres ... ens hi va la vida .. bueno és difícil que ataquin en una organització en el context en el que estem nosaltres, però clar nosaltres atenem a moltes víctimes. I les hem de protegir.

¹⁹¹ E: quines son les mesures de seguretat que preneu vosaltres?

¹⁹² A: com a entitat nosaltres no som molt visibles, els recursos residencials son protegits i anònims. I en cas d'haver víctimes vivint allà han de ser molt conscients d'això, en el cas d'oficines ambulatories on nosaltres prestem els servis, doncs també son oficines que no son públiques. En el cas d'estar atenent a víctimes que encara estan en situació d'explotació, doncs intentem trobar en altres llocs, precisament perquè no tinguin coneixement dels nostres recursos. Intentem no publicitar-nos massa, no fer molta difusió dels telèfons, anar amb cura amb la informació. Sobretot perquè no localitzin a les altres víctimes, perquè seria molt fàcil que les xarxes .. clar ho saben tot estan molt a la guaita i saben perfectament d'on treure la informació.

¹⁹³ E: vale, si em vols afegir més informació que creguis que m'he deixat o sigui necessària.

¹⁹⁴ A: crec que ja t'ho he dit. Si la necessitat de dir que parlem molt de l'explotació sexual però justament, en situacions d'explotació sexual, es dona molt la poliexplotació.

¹⁹⁵ E: quines estratègies milloraries per fer front a aquest il·lícit?

¹⁹⁶ A: a nivell de persecució penal? Milloraria tot el tema de mesures de protecció a les víctimes.

¹⁹⁷ E: en quin sentit?

¹⁹⁸ A: mesures efectives per protegir a les víctimes. Sobretot en la persecució del delictes ... parlo de denúncies ... de víctimes que denunciïn. Si la víctima està en un procés judicial, es troba sota el meu punt de vista, molt desemparada, tant ella com la seva família en origen. Si realment volem perseguir el delictes, el primer que hem de fer és millorar la col·laboració internacional, per poder establir algun tipus de mesura per tal de protegir les famílies en origen, perquè son la gran moneda de canvi, perquè sobre això no hi ha cap mena de control, ni per part de les víctimes, ni les institucions, ni els cossos policials a Espanya. I amb això juguen perfectament. Per altra banda, canviaria ...

¹⁹⁹ E: potser en el procés judicial són molt re-victimitzades, no? com faries perquè no quedessin tan desemparades?

²⁰⁰ A: bueno hi ha moltes mesures, però el que cal fer és un canvi de paradigma i cultura. hi ha molta cultura de ... s'ha treballat els drets del acusat, però s'ha treballat molt poc

els drets de les víctimes. Sempre hi ha aquesta confrontació entre el dret a la defensa quan s'està intentant al·legar mesures de protecció per les víctimes, el testimoni protegit d'una víctima. Sempre entrem en col·lisió d'aquest dret de l'acusat, i crec que és per una falta de cultura i de paradigma en l'àmbit judicial. Hi ha algunes mesures que existeixen i s'intenten donar a terme, s'està intentar fer moltes proves reconstituïdes per tal d'evitar que la víctima hagi de tornar a testificar en acte de judici oral, però precisament per aquesta cultura que arrosseguem i que consisteix en fer recaure tota la prova en el testimoni de la víctima, constantment estem cridant a la víctima a declarar i a fer rodes de reconeixement i milers de proves que realment, es podrien concentrar totes en una. Es podria gravar i donar per vàlid per l'acte de judici oral. Per altra banda, per canviar la cultura, cal treballar la investigació policial. Buscar altres tipus de proves que pivotin allà i facin el contrafort al testimoni de la víctima, com són: investigacions patrimonials, decomisos. Hi ha tota una part de la investigació policial que no s'està duent a terme. Podria ser, per falta de recursos, però si realment volem acabar amb el tràfic d'éssers humans i volem posar èmfasi en la persecució del delictes, hem de posar mitjans. I la investigació patrimonial ... és ...

²⁰¹ E: creus que és necessari més recursos?

²⁰² A: sí.

²⁰³ E: dins la investigació policial creus que falta alguna cosa més?

²⁰⁴ A: jo crec que si posem èmfasi en això, recursos i mitjans, milloraria bastant i disminuiria el factor re-victimitzador del procés judicial a la víctima. Tindries proves contundents més enllà del testimoni de la víctima i no hauries de dependre tant d'ella. Que es el que passa ara, les investigacions es basen en denúncies, i en testimonis de les víctimes. Per això son tan indispensables tan imprescindibles, per això estem tota 'estona cridant-les, han d'estar allà i per això tenim tanta por de que se'n vagin, perquè no tenim res més. Però perquè no hem invertit, en tenir res més.

²⁰⁵ E: ja, es que només ens basem en la declaració de la víctima. I això s'hauria d'evitar.

²⁰⁶ A: un dels drets que té la víctima és el dret al retorn, que es veritat que no està molt extens entre les víctimes. Però tenen tot el dret a retornar al país d'origen o al país on residia legalment. En el cas de Nigèria no acostumen a tornar. En el cas de la Xina tampoc

acostumen a tornar. En el cas de Romania si tornen. I això també té un impacte en el procés judicial, perquè tota l'estona s'està pressionant a la dona, víctima, per tal de fer-ho tot, molt ràpid molt ràpid abans de que marxi. Quan en realitat també hi ha mitjans, possibilitat de fer auxili judicials, col·laboracions internacionals.

²⁰⁷ E: que es un auxili judicial?

²⁰⁸ A: cooperació a nivell internacional entre països. jo crec que també és un dels factors revictimitzadors, el fet de retenir a la víctima en cas de que vulgui tornar al país d'origen, tenir-la retenir-la perquè hem de córrer perquè l'únic que tenim és la víctima.

²⁰⁹ E: i que les fa tornar al país d'origen o quedar-se aquí?

²¹⁰ A: la situació i el context d'allà. Hi ha molts casos de Nigèria que surten de situacions de violència extrema. No cal que sigui molt explícita, però parlo de matrimonis forçats, de mutilació genital femenina, violència en l'àmbit de parella molt extensa, de molt poc recolzament i molt poques polítiques públiques per protegir a les dones. És una vulnerabilitat brutal que pateixen en el país d'origen. A la xina, és mes o menys el mateix, també pateixen violència de gènere, bastant forta, molta discriminació. I romania, les fa tornar la família, la seva família. Menors a càrrec per exemple, els seus fills i filles.

²¹¹ E: val, perfecte, doncs fins aquí l'entrevista. Moltíssimes gràcies de veritat per tot el que m'has pogut explicar.

²¹² A: a tu, qualsevol cosa tu m'escris.

ANNEX 12. ENTREVISTA UNITAT MUNICIPAL CONTRA EL TRÀFIC D'ÉSSERS HUMANS (UTEH)

¹ Entrevistadora: Si vols, abans de tot, si em vols explicar una miqueta ... que es la Unitat que teniu aquí a l'ajuntament de Barcelona, quines funcions té, l'objectiu ...

² UTEH: Sí, t'explico la UTEH, la Unitat Municipal contra el Tràfic d'Éssers Humans de l'Ajuntament de Barcelona neix a finals del 2016 operativament comencem a treballar realment l'1 de gener del 2017, em ... sí que és veritat que l'ajuntament té tota una trajectòria de treball amb potencials víctimes del tràfic d'éssers humans des del 2006, des de que es crea l'agència ABITS, per l'abordatge del treball sexual i sí que hi ha tota aquesta tradició d'atendre i detectar a víctimes de tràfic d'éssers humans però fins aquell moment era l'explotació sexual i col·laborar amb les diferents entitats que treballen a Barcelona amb l'atenció especialitzada a les víctimes, etcètera. Llavors a partir del 2015 creem una taula interinstitucional amb diferents actors i institucions que tenen un paper important en l'abordatge del tràfic, elaborem un circuit de coordinació, i diferents actuacions en el marc d'aquesta taula i és quan l'ajuntament valora que s'ha de crear una unitat específica que abordi l'atenció de les víctimes del tràfic d'éssers humans, no només amb fins d'explotació sexual sinó per totes les finalitats d'explotació que n'hi han moltes i molt diverses, i d'aquí el naixement de la unitat a finals del 2016. L'objectiu del servei és garantir drets, aquest es el nostre ... es a dir, el tràfic d'éssers humans és una vulneració dels drets humans com una catedral és una barracó, es la nova esclavitud ... bueno no es nueva és la de siempre però bueno amb una nova tipificació a nivell legal i ... llavors en el nostre objectiu es garantir drets a les víctimes que puguin ser detectades o identificades formalment per la policia aquí a Barcelona i facilitar l'accés a tots els serveis tant municipals com no municipals que hi ha a la ciutat, intentant evitar la revictimització. Es a dir, que la víctima no hagi d'estar pul·lulant preguntant pels serveis que hi ha a Barcelona, que n'hi ha molts, sinó que poguem facilitar-li l'accés directe a tot el circuit d'atenció municipal. I això ho fem també fent una tasca molt important de coordinació amb la resta de professionals i serveis, intentant facilitar la formació la sensibilització sobre el tràfic d'éssers humans que treballen a Barcelona, establint els protocols o els circuits de coordinació entre tots i fent aquestes divulgacions també ... perquè cada cop hi hagi més gent que conegui el fenomen del tràfic. Llavors, som un servei que oferim una atenció integral, tal i com marca tots els protocols internacionals, legislació estatal, etcètera. Tenim l'obligació d'oferir una atenció integral i això vol dir que intentem cobrir

totes les esferes, que una persona ... necessites o hagi tingut ... les esferes que se li hagin vulnerat doncs intentar restituir el drets vulnerats, i per això disposem del servei social, atenció psicològica i un servei de representació i assessorament jurídica, això com a servei ambulatori. Després disposem també de tot el dispositiu d'atenció i acollida especialitzada a víctimes de tràfic, també a Barcelona com fora de Barcelona, perquè per motius de seguretat hem de comptar amb pisos de fora de Barcelona i ajudes econòmiques i tota la cobertura de la salut ... al final tot el que se'ns pugui acudir si no ho fem nosaltres directament, doncs intentem buscar el servei adequat perquè ho puguin fer.

³ E: vale, vale. Si vols em centraré més en com eviteu la revictimització, com es la coordinació, els protocols, etcètera. Si vols fem una petita pinzellada de les organitzacions criminals i després passem a aquest segon bloc.

⁴ UTEH: vale doncs t'explico, xarxes Nigerianes. Sobretot ... bueno totes les víctimes que tenim d'origen Nigèria són dones, per tant, el tràfic d'éssers humans, al menys les persones víctimes que arriben a Barcelona, està centrat en l'explotació de dones. En un primer moment, l'objectiu principal de l'explotació és l'explotació sexual, tot i que estem observant en els últims anys que s'està modificant una mica aquesta finalitat 'explotació i que a més a més de l'explotació sexual també hi ha una explotació o be per la comissió de petits delictes o bé per exercir la mendicitat o inclús, en alguns casos, una explotació laboral.

⁵ E: explotació laboral sumat a l'explotació sexual?

⁶ UTEH: si, també. Amb tota l'arribada de la pandèmia i les dificultats que hi ha per poder fer l'exercici de la prostitució a la via pública o potser en espais mes tancats ... estan provocant doncs que les víctimes estiguin ... o sigui al final l'objectiu és que paguin un deute d'entre 30.000 i 60.000 euros fàcilment, amb lo qual la forma en la que facin aquest pagament és bastant indistint, a les xarxes els hi és una mica igual, mentre em paguis fes-ho com vulguis, i això si que està provocant que també s'està precaritzant una mica la situació laboral en aquets moments i les dones acabin accedint tant en espais regularitzats laborals com no regularitzats, en els que poden ser explotades també a nivell laboral. Doncs una mica ... a grosso modo, perquè és veritat que es poden fer algunes similituds i hi ha característiques similars amb les xarxes de segons quines procedències, però cada cas és un mon i poden haver-hi evidentment matisos diferents però si que es veritat que

normalment, les xarxes Nigerianes el que fan es captar a dones que estan, al menys les que estan aquí a Barcelona, es situen, la majoria, en un estat de Nigèria, Nigèria es un país molt gran i té diversos estats i un dels estats és Edo State i és un estat en el que ... era un Estat en el que es treballava molt l'agricultura i la gent vivia molt del camp etcètera i ara hi ha uns nivells de contaminació molt gran, hi hagut una degradació molt important del que és tot el treball agrícola, hi hagut una migració molt forta cap a les ciutats grans d'Edo i els voltants, i això ha provocat que la gent estigui vivint en situacions de pobresa, de persecució o situacions molt greus. La situació de la dona a Nigèria tampoc es com la que tenim aquí, allà evidentment, dins de la categoria social, la dona sempre esta en una part inferior, i per tant, moltes de les dones que no tenen opcions ni d'estar escolaritzades ni de poder trobar feina, doncs son susceptibles de ser enganyades per les xarxes amb aquesta promesa de que si venen a Europa aconseguiran doncs molts diners, que podran treballar, que podran estudiar, bueno .. llavors amb aquesta promesa de ser els sosteniment de tota la família de ser com aquesta promesa Europea de quan ... no us preocupeu que quan arribi ho solucionaré tot, doncs sempre hi ha algú proper de la família o algú de la pròpia família, algun veí o algun tiet doncs que fa aquesta captació i hi ha diferents rutes de trasllat ...

⁷ E: perdona, però una pregunta. La persona que les capta la majoria son homes o dones?

⁸ UTEH: normalment, les que fan la captació son dones i inclús son dones que potser ja han viatjat a Europa, han passat pel mateix procés d'explotació però no donen aquesta informació, sinó que donen una informació contrària, de que todo es maravilloso, todo estupendo y tienes muchas oportunidades, i qui s'encarrega del trasllat i de l'acollida acostumen a ser homes.

⁹ E: vale.

¹⁰ UTEH: que son aquest Husband, bueno però tenen diferents noms, que si tens sort et poden acompanyar al llarg de tot el recorregut migratori si no, pues te dejan al libre albedrio. Llavors rutes, rutes molt dures que poden arribar a durar molts anys que entre que creuen tota l'africa i creuen el desert, arriben a Líbia o al Marroc.

¹¹ E: ho fan amb transport o caminant?

¹² UTEH: nosaltres hem tingut dones que ens han explicat, que han fet trossos caminant i que la gent s'anava morint pel camí, perquè no tenien aigua, no tenien menjar, hi ha altres dones que ens diuen que ho han fet amb autobús o amb camió. El que si que sabem es que son rutes molt llargues i molt dures. En les que van creuant diferents països sense saber ni a on van ni que faran, ni el temps que estaran, les dones exposades evidentment, en situacions de violència, violència sexual, psicològica, física.

¹³ E: o sigui, ja durant el recorregut les exploten sexualment?

¹⁴ UTEH: si, en molts casos, quan arriben a Líbia, que Líbia es un estat sense estats i es un acampi qui pugui, doncs allà moltes dones ens relaten situacions d'extrema violència, de tortura, i ... com és un pas previ per acabar de doblegar la seva voluntat. Si fins ... quan han arribat a Líbia es volen repensar venir fins a Europa i volen repensar-se pagar el deute, doncs les acaben machacando.

¹⁵ E: les machaca gent de Líbia o de la pròpia organització?

¹⁶ UTEH: depèn, a vegades es gent de la pròpia organització, a vegades les poden vendre a p ersones de Líbia per 300 o 500 euros que les puguin tenir uns mesos explotades sexualment, o fent labors domèstiques, o altres fins que la dona diu mira si, prefereixo creuar cap a Europa, perquè no aguanto mes, i llavors tornen una altre vagada amb els de la xarxa perquè aconseguixin algun lloc en una pastera i així poder creuar. Si que es veritat que ara també ens estem trobant altres rutes migratòries, una mica menys dures, i alguna de les dones han fet un trajecte amb avió, fent escala en algun país, fins arribar a Itàlia, Bèlgica

¹⁷ E: amb avió?

¹⁸ UTEH: sí, algunes estan venint amb avió fins Europa.

¹⁹ E: però suposo que llavors el deute és més elevat, no?

²⁰ UTEH: si, depèn, es el que et dic, nosaltres hem conegut dones normalment, ara estem en una forquilla d'entre els 30 i 60 mil euros. Per elles, pensa que ... les Naires no valen el que valen els euros i per tant, 30 mil la Naira son molts menys diners, crec que eren uns 700 euros o una cosa així, i clar elles no tenen coneixement del que signifiquen 30 mil euros, ni que els hi costarà pagar aquesta quantitat i tampoc saben que hauran de fer

per pagar-lo. Llavors quan arriben aquí a Europa, doncs acostumen a fer sense saber si estan a Espanya o a França o a Bèlgica o Alemanya, o sigui desconeixen absolutament on han anat a parar, ho desconeixen, i hi ha algú que les recull en aquí i que si no els hi han fet ja una cerimònia de vudú els i fan o bé abans de creuar o bé en fan una de nova aquí quan arriben, amb la intenció de segellar aquest pacte, una cerimònia de vudú és com un contracte en un notari, per elles és com una cosa similar. Les directius que se'ls hi dona és no pots parlar amb la policia, no pots parlar amb ningú que t'ofereixi ajuda, si ho fas et deportaran, et tornaran a Nigèria o nosaltres matarem a la teva família, o et cauran mil malediccions diferents i t'acabaràs morint tu o els teus pares. Per tant, és un element de coacció molt, molt, molt fort que fa que les dones, en el moment que els hi diuen, vale has arribat a Europa no treballaràs cuidant una persona gran o en una perruqueria sinó que el que faràs és exercir la prostitució, doncs evidentment acaben fent aquesta activitat.

²¹ E: clar.

²² UTEH: amb l'objectiu de pagar el deute quan abans millor i ... sí que es cert o com a mínim, jo no ho tinc del tot segur ... però una mica la informació que teníem és que un cop la dona ha pagat el deute es pot alliberar de la xarxa d'explotació...

²³ E: si paguen el deute

²⁴ UTEH: sí, en principi en les xarxes Nigerianes, quan paguen el deute les dones es poden alliberar de la coacció de les xarxes i poden començar a fer una mica la seva vida, podríem dir-ho així. Jo tinc els meus dubtes, també t'ho dic. Tinc els dubtes de si realment és tan real que les dones puguin desvincular-se tan fàcilment de les xarxes, perquè d'entre d'altres coses, la comunitat Nigeriana a Barcelona i a Espanya en general, es molt tancada, no permeten gaire la relació amb altres comunitats, les dones s'acaben relacionant a nivell de parella amb homes que poden estar vinculats a les xarxes d'explotació i que poden estar traficant amb altres dones, amb lo qual hi ha aquí com una barreja que no acaba de quedar massa clar.

²⁵ E: ja, clar.

²⁶ UTEH: però bueno, en principi aquest seria una mica la definició de les xarxes Nigerianes. La xarxa Nigeriana té com una escala de poder, en el que la dona està a baix de tot, la dona pot ujar un esglaó quan se li dona la directiu quan passa a ser una *mami*

d'altres dones i que pugui controlar l'exercici de la prostitució i l'explotació d'altres dones. Però normalment, per sobre sempre hi ha homes, que fan el control cap aquestes dones siguis *mami* o no i, hi ha com una estructura militar que realment controla el flux de les víctimes i les diferents cèl·lules que poden haver distribuïdes al llarg del territori europeu.

²⁷ E: la majoria de víctimes que teniu de Nigèria provenen d'alguna determinada organització criminal o venen de diferents organitzacions.

²⁸ UTEH: a nivell de Mossos d'Esquadra que són els que han fet més investigacions a gran escala, son diferents organitzacions, son com diferents grups ...

²⁹ E: et saps algun nom?

³⁰ UTEH: em ... Mossos va fer tota una investigació que si van determinar tota una organització militar criminal que son aquests que et dic que son els Supreme Eiy Confraternity. I aquí si que mossos va arribar a la conclusió de que si que en certa manera, hi havia persones cabecillas i d'aquí depenien els diferents grups. Ara sí que es veritat que a nivell judicial lo que es van judicialitzant són els petits grups, no la Supreme. Crec que la Suprem s'ha intentat fer una vegada, i no s'ha fet més.

³¹ E: vale, vale. Doncs si vols passem a la organització criminal de Romania.

³² UTEH: a veure Romania diríem que jo crec que no existeix una organització criminal ^{co33 m} pots ser la Nigeriana, no hi ha una infraestructura tant elevada, sinó que hi ha ... bueno estructuralment el lloc de la dona també encara està molt lluny d'aconseguir una igualtat de drets, hi ha una situació de pobresa en determinats quin territoris de Romania, Bulgària, Geòrgia, Ucraïna, tot el que son països d'aquesta zona, en el que hi ha situacions de pobresa, de vulnerabilitat, hi ha una normalització molt elevada del que es la violència cap a la dona en l'àmbit de la parella i la família. Els pares exerceixen violència contra les filles, els marits contra les dones. Normalment, no en tots els casos, però normalment el que hi ha es el que nosaltres anomenem el loverboy, és un home que enamora a una dona, una o varies, perquè normalment no és mai una, encara que tu et penses que si, que ets la única, i que amb aquesta, amb aquest establiment d'aquets vincle romàntic, en el que en un primer moment és el teu novia, o acaba sent el teu marit i inclús et cases, i hi ha una primera fase en que tot va bé, doncs acaben fent aquest promesa de que escolta

aquí no hi ha oportunitats laborals, que et sembla si marxem a Barcelona, que allà tinc uns familiars que ens podran allotjar i que ens podran facilitar l'accés a la feina i les dones a través d'aquest vincle, de es el meu marit, per tant aniré amb ell on ell vulgui anar, i acaben venint fins aquí, potser que en alguns casos ja haguessin exercit la prostitució a Romania, podria ser o no, i vinguin amb la promesa dons que aquí cuidaran de persones grans o treballaran amb persones gran. Llavors quan arriben aquí, és quan el marit els i diu, es que yo no encuentro trabajo es que yo no, pues tendrás que ejercer la prostitución. Per aquesta ... relació de ... com es diu ...

³⁴ E: enamorament?

³⁵ UTEH: si aquesta cosa de ets el meu marit, jo t'estimo, faré el que tu em diguis i evidentment em de sostenir a la família, hem de poder menjar, hem de poder pagar l'habitació, el que sigui i per això acaben fent aquest exercici de la prostitució. El que passa és que evidentment les condicions en molts casos, acaben sent d'una explotació molt radical, s'ajunta amb una relació de violència en l'àmbit de la parella molt radical, de vegades aquests marits consumeixen tòxics i llavors son molt agressius de cara a elles, i l'exigència de portar diners cada cop és més elevada i el nivell de coacció cada cop es mes potent.

³⁶ E: el que guanyen elles en l'exercici de la prostitució, sent explotades, s'ho queda tot el loverboy?

³⁷ UTEH: si, acostumen a fer una entrega del 100% de tots els ingressos. És l'home o la família de l'home, perquè no només està l'home, sinó que normalment hi ha aquí, doncs la mare d'ell o el pare d'ell o algun tiet o algun germà, i es novament la família la que sotmet a la dona i si el marit pel que sigui se'n va a Romania tres mesos a fer gestions, l'explotació la continua mantenint la família.

³⁸ E: i, llavors aquest loverboy o família, pot pertànyer a alguna organització criminal? o és més individual?

³⁹ UTEH: si, jo si que coneixem a la zona de Rambles i ala Zona de Ciutat Vella alguns clans familiars que s'han convertit en xarxes criminals, i que tenen varies dones explotades, perquè tenen varius homes, fills, germans, cosins, que tenen dones al seu càrrec, i no només en tenen una sinó que en poden tenir més d'una i que també es dediquen

a altres activitats delictives com pot ser el tràfic de drogues, o altres coses. I en aquí sí que podríem parlar de xarxes criminals, si que es veritat que també existeixen els nuclis familiars que també exerceixen aquesta explotació i no formen part de cap clan i que no se dedicant a nada mes, sinó que es un home o una família que té una dona o dues dones explotades i con eso pues la familia subsiste. Llavors la dificultat en aquí és el vincle emocional que la dona té amb aquesta persona, sovint tenen fills, per tant, encara és més difícil trencar la relació de parella, també son dones que estan molt aïllades que tampoc han tingut contacte ni amb serveis ni amb altres comunitats ni altres dones, per tant, son situacions d'explotació molt llargues en el temps que son molt difícils de trencar, bueno difícils ... hi ha una normalització molt gran de la violència i inclús algunes dones acaben portant a les seves familiars, pues alguna cosina o inclús alguna filla, perquè continuïn amb aquest circuit. Llavors és complicat.

⁴⁰ E: jo em vaig apuntant preguntes. Llavors en sí, aquí no hi ha cap deute, sinó que dones tot el que guanyes, no?

⁴¹ UTEH: si, llavors mai s'acaba, perquè sempre hi ha una necessitat econòmica. L'home en cap moment diu ai espera que me voy a poner a trabajar y voy a empezar a traer dinero a casa, no.

⁴² E: no, ja.

⁴³ UTEH: bueno això no ho fan. I el que et dic, les dones o normalitzen també veuen altres homes i dones que fan el mateix, i llavors es com ... hi ha molt poc contrast perquè elles puguin bueno decidir sortir una mica d'això. I hi ha una tolerància molt gran a violència física, bueno hi ha una normalització de la violència en general.

⁴⁴ E: clar, però perquè també en el país d'origen està normalitzat.

⁴⁵ UTEH: exacte. si, si.

⁴⁶ E: si vols passem ja a la organització de la Xina.

⁴⁷ UTEH: Xina ... mossos tu explicaria millor que jo, perquè a mi em costa una mica, perquè l'estructura xinesa és una mica complexa.

⁴⁸ E: vale.

⁴⁹ UTEH: a banda que a nosaltres ens està costant moltíssim intervenir amb elles, si que hem anat fent intervencions i intentem fent detecció proactiva de víctimes xineses però per la barrera idiomàtica, per com està estructurada l'exploració que estan patint aquí, ens està sent molt difícil.

⁵⁰ E: què és la detecció proactiva?

⁵¹ UTEH: nosaltres som un servei de segon nivell, som un servei especialitzat que no acostumem a estar en els entorns d'exploració, hi ha altres serveis com el SAS, que és el servei d'atenció socio-educativa, que és el servei que surt a la via pública, parlen amb les persones que ofereixen serveis sexuals, i elles fan una detecció proactiva de possibles víctimes. Llavors nosaltres rebem les derivacions d'aquestes deteccions. Però en els casos de dones xineses, acompanyem a cossos policials en molts casos quan fan alguna inspecció en algun pis o en algun local o en algun lloc on fan algun operatiu per intentar facilitar una mica aquesta detecció des de la nostra mirada, perquè si que les dones xineses així com altres ... com les dones Romaneses o Nigerianes, o d'altres nacionalitats llatines, poden accedir en un centre de salut o en un centre de serveis socials a demanar manteniment, si que les persones xineses això no ho acostumen a fer. Llavors son molt més invisibles, i llavors tenim la idea de ja ens hi acostem nosaltres a veure si podem facilitar, com a mínim, la informació del servei i observar una mica la situació i detectar indicadors.

⁵² E: vale.

⁵³ UTEH: per això és una de les excepcions en les que nosaltres estem en els contextos d'exploració.

⁵⁴ E: vale.

⁵⁵ UTEH: llavors aparentment, de lo poc que sabem com unitat, a nivell d'intel·ligència policial saben molt més. Acostumen a ser víctimes dones, també hem ates homes víctimes d'exploració laboral, sobretot, de països asiàtics. I que tenen com un triple deute. Acostumen a fugir d'un estat de necessitat, això si que en un 100% hem arribat a la conclusió de que tothom és captat perquè fugi 'una situació de necessitat total, perquè no tenen la possibilitat de trobar feina o han tingut un negoci que se'ls hi ha enfonsat o la família se'ls hi ha posat malalta i no tenen recursos i hi ha com unes agències de viatge

que te ofrecen el pack Espanya, que et diuen va t'ofereixo el viatge en avió, et facilito una documentació, normalment, falsa, i tu por el módico precio de X dinero pues fas aquest viatge amb la promesa d'arribar a Europa i millorar la teva situació econòmica.

⁵⁶ E: i que és lo del triple deute?

⁵⁷ UTEH: el primer deute que tenen és el pack viatge.

⁵⁸ E: entre quants diners sol oscil·lar?

⁵⁹ UTEH: depèn, hem tingut no se ... uns 8 mil euros mes o menys, 6 mil euros.

⁶⁰ E: vale.

⁶¹ UTEH: un cop arriben aquí, evidentment, ja se'ls i diu on han de ser explotats o bé exercint la prostitució o no. I hi ha una acollida i normalment, el lloc on estan acollits és el lloc on son explotats, o bé en un taller clandestí o on es cultiva la marihuana. La segona fase és aconseguir la documentació legal.

⁶² E: aquí Espanya estan ja, no?

⁶³ UTEH: aquí Espanya, si. Llavors pot ser falsa o no, però seria documentació d'aquí. També els fan pagar per qualsevol tràmit, per una targeta sanitària, per un abonament ... tràmits que aquí són gratuïts la xarxa els hi fa pagar, con lo qual ... tu estàs retornant el primer deute quan s'atafageix un segon deute, a més a més, l'explotació que fas és aconseguir diners per enviar-los a Xina, per tant, tot el que fas va cap allà, no hi ha res que es quedi aquí. Hi ha gent que treballa 24 hores al dia 7 dies a la setmana, sense descans. A part, el tema dels drets humans a Xina no es viu com aquí i per tant, la consciència de que es tenen uns drets i de que es pot no ser explotat, és difícil de concebre per aquestes persones. El tercer pas, és ja has acabat de pagar el deute quan ja has aconseguït la documentació inclús pots haver aconseguït un NIE d'alguna manera, pues és com puc jo quedar-me a Espanya i ser independent. En la tercera deute normalment va junt en que tu acabis portant a una altre compatriota, perquè entri en la mateixa roda, amb lo qual la mateixa persona explotada, s'acaba convertint en explotador d'altres compatriotes.

⁶⁴ E: vale, però aquest tercer deute segueix dins de l'organització criminal tot haver pagat els dos deutes anteriors?

⁶⁵ UTEH: si, perquè seria com el tercer deute en el que tu ja aconseguixes el teu propi negoci.

⁶⁶ E: vale.

⁶⁷ UTEH: jo que sé, et vols muntar un bar o un badulaque, doncs t'ajudem a muntar això, et deixem uns diners per poder-ho fer, i per tant, continues treballant per pagar aquest deute i a més a més portes algú altre que comenci a pagar un nou deute.

⁶⁸ E: vale, vale vale.

⁶⁹ UTEH: és força complex, i és una roda que no s'acaba mai.

⁷⁰ E: totalment.

⁷¹ UTEH: perquè sempre hi ha gent amb situació de necessitat.

⁷² E: i les dones quan son explotades sexualment aquí a Catalunya, com ho exerceixen? a on vull dir?

⁷³ UTEH: normalment, les dones xineses estan a pisos clandestins, la majoria.

⁷⁴ E: vivint en allà també?

⁷⁵ UTEH: si, acostumen a viure i a exercir al mateix lloc, en condicions bastant infrahumanes la veritat, cosa que nosaltres hem observat ... coses de salut i tal, bastant deficient, sense accés al idioma, a la informació de com es la societat en aquí, desconeixen totalment que es poden empadronar i que és un tràmit gratuït, per exemple, i el que implica. És una comunitat molt tancada en la que també hi ha unes creences, igual que Nigèria, hi ha unes creences culturals molt arraigades amb les que ... per exemple, he atès dones amb problemes de salut i que elles s'ho volen treballar a través de medicina tradicional xinesa i que per tant, doncs si tu li dius anem al ginecòleg que amb unes pastilles tu treuen, doncs no perquè yo con las yerbas y el no sé que ...

⁷⁶ E: ja.

⁷⁷ UTEH: llavors es realment difícil ... a nivell cultural som molt diferents.

⁷⁸ E: i llavors, com us comuniquen amb elles? si idiomàticament parlant és complicat?

⁷⁹ UTEH: des del principi hem comptat amb la col·laboració de mediadores culturals interculturals xineses molt especialitzades i molt formades en aquest tema, que ens faciliten moltíssim la comunicació, amb les dones xineses sense la mediadora cultural, nosaltres no fem res.

⁸⁰ E: no sabia que existia aquest rol. I quina és la seva funció?

⁸¹ UTEH: bueno son personas que estan formades en aquest paper, el que fan és acostar una mica la cultura xinesa o qualsevol altre cultura a nosaltres, per facilitar-nos la comunicació. Perquè al final, no només és una qüestió de traducció, que tu m'entenguis el que t'estic dient, sinó que el que jo et digui entri dins dels paràmetres culturals que tu tens i el que tu em diguis jo també ho pugui entendre dintre dels meus paràmetres culturals per poder arribar en un punt entremig i, que jo pugui entendre quines són les teves prioritats i com t'estructures el teu món, per jo facilitar-te l'accés al meu servei i evitar que el meu servei sigui un servei etnocèntric en el que només fem una mirada occidentalista, perquè si un servei de tràfic d'éssers humans en el que nosaltres atenem a més de 30 nacionalitats diferents al llarg de l'any, només me'l miro des de la mirada Europea, doncs estic perduda, perquè no estem accedint a la gent ni a les diferents realitzats que té el món.

⁸² E: ja.

⁸³ UTEH: llavors, amb la cultura xinesa, sense la mediadora no podem treballar.

⁸⁴ E: vale.

⁸⁵ UTEH: llavors ens acompanya en tots les intervencions que fem. I amb les dones Nigerianes, a banda d'haver tingut suport o formació d'una dona Nigeriana, totes les professionals parlen en anglès, perquè a Nigèria, el segon idioma més conegut és l'anglès, i per tant, la comunicació en aquest sentit és més fàcil.

⁸⁶ E: i amb les romaneses?

⁸⁷ UTEH: les dones romaneses ... el Romanes i el castellà s'assembla molt, i llavors acostumen a parlar el castellà molt bé i l'aprenen bastant ràpid i ... si la veritat és que no ens hem trobat cap dona amb la que no ens poguéssim comunicar en castellà.

⁸⁸ E: vale, vale. Com ajudeu a les víctimes per poder trencar aquest vincle que hi ha entre la víctima i la organització o els clans familiars, en el cas de Romania?

⁸⁹ UTEH: una de les nostres premisses bàsiques és treballar amb les víctimes estiguin o no desvinculades o no a la organització criminal en la que estan.

⁹⁰ E: vale.

⁹¹ UTEH: llavors això és una dificultat a nivell de seguretat, per nosaltres i també és una dificultat a nivell d'intervenció perquè aconseguir que una víctima s'autoidentifiqui com a víctima, és una de les coses més complicades que hi ha.

⁹² E: passa?

⁹³ UTEH: si, per sort passa. Potser no passa com nosaltres ho entendríem, és a dir, no hi ha un moment en que una persona s'aixeca i diu "ai si, es verdad, soy víctima de trata", no. Sinó que el que fem es treballar en relació a aquesta normalització de les violències, per intentar que la dona o l'home pugui tenir una visió diferent de com podrien ser les coses, intentar dimensionar el risc en el que es troba, que això és molt important, intentar valorar amb la pròpia persona el risc en el que es pot torbar i , trobar quin és el límit que la persona pot sostenir a nivell de violències per poder posar un punt i a part en aquest procés d'explotació. Això és una feina de pico pala, pico pala, d'establir molta confiança amb aquella persona, de intentar oferir al màxim de facilitats perquè la persona pugui accedir al nostre servei, no és la dona o la persona la que ha de venir, sinó que som nosaltres les que hem d'anar i facilitar, i a mida que anem establint aquest vincle de confiança i anem treballant sobre la normalització de les violències, anem aconseguint, en alguns casos, que s'acabin desvinculant de la situació d'explotació.

⁹⁴ E: clar, però ho feu des de la mirada de que el que realment estic vivint no es correcte, no?

⁹⁵ UTEH: exacte, el que estàs vivint és una vulneració dels drets. Tu tens uns drets que són bàsics, com la dignitat, el dret a la vida, el dret a la llibertat sexual, el dret a la llibertat

de moviment, és a dir, tu tens una sèrie de drets que aquí a Espanya per sort, els tenim protegits, i que tu fins ara no els has exercit perquè ningú t'ha informat, ni t'ha donat la opció de poder-ho fer, però que sàpigues que els tens i que en el moment que vulguis sortir d'aquesta situació nosaltres et facilitarem recursos necessaris perquè ho pugis fer. En el mentrestant, anirem sostenint la teva situació, per intentar evitar que la situació s'agreugi, i que el risc incrementi. Aquest és una mica l'objectiu.

⁹⁶ E: vale.

⁹⁷ UTEH: en alguns casos, el primer pas potser ha sigut intentar en aquelles dones que ens manifestaven que potser ja no estaven pagant un deute o que estaven molt cansades de l'exercici de la prostitució, perquè es ... una practica en alguns casos molt, molt dura, doncs intentar fer un sosteniment econòmic perquè poguessin deixar d'exercir la prostitució, llavors a partir d'aquí, pues intentar treballar altres coses.

⁹⁸ E: ja, vale. M'has comentat que podeu estar ajudant a víctimes que encara estan dins l'organització criminal, llavors com us comuniquen amb elles? perquè la seguretat d'elles i vostra ...

⁹⁹ UTEH: el que passa és que hi ha l'imaginari que les dones que estan en situacions d'explotació estan segrestades i tancades i no les deixen sortir, i no és realment així, això fa deu anys o 15 anys enrere potser sí, hi havia situacions de segrest i de incomunicació i tal. Ara la coacció cap a les víctimes, especialment cap a les dones Nigerianes i Romaneses, es fa o bé a través d'una amenaça a la família del país d'origen o bé a través de les xarxes socials, el WhatsApp, el Facebook, el Instagram, en el que jo conec tots els teus moviments i jo pues te voy reclamando la deuda tú me la vas pagando cada semana, però en el mentrestant la dona si pot i vol, pot estar fent un curs de castellà o inclús pot venir a l'oficina a fer una entrevista amb nosaltres. Llavors, aquesta mitja llibertat de moviment que poden tenir en certs moments, es el que a nosaltres ens dona una oportunitat per poder treballar amb elles i tenir una mica més de contacte.

¹⁰⁰ E: en el cas de les dones xineses?

¹⁰¹ UTEH: en el cas de les xineses ja no és tant fàcil. El contacte amb les xineses és molt difícil, i només hem pogut intervenir en els cassos de persones que han dit mira sí, surto de la situació perquè haig de fugir, perquè ja no puc més, ja no aguanto més. Perquè hi

havien situacions d'exploració d'una elevada violència, en la que han hagut de dir prou. I llavors hem pogut fer una intervenció mes ...

¹⁰² E: una intervenció més proactivament elles ho han volgut deixar, no?

¹⁰³ UTEH: si o hi ha hagut una intervenció policial molt contundent en la que sí s'han detingut totes les persones traficants i llavors han pogut alliberar a les víctimes. Però sinó es realment difícil.

¹⁰⁴ E: vale, quines son les principals barreres que es troben les víctimes de tràfic d'éssers humans per sortir d'aquests organitzacions criminals?

¹⁰⁵ UTEH: mira jo et diria que hi ha com tres nivells de barrera. La principal barrera és de les víctimes, però també tenim una barrera els i les professionals i també hi ha unes barreres del propi sistema. Les víctimes, el que et deia, per mi la primera barrera és aquesta autoidentificació, de dir ... saber que tu estàs sent víctima d'un delictes i que podries no ser-ho i que tens uns drets i que els pots exercir i això ... és la principal dificultat, són persones que venen de contextos o de situacions vitals molt complexes, en les que potser han viscut violència des de la infància o potser tenen un problema de salut mental o un consum de tòxics o que venen de situacions de pobresa o de guerra o situacions molt complicades, llavors mai han tingut aquests drets preservats i per tant, la situació d'exploració pues es una cosa mas que les ha podido pasar de todas las desgracias que les han podido pasar. Per tant, aquesta primera autoidentificació. Que tu els hi diguis no escolta que tu ets una víctima, moltes d'elles et diran yo no soy víctima de nada, yo soy una superviviente y tiro cap endavant com puc, i no es volen reconèixer amb aquest paper de víctima. Després tots els sentiments i emocions que van associats a una situació d'exploració, la desconfiança. Pensa que son persones que han confiat amb algú proper, aquest proper els hi ha vulnerat la confiança, por que yo te dije que vendrías a Europa a estudiar y a trabajar y cuando llegas aquí pues te pongo y te exploto sexualmente, amb lo qual si no puc confiar amb el meu pare, amb la meva mare o amb el meu tiet o amb la meva veïna, pues mucho menos confiaré en ti blanquita que yo a ti no te conozco de nada.

¹⁰⁶ E: ja.

¹⁰⁷ UTEH: amb lo qual, el tema de la desconfiança. També el tema de la por. Pensa que hi ha unes amenaces habituals, coaccions habituals, amenaces de mataré a la teva família,

a tu bueno ... violències de tots els tipus i això genera molta por. Per això hi ha aquestes directiu de no la digas a nadie lo que te está pasando, si demanes ajuda tindràs un problema ... doncs clar, evidentment no me atrevo a pedir ayuda porque tengo miedo, em sento insegura, bueno ... hi ha molta somatització també, atacs d'ansietat, dificultats per dormir, mals de panxa, mals de cap, bueno llavors ... això s'ajunta també amb l'estigma de la prostitució de si el que hi ha hagut és una explotació sexual, de que ha hagut de fer de prostituta quan ella no ho volia fer, es senten brutes i hi ha tot un estigma social cap a tot això,, que se'ns fa una bola amb les víctimes que realment, lo raro es que puguem treballar i tenir accés a elles i poder-les ajudar a sortir d'aquesta situació. Però realment, les xarxes s'ho tenen molt ben muntat, sempre van un pas per davant nostre, i les víctimes estan en una situació molt greu ... perquè siguin elles les que han de demanar ajuda per sortir d'aquesta situació. La meva opinió és que hauríem de ser molt més proactius en la detecció d'aquestes víctimes i l'estat hauria de ser més garantista en l'hora de ... si no ha pogut evitar que es doni el delicte en el nostre territori doncs intentar ser lo més proactiu possible per intentar detectar els traficants i perseguir el delicte per poder deslliurar a les víctimes d'aquest pes, d'haver de ser elles les que hagin de sortir, denunciar, escapar, tot això.

¹⁰⁸ E: has dit que hi havien tres barreres. Les dues últimes que has dit que sou vosaltres mateixos i el sistema, a que et refereixes?

¹⁰⁹ UTEH: el que et deia, hi ha un sistema en que hi ha una legislació a nivell europeu que garanteix els drets humans però que no existeix en altres països del món, i per tant, si tu estàs parlant de Nigèria o de Xina en el que els drets humans dejan mucho que desear, per tant, les persones que poden ser susceptibles de ser captades són molt grans, o sigui no treballes en el país d'origen però arregles els drets humans d'altres països, doncs els tràfic d'éssers humans continuarà existint. També hi ha un sistema capitalista que fomenta el fet de que siguem consumidors de segons quines coses, no només de l'explotació sexual de dones, tot i que Espanya és un dels principals països consumidors de prostitució en tot Europa, sinó també de roba de usar i tirar de lo que vale cino o tres euros, que no saps si l'ha fet un nen a Filipines, vull dir ... que aquí hi ha un sistema que tampoc ens ajuda. I després a nivell, del sistema judicial que teníem a Espanya com a la resta d'Europa, tenim una dificultat molt gran per enjudiciar bé aquests delictes, fer unes bones investigacions, evitar que el pes de tota la declaració recaigui en la víctima, això es una revictimització molt gran, i que dificulta moltíssim que es puguin aconseguir sentències condemnatòries

que a les víctimes diguin, mira pues a mi vecino le detuvieron y esta 20 años en la carcel, jo si faig el mateix el meu captador també el ficaran a la presó i m'ajudaran a ... clar això no passa, o passa poc.

¹¹⁰ E: ja.

¹¹¹ UTEH: clar i llavors aquí tenim un problema.

¹¹² E: aquesta revictimització del sistema judicial, del pes de la declaració, vosaltres com a unitat feu alguna cosa per intentar evitar aquesta revictimització?

¹¹³ UTEH: si, pero el éxito es un poco triste. Per nosaltres és una prioritat, hem fet diferents accions. Fem les accions en el cas per cas, quan tenim el cas d'una persona que ha pogut entrar en dependències policials i inclús ha pogut passar per un procés d'identificació, la nostra ... tenim una advocada que fa la representació jurídica, penalista i tots els camps en que la dona vulgui posar una denuncia o es vulgui personar com a acusació particular, i intentar garantir que en tot el procediment judicial tingui una advocada que l'acompanyi i vetlli pels seus drets.

¹¹⁴ E: les víctimes es fiquen com a acusació particular?

¹¹⁵ UTEH: si. en alguns casos, si. Perquè si tu els hi donem la informació i son persones que han fet aquesta aposta que diuen mira si, jo he volgut denunciar perquè ja estic tipa i vull denunciar. Jo crec que és més garantista que puguin personar-se com a acusació particular perquè és una forma d'estar dintre del procediment, de que hi hagi una advocada que vetlli pels teus drets, que també pugui demanar càrregues de prova, que pugui mirar altres elements que potser a la Fiscalia se li poden passar per alt, i que complementa molt millor i fa que estiguis informada de tot en tot moment. No és un nombre elevadíssim, però cada any tenim unes 20 persones que decideixen acollir-se en aquest servei i ho fan. Llavors tenim aquest servei de representació jurídica, tenim tota aquesta part de formació i sensibilització. Vam fer una jornada el 2018 sobre tot el procediment penal, en el que vam convidar a la Judicatura, advocacia, per analitzar una mica com ho estaven fent i tots aquells elements que es poden millor.

¹¹⁶ E: quins punts es van identificar com a possibles millores?

¹¹⁷ UTEH: jo crec que hi ha una ... evidentment la víctima és important, i la seva declaració també ho és, penso que és inevitable. Però crec que una prova constituïda feta a temps havent facilitat a la víctima un període de restabliment i reflexió adequat perquè pugui descansar, recuperar-se mínimament i pensar que vol fer, pugui treballar i tractar tot l'impacte de l'estrès post traumàtic que té per haver passat una situació d'explotació. Un cop hem aconseguit això una prova preconstituïda, ben assessorada ben acompanyada des del principi, sense fer que la dona vagi tres, quatre o cinc vegades a seu judicial a declarar, pues jo crec que ens estalviaríem muchos disgustos. I també, moltes declaracions contradictòries, perquè en tot el procés judicial que pesen anys i panys pues a la dona li passen moltes coses a la vida que no només tenen a veure amb la situació d'explotació sinó que tenen a veure amb la situació de supervivència si decideixen quedar-se aquí a Espanya, persones que no han tingut accés a la formació, que potser no coneixen l'idioma, no poden treballar i en pocs feines poden subsistir en aquí. Amb lo qual la citen en una situació judicial quan el dia abans l'han fet fora del seu pis, per exemple, per dir algo. Llavors tot aquest equilibri entre la situació social de la persona, i la situació jurídica hauria d'anar molt més acompanyat i crec que també s'hauria ... la policia hauria de fer investigacions en que les carregues de prova fossin més amples i es perseguissin els capitals, saber on va a parar els diners que els víctimes entreguen cada semana, saber a que es dediquen els traficants, intentar esclarir molt més la vida dels traficants i no tant la vida de les víctimes. Jo penso que ... acceptar també que nosaltres, ho fem per norma a tots els procediments judicials que sanguegen, els informes que nosaltres podem fer acreditant la situació de la víctima i l'impacte que ha tingut la situació d'explotació en la seva vida. I que això pugui ser una altra prova de ... vull dir que la situació d'explotació ha tingut ... ho ha fet mal en aquesta persona i que a més a més, dintre del procediment judicial s'estableixi quina ha de ser la compensació i la restitució econòmica, si es que no n'hi ha una altra, cap a la víctima que s'ha de tenir. Perquè això es una cosa que moltes vegades s'oblida, mira si el senyor se va a la carcel seis años, vale, i la indemnització cap a la víctima? dónde está? perquè al final ...

¹¹⁸ E: clar, perquè la barrera econòmica de la víctima és molt forta, perquè si no tenen diners ...

¹¹⁹ UTEH: si clar, és que nosaltres hem treballar amb gent, que ha vingut amb unes xancles i unos pantalones cortos y nada más. Y nada más, es nada más, ni con un cepillo de dientes. Llavors amb aquesta persona has de començar de zero, però de zero zero. Son

persones que si venen de Rússia, per exemple, imaginat ... si no han tingut accés a conèixer l'idioma, tampoc tenen la opció de tornar al seu país d'origen perquè allà estan amenaçats o perquè tampoc tenen opcions de vida allà i només poden quedar-se aquí. És a dir, fer tot un procés d'inserció aquí, no son tres mesos com marca la llei. Un període de restabliment i reflexió que marca la llei que son 90 dies, no te da para decir, he encontrado un piso, un trabajo, he aprendido el idioma, soy independiente, ja no necesito que m'acompanyin, això es inviable. I a més a nivell emocional ... claro estoy como una flor porque ya no me acuerdo que me violaron 80 veces ...

¹²⁰ E: o sigui aquest període de restabliment i reflexió s'hauria d'allargar, no?

¹²¹ UTEH: oi tant.

¹²² E: a quan?

¹²³ UTEH: pues depèn del cas. Depèn del cas. Hi ha persones amb una capacitat de resiliència molt gran, que potser amb tres mesos poden fer un mínim procés de reflexió i altres persones que portem treballant, a la UTEH 4 anys, pero que les hem heretat d'altres serveis i que potser fa 10 anys que treballem amb elles.

¹²⁴ E: ostres.

¹²⁵ UTEH: i ara, nosaltres tenim alguna dona que ara, després d'aquests deu anys està dient em sento capaç d'anar a la policia i explicar que es el que em va passar.

¹²⁶ E: clar.

¹²⁷ UTEH: es que clar, és tan relatiu.

¹²⁸ E: perdona per la meva ignorància, pero llavors la policia deixa aquests 90 dies per després agafar una declaració?

¹²⁹ UTEH: o sigui, l'objectiu de la policia es perseguir el delicte. I per poder perseguir el delicte necessiten una declaració de la víctima.

¹³⁰ E: vale.

¹³¹ UTEH: llavors hi ha una certa confusió en alguns moments, el que és un període de restabliment i reflexió del que és una denuncia. Realment el que la policia hauria de fer i

segons el que ens diu el reglament, és oferir un període de restabliment i reflexió per les persones que son extracomunitàries, perquè segons l'article 59 bis de la llei d'estrangeria només contempla les persones que son de fora d'Europa, en el que els hi donen tres mesos de marge perquè puguin pensar si volen col·laborar en la persecució del delictes.

¹³² E: vale.

¹³³ UTEH: però col·laborar, no implica directament denunciar. Implica col·laborar en la que jo et doncs informació i tu com a policia amb la informació que jo et dono fes la investigació que creguis. La policia té la obligació, quan han passat aquests tres mesos de fer-te una entrevista de identificació en la que han de discernir si hi han indicis suficients per determinar que la persona és víctima de tràfic. Que son uns indicis que no vol dir que hagin de ser judicializables. És a dir, no vol dir, que yo te hago unas preguntas y con la información que me das yo creo que puedo hacer una investigación para luego llevársela al fiscal para que luego me haga un juicio. Sinó son uns indicis en els que jo he estat víctima d'un delictes, d'aquest delictes i, per tant, si la policia determina que si tens aquests indicis raonables com a víctima et dona dos opcions, o bé col·laborar amb la persecució del delictes i llavors si col·labores donant informació o inclús posant una denuncia a través d'aquesta via és la policia pròpia la que et tramita un document d'identitat un NIE per poder residir un any renovable fins a 5 aquí a Espanya. Si dones aquesta informació però no es suficient o no vols continuar col·laborant amb la policia però s'ha determinat que ets víctima igualment, tens la possibilitat, nosaltres en aquest cas tramitar el NIE per situació personal.

¹³⁴ E: vale.

¹³⁵ UTEH: si ets extracomunitari et pots documentar o per una via o por l'altre.

¹³⁶ E: i en el cas de Romania?

¹³⁷ UTEH: clar en el cas de Romania son persones comunitàries, en realitat la policia no els hi pot oferir res, l'únic que els hi pot oferir és la possibilitat de que puguin denunciar, si volen, i iniciar un procediment judicial. Sinó, aquí tenim un altre handicap, que és vale sí, yo voy explicó a la policía, el no sé qué, pero yo no me llevo ningún beneficio, porque no se'ls pot oferir res. L'únic que poden oferir, estigui o no identificada com a víctima, es oferir-li els serveis d'atenció.

¹³⁸ E: o sigui derivar-les a vosaltres, no?

¹³⁹ UTEH: exacte.

¹⁴⁰ E: vale. Ara que parlem de col·laboració entre cossos policials i vosaltres. Com és aquesta col·laboració?

¹⁴¹ UTEH: pues molt habitual. Amb policia acostumem ... si que tenim diferents espais de coordinació, tenim unes taules en les que ens reunim cada tres, quatre mesos per parlar una mica de com està la situació en general, a Barcelona, i dinàmiques que podem observar, etcètera. I després tenim, nosaltres tenim, a nivell de Barcelona, un protocol de coordinació interna, a través del Decret d'alcaldia, amb el que la Guàrdia Urbana de Barcelona té un grup específic d'abordatge del tràfic d'éssers humans i que són els nostres interlocutors a nivell policial per qualsevol dels aspectes policials que puguem tenir.

¹⁴² E: o sigui aquestes taules són amb la Guàrdia Urbana de Barcelona?

¹⁴³ UTEH: aquestes taules són amb la Guàrdia Urbana. Mossos d'Esquadra, Policia Nacional, i quan convé amb la Guàrdia Civil també, que són els que tenen competències per poder identificar víctimes. La guàrdia urbana no té la potestat d'identificar però sí la potestat de poder col·laborar en les investigacions i de detectar. Llavors són els nostres interlocutors directes, i amb ells interlocutor, no se si cada dia, però casi, sinó cada setmana. I llavors, amb la resta de cossos policials, pues també és la coordinació, de que si tenim algun cas compartit, doncs és habitual, i sinó tenim aquestes taules en les que ens reunim habitualment.

¹⁴⁴ E: vale. Les víctimes un cop aquest període de restabliment i reflexió, prefereixen quedar-se a Catalunya o fer un retorn al seu país d'origen? Entenc que si en el seu país d'origen hi ha amenaces o qualsevol situació de perill, prefereixen quedar-se aquí. Però si la situació no és tant evident o vulnerable, que prefereixen?

¹⁴⁵ UTEH: jo de veritat ... et parlo des de l'experiència que tenim en aquests 4 anys, la majoria de gent es vol quedar aquí. Retorns voluntaris hem fet molt pocs, els podria contar amb els dits d'una mà. O sigui un cop han passat per tot aquest període, que normalment fugen d'una situació de necessitat, no acostumen a tenir opcions de vida en el país d'origen i prefereixen quedar-se aquí.

¹⁴⁶ E: vale, ja. Última pregunta. A modo grosso, quin aspecte milloraries per poder fer front al delict.

¹⁴⁷ UTEH: molts. Crec que ens queda molta feina per fer, encara.

¹⁴⁸ E: els més importants?

¹⁴⁹ UTEH: el que t'he anat comentant a nivell del sistema judicial crec que s'ha de fer una bona revisió, fer-li una volta, perquè encara ens queda molt de camí, sí que és veritat que és un delict tipificat des de fa pocs anys, des del 2010, i per tant, encara falta molt de camí. I crec que la coordinació tot i que és bona, sempre és una assignatura pendent. I crec que sempre hi ha un cicle en el que hi ha diferents fases ... moments en els que hem estat bé moments en els que hem estat regular, moment en els que hem estat malament, tornem a estar bé, vull dir que anem fent i ens anem equilibrant, però crec que hauríem de millorar aquesta part.

¹⁵⁰ E: per part meva l'entrevista ja està, però si creus que m'he deixat alguna cosa o vols afegir o estendre alguna informació o estratègies, endavant.

¹⁵¹ UTEH: no, jo crec que les memòries del web pots trobar informació i descripció dels fenòmens com canvien. Llavors per part meva ja està, qualsevol cosa m'envies un mail.

ANNEX 13. TAULA COMPARATIVA DEL *MODUS OPERANDI* DE LES ORGANITZACIONS CRIMINALS DE NIGÈRIA, ROMANIA I LA XINA.

ESTRUCTURA DE L'ORGANITZACIÓ	
NIGÈRIA	<p>Hi ha dos nivells:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nivell local: cèl·lules independents que realitzen tot el procés del TEH; sotmeses a supraestructures criminals. - Nivell mundial (Supreme Eiyé Confraternity): macro-organització amb una estructura piramidal jeràrquica paramilitar.
ROMANIA	<p>Es basa en clans familiars o pseudo-familiars independents els uns dels altres o amb vincles que formen una organització criminal més voluminosa.</p> <p>En aquest context és de gran rellevància la figura del <i>loverboy</i>, que enamora a una dona, creant una relació de confiança o sentimental.</p>
XINA	<p>L'estructura és jeràrquica i cooperativa, basada en el sistema de les triades. Sistema format per tres aparells: producció, gestió i extern o associats.</p>
PERFIL DE LA VÍCTIMA	
NIGÈRIA	<p>Dones d'entre 17 i 30 anys. Baix nivell cultural, escassos recursos, es troben en situacions de violència extrema, no tenen ingressos i són provinents de zones rurals. És a dir, són dones que es troben en un estat de necessitat.</p>
ROMANIA	<p>Dones d'entre 17 i 30 anys, que tenen un baix nivell cultural i recursos econòmics insuficients.</p>
XINA	<p>Dones d'entre 20 i 45 anys, que segueixen el concepte de la triple carència:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Estat de necessitat.

	<ul style="list-style-type: none"> - Deute que els reforça el caràcter dependent de la víctima. - La condició d'immigrant il·legal.
PROCÉS DE CAPTACIÓ	
NIGÈRIA	<p>Modalitat geogràfica interregional.</p> <p>Engany a través de l'entorn familiar, un conegut o la <i>mami</i> oferint feina de perruquera i assistenta social, entre d'altres.</p> <p>Se'ls realitza el ritu vudú amb el qual la dona es deslliga de la família i es crea el vincle de dependència i sotmetiment a l'organització.</p>
ROMANIA	<p>Modalitat geogràfica intraregional.</p> <p>Engany a través de l'entorn familiar o conegut prometent-li una millor qualitat de vida.</p> <p>Engany a través de la figura del <i>loverboy</i> d'una nova vida d'enamorats a Espanya o la necessitat d'aconseguir diners.</p>
XINA	<p>Modalitat geogràfica interregional o interna.</p> <p>Engany a la víctima, a través d'una persona propera, prometent una millor qualitat de vida. Ara bé, en determinats casos, hi ha un consentiment viciat.</p>
PROCÉS DE TRANSPORT	
NIGÈRIA	<p>Normalment, es fa servir la via terrestre per viatjar fins a Líbia o el Marroc amb ajuda del <i>coyote</i>. I per creuar la Mediterrània fins a Lampedusa o Espanya s'utilitza la via marítima.</p> <p>També s'ha donat el cas d'utilitzar la via aèria, per Anglaterra (abans del <i>Brexit</i>), Itàlia, Bèlgica o Espanya.</p> <p>Pateixen d'explotació sexual o mendicitat durant el trajecte.</p>

ROMANIA	<p>S'utilitza la via terrestre sense grans infraestructures logístiques, perquè son estrangers comunitaris. Van acompanyades del <i>loverboy</i> o la persona del clan familiar que l'hagi captada.</p> <p>Durant el trajecte no pateixen cap mena d'explotació.</p>
XINA	<p>El viatge s'acostuma a fer via aèria fins arribar a un Estat Schengen amb normes d'entrada més laxes. A partir de llavors via terrestre o via aèria fins arribar a Espanya.</p> <p>Durant el trajecte no pateixen cap mena d'explotació.</p>
PROCÉS DE RECEPCIÓ I ACOLLIDA	
NIGÈRIA	<p>Recepció en pisos llogats per les organitzacions criminals de nivell local i acollides per la <i>madam</i>.</p>
ROMANIA	<p>Recepció en pisos propietat del <i>loverboy</i> o clan familiar. Per tant, viuen amb ells o amb els membres familiars.</p>
XINA	<p>Recepció en pisos no constituïts formalment, dirigits per compatriotes xinesos. Les víctimes són acollides pel <i>papasan</i> i la <i>mamasan</i>.</p>
PROCÉS D'EXPLOTACIÓ	
NIGÈRIA	<p>Exploatació econòmica, per això hi ha situacions de poliexploatació.</p> <p>L'exploatació sexual es realitza en els carrers de Barcelona, en punts de carretera del Maresme i puntualment al Baix Ebre.</p> <p>Amb la pandèmia, el volum ha disminuït. Hi ha hagut un desplaçament cap a la zona d'Osona per exploatació laboral i sexual en els escorxadors, i cap a interior de pisos per l'exploatació relacionada amb la pornografia.</p>
ROMANIA	<p>El punts calents són La Jonquera i Barcelona. En clubs o locals de la Jonquera, en punts de carretera o carrers de Barcelona.</p>

XINA	<p>Explotació sexual en els mateixos pisos on viuen. En aquest cas, l'explotació és les 24 hores del dia.</p> <p>També hi ha explotació sexual en Karaokes, centres de massatges o perruqueries.</p>
MÈTODES DE SUBMISSIÓ I CONTROL	
NIGÈRIA	<p>El control és indirecte i psicològic. El vudú és el principal mètode de coacció per a la víctimes. Ara bé, també es produeixen amenaces contra la família d'origen.</p> <p>Durant l'explotació sexual, estan sota supervisió de la <i>madam</i>.</p>
ROMANIA	<p>En un primer moment, el control és emocional o sentimental. Després es passa a les amenaces a tercers, i finalment a les agressions físiques.</p> <p>Durant l'explotació sexual, estan sota supervisió del <i>loverboy</i> o el clan familiar.</p>
XINA	<p>Les organitzacions criminals s'aprofiten del desarrelament de la víctima amb la família d'origen i les amenacen amb aquests.</p> <p>Les dones estan controlades les 24 hores al dia, ja que sol haver videovigilància. Si no, hi ha un control per part del <i>papasan</i> i la <i>mamasan</i>.</p>
EL DEUTE	
NIGÈRIA	<p>Sol oscil·lar entre els 30.000 i els 60.000 euros. El deute inicial establert per l'organització de nivell local no sol créixer. Ara bé, a vegades han de pagar un doble deute.</p>
ROMANIA	<p>No es genera un deute per se, sinó que es fa una entrega completa dels beneficis.</p>
XINA	<p>Existeix un triple deute:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pel motiu del viatge.

	<ul style="list-style-type: none">- Pel blanqueig de persones.- Per l'ascens social.
--	---